

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

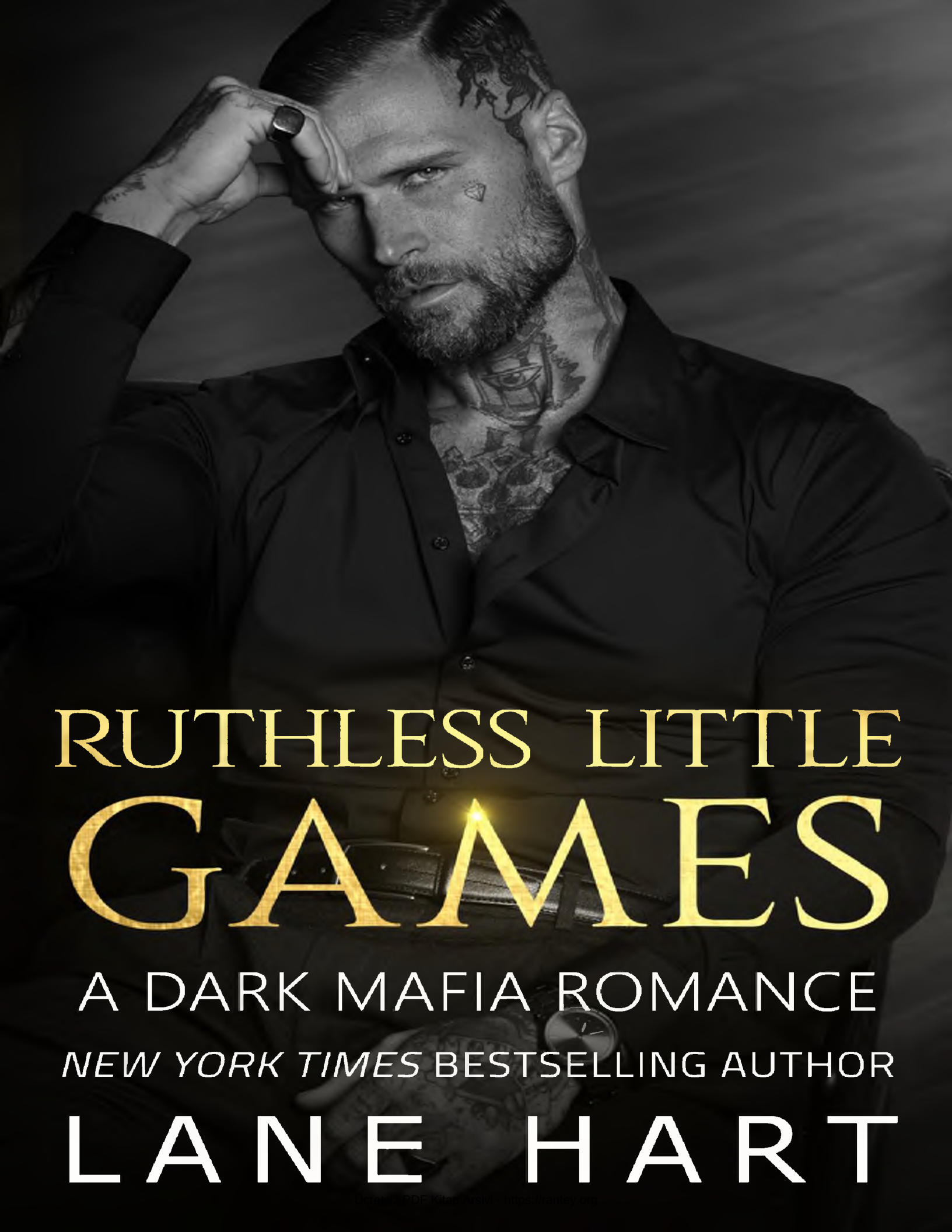
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

RUTHLESS LITTLE GAMES

A DARK MAFIA ROMANCE

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

LANE HART

Çeviri Kitaplar

Kitaplara Dair Çok Şey

Bağlantılı Kanal ve Gruplarımız

- ◆ Kitapların olduğu kanalımız

<https://t.me/cevirigiller>

- ◆ Sohbet Grubu

<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

- ◆ Çeviri Yedek Grubu

https://t.me/+_goTIIRZrUEwZmRI

- ◆ Kitap Terimleri ve Kısaltmalar

<https://t.me/kitapterimleri>

- ◆ Çeviri Kitap Yorum + Öneri Grubumuz

<https://t.me/cevirigilleryorum>

- ◆ Instagram Sayfamız

<https://www.instagram.com/cevirikitaplar/>

Not:

Paylaşım yaparken bu sayfayı silmeyiniz!

CGM

ACIMASIZ KÜÇÜK OYUNLAR

SİN ŞEHİRİ MAFYA

İKİNCİ KİTAP

LANE HART

TELİF HAKKI

Bu kitap bir kurgu eseridir. Karakterler, olaylar ve diyaloglar yazarın hayal gücünden yaratılmıştır ve gerçek olarak yorumlanmamalıdır. Gerçek kişi veya olaylarla herhangi bir benzerlik tesadüfidir.

Yazar, bu kurgu eser içindeki çeşitli ürünlerin telif hakkı ve ticari marka statüsünü kabul eder.

© 2024 Editor's Choice Publishing

Tüm Hakları Saklıdır.

Bu kitap veya kitabın herhangi bir bölümü, yayıncının açık yazılı izni olmadan, kitap incelemesindeki kısa alıntılar hariç, hiçbir şekilde çoğaltılamaz veya kullanılamaz.

Editor's Choice Publishing

P.O. Box 10024

Greensboro, NC 27404

Kapak Fotoğrafı: Wander Aguilar Photography Kapak

Tasarımı: Wingfield Designs

İÇİNDEKİLER

Özet

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17

Bölüm 18

Bölüm 19

Bölüm 20

Bölüm 21

Bölüm 22

Bölüm 23

Bölüm 24

Bölüm 25

Bölüm 26

Bölüm 27

Bölüm 28

Bölüm 29

[Bölüm 30](#)

[Bölüm 31](#)

[Bölüm 32](#)

[Bölüm 33](#)

[Bölüm 34](#)

[Bölüm 35](#)

[Bölüm 36](#)

[Bölüm 37](#)

[Bölüm 38](#)

[Bölüm 39](#)

[Bölüm 40](#)

[Bölüm 41](#)

[Bölüm 42 Epilog](#)

[Yakında! Lane](#)

[Hart'ın diğer](#)

[eserleri Yazar](#)

[Hakkında](#)

ÖZET

Ablam, annesinin ölümünden sorumlu tutulan mafya ailesiyle zorla evlendirilmekten kaçmak için evden kaçtı. Şimdi bu yük benim omuzlarıma bindi.

On sekiz yaşında ve korunaklı bir hayat süren benim için hayat, sadece tanıdık ve rahat tenis kortu etrafında dönüyordu. Babamın dünyasının acımasız gerçeklerinden ve düşmanlarından her zaman korunmuştum. Lochlan Dunne gibi düşmanlardan, ki babam şimdi onu müttefiki olarak istiyor.

Lochlan, herkesin korktuğu acımasız bir iş adamı. Ailesinin serveti insan ticaretiyle kurulmuş. Söylentilere göre Lochlan bu ticareti sık sık kullanıyor, bu da bizi tamamen zıt kılıyor. O kadar deneyimsizim ki, bu yakışıklı zorba ile aynı odada yalnız kalmak bile beni korkutuyor.

Benim korkum onu sadece tahrik ediyor. Aslında Lochlan, düğün gecemizi bile bekleyemeden, en acımasız şekilde benim masumiyetimi elinden almak istiyor.

Onu kışkırtmayı seviyorum ve ona teslim olmak istememden nefret ediyorum, ama bana sadece zarar verecek bir adama aşık olma riskini göze alamam. Bu yüzden yeminlerimizi etmeden önce ona bir ültimatol veriyorum: bana sadık ol yoksa bir daha onun yatağını ve bedenimi onunla paylaşmayacağım.

Lochlan, kimsenin taleplerine boyun eğmeyecek kadar inatçıdır. Ancak, onu reddettikçe, beni elde etmek için daha da çaresiz hale gelir.

Çalkantılı balayı dönemimizde onu kızdırmak ve alay etmek eğlenceli ve oyun gibi geliyor, ta ki onun yakın çevresinden biri beni öldürmeye çalışana kadar.

TETİKLEYİCİ UYARI

BU HİKAYE ŞU UNSURLARI İÇERİR:

**GRAFİK SEKS SAHNELERİ
FİZİKSEL SALDIRI AĞIR
KÜFÜR**

**ÜREME SAPKINLIK
MANİPÜLASYON
FUHŞU BIÇAK
OYUNU**

**KIRBAÇLAMA
TAKİP ETME
BIÇAKLAMA**

**VE
DAHA FAZLA BIÇAK OYUNU**

ADANMIŞLIK

Sapıkça bıçak oyunları sahnelerini sabırsızlıkla bekleyen tüm iyi kızlar için.

Lochlan Dunne

Asla uyumayan şehirde doğup büyüdüğüm için, yakın zamana kadar uykuya dalmakta hiç sorun yaşamadım.

Ailem zengin, her zaman öyle olmuştur, o kadar zengin ki, hiçbir şeyin gelip bunu yok edebileceği hiç aklıma gelmemiştir.

Sonra bir pislik benim kumarhanemi havaya uçurdu, yirmi iki kişiyi öldürdü ve bir düzineden fazla kişiyi yaraladı. Onlar, önlerinde koca bir hayat olan masum insanlardı. Açlık çeken çocuklar için bir hayır kurumunu desteklemek için gelen insanlar. Eminim ki hiçbir katil değildi.

Telefonumdaki güvenlik kamerası görüntülerini açıp, patlamadan önceki gün etkinlik salonunu yüzüncü kez izleyerek suçluyu arıyorum.

O günden beri merak ediyorum: Neden ölüm kapımı çalmakla kalmayıp, o orospuyu parçaladığı gün ölümden kurtuldum? Ve neden bu kadar şanslı bir ikinci şans elde ettikten sonra kendimi hiç olmadığı kadar boş ve yalnız hissediyorum? Daha iyi olmak isteyen, değişmiş bir adam olmam gerekmez mi? Çünkü ben öyle değilim. Hatta, Dunne ailesinin servetinin her kuruşunu kaybedebileceğim için şimdi daha kötü olmak istiyorum. Babam bana bıraktığı mirasın yok olmak üzere olduğunu bilseydi, muhtemelen mezarından çıkıp beni de cehenneme sürüklerdi.

O piçin görüşünü hâlâ umursadığım için kendimden nefret ediyorum, oysa o üç harika yıldır ölü.

Bana, onun imparatorluğunu yönetmek için gereken özelliklere asla sahip olamayacağımı hatırlatmayı çok severdi. Her şeyi bana bırakmasının tek nedeni, üvey kardeşimden daha da beceriksiz olmamdı.

O pisliğin benim hakkımda haklı olduğunu kabul etmekten kaçınmak için kelimenin tam anlamıyla her şeyi yaparım. Ama her geçen gün kendimden biraz daha şüphe duyuyorum.

Son zamanlarda, içimdeki acımasız kara boşluğu ne kadar alkol ya da sefahatle doldurmaya çalışsam da dolduramıyorum. Her içki içtiğimde, dişlerimi sıkarak katlandığım her sıradan sevişmede bu boşluk biraz daha genişliyor sanki. Bu boşluk beni yutmadan ve erken bir mezara göndermeden önce, her iki kötü alışkanlığımdan da vazgeçmeliyim. Ama yirmi altı yaş, karaciğeri mahvetmek için çok genç bir yaş. Bu iş en az on yıl daha sürer.

Seks, bana verdiği güç hissi ve birkaç saniyelik unutkanlık için hala iyi, ki bu da hiç yoktan iyidir. Sonrasında, acı altın avcısının kalıcı tadını ağzımdan atmak için her zaman sert bir içkiye ihtiyacım oluyor. En kötüsü, benim paramı nasıl harcayacaklarına karar verirken orgazm taklidi yapmakla meşgul oldukları için, vahşi bir adam tarafından tecavüze uğramış gibi davranamayanlar.

Son zamanlarda ben de birkaç kez orgazm taklidi yapmak zorunda kaldım. Uykusuzluk ve çok fazla içki bir erkeğe bunu yapar. Dürüst olmak gerekirse, son zamanlarda seks çabaya ve sinir bozukluğuna değmiyor. Neden uğraştığımı bile bilmiyorum.

Yakıcı soruma hala cevap alamadığım için telefonumu bir kenara koyup, ikinci kattaki ofis binasının penceresinden dışarıya dalgın dalgın bakıyorum, Vegas'ın erken saatlerinde arabaların hızla geçip gitmesini, gittikleri cehenneme doğru yarışmalarını izliyorum. Sıcaklık şimdiden dayanılmaz hale geldi, özellikle de özel yapım İtalyan üç parçalı takım elbisemle. Beyaz gömleğimin koltuk altları terden sırılsıklam, bu da öğle yemeğinden önce bir duş daha alıp kıyafetlerimi değiştirmem gerektiği anlamına geliyor. Akşam yemeğini tek başıma yedikten sonra bara gitmeden önce bir de...

Siktir. Belki de zaten cehennemde yaşıyorum ve bunu fark edemeyecek kadar aptalım.

Artık bir şeyler değiştirmenin zamanı geldi.

Bu gece, siktir et. Dışarı çıkmayacağım. Malikanede yüzmeye gideceğim ve sonra tamamen bitkin düşmeden önce birkaç saat uyumaya çalışacağım.

Sonunda avukatım Larry Warwick konferans odasına girer. Bu yaşlı adam, benim yaşadığım süreden daha uzun süredir avukatlık yapıyor. "Beklettiğim için özür dilerim. İyileşmen nasıl gidiyor?"

"İyiyim," diye onu temin ediyorum. Bir beyin sarsıntısı ve birkaç çürük kaburga bahsetmeye değer değil. Ve daha fazla saçma sapan sohbetle zaman kaybetmek yerine,

bu toplantının asıl konusuna geçmeye karar verdim. "Davalar ne durumda?" diye sordum.

Warwick, kalın gözlük camlarının arkasındaki keskin gözleriyle yüzümün sağ tarafına dövme yapılmış Bowen düğümüne kısa bir süre bakıp, "En kararlı on davacıyı beş yüz milyon dolara indirebileceğimi düşünüyorum" der.

"Beş yüze mi? Dalga mı geçiyorsun?" diye soruyorum ayağa kalkarken. Büyük bir darbe alacağımı biliyordum, ama lanet olsun.

Warwick geri çekilir, ama yine de şöyle der: "İstersen öfkeni benden çıkar, ama bu on ünlünün öldüğü gerçeğini değiştirmeyecek, Lochlan, ve herkes seni suçluyor. Avukatları her biri için elli milyon istiyor. Bu, ölen diğer on iki kişinin toplamını içermiyor. Bir de ağır yaralanan on üç kişinin uzun süreli bakımı ve travma geçiren yarım düzine çalışan var. Bu tür bir trajedinin sorumluluğu hızla artıyor. Şu ana kadar, duruşmada kazanacaklarından o kadar eminler ki, bana bir teklif bile yapmadılar."

"O zaman mahkemeye gideriz," diyorum ona.

Warwick, ben konuşmamı bitirmeden önce gri saçlı başını sallıyor. "Bunu gerçekten yapmak istemezsin. Davaları çok güçlü. Mahkemeye gidersen ve bunu sempatik bir jüriye sunarsan, sadece daha büyük bir pislik gibi görünmekle kalmayacak, aynı zamanda iflas edeceksin," diye açıklıyor.

İflas mı?

"Siktir."

"Keşke daha iyi haberlerim olsaydı, ama güvenliğinden tasarruf etmenin ne kadar riskli olduğunu anlamam gerekiyor."

"Tanrım." Nasırlı ellerimle yüzümü ovuşturup tekrar koltuğuma oturuyorum, tüm bunların kötü bir rüya olmasını dileyerek ve onun haklı olmasından nefret ederek. Daha iyi güvenlik önlemleri alabilirdim, metal dedektörler, bomba arama köpekleri ve bu tür olayların yaşanmasını önleyecek başka önlemler, ama almadım.

Warwick, ben oturduğum için artık daha rahat bir şekilde sandalyesine yaslandı. Birbirine kenetlenmiş parmakları yuvarlak karnının üzerinde duruyordu. "Mahkemeye gidersek, başka bir avukatlık ücreti ve masraf fonuna ihtiyacım olacak. Ücretim ucuz olmayacak."

"Öyleyse seçeneklerim ne? Potansiyel bir uzlaşma ile neredeyse her şeyi kaybetmek mi, yoksa her kuruşumu kaybetme riski yüksek bir davaya girmek mi?"

"Evet." Düşünür gibi konferans masasındaki kalın dosyaya bakarak yavaşça başını sallar. "Tazminat miktarını düşürmek için yapabileceğiniz birkaç şey var."

"Ne gibi?"

"Şu andan itibaren duruşmaya kadar kamuoyundaki imajınızı tertemiz tutmanız gerekecek."

"Sence tertemiz kalabilir miyim?" diye mırıldanıyorum. Warwick, avukatlık lisansını kaybetme korkusuyla hiçbir kuralı çiğnemez, ama aptal da değildir. Ailemin servetinin nereden geldiğini biliyor ve bu, kız izci kurabiyeleri satmaktan gelmiyor. Kızlarım daha da bağımlılık yapan bir şey satıyor: am. Sadece am değil, fanteziler, ne kadar müstehcen olursa o kadar iyi. Sizi tahrik eden her neyse, tabii ki uygun fiyata. Ve benim malikanemde, sadece eyalette değil, tüm ülkedeki en önde gelen işadamları ve politikacıların tüm kirli işlerini barındıran büyük bir kasa var.

Gözlüklerinin üstünden bana bakarak Warwick şöyle diyor: "Yani, dikkat çekmemek için biraz sakın olman ve kötü çocuk pezevenk imajını ortadan kaldırmak için iyi bir halkla ilişkiler çalışması yapman gerekecek."

"Dünyanın en büyük genelev imparatorluğunun sahibiyim, imajımı nasıl temizlememi öneriyorsun?"

Babam öldüğünde ve onun parasını miras aldığımda yaptığım ilk şey bir kumarhane inşa etmektir. Kendime ait, lanet olası genelevlerden ayrı bir şeye ihtiyacım vardı.

Yaşlı adam takım elbisesinin ceketinin altında omuzlarını silkiyor. "Bir eş alabilirsin."

"Evlenmek mi?" Dişlerimi sıkarak diyorum. "Şaka mı yapıyorsun? Tüm paramı harcayan bir kadına bağlanmak durumumu nasıl düzeltecek?"

"İyi bir kadın, en kötü erkeği bile daha iyi olmak istemeye sevk edebilir." "Mesele de bu. Ben bir kadın için daha iyi olmak istemiyorum."

Adam iç çekerek, "Eğer destekleyeceğin bir karın ve ailen varsa, jüri seni iflas ettirme eğiliminde olmayacaktır," dedi.

"Bir eş ve... vay canına." Parmaklarımı boğuk çenemin üzerinde gezdiriyorum, sanki gafil avlanmışım gibi hissediyorum. Kolumda güzel bir eş olması benim için önemli değil. Eğer seksi ve itaatkar bir eşse ve bu evlilik benim için de faydalıysa, rakibim Dante Salvato'nun en büyük kızıyla evlenmek gibi, bununla başa çıkabilirim. Ama baba olmak, hiç düşünmediğim bir şey.

"İmajın üzerinde çalışmanın yanı sıra, bombayı kimin yerleştirdiğini tespit etmek, duruşma sırasında üzerindeki baskıyı biraz azaltabilir. Polis hala hiçbir ipucu bulamadı, değil mi?"

"Hayır. Bombacıyı hiç kimseye atamadılar. Kozlov veya Petrov'un suikast girişimini finanse ettiklerine şüphe yok, ama kanıt yok. Ve ikisi de aylardır ortalarda görünmüyor ve haber alınamıyor." Dante'nin onların bir daha ortalarda görünmemelerini ve haber alınamamalarını sağladığından eminim.

"Bu da demek oluyor ki, tüm pisliği sen üstlenmek zorundasın. Ya da bu durumda, ölen zavallı ruhların ceset torbalarını üstlenmek zorundasın."

"Siktir." Kısa saçlarımı parmaklarımla tararken Warwick'e söylüyorum, "Aramızdaki barışın bir göstergesi olarak rakibimin kızıyla evlenmem gerekiyordu. Ama bu aylarca ertelendi."

Dante Salvato'nun kızı Madison'ın kaçtığını bir süredir biliyorum. Sırf benimle evlenmekten kaçınmak için şehirden, muhtemelen eyaletten kaçtı. Ve o piç kurusu bunca zaman bana yalan söyledi.

"Bombacıyı bul, bir eş al, ikinci şansını delice aşık olmak için kullandığını göster." Piç kurusu bana, sanki bu tür şeyler kolaymış gibi, imkansız bir yapılacaklar listesi veriyor. "Acımasız bir pezevenk yerine aile babası gibi görünürsen medya bunu yutar ve seni öldürmeye çalışan kişiyi bulabilirsen jüriye senin de bir kurban olduğunu gösterebiliriz."

Sanki birini bulmak o kadar kolaymış gibi sürekli *bir eş bulmamı* söylüyor. Ve Tanrı biliyor ki, sorumlu kişiyi bulup ona ödetmek istiyorum.

"Ne yapabileceğime bakacağım," diyorum avukatıma.

"Güzel. Ve saygın bir halkla ilişkiler uzmanı tut. Saatlik ücretleri benim firmamdan daha ucuzdur. Bu arada, duruşmaya hazırlanmak için harcadığım zaman ve masraflar için iki milyon dolar daha ihtiyacım olacak," diyor, beni uğurlamak için koltuğundan kalkma zahmetine bile girmeden.

"Günün sonunda paranızı alacaksınız," diye söz veriyorum ve kapıya doğru yöneliyorum.

"Harika." Elim kapı kolunda iken, "Bir şey daha var" diye ekledi. "Ne?" diye sordum.

"Kardeşini beladan uzak tutmaya çalış. Bir dahaki sefere alkollü araç kullanırken yakalanırsa, başka biri ceset torbasında gidebilir."

"Deneyeceğim," diye cevap verdim, derin bir nefes alarak.

Üvey kardeşim yirmi bir yaşında, yürüyen bir felaket. Onu kaç kez saldırıdan ya da ona aldığım en yeni spor arabayı mahvettiği için tutuklandığını saymayı bıraktım. Flynn, babam ölmeden önce onun sert sevgisinden biraz daha faydalanmış olsaydı muhtemelen daha iyi olurdu. Şimdi ise şımarık bir pislik, ki bu da benim ihtiyacım olmayan bir başka baş ağrısı.

O gece geç saatlerde, yatakta uyanık yatarken Warwick'in tavsiyesini düşünüyorum. Ama bu yeni bir şey değil. Bombalamadan beri iyi bir gece uykusu çekemedim.

Bugün üç özel dedektifimle de görüştüm, ama Madison Salvato'yu bulmak için yeni bir ipucu ya da bombacıyı tespit etmeye yardımcı olacak bir kanıt yoktu. Güvenlik kameralarında bombanın tam olarak ne zaman yerleştirildiği görünmüyor ve patlamadan sonra DNA'dan hiçbir iz kalmamış. Madison ise, dünyanın herhangi bir yerinde olabilir.

Dante Salvato'nun ne zaman cesaretini toplayıp kayıp kızı hakkında bana gerçeği söyleyeceğini merak ediyorum. Ölen Rus Petrov'un tüm işlerini devraldığına göre, onunla ittifak kurmak şimdi daha da önemli olabilir. En büyük kızıyla evlenmem konusunda ilk kez konuştuğumuz zamankinden iki kat daha güçlü ve zengin.

Üç kızının en büyüğü.

Bu, onun yerini alabilecek iki kız daha olduğu anlamına geliyor, bu da altın avcısı birini kaçınma sorunumu çözüyor. Salvato benden çok daha zengin, bu yüzden çocukları onun mirasının bir kısmını alacakları için benim paramın peşinde olmayacaklar.

Tek soru, diğer iki kızının henüz reşit olup olmadığı.

Bu tür bir isteği yazılı olarak iletmek yerine, kuzenim, en iyi arkadaşım ve ikinci adamım olan Owen'ı arıyorum. Saat sabahın üçü olmasına rağmen cevap veriyor.

"Evet, patron?"

"Salvato'nun evinde çalışanlardan, para karşılığında bilgi verecek birini bulmanı istiyorum."

"Tamam. Ne tür bilgiler?"

"Kızları hakkında ayrıntılı bilgi istiyorum. Fotoğraflar. Programları. Hobiler. Sosyal yaşamları. Bana verebilecekleri her şeyi istiyorum ve bunu yirmi dört saat içinde istiyorum."

"Loch, dostum, bu bana çalışmak için fazla zaman bırakmıyor. Çoğu personelin Salvato'nun çocukları hakkında herhangi bir bilgi vermekten korkacağını biliyorsun."

"Hallet bunu. O kızları her gün gören biri olmalı. Salvato onları odalarına kilitlese bile, temizlik için birine para ödediğine eminim. Bir hizmetçi bul ve bana ayrıntıları vermek için ne gerekiyorsa öde."

"Ne yapabileceğime bakacağım," diye iç çekerek kabul etti. "Ama neden tam olarak..."

Onu kesiyorum. "Bilmen gerektiğinde sana söylerim." O benim en iyi arkadaşım olabilir, ama kimseye hesap vermem ve ona bir açıklama borçlu değilim.

Ayrıca, kızlar hala çocuksa ya da kafalarına çuval geçirilse bile sikilemeyecek kadar çirkinlerse, umutlanmak istemiyorum.

Hayatımın geri kalanını bir kadınla geçirmek zorundaysam, o kadınlar çok seksi olmalı. Tam olarak bir tipim yok. Tek ihtiyacım olan güzel bir yüz, güzel göğüsler ve tutabileceğim kadar büyük bir kıç. Kıç ne kadar büyükse, tokatladığımda o kadar iyi sallanır.

Bu da beni görücü usulü evlilikte potansiyel bir soruna götürüyor: Dante Salvato, benim sadece bağlanmış ve tamamen benim merhametime kalmış kadınlarla seviştiğimi öğrenirse, bana kızlarından birini vermeyi asla kabul etmez.

*Lochlan**Beş ay sonra...*

Son zamanlarda, Warwick'in önerdiği gibi toplumdaki imajımı iyileştirmek için tüm sosyal davetleri reddedip hafta sonları bile evde kalıyorum. Ama tek neden o değil. Şu anda o kadar çok şey söz konusu ki, parti yapıp hiçbir şey yokmuş gibi davranmak imkansız.

İşe gidiyorum, gerekli saçmalıklarla uğraşıyorum, sonra geniş aile malikanesine eve dönüyorum.

Aslında biz hiç bir aile olmadık.

Babam, annemin sadece parasına değer verdiğini iddia etti, bu yüzden ben doğduktan sonra onunla hiçbir ilgisi kalmadı. Annem ben okula başlamadan önce eyaleti terk etti. Onu üç dört yılda bir, bir şeye ihtiyacı olduğunda görüyorum.

Flynn ve benim aramızda sadece beş yaş fark var, ama babamız onun başka bir piç çocuğu olduğunu, o on beş, ben yirmi yaşında olana kadar öğrenmedi. Birlikte büyümedik ve hiç anlaşılamadık. Ben mükemmel bir evlat olmaya çalışmakla meşguldüm, o ise babamın dikkatini bir an olsun üzerine çekmek için her şeyi yapıyordu.

Onun taktiği ilk bir yıl kadar işe yaradı, ta ki babamız onu evden atmaya karar verene kadar. Annesi benim annemden bile daha az anne gibi davrandığı için, onun dairesinin kirasını ben ödüyordum ve ona uyuşturucuya harcayacağı harçlığı ben veriyordum. Dunne soyadını taşıdığı için kadınlara bir kuruş bile harcamasına gerek yoktu ve istediği herhangi bir genelevi ziyaret edebilirdi. Ve her zaman uyuşturucusu olduğu için kadınlar onu severdi.

Babamız öldüğünde her şeyi bana bıraktı, ben de Flynn'e istediği parayı ve her şeyi vererek babamızın kayırmacılığını telafi etmeye çalıştım. Ne de olsa, her şeye yetecek kadar çok para vardı. Ona yaklaşan duruşma hakkında henüz pek bir şey söylemedim, ya da kaynağın yakında kuruyabileceğini. Onun düzelip, serserilik yapmayı bırakmasını umuyorum, ama son zamanlarda kendini hapse attıracak şeyler yapmaya devam ediyor.

Başı belaya girdiğinde aradığı kişi benim, bu yüzden havuz kenarında bol kot pantolon ve büyük beden rock tişörtü giymiş, daha genç ve zayıf bir versiyonumu görmek beni şaşırtmadı. Uyuşturucu kullanımı onu her zaman zayıf ve hastalıklı göstermiştir, bu yüzden bol giysiler giyer. İki kez doksan günlük rehabilitasyon masraflarını ödedim, ama tabii ki işe yaramadı.

Onu fark etmeden önce turumu bitiriyorum. Son zamanlarda fiziksel aktivite sinir enerjisini yakmak için iyi geliyor, bazen kendimi o kadar zorluyorum ki gecenin sonunda havuzdan zar zor çıkabiliyorum.

"Yine ne yaptın?" diye mırıldanıyorum. Yüzümdeki suyu sildikten sonra, duvarın kenarına tutunup, onun son felaketini ve bunun nasıl başkasının suçu olduğunu dinlemek için bekliyorum.

"Hiçbir şey," diye homurdanıyor, üstümde durarak. "O zaman ne kadar paraya ihtiyacın var?"

Altın rengi gözleri kısılır ve "Bana benim olanın yarısını versen, sana yardım istemek için gelmek zorunda kalmazdım" der.

"Hayır," diyorum milyonuncu kez. "Hepsini harcarsın. Ve yakında pek kalmayabilir."

Bu sözüm onu kaşlarını çatmasına neden oldu. "Saçmalık."

"Bu gerçek. Bombalama kurbanlarının aileleri tarafından dava edildiğimi biliyorsun. Avukatım, jüriyi sahip olduğum her kuruşu almamaları için ikna etme şansımın düşük olduğunu söyledi."

"Ama... neden?"

"İnsanlar öldü lan!" diye hatırlatıyorum ona. "Benim kumarhanemde öldüler çünkü odada lanet bir bomba olduğunu anlayacak kadar yeterli güvenlik önlemleri almamıştım!"

"Sigorta ne olacak?" diye soruyor.

Sarkastik bir kahkaha atıp kafamı suya daldırıyorum. Suyun yüzeyine çıktığımda ona şöyle diyorum: "Sigorta sadece yapısal hasarın onarım masraflarını ve çökme nedeniyle oluşan bazı tıbbi masrafları karşılıyor. Terör saldırısında ölenlere bir kuruş bile ödemiyor."

"Siktir," diyor Flynn, ayakkabısının tabanını betona sürterek ve sanki birini tekmeliyormuş gibi ayağını kaldırarak.

"Bombayı kimin yerleştirdiğini bulup, suçun bir kısmını üstlenmeliyim," diye açıklıyorum ona. "Ve bunu başarsam bile, yine de kumarhaneyi ve genelevleri kaybedebilirim. Görünüşe göre 'imajım' bana yardımcı olmuyor..."

"Bahse girerim konuklardan biri, bir intihar bombacısıdır."

"Şüpheli. Bombanın arkasında bir tür mesaj varsa, kendilerini ve diğer herkesi öldürmeden önce bunu mutlaka gösterirlerdi."

"Her neyse," diyor Flynn sinirli bir şekilde. "En azından market alışverişi için para verir misin?"

"Market alışverişi mi? Yani gerçek yiyecek mi?" "Evet, yiyecek."

"Son zamanlarda haplarla beslendiğini sanıyordum," diyorum. "Sonra fişini görmezsem, sana verdiğim son para olacak."

"Arabalarından birini ödünç alabilir miyim?" "Hayatta olmaz."

"Neden?"

"Çünkü üçünü mahvettin ve bir yıllığına lanet olası ehliyetini kaybettin!"

"Trafik çevirmesine takılmam."

"Hayır. Uber'i kullan ya da yürü." "Araba ve ücretli şoför nasıl olur?"

"Ben seni tekmelemeden önce siktirip gitsen nasıl olur?" Telefonum yakındaki bir sandalyeden çalmaya başlamadan hemen önce homurdanırım.

"Benim için cevapla," diyorum Flynn'e.

"Ben senin kölen değilim," diyor ama yine de muhtemelen meraklan telefonunu almaya doğru yürümeye başlıyor.

Hızla havuzdan çıkıp, ısınma kabından bir havlu alıp yüzümü, kulaklarımı ve ellerimi kuruluyorum. "Kim?" diye soruyorum ona doğru yürürken.

"Ekranında 'Salvato' yazıyor." Telefonu bana uzatır ve ben görünce sırtıtarım. "Evet, harika." Telefonu ondan alıp cevap veririm ve kulağıma götürürüm. "Salvato. Beni kaçınmayı bırakmanın zamanı gelmişti. Sanırım sonunda düğün davetiyesini açmışsın."

Yaklaşık beş ay önce Sophie'nin adının yazılı olduğu düğün davetiyesini ona gönderdim, ama o bunu görmezden geldi. Sanırım ortak tanıdıklarımızdan

daha önce gönderdiğim davetiyeleri duymuş olmalı. Dante, benim ciddi olmadığımı düşünerek bu davetiyeleri görmezden gelmişti.

O kulağıma bağırırken ben havuz kenarındaki sandalyeye çöküyorum. "Kızım evlenmene izin vereceğimi düşünüyorsan, kafayı yemişsin."

Salvato'nun penthouse'unda kızlarını sakladığını bilen birini bulmak birkaç hafta sürdü. Sonra, hizmetçiyi kızlar hakkında bilgi vermeye ikna etmek için doğru fiyatı bulmak birkaç hafta daha sürdü. Masum görünümlü Pamuk Prenses, avukatımın sapık bir pezevenk imajımı düzeltmek için yardım etmek istediği gibi, tatlı küçük karımın rolünü oynamak için mükemmel bir prenses. Genç ve umarım deneyimsiz olması da güzel bir bonus.

"Kızın on sekiz yaşına girmede mi? Yasal olarak reşit olduktan sonra düğün davetiyelerini göndermek nezaketimdi."

Flynn, derin bir nefes alarak yanımdaki sandalyeye oturur ve ben ona para verene kadar gitmeyeceğini açıkça belli eder. Bu küçük piç kurusu kendini aşması lazım. Bu, aylardır beklediğim telefon.

"Nasıl... Sophie'ye yaklaşılamazsın!" Oh, sadece adını değil, doğum gününü de bildiğim için kesinlikle çok kızgın. Artık mülkünde bana tüm sırlarını ifşa eden bir köstebek olduğunu biliyor.

"Aylardır bana yalan söylüyorsun Salvato. Aylardır! Madison geçen yaz kaçtı ve onu bulamıyorsun, değil mi?"

"Her eyalette onu arayan adamlarım var. Madison'ın yakında ortaya çıkacağından eminim. Biraz daha sabırlı olman gerekiyor."

Bu dünyada en çok, bana emir veren insanlardan nefret ederim. "Siktir git, Salvato. Geçen yaz sana altı ayın olduğunu söylemiştim. nişan yemeğini ayarladın ve beni görmezden geldin. Aramızdaki bu fazladan dört aylık barış dönemini sana düğün hediyem olarak kabul et. Ama sakın benim sabrımı zayıflık olarak görmeye kalkışma. Beklemekten yoruldum. Zaman doldu. Evlenmem için iki kızın daha var. Ben Sophie'yi seçtim."

"Bu olmayacak."

"Olacak. Sophie 1 Haziran'da benimle evlenecek, yoksa sırrını herkese anlatırım." Uzun bir sessizlikten sonra, "Ne sırrı?" der.

"Madison'ın büyük, geniş dünyada tek başına ve savunmasız olduğu. Seni nefret eden biri onu önce bulursa çok yazık olur, değil mi?"

"Seni adi herif!"

Yıl sonunda duruşma tarihi yaklaşırken, Warwick, jüri beni mahvetmesin diye, genç ve yeni bir eşe sahip, sevgi dolu bir koca rolünü oynamaya başlamam gerektiği konusunda daha da ısrarcı oluyor.

"Basın açıklaması yapıp medyaya göndereyim mi, böylece saat 10 haberlerine çıkarsın? Madison'ın fotoğrafı hazır," diye tehdit ediyorum onu.

"Sakın yapma," diye öfkeyle söylüyor.

"Anlaştık mı, Salvato?"

İlk tepkisi hayal kırıklığıyla homurdanmak olur. "Neden Sophie?"

"Neden Sophie olmasın?"

"Cass daha büyük. O güzel bir kız..."

"Kızıl saçlıyı istemiyorum."

"Onları sana kim söyledi?" diye bağırır, kızları hakkında bu kadar çok şey bildiğim için öfkelenir.

"Kaynaklarım gizlidir," diye cevap veriyorum. "Yarın akşam gelinimle tanışmak istiyorum. Onu görmeme izin verecek misin, yoksa en büyük kızını tehlikeye atmak mı istiyorsun?"

Beş aydır evin hizmetçilerinden birinden düzenli olarak aldığım fotoğraf ve videolarda kız çok güzel görünüyordu, ama yine de onunla yüz yüze görüşmek için can atıyordum. Salvato'nun kumarhanesini sürekli gözetliyordum, her an ona yaklaşmaya hazırdım, ama kızın oradan çıktığı hiç görülmemişti.

"Sophie'yi seninle evlenmeye zorlamayacağım," diye uyarıyor beni.

"Öyle mi? Genelde ağız tıkaçları ve kelepçeleri severim, ama düğün fotoğraflarını mahvedebilirler. O fotoğrafları torunlara göstermek kesinlikle uygun olmaz," diyorum.

Umarım, sapkınlıklarım hakkında şaka yaparsam, Salvato bunun alaycı bir tavır olduğunu düşünür ve söylentileri ciddiye almaz. Torunlar ve aile kurma fikrine gelince, Snow White'ın kısa tenis eteğiyle koşarken çekilmiş, kilometrelerce uzun bacaklı fotoğrafını gördüğümde beri, amının benim spermimle dolup taşmasını görmek için giderek artan bir istek duyuyorum. O benim yatağıma bağlı olduğu için, tohumumun onun uyluklarının iç kısmına damlayıp yapışmasını istiyorum ve onun bir damla bile silmesine izin vermeyeceğim. "Bana Sophie ile on dakika yalnız kalma fırsatı ver, sonra kararını o verecek." Bu müstehcen düşüncelerden sonra sesim belirgin şekilde kalınlaşıyor. O on dakika içinde Snow White'dan evet cevabı almak için ne gerekiyorsa yapacağım.

"Sophie hayır derse vazgeçecek ve çekip gidecek misin?"

"Hayır demeyecek."

"Bu çok kibirli bir davranış. Gerçekten seni o kadar çekici bulup reddedemeyeceğini mi düşünüyorsun?" Salvato, istediğini elde etmek için ne kadar acımasız olabileceğini bilmiyor belli ki. Masum görünümlü kızını sikip onu hamile bırakmaya çalışmak, başımdaki beladan uzaklaşmam için iyi bir dikkat dağıtıcı olacak. Dante'ye son talebimi sonraya saklayacağım.

"Yarın akşam saat dokuzda onu görmeye geleceğim. İletişim bilgilerimi istiyorsun, değil mi?"

"Tamam. Sophie ile on dakika görüşmene izin vereceğim. Ama Cass ile de görüşüp onu da dikkate almalısın."

"Oh, Dante, vasiyetini güncelleme zamanı geldi." "Şansını zorlama, Dunne."

"Yani, uyuşturucu imparatorluğunu kızlarından birine mi bırakacaksın? İkimiz de biliyoruz ki, bu yükü hiçbirine yüklemeyeceksin, o yüzden lanet olası belgeleri 1 Haziran'a kadar hazırla."

"Eğer suikasta kurban gidersem, bir kuruş bile alamayacağın bir madde olacağını biliyorsun."

"Ama Sophie'ye bir şeyler bırakacaksın, değil mi? Yakında karım olacak kişiye," diyorum.

"Siktir git, Dunne."

"Yarın akşam görüşürüz," diyerek onu kesiyorum.

Tabii ki. Dante'nin beni varisi olarak kabul edip etmeyeceğinden emin değildim, çünkü üç çocuğu var. Ama hiçbir baba, masum kızlarının gangster işlerine bulaşmasını istemez.

"Ne oldu?" diye sorar Flynn.

"Sen de duydun. Evleniyorum. 1 Haziran'da plan yapma."

"O pisliğin kızıyla mı evleniyorsun?"

"Evet."

"Neden? O pisliğin teki. Ve bu fikirden pek de memnun görünmüyordu."

"Sadece sızlanıyor, ama kabul edeceğini biliyorum. Fentanil işini devam ettirmek istiyorsa benim bağlantılarıma ihtiyacı var. Eminim benim bağlantılarıma ihtiyaç duymamayı dilediğini biliyorum, ama bu kadar uzun süre inatçılık yapmanın kendisine ne kadar para kaybettiğini de biliyor."

"Neden senin bağlantılarına ihtiyacı var?"

"Eyalet içine ve dışına ürün kaçakçılığı yaparken, kolluk kuvvetlerinin, federallerin, savcılarının, hakimlerin vb. görmezden gelmesini sağlamak için. Onlarca kişiyi şaplak atarken, sikilirken veya oral seks yaparken çekilmiş şantaj videolarım var. Bu adamlar, ailelerinin en kötü hallerini görmelerine izin vermektense ölmeyi tercih ederler."

"Kasada sakladığın şey bu mu? Şantaj mı?"

Onun etrafta dolaşmasını istemediğim için sorusunu görmezden gelerek, "Senden kurtulmak için ne kadar para gerekir?" diyorum.

Sophie Salvato

Hayatım uyumak, yemek yemek ve tenis oynamaktan ibaret. Bu spor için yaşıyor ve nefes alıyorum. Günde sekiz veya dokuz saat kardiyo, antrenman, hazırlık maçı veya kondisyon çalışması yapıyorum. Geceleri dinleniyor ve ertesi gün nasıl daha iyi oynayabileceğimi düşünüyorum.

Ve bunların hepsi boşuna.

O kadar iyi olmadığım için asla profesyonel olamayacağım, ama sorun değil. Kazanmak için kortta koşturup durmuyorum. Bu sporu sevdiğim için sıcağa ve yorgunluğa katlanıyorum. Bir elimde raket, diğerimde top kutusu varsa mutluyum. Antrenörüm Betsy genellikle beni yeniyor olsa da onunla oynamak eğlenceli. Ama tenis topu makinesinden çıkan saatte 130 km hızla gelen topları tek başıma kovalarken de aynı derecede eğleniyorum. Rekabet olmadığında bu sporu zevk almak daha kolay. Betsy bunu anlamıyor. Onun dünyası en iyi olmak etrafında dönüyor. O kazanmak için oynuyor, babam ona beni daha iyi oynamayı öğretmesi için para ödüyor, ben ise sadece oynamak için oynuyorum.

Bazen daha fazla hırslım, birkaç arkadaşım, belki de benimle aynı fikirde bir tenis partnerim olmasını dilerdim, ama ne anlamı var ki? Bir şeyler istemek beni sadece hayal kırıklığına uğrattır, çünkü aşırı koruyucu babam benim penthouse'dan çıkmamı veya ailemiz ve korumalarımızdan başka kimseyle birlikte olmamı istemiyor.

Böyle daha güvenli. O öyle diyor.

Ona söyleyemediğim şey, her zaman güvenli oynamaktan yoruldum; sıkıcı dünyamda biraz tehlike... cazip geliyor. Heyecan verici.

Babam, sadece hayatta olmanın nasıl bir his olduğunu öğrenmek için kendimi tehlikeye atmak istediğimi söyleseydim, muhtemelen beni bir akıl hastanesine kapatırdı.

İntihara meyilli olduğumdan değil. Acı ya da ölüm *istemiyorum*. Sadece hayatta kalmaktan daha fazlasını istiyorum. Cesur olmak, bir uçurumun ya da çatı katının çatısının üzerinde ayak bileklerimden asılı kalmak ve beni tutan kişinin beni kolayca düşürebileceğini, ama muhtemelen düşürmeyeceğini bilmek istiyorum. Geleceğin ne getireceğini kesin olarak bilmemenin korkusu, kalbimin göğsümden çıkacakmış gibi hızla atmasına ve karnımın alt kısmının gerilmesine neden olur...

Hayatımdaki her şey mükemmel ve güvenliyken bela aramak istemem belki de benim bir sorunum olduğunu gösterir.

Tabii, annem beni dünyaya getirirken yaşadığı komplikasyonlar nedeniyle öldüğü için annesiz büyüdüğüm gerçeği hariç her şey mükemmel.

Babam beni ve kız kardeşlerimi tek başına büyüttü. Birkaç ay önce Vanessa ile tanışıp onunla evlenene kadar, etrafımızda anne figürü hiç olmadı.

Sanırım üvey anneme tehlikeli şeyler arzulamamın olağandışı olup olmadığını sorabilirim. Muhtemelen babama söylemez. Tabii acil psikiyatrik tedaviye ihtiyacım olduğunu düşünmezse...

Belki de bir ucube olduğum ihtimaline karşı bu düşüncelerimi kendime saklamalıyım.

Akşam yemeğinden hemen önce telefonum masamın üzerinde titrediğinde, onu elime alıp babamın en kısa sürede ofisine gelmemi söyleyen mesajını okudum. Bir an panikledim, acaba içimdeki en gizli düşüncelerimi okumanın bir yolunu mu buldu diye düşündüm. Bunu yapabilecek biri varsa, o da benim babam dediğim acımasız mafya kralıdır.

Ama hayır, babamız muhtemelen herhangi bir psişik yeteneğe sahip değildir. Ve ben günlük tutmadığım için, kafamdaki karışık düşünceleri asla bilemeyecektir.

Yine de onu bekletmemem gerektiğini bildiğim için iki kat merdiveni hızla inip birinci kata indim. Cass ve ben koridorda zıt yönlerde giderken neredeyse çarpışıyorduk. Kız kardeşim ve ben farklı annelerden olduğumuz için birbirimize hiç benzemiyoruz. Onun uzun saçları kan rengi, gözleri açık yeşil ve teni fildişi rengi, benim ise babamın simsiyah saçları ve koyu mavi gözleri var. Bu kadar benzediğimiz için onun favorisi olacağımı düşünmüştüm, ama o ikimize de pek ilgi göstermiyor gibi görünüyor. En azından Madison kaçmadan önce öyleydi. Şimdi tek düşündüğü şey o.

"Ne oluyor? Babam ne istiyor?" diye fısıldayarak soruyorum, çünkü babamın ofisinden öfkeyle çıkıyor.

"Tahmin et," diye homurdanıyor.

"Madison'ı buldu mu?"

Gözlerini devirdi. "Hayır, o küçük sürtük henüz bulunamadı, bu da birinin devreye girip İrlandalı gangsterin gelini rolünü oynaması gerektiği anlamına geliyor." Elini uzatıp kafamı bir köpekmişim gibi okşadı ve "Onunla evlenmeyi kesin olarak reddettim, tebrikler. Valizlerini topla, küçük kardeşim. Evleneceksin" dedi.

Kafamı sallayarak, onun iddiasını reddederek uzun siyah at kuyruğumu salladım ve elini kafamdan ittim.

Hiç tanımadığım bir adamla evlenmek mi? "Hayır. Bu... hayır." Umarım bu Cass'in şakasıdır. Babamız acımasız bir gangster, ama beni kimseyle evlendirmez, özellikle de şu anda. Daha on sekiz yaşına girdim!

"İyi şanslar," diyor Cass alaycı bir gülümsemeyle. Uzaklaşırken omzunu omzuma sertçe çarpıyor.

Birkaç dakika sonra ofis kapısı tekrar açıldığında, ben hala aynı yerde duruyorum, korkudan donmuş halde. Babamın 1,80 metreden uzun boylu vücudu her zamanki iş takım elbisesiyle kapıyı dolduruyor. Sert yüzünde, yanağındaki seğirme dışında hiçbir ifade yok.

"Merhaba, kızım. İçeri gel de konuşalım."

Onu takip ederek iki katlı ofisine ve kütüphanesine giriyorum ve "Cass az önce... Gerçekten biriyle evlenmek zorunda değilim, değil mi?" diyorum.

Babam, yanında duran Vanessa'ya bakarken ona bakıyorum. Vanessa o kadar minyon ki, babamın yanında bir çocuk gibi görünüyor. Küçük boyuna rağmen, tatlı görünümlü sarışın kız, dünyadaki herkes gibi babamdan hiç korkmuyor. Onunla karşı karşıya gelme ve asla geri adım atmama cesaretini kıskanıyorum.

İkisi arasında bakışlarımı gezdirerek, bunun doğru olmadığını, Cass'in sadece benimle dalga geçtiğini söylemelerini bekledim.

Sonunda Vanessa babamın yüzüne sert bir bakış atar ve "Tabii ki seni kimseyle evlendirmeyecek. Sadece nazikçe isteyecek. Değil mi Dante?" der.

"Doğru," diye onaylıyor. Sanki bu, hayatımın geri kalanı yerine bu akşam tatlı olarak ne yiyeceğimiz hakkında sıradan bir tartışma gibi, ellerini ön pantolon ceplerine sokuyor. "Reddetme hakkın var..."

"İyi." Rahat bir nefes alıyorum ve babam anında yüzünü buruşturuyor.

"Eğer reddedersen, Lochlan insanları öldürecek olaylar başlatarak misilleme yapabilir."

"Dante!" Vanessa haykırarak, küçük avucunu onun göğsüne vurdu. "Onu suçluluk duygusuyla onunla evlenmeye zorlayamazsın!"

"Ona karşı dürüst davranıyorum, kelebek. Evet, bu onun kararı, tıpkı Madison'ın kararı gibi. Ama Sophie onu reddetmenin sonuçlarını bilmeli. Cole'un bu dünyanın bir parçası olmasını istemediğini saymazsak, ben öldüğümde birinin benim yerimi alması gerekiyor. Ne kadar nefret etsem de, o en iyi seçim olabilir."

Ne? Vanessa'nın oğlunun uyuşturucu kaçakçılığı imparatorluğunu devralmasını mı istiyordu? Vanessa'nın bu fikre itiraz etmesine şaşırdığımı söyleyemem. Hayatı boyunca Cole'u mafya ailesinden uzak tutmaya çalışmıştı.

"Bekle, peki kim devralacak?" diye soruyorum.

"Lochlan Dunne. Henüz kesin kararımı vermedim. Hâlâ çok riskli bir durumda ama ben kabul edene kadar ısrar etmeye devam edecek. Bazı federaller hakkında kirli bilgileri ele geçirmezsem işimin bittiğini biliyor."

"Ne demek istiyorsun?" Merak etmeden duramıyorum.

Babam iç çekerek, "İki ailemiz arasındaki ittifak ikimize de fayda sağlayabilir, kimse bizimle uğraşmak istemeyeceği bir birliktelik oluşturabilir. Ayrıca onun bazı... iş bağlantılarına da ihtiyacım var. Lochlan, Madison'ın kaçtığını ve ona bu konuda yalan söylediğini bildiği için, iki seçeneğimiz var: ya düğün yapacağız ya da birbirimizle iyi sonuçlanmayacak bir kan davası başlatacağız."

Yani, düğün mü, mafya savaşı mı? Biri benim bir gangstere teslim edilmemle, diğeri kan dökülmesiyle sonuçlanacak.

Cass gibi, ben de hayır demek, arkasını dönüp uzaklaşmak ve hiç tanımadığım bir adamla evlenmekle ilgili bu aptalca konuşmayı unutmak istiyorum.

Ama aynı zamanda... Babamın isteklerini reddetmek için hiç bu kadar güçlü olmadım. Ayrıca, reddedersem babam öldürülürse ne olacak? Zaten tehlikeli bir hayat sürüyor, bize, Vanessa'ya yönelik tehditlerden sürekli endişe duyuyor. Birinin onun için endişelenmesi gerekiyor. Savaşı önlemek için bir şey yapabilirsem, yapmalıyım. İyi bir kız evlat olmak istiyorum. Ayrıca, bu muhtemelen yıllardır kız kardeşlerim olmadan babamla yaptığım en uzun konuşma.

Bir yabancıyla bilinmeyen bir gelecek, şu anki hayatımdan daha heyecanlı olacaktır. Sadece bu bencil arzuma dayanarak buna katılıyorum. Birinin karısı olmak, sevgi dolu bir kocanın tüm ilgisini görmek de güzel olabilir.

Babam, "Son cevabını vermeden önce, Lochlan seninle tanışmak istiyor" dediğinde, kabul edeceğimi söylemek üzereydim. Son iki kelimeyi, sanki aynı odada olmamızı istemiyormuş gibi, dişlerini sıkarak söyledi ve beni çok şaşkın bıraktı.

"Yani, onunla tanışmamı istemiyorsun, ama onunla evlenmeme izin vereceksin?" diye açıklığa kavuşturmak için soruyorum.

Vanessa, babamın somurtkan yüzüne gülümser. "Evet, Dante. Sophie'nin sorusunu cevapla. Kızının tanışmasından rahatsız olduğun biriyle evlenmesine neden izin veriyorsun?"

"Çünkü Lochlan'ı tanıyorsam, yapmaması gereken bir şey yapar ve sonra sırf pislik olmak için düğünü iptal eder."

Yapmaması gereken bir şey mi? Ne gibi? Sormaya başlıyorum ama aslında bilmek istemediğime karar veriyorum. Sürpriz olmasını tercih ederim. Geleceğimin ne getireceğini tam olarak bilmemek heyecan verici.

"Yani, Sophie'nin güvenmediğin bir adamla evlenmesini mi istiyorsun?"

Şimdi babam yeni karısına, yeni üvey anneme, homurdanıyor. Vanessa'nın bizimle yaşaması hala garip geliyor. On sekiz yıllık hayatımda hiç anne figürü olmadı. Ya da herhangi bir kadın figürü. Cass Vanessa'yı sevmiyor ama ben onun iyi biri olduğunu düşünüyorum. Ve babamız için iyi oldu. Babam mutlu. Onu hiç bu kadar mutlu görmemiştim, sanki evlilikleri onun vahşi tavırlarını evcilleştiren bir tür sihirli büyüymüş gibi. Yıllar boyunca, personel ve korumalardan onunla ilgili dedikodular duydum, Vanessa gelmeden önce partiler ve sayısız kadınlar. Belki de evlilik o kadar da kötü değildir. Özellikle de evleneceğim adam, babamın ilk karşılaşmamızda beni onunla yalnız bırakmaktan endişe duyacağı kadar tehlikeli ise.

"Onunla tanışacağım," diyorum, nefes nefese. Kalbim göğsümde şimdiden deli gibi atıyor, bilinmeyene dalmak için hem heyecanlı hem de gerginim.

"Öyle mi?" diyor babam, siyah kaşlarını şaşkınlıkla kaldırarak, sanki Cass gibi reddetmemi bekliyormuş gibi. Bu, benimle ablalarım arasındaki farklardan biri. Onlarda, benim daha da merakımı uyandıran, her ne pahasına olursa olsun kaçmak için ellerinden geldiğince hızlıca uzaklaştıkları adamla ilgili tuhaf gen yok.

Cass ve Madison babamızı reddetmek için yeterince güçlüydüler. Cass bunu babamın yüzüne karşı yaptı, Madison ise babamın öfkesinden kaçmak için kaçtı.

Morbid merakımı itiraf etmek yerine, sadece başımı salladım.

"Harika. Teşekkürler Sophie. Mümkin olduğunca çabuk ayarlayacağım."

"İyi," diye onaylıyorum, belki biraz fazla çabuk. "Yani, bir an önce halletmek istiyorum, anlarsın ya?"

"Tabii ki," diye onayladı Vanessa, bana destekleyici bir gülümsemeyle. "Kimsenin seni bunu yapmaya zorlamadığını unutma, tamam mı tatlım?"

Aslında başka seçeneğim olmadığını söylememek için alt dudağımı ısırıyorum. En azından bu durumda, böyle olmasını tercih ederim.

Lochlan

Ne tür bir pislik, bir adamdan tatlı, muhtemelen masum genç kızını kendisine teslim etmesini ister ki, onu bağlayıp mahvedebilsin?

Ben. Pislik benim.

Dante Salvato'ya Sophie için planladığım ahlaksız şeyleri söylemeyeceğim tabii. Eminim birkaç tahminde bulunmuştur, bu yüzden penthouse'un kapısını açıp beni içeri alırken çenesini oynatarak çatı çivisi çiğniyormuş gibi görünüyor.

Oh, eğer cezalandırılmayı ya da hızlı bir ölümü seven biri olsaydım, onu daha da rahatsız etmek için burada her türlü imayı kullanabilirdim. Şu anda henüz kesinleşmiş bir şey yok ve bu sadece anlaşılmamızı sonuçlandırmak için bir toplantı - kızının ve onun, onun işlerini devralmam için evet demesi.

"Dante, adama öyle bakmayı bırak da bizi tanıştı," diyor uzun boylu piçin arkasından küçük sarışın bir kadın.

Dante, sanki ona çok pahalıya mal oluyormuş gibi iç çekerek sonunda, "Lochlan, karım Vanessa ile tanış. Vanessa, bu Lochlan Dunne," diyor.

"Memnun oldum." Minyon sarışın kadının önüne geçerek bana elini uzatır ve gülümser. Dante'nin playboyluktan vazgeçmesine şaşmamalı. Kadın güzel ve sıcakkanlıdır, kokteyl partisi için uygun olacak kadar kısa, beyaz ve yeşil çiçekli bir elbise giymektedir. Yine de, Dante'nin eskiden birlikte olduğu fahişeler gibi değildir. "Yine de," diye ekliyor, "bu düğün karmaşasını iptal ederseniz, sizinle tanışmak daha güzel olur."

Peki, öyleyse.

Dante'ye döndüğümde, sanki kadının ağzını kontrol edemiyormuş gibi takım elbisesinin ceketinin altında omuzlarını silkiyor.

"Bu düğün karmaşasını iptal etmeyeceğim," diye ikisine de güvence veriyorum.

Kahretsin, bu, gerçek anlamda altın avcısı bir fahiŖe olmayan bir kadınla evlenmek için sahip olduğum tek Ŗans olabilir. SikiŖin etrafında dönen bir dünyada büyüdükten sonra, kimseyi sevemeyeceğime eminim. Kesinlikle bir kalbim yok. Hayatım boyunca kadınlara karŖı hiçbir bağım ya da bağlılığım olmadı. Beni bir sonraki güne, haftaya ya da son zamanlarda beŖ aya götürmek için tek gereken, sıcak, seksi bir vücut, ne kadar sikiŖmem gerekirse gereksin. Seks her zaman basit bir iŖlem olmuŖtur. Adil bir al-ver iliŖkisi: bir avuç para karŖılıėında birkaç dakikalık zevk. İstediğim sapkın Ŗeyler daha pahalıya mal oluyor, ama genellikle buna değer. Bir kız yüzünden aylardır bunlardan hiçbirine kendimi kaptırmadım...

"Ŗimdi, gelinimle tanışmama izin verecek misin?" Salvato daha fazla geciktirmeden ona soruyorum.

"Her biriyle on dakika yalnız kalacağım," diyor Dante.

"Her biriyle on dakikaya ihtiyacım yok. Kararımı çoktan verdiğimi biliyorsun. Yoksa üzerinde onun adı yazılı düğün davetiyesi yeterince açık değil miydi?"

"İkisiyle de grŖmeni ısrarla istiyorum," diye diŖlerini sıkarak söylüyor.

"Hâlâ fikrimi deėiŖtireceėimi mi dŖnyorsun?" Sinirlenerek homurdanırım, ama cevap olarak sadece sessizlik gelir. "Peki. Seni rahatlatacaksa önce kızıl salıyla grŖeceėim. Ama anlaŖmamız en kğnle ilgili. Bana borçlusun Salvato. Bana söz verdiğin gelin kaçtı ve sen aylardır bana yalan söylüyorsun. Artık hayatını kolaylaŖtırmak için benim önemli bağlantılarıma ihtiyacın olmadığını dŖnmeye baŖlamıŖtım."

Genelevler ve kiralık kadınlar sahibi olduğum için, birçok güçlü, azgın erkeğin kirli amaŖırlarını biliyorum. Hayatlarını mahvetmemem karŖılıėında, bana iyilik yapıyorlar. Salvato da fentanil kaçakçılığına yardım etmem için bu iyilikleri istiyor.

"Sophie çok ge," diyor Dante, parmaklarını siyah saçlarının önünden geçirip çekerek. "Hatta,  kızım da çok ge, ama en azından Cass, senin saçmalıklarını yüzüne vurup, ona zarar verirsen kıçını tekmeleme cesaretine sahip. Sophie ise... utangaç ve daha yumuŖak. Hatta masum..."

"İŖte bu yüzden onu istiyorum." İnkâr etmeye gerek yok. İkimiz de bunu biliyoruz. Onun tatlı, deneyimsiz kk kızını ilk kez yoldan çıkarmak konusunda karŖı konulmaz bir Ŗey var. Belki de benim gibi acımasız bir pislik tarafından mahvolduğunu asla unutmayacağını bilmektir.

"Lütfen," Salvato diŖlerini sıkarak homurdanır. Bu, adamın sık sık söylediği bir kelime olduğunu sanmıyorum. "Cass ile tanış. Onu dŖn. Ya da en azından Sophie'ye birkaç yıl zaman ver..."

"İlk teklifi kabul ederim. İkincisi ise kesinlikle olmaz. Artık oyalanmayı bırak da bu işi bitirelim."

Yine iç çekerek, koridordan geçip geniş, resmi ofisine doğru yol gösterir. "Cass'i önce ben göndereceğim."

"Buraya mı? Hayır."

"Ne?" diye bağırdı bana, yüzünde, takım elbisesinin ceketinin altından görünen omuz kılıfından silahını çekmeyi düşünüyormuş gibi bir ifadeyle.

"Bu ofisin her yerinde kamera olduğunu bilmediğimi mi sanıyorsun?" diye soruyorum, sanki hepsini bulabilecekmişim gibi daireler çizerek. "Konuşmam sadece ben ve kızlar arasında. Onlarla yatak odalarında konuşacağım."

"Hayatta olmaz."

Bu orospu çocuğu...

Derin bir nefes alıp takım elbisenin önünü ilikledim ve onun damarına bastım. "Seni elinde tuttuğumu unutuyor musun?"

"Seni şu anda burada bitirmeliyim," diye homurdandı Dante.

"Biz müttefik olabiliriz, Salvato. Bana bunu ver. Gelinimle tanışmama izin ver ve bu lanet olayı geride bırakalım. Fentanilin akışını sürdürmek için hala benim bağlantılarımı kullanman gerekiyor, değil mi? İnsanlara uyguladığım şantajın değeri paha biçilemez. Bunu sadece aile olduğumuzda kullanabilirsin," diye hatırlatıyorum ona. "Ve yemin ederim, on dakika boyunca sikimi pantolonumun içinde tutabilirim. Ben bir canavar değilim."

"Evet, öylesin," diyor, beni alt ettiğimi bilerek gözlerimin içine bakarak. "Ama peki. On dakika, ben kapının dışında olacağım. Beni pişman etme."

Sonunda topuklarını döndürür, kaşlarını çatmış karısının yanından geçip beni iki kat merdiven yukarı çıkarır.

Kapıyı çalmadan ilk kapıyı açar, ben de içeri girip kapıyı arkamdan kapatırım. İlk olarak Red'in yatak odasında olduğumu görünce hiç şaşımam. Gerçi, zeminde kırmızı bir mat, asılı bir kum torbası ve yere bubi tuzağı gibi dağılmış halter ağırlıkları olan bir dojo'ya benziyor. Bir sandalyenin üzerine atılmış bir atlama ipi, birkaç dağınık su şişesi ve bir sürü ayna var.

"Çık dışarı!" Şezlongundan, hazırlıksız yakalanmış gibi hızla kalkıyor.

"Ben de tanıştığımıza memnun oldum, Red."

Zayıf ama kaslı vücudunu örten siyah yoga pantolonu ve beyaz spor sütyenine bakılırsa, fiziksel aktiviteye çok zaman ayırdığı belli.

. Birbirimize 1,5 metreden daha az mesafede dururken, kızıl kaşlarından birini bana doğru kaldırır. "Ne kadar orijinal. Sen de kimsin?"

"Gördün mü, seninle asla anlaşılamayacağımızı biliyordum. Sen çok... zor birisin." Parmaklarımı dağınık şifonyerin üstünde gezdirerek bir saç tokası aldım.

"Eşyalarım dokunma."

Saç aksesuarını geri atarak, komodinden uzaklaşıyorum. Odanın içine doğru ilerleyerek, o çok tanıdık kokuyu daha fazla içime çekmek için derin bir nefes alıyorum. "Çok meşgul bir kız olmuşsun. Burası seks ve prezervatif kokuyor."

O alaycı bir şekilde "Siktir git!" diyor. Bu tam olarak bir inkar sayılmaz.

"Merak etme. Babana senin masum bir bakire olmadığını söylemeyeceğim.

Gerçi, burada gizlice seviştiğin kişiyi yakaladığında ne yapacağını merak ediyorum. Onu çabucak öldürmek, zavallı herifi kolayca kurtarmak olur."

Gözleri büyüdü, öfkesi tamamen kayboldu. "Lütfen... lütfen ona söyleme." Yine, Salvato ailesinde "lütfen" kelimesi kolayca söylenmiyor gibi görünüyor. "Ben... her şeyi yaparım."

"Her şey mi?" Kaşlarımı kaldırıyorum, bu kızın evlenilecek tipte olmadığına daha da emin oluyorum. Gözleri vücudumun ön tarafını tarıyor, pantolonumun ön kısmında duruyor. "Sırrını paylaşmamam için diz çökecek misin?"

Omzunu kaldırır. "Gerekirse..."

Tanırım. Eminim bu küçük sürtük karşılaştığı her erkeğin üzerine kıcını sürüyordur.

"Boş ver. Seni ispiyonlamayacağım," diye onu temin ettim, o yere çökmeden önce. Çökse bile, umutsuz fahişelerden sıkıldım artık. "Görmem gereken her şeyi gördüm."

"Bu ne anlama geliyor?"

"Sen hakkındaki fikrimi değiştirmedığım anlamına geliyor. Hâlâ Pamuk Prenses'i tercih ediyorum."

"O daha çocuk!" diye bağırır kız, sonra derin bir nefes alıp kendini hazırlar, kollarını göğsünde kavuşturur. "Onu bu yüzden mi istiyorsun? Hasta bir pedofil fetişin mi var?"

Ah, demek Kızıl saçlı kız küçük kız kardeşini kıskanıyor.

"O reşit ve senden sadece bir yaş küçük, değil mi?" Kapıya dönerken ona hatırlatırım. "Ve Red? Yeşil sana yakışmıyor. Saçınla uyumsuz."

Sophie

Yatak odamın kapısı çalınmadan açıldığında, bilgisayar sandalyemde dönüp baktığımda... bir adamın içeri girip kapıyı kapattığını gördüm. Bana doğru döndü, bakışları ayaklarımdan başlayıp çıplak bacaklarımdan yukarı doğru, eteğimden ve üstümden göğsüme, sonra da yüzüme doğru ilerledi. Ve uzun süren sessizliğin birkaç saniyesini, kalın uyluklarına tam oturan koyu renkli takım elbise pantolonunu ve boynuna ve her iki koluna sarılmış dövmeleleri inceleyerek geçirdiğimi inkar edemem. En azından beyaz düğmeli gömleğinin kıvrılmış kollarından görebildiğim kadarıyla.

Babam gibi zengin ve tehlikeli görünüyor. Ama babamın bana asla zarar vermeyeceğini bildiğim için, daha genç ama daha korkutucu. Bu adam ise zarar verecek gibi görünüyor ve bundan zevk alacak gibi. Hareket etmekten çok korkuyorum ve hiç bu kadar mutlu olmamıştım.

Dilini dudaklarını ıslatırken görmek, ağzım birdenbire kuruduğu için bu hareketi tekrarlamama neden oluyor.

"Kim..." diye başlıyorum ama o sözümü kesiyor.

"Sen... sen bir güzelsin, Pamuk Prenses." Sesi, uzun süre sigara içen ya da insanlara çok bağırın birinin derin, boğuk sesi gibi. Belki de ikisi birden.

Kaba bir şey bekliyordum, iltifat değil.

"Ah, teşekkürler?" Belki de alaycı davranıyordur. Ter içindeyim, duş almadan önce tenis kıyafetlerimle serinliyorum. Siyah saçlarım at kuyruğumdan dökülüyor. Sabun, su ve bolca deodoranta ihtiyacım var, ama onun iltifatı, ironik olsun ya da olmasın, otomatik olarak kendimi daha az utanmış hissetmemi sağlıyor. Omurgam bile biraz düzeliyor.

Yabancı bana doğru yaklaşıyor ve ben ayağa kalkıp kalkmamayı tartışıyorum. Çıplak ayaklarımla ayağa kalkmadan, o zaten orada, üstümde yükseliyor. Onun

Çok daha büyük dövmeli eller kol dayama yerlerinde benim ellerimi kaplıyor ve onun dokunuşu aşırı ısınmış cildimde buz gibi soğuk. Geri çekiliyorum, ama gidecek hiçbir yer yok. Yüzü benimkine o kadar yakın ki, yeşil gözlerindeki altın rengi benekleri görebiliyorum ve bana bakarken nefesinden kiraz ve tütün kokusu geliyor. Çekici değil, sadece köşeli yüzü ve sağ gözünün yanındaki siyah Kelt düğümü dövmesi nedeniyle biraz korkutucu.

"Söylesene prenses. Gerçekten bakire misin, yoksa bu da babana söylediğin güzel bir yalan mı?"

Ah, neden odamdaki bu korkutucu adam bana bakire olup olmadığını soruyor? Babamın rastgele bir adamın üçüncü kata gizlice girmesine izin vermesi imkansız, bu da demek oluyor ki... *bu o* olmalı.

Lochlan Dunne.

Babamın benimle evlenmemi istediği adam.

Beni pencereden aşağı atacak türden bir adam olabilir, ama bunu öğrenmek eğlenceli olabilir.

"Soruma cevap ver," diye talepte bulunuyor.

"Ben hiç..." Yüzüm o kadar hızlı kızardı ki başım döndü. Bugün Vegas'ın acımasız güneşinde çok fazla zaman geçirdim.

"Hiç ne? Hiç sevişmedin mi?" Bu son derece kişisel soruyu sorarken ve küfür ederken ağzıma bakıyor.

Kafamı sallıyorum, ağzımdan kelimeleri çıkırana kadar at kuyruğumu bir yandan diğer yana sallıyorum. "Daha önce hiçbir erkeğe yaklaşmadım bile."

"Güzel. Öyle kal." Şimdi yüzü, dizlerime tam ulaşmayan beyaz tenis eteğime doğru eğiliyor. "Sıkı bakire amına giren ilk penis benimki olacak."

Sözleri o kadar küstah ki, neredeyse alay edecektim. Alay etmememin tek nedeni, bana ne yapacağından emin olmamam. Bir daha düşündüm de, bu bilinmezliği seviyorum ve bir parçam onun yüzündeki kibri silmek istiyor.

"S-seninle evlenmek zorunda *değilim*." Ne yazık ki, kekemelik sözlerimi pek de kendinden emin göstermiyor. "Cass seni reddettiği ve geriye sadece ben kaldığım için, yine de hayır diyebilirim."

Gözlerinde bir anlık bir şaşkınlık belirir, ama hemen gözlerini kırparak onu gizler. Kollarımı onun kollarının altından çekmeye çalıştığımda, sıkıca tutar ve koltuk kollarına sıkıştırır.

"Öyle mi düşünüyorsun?"

Sesimden daha iddialı görünmek için çenemi bir milimetre daha yukarı kaldırıyorum. "Evet."

Sağ eli bir anlığına benimkinden ayrılır ve sonra gümüş rengi bir parıltı görürüm. Uzun, keskin bir bıçak, tehditkar bir şekilde bıçak olduğunu anladığım şeyden fırlar. Elini hafifçe hareket ettirerek, bıçağın sivri ucu aniden eteğimin kucağına doğru yönelir. Ucu, tam zamanında ayırmayı başardığım bacaklarımın arasına çarpar, böylece bıçak neyse ki deri koltuğun minderine saplanır, etime değil. İnanamadan ağzım açık kalır, silahla adam arasında bakışlarım gidip gelir, ama ses çıkmaz. Bu adamın nesi var? Deli mi? Az kalsın beni bıçaklayacaktı! Bana zarar vermek mi istedi?

Tabii ki istedi.

Ve muhtemelen onu kışkırttığım için bu benim hatam.

Pişman mıyım? Kesinlikle hayır, kulaklarımda çınlayan kalp atışlarımdan dolayı düşünemiyor olsam bile.

Bıçağın sapını tutarak, dizlerini kullanarak bacaklarımı daha fazla açmaya zorlayarak bacaklarımın arasına adım attı. Sol eli hala koltuğun kolunda benim elimi tutuyor ve yerinde tutmak için sıkıyor. Tamamen onun merhametine kaldım, bu hem korkutucu hem de heyecan verici.

"Şimdi nasıl, prenses? Hala beni reddedebileceğini düşünüyor musun?" Gözleri, onu reddedersem acı çekeceğime dair bir vaatle dolu. Sanırım kendimi aşan bir şeyin içine girmişim, bu yüzden başımı sallıyorum, konuşmıyorum, çünkü beni bu kaba pozisyonda tutuyor ve etrafımdaki tüm havayı çalıyor.

Kafamda tam tersini söylemek istiyorum. Vücudumun diğer kısımları aşırı ısınmış ve ağırlaşmış, tamamen farklı bir nedenden dolayı reddetmiş olmayı diliyorum — onu daha da zorlamak, reddedersem ne yapacağını görmek için.

"Son cevap, benim karım olacak mısın?" Gözleri, içimdeki kargaşayı biliyormuş gibi bana dik dik bakıyor.

"Evet," diye cevap veriyorum, neyi kabul ettiğimden hala emin olmasam da. "Aferin kızım," diyor, kendini beğenmiş bir gülümsemeyle, bu da beni sandalyede biraz eritir.

. Bıçağı kaldırıp serbest bırakmak için bıçağı geri çekiyor ve ters çeviriyor, böylece soğuk çelik sapı çıplak iç uyluklarımın içini okşuyor ve beni nefes nefese bırakıyor. Yüzümü izlerken daha da geniş bir sırtısla bıçağı yavaşça yukarı doğru hareket ettiriyor, daha önce kimsenin dokunmadığı bölgeye doğru ilerliyor.

Utangaç bir şekilde bacaklarımı kapatmaya çalışıyorum, ama o hala daha büyük ve ağır bacaklarıyla bacaklarımı ayırmış durumda.

"Benim karım olduğunda, ben söylediğimde bacaklarını benim için açacaksın. Ve eğer amazsan, ben kendim açarım. Bir kez benim olduğunda, hiçbir Şey beni senin amından alıkoyamaz."

Kulpunu külotumun kasık kısmına sürterek, kumaş ıslanırken beni tekrar nefes nefese bırakıyor. Dokunuşu tüy kadar hafif, ama onun bıçağının sert kabzası kadar keskin bir Şey hissetmemiŐtim hiç. Nefes almaya korkarak tamamen hareketsiz kalıyorum.

"Söylesene prenses, bana teslim olan uslu bir kız mı olacaksın, yoksa benim olanı benden zorla alan yaramaz bir kız mı?"

"Yaramaz." Bu kelime, durduramadan ağzımdan çıkıyor. Nereden geldiğini bile bilmiyorum. Ben hep iyi bir kız oldum, ama onun için, olmaması gereken kötü Şeyleri isteyen gizli, kirli tarafımı ona gösteriyorum.

Sırtarak, "Doğru cevap," diyor.

Bacaklarımın arasından bıçağın sapını çeken Lochlan, tüm boyunu dikleŐtirir. O bir adım geri atar atmaz, ben bacaklarımı kapatırım, o da bıçağı n cebine geri koyar.

"Benden başka kimseye bacaklarını böyle kapalı tutma, Sophie."

Adımı duyduğunda omurgamdan bir ürperti geçer. Sözleri bir tehdit gibi gelir. Sanki onun emrine uymazsam sonuçları olacakmıŐ gibi.

Gözümü kırpmadan önce, başka bir Şey söylemeden dönüp odamdan çıkıyor, beni yanıp tutuŐmuŐ, kafası karışmış ve ıslak külotumu bıçağıyla sıyırmaktan daha fazlasını yapmasını dilediğim için kendimden utanmış halde bırakıyor.

O gittikten sonra, sanki beni tanıyormuş gibi, boğuk sesiyle adımı söylediği anı tekrar tekrar düşünmeden edemiyorum.

Belki de tanıyordur, çünkü bu geceden önce kimseyle seks yapmayı hiç düşünmemiştim. Tamamen ıplak olmak ve başka biriyle vücut sıvılarını paylaşmak bana kirli ve iğrenç geliyordu.

Ama Şimdi? Şimdi Lochlan, seksin benim sandığımdan çok daha fazlası olup olmadığını merak etmeme neden oluyor. Ve onun beni sürekli uçurumun kenarında sallandırmaktan büyük zevk alacağından neredeyse eminim.

Lochlan

"Nasıl gitti?" Salvato, Sophie'nin yatak odasından çıkıp kapıyı arkamdan kapattığım anda soruyor.

"İyi."

"İyi mi?"

"Evet, Dante. İyi gitti. Evet dedi." "Öyle mi?" diye şaşkınlıkla mırıldanır.

"Sana evet diyeceğini söylemiştim," diye hatırlatırım. "Şimdi, ben çıkacağım," derim ve onun üçüncü derece işkence sorgusundan kaçmak ve bu çatı katından bir an önce çıkmak için onu iterek geçerim.

Kızının bakire amını bıçakladığım için suçluluk duyduğumdan değil. Sadece, şimdi gitmezsem, onun tatlı kirazını burada ve şimdi patlatmaya dayanamayabilirim. Bana on dakika verdi, ama eminim dört dakika içinde onun amının içine boşalabilirim. O lanet odada olduğumdan daha fazla tahrik olduğumu hatırlamıyorum bile. Onun çok genç ve masum olması mıdır, yoksa başka bir şey mi, bilmiyorum, ama lanet olsun, onun donmuş, korkmuş vücuduna gömülmek, onu benim yaparken benim için çığlık atmasını duymak istiyorum. Benim, artık babasının küçük kızı değil.

Tanrım. Uzun süre seks yapmamak erkekleri delirtiyor. Ya da belki de Sophie'nin bana yaptığı etki budur.

Pamuk Prenses'in gerçekte nasıl biri olacağını bilmiyordum, ama tüm beklentilerimi aştı.

Sadece tenis etekleri için bile onunla evlenirdim. Muhtemelen benden çekinen ilk kadın olması, sikimi çelikten daha sert yapıyor.

Çoğu kadın, ya da en azından bana ilgi duyanlar, bana dokunmak için sabırsızlanıyor. Benim sikime kışkırtıcıları sürüyorlar ya da

ama benimkini biliyorlar. "Nasıl istersin, babacığım?" ya da "Bana iyice ver, koca babacığım" gibi şeyler söylemelerinden nefret ediyorum.

Bana baba diyorlar çünkü aradıkları tek şey bu, tüm hayatlarını finanse edecek, istedikleri zaman istedikleri her şeyi alacak biri ve bunun bedeli sadece ruhları. Para için biriyle yatmanın bedeli bu. Bunu çok iyi biliyorum. Parmağıma yüzüğümü takarlarsa, bu büyük ikramiyeyi kazanmaktan ya da piyangoyu kazanmaktan bile daha iyidir çünkü asla paraları bitmez. Ya da öyle sanıyorlar. Parasız kaldığımda kaç beni hala isteyecek merak ediyorum.

Umurumda değil. Kadınların kendi bencil nedenleriyle benim için diz çökmesinden bıktım. Bu tür bir çaresizlik sadece acınası. Bekârlığa dönmeden önce, gözlerimi kapatıp başka bir yerdeymiş gibi davranarak, başka biriyle sevişerek boşaldığım son sefer ne zamandı, bilmiyorum. O kadınların hepsinin, sonunda dizlerinin üstünden kalkabilmek veya altımdan kurtulabilmek için benim bir an önce bitirmemi istediklerini bilmek, baskıyı daha da artırıyor.

Ben onların boğazlarına inen büyük babaları değilim, sadece büyük bir maaş günüydüm.

Ama Sophie ile... her şey farklı olacak. Ve ben bekleyemem bekleyemiyorum.

Sophie

Lochlan ayrıldıktan birkaç dakika sonra kapım çalındığında, Lochlan ve onun dürten bıçağı hakkında düşüncelere dalmış halde, neredeyse koltuğumdan zıplayacaktım.

"Demek ona evet dedin?" diye sordu babam, ben titrek bacaklarımla kapıya ulaşmadan içeri girerek.

Bakışları, sanki yaralarımı arıyormuş gibi üzerimde dolaşıyor. Neyse ki eteğimin önündeki kıvrımda bulunan küçük deliği fark etmiyor.

Cevap vermediğim için tekrar soruyor: "Sophie?" "Lochlan hakkında kararın ne?"

O, vahşi doğada bir aslan görmek ve bunun kötü bir fikir olduğunu bilmeniz de daha yakından bakmak istemek gibi, yoğun bir şekilde güzel. Oh, ve beni çok korkutmasını seviyorum.

Ama babam Lochlan'ın yakışıklı mı yoksa tehlikeli mi olduğunu sormuyor. Bunlar oldukça açık. Onunla kısa, kalp atışlarını hızlandıran bir konuşma yaptıktan sonra, hayatımın geri kalanını bu evcilleştirilemez aslanla geçirmeyi kabul edip etmeyeceğimi bilmek istiyor.

Hayır diyebileceğimi biliyorum. Babam, beni onunla evlendirmeden önce, adamın yüzünün yanındaki dövmeyle kurşun sıkacaktır. Ama yine de... onun bunu yapmasını istemiyorum.

Lochlan, babam gibi bir mafya patronu ve onun ölümünün intikamını almak isteyen insanlar var.

Ayrıca, hayır demek *istemiyorum*. Hayatımın geri kalanı çok uzun bir süre ve yine de Lochlan'la hayatımın onsuz olacağı kadar sıkıcı olmayacağını biliyorum. Lochlan gibi birinin, babamın Vanessa'ya olduğu kadar bana takıntılı ve koruyucu olması, mutlu olmak için ihtiyacım olan tek şey. Sadece öyle sevilme, biriyle o tür bir tutku yaşamak istiyorum.

"Yapacağım," diye kabul ediyorum. "Onunla evleneceğim."

Babamın omuzları, adamı öldürmek ya da tüm ekibiyle uğraşmak zorunda kalmayacağı için rahatlamış gibi çöküyor. "İstedğin kadar zaman alabilirsin. Lochlan'ın 1 Haziran'a kadar düğün yapmak istediğini söylemesi umurunda değil. Bekleyebilir."

"Hayır." Tehditkar tavırlarından sonra, Lochlan'ın çok sabırlı bir adam olduğunu sanmıyorum. "1 Haziran uygun."

"Gerçekten mi? Bu Haziran mı? Sadece üç hafta kaldı." "Biliyorum. Sorun değil."

"Tamam, öyleyse. Eğer istediğin buysa?"

Kafamı sallıyorum, ağzımı açarsam babama bacaklarımın arasında bıçakla yaptıklarını ve bundan hoşlandığımı itiraf edeceğimden korkuyorum.

Bana doğru yürüyen babam, beni kollarına alır ve sıkıca sarılır. "Haziran'dan önce veya sonra neye ihtiyacın olursa, söyle yeter, senin olsun. Bizim için bunu kabul ettiğin için teşekkür ederim."

Bizim için. Kendim için değil, ailem için, babamın iş çıkarları için.

Ben de ona sarılıyorum ama cevap veremem. Lochlan'ın bana söylediklerini ya da bana yapmayı planladıklarını ona anlatmam. Babam muhtemelen bunu zaten bekliyordur. Ben o adamın karısı olacağım, bu da onun yatak odasında benden

benden yatak odasında belirli beklentileri olacağı anlamına geliyor. Yerine getirmem beklenen yükümlülükler.

Ve nereden başlayacağımı bile bilmiyorum.

Lochlan bu kadar... baskın görünürken, çok fazla şey yapmam gerekeceğini sanmıyorum.

Az önce kabul ettiğim şeyi kafamda oturtmak için rahatlatıcı yiyeceklere ihtiyacım var. Bu yüzden babam odamdan çıkınca soğuk bir duş alıp mutfağa gidiyorum, atıştırmalık bir şeyler bulup susuzluğumu gidermek için.

"Pes ettiğine inanamıyorum," diyor Cass, beni mutfakta kendimi serinletmek için ikinci bardak buz gibi suyu yudumlarken bulduğunda. "Aslında, evet, inanabiliyorum. Mükemmel Sophie, iyi bir kız gibi söylenen her şeyi yapar."

En azından Lochlan ile evlenmek, penthouse'dan ayrılabilceğim ve Cass'in sürekli tavırlarından kurtulabileceğim anlamına geliyor.

Cass'i görmezden geliyorum ve o da ben lavaboda elmayı yıkarken ve çekmecedan bıçağı çıkarırken hiçbir şey söylemiyor. Yeşil kabuğunu soymaya başlarken Lochlan'ın bıçağını düşünmemek imkansız.

Elmayı dilimlere keserken, Cass tabağımdan bir dilim alır ve sormadan ısıtır. "En azından Lochlan biraz seksi." Bir dilim daha alıp gülümser ve ekler, "Bu gece ona oral seks yapmam için resmen yalvardı."

"Ne?" Bıçak elimden kayar ve tezgaha çarpar.

"Ona oral seks yap. Bilirsin, sikini emmek? Tanrım, ne kadar safsın." Gözlerini devirir. "Sana hiçbir şey yapmadı mı? Katolik rahibelerden bile daha deneyimsiz olduğun için pek şaşırmadım."

Tanrım, ne kadar aptalım.

Lochlan gibi bir adamın sadece bacaklarımın arasına dokunacağını mı sandım? Cass'e de aynı şekilde sataştığı belli.

Ve benim aksime, normal, akli başında bir insan olarak, onu reddetti.

"Lochlan'ın bir sürü genelev sahibi olduğunu biliyor muydun? Sen aslında bir pezevenkle evleniyorsun, Soph." Kafamı sallıyorum, onunla bir şeyler yapmış olabileceği halde beni bıçakla dürttüğünü hala unutamıyorum. "Eminim istediği zaman tüm o kadınları sikiyordur. Sana penisini sardığından emin ol. Hastalık kapmak istemezsin."

Eğer Lochlan profesyonel olarak erkeklerle seks yapan kadınlarla birlikte olduysa... o zaman... ona büyük bir hayal kırıklığı yaşatacağım.

Ondan korkmak heyecan verici olsa da, yatakta onu tatmin edemeyeceğimi bilmek beni o kadar geriyor ki kusmak istiyorum.

"Tebrikler kardeşim, bekaretini bir mafya pezevenkine kaybedeceksin ve bu çok acı verecek."

"Acıtacağını nereden biliyorsun?" diye patladım.

"Herkes ilk seferin acı verici olduğunu bilir. Ve Lochlan Dunne'ın senin acı çekip çekmediğini umursayacağını hiç sanmıyorum. Duyduğuma göre o tür manyakça şeylerden zevk alıyormuş." Onun bunları söylemesinden nefret etsem de, ben de aynen öyle düşünüyordum.

"Ne yapacağım? Nasıl yapacağım..." Panik yapmamaya çalışırken sözlerim kesildi. "Tavsiyemi ister misin?"

"Evet." Cass'ın bana yardım etmek istemesi nadir bir durum.

"Senin yerinde olsam, düğün gecenizde defalarca beynini patlatmadan önce en kötü kısmı atlatacak başka birini bulurdum," diyor Cass.

"Zihnimi mahvetmeden önce... Bekle. Başka birini bulmak ne demek?" diye soruyorum.

Bir dilim elma daha çaldı, beni bekletirken çiğnedi, sonra sırtarak şöyle dedi: "Bekarlığa veda partisinin amacı, yemin etmeden önce başka insanlarla yatmaktır."

"Öyle mi?"

"Diğer erkeklerle deneyim kazanmak için son şansın."

Bu doğru mu? Bekarlığa veda partileri hakkında, kumarhanede neredeyse her gece bir sürü düzenlendiği ve bekarlığa veda partilerinin neredeyse her gece düzenlendiği dışında bir şey bilmiyorum. Bunun bir tür seks festivali olduğunu bilmiyordum.

"Babamın bana bekarlığa veda partisi yapmama izin vereceğini sanmıyorum."

"Tabii ki izin verir. O piçin uyuşturucu işini devam ettirmek için onunla evlenmek zorunda olduğun için, istediğin her şeyi sana verir."

"İstediğim her şeyi mi? Böyle bir geceyi bile mi?"

"Evet. Düğüne kadar istediğin kadar çılgın olabilirsin."

"Peki ya korumalar?"

Cass gözlerini devirdi. "Muhafızlar her zaman olacak, ama evlenmeden önce istediğin her şeyi yapmana ne muhafızların ne de babamın engel olacağını garanti ederim."

Rastgele bir yabancıyla seks yapmayı düşünmek aptalca, ama düğün gecemden önce bir tür deneyim yaşamak güzel olurdu. Lochlan defalarca kafamı patlatacağı için çok acı verecek bir gece.

Her türlü deneyim, profesyonellerle yatan bir erkekle hiç deneyim yaşamamaktan iyidir.

Lochlan, benim ilk erkeğim olacağı konusunda ısrarcı olduğu için, başkasının benim bekaretimi almasına izin versem çok kızacaktır. Peki, benden, kendisinden başka kimseye bacaklarımı açmamamı isteyen emrini dinlemediğim için beni nasıl cezalandıracak? Umursayacak mı ki? Babam gibi mi, herkesin onun dediklerini yapmasını mı bekliyor?

Bana farklı davrandığını, benim özel olduğumu düşünmüştüm. İlk görüşte aramızda yaşanan yoğun duyguların benzersiz olduğunu, çünkü daha önce hiç böyle hissetmediğimi düşünmüştüm. Ama görünüşe göre, bu sadece benim naifliğim ve deneyimsizliğimdi.

Eğer onun için özel biri değilsem, neden onun isteklerini umursayayım ki?

Onunla evlenmek zorunda olmam, ona köpeği ya da çocuğu gibi itaat etmem gerektiği anlamına gelmez. İlk karşılaşmamızdan sonra, Lochlan, onun korkutucu varlığını gördüğümde donup kaldığım için, benim mükemmel bir itaatkar eş olacağımı düşünüyor olmalı.

Söylesene prenses, bana teslim olan uslu bir kız mı olacaksın, yoksa benim olanı almamı sağlayan yaramaz bir kız mı?

Ben hep iyi bir kız oldum. İtaatkar bir kız. Ama nedense, Lochlan bana bu soruyu sorduğunda, pantolonumun kasık kısmına bıçak sapını dayamış olmasına rağmen, ona "yaramaz" dedim.

Ve şaşırtıcı bir şekilde, bana bunun doğru cevap olduğunu söyledi.

Belki de benim itaatkar bir eş olmamı beklemiyordur. Belki de benim onunla mücadele etmemi, onu reddetmemi istiyordur, sanki bu, dünyadaki herkes onun her sözüne itaat ettiği için onun zevk aldığı bir oyunmuş gibi.

Kuralların ne olduğunu hiç bilmesem de, asla kazanamayacağımı bilsem de, onunla oynamak istiyorum.

Sophie

Ertesi gün, Vanessa ve ben gelinlik seçmek için alışverişe çıkıyoruz. *Benim* gelinliğim. Tabii, sadece ikimiz değiliz. Etrafımız, en azından butiğin soyunma odasına girmelerine izin verilmeyen güvenlik görevlileriyle çevrili.

Satış elemanı benim bedenime uygun birkaç gelinlik getirip denemem için verirken, sessiz ve somurtkan Vanessa'ya soruyorum: "Babam gibi erkekler, Lochlan gibi erkekler zorluktan hoşlanır mı?"

"Ne tür zorluklar?" diye soruyor.

"Her türlü zorluk." Lochlan'a bakireliğimi ya da benden istediği başka bir şeyi reddetmem gerektiğini, sadece onu daha da heyecanlandırmak için mi sormalıyım, bunu ona doğrudan soramam.

Vanessa düşünceli bir şekilde başını yana eğiyor. "Evet. Bence o ikisi gibi güçlü erkekler o kadar hırslı ki, başarılarını hak etmek istiyorlar. Bir hedef çok kolay elde edilebiliyorsa, sıkılırlar. En azından baban öyle olur. Lochlan'ı neyin heyecanlandırıldığını hiç bilmiyorum." Onun adını lanet gibi söylüyor.

"Lochlan'la evlenmemi onaylamıyor musun?"

"Lochlan hakkında pek bir şey bilmiyorum. Onaylamadığım şey, Dante'nin bu evliliği kabul etmen için seni zorlaması. Büyümek, erkeklerle çıkmak, sevdiğin ve evlenmek *istediğin* birini bulmak gibi seçeneklerin olmalı, babanın işine yardım etmesi için senin için seçtiği tehlikeli bir adama teslim edilmemelisin."

"Tehlikeli" kelimesini duyunca midem sıkışıyor.

"Madison onunla asla evlenmezdi," diye itiraf ettim. "Kaçmadan önce bile, kendi başına yaşamak, bahsettiğin tüm o şeyleri yapmak konusunda kararlıydı. Cass da aynı. Ne yapması gerektiğini söylemelerinden nefret eder ve sırf inat için her türlü emri reddeder. Geriye sadece ben kalıyorum."

"Lochlan ve Dante'nin güvenilir müttefikler haline gelmeleri için düğünden başka bir yol olmalı." Uzun, açık sarı saçları yüzünden uçarak uzaklaşırken derin bir nefes verdi. "Ben de bir zamanlar senin yerindeydim, başka seçeneğim yoktu."

"Babamdan önce başka biriyle evlendin mi?" diye şaşkınlıkla soruyorum.

"Hayır. Ben..." O çekinir. "Dante bunu sana söylediğim için muhtemelen beni öldürecek, ama on sekiz yaşına girdiğimde babanla evlenmem gerekiyordu."

"Vay canına! Ne... nasıl..." Ağzımı kapatamıyorum. Vanessa ve babam onlarca yıl önce evlenecekler miydi?

"Babamın kim olduğunu biliyorsun. Eskiden," diye açıklamaya devam ediyor. "İkimize de sormadan Dante'nin babasıyla bir anlaşma yaptı. Dante benimle evlenmeyi reddetti. Ben on altı yaşındaydım, iki yıl beklemesi gerekirdi, ama hayır dedi. Babam sinirlendi ve onu öldürmek için birini tuttu. Ben de Madison gibi hemen ardından evden kaçtım, bu da Dante'nin hayatını kurtarmış olabilir. Babam, reddedilmesinin hakaretini telafi etmek için onu öldürmeye kararlıydı."

"Yani, babamın reddinden sonra kaçtın ve Cole'a hamile kaldın?"

"Evet. Sana tüm bunları anlatmamın sebebi, babanın bir zamanlar görücü usulü evliliği reddettiğini bilmeni istememdi. O seni bu evlilikten kurtarırdı, Sophie. Tek yapman gereken bir kelime söylemek."

Giyinme odası kapılarının önünde bir ileri bir geri yürüyerek, Vanessa'nın bana anlattığı her şeyi düşünürken alt dudağımı ısııyorum.

Aklım başımdan gitti.

O ve babam gençken birbirleriyle evleneceklerdi. O benim annem olabilirdi. Tabii, başka bir annem olsaydı ben ben olmazdım. Ama düğünü yapmadılar. Bunun yerine, Vanessa yirmi yıl boyunca tek başına oğlunu büyüten bir anne olarak mücadele etti, sürekli arkasına bakarak babasının onu bulmasını bekledi. Ve babam üç farklı kadından beni ve kız kardeşlerimi yaptı. Onları hiç sevmediğini düşünüyorum. Onlara karşı sorumlu hissediyordu, bize karşı hissettiği gibi, ama muhtemelen hepsi bu kadar.

Yine de... ikisinin yaşadığı onca şeyden sonra, Vanessa nedense babamın yanında çalışmaya geri döndü.

"Yani, ne, yaklaşık 21 yıl sonra bir şekilde yine de babamla evlendin mi? Ama bu sefer bu kararı ikiniz de

"Evet."

"Hmm." Sanki göğsümden küçük bir yük kalkmış gibi hissediyorum. Lochlan ile evlenmeye, en azından bilinmeyenden korktuğum için razıydım, ama babam ve Vanessa'nın geçmişini öğrenmek bana... sadece heyecan için düşünmeden atladığım kararımın pişman olmayacağını umut veriyor. Üvey anneme gülümseyerek, "Bana anlattığın için teşekkür ederim, Vanessa," diyorum.

"Bu, bu evliliği düşünmek için daha fazla zaman istemek anlamına mı geliyor?"

"Hayır."

"Hayır mı?"

"Anlattıkların beni düğünden vazgeçmekten uzaklaştırdı."

"Ne?" diye bağırarak ayağa kalkıyor. Ondan yaklaşık 15 santim uzun olduğum için, bana bakmak için başını kaldırmak zorunda kalıyor ve "Bu nasıl mümkün olabilir?" diye soruyor.

"Sen ve babam birbirinize aittiniz. Bu kaderin bir oyunuydu."

Bu yorumla kafası karışık bakışı yumuşadı. "Kader. Dante de öyle demişti. Birlikte olmak kaderimizde vardı."

"Aynen öyle! Anlamıyor musun, Vanessa? Evren ikinizin aşık olmanızı ve hayatınızın geri kalanını birlikte geçirmenizi istedi. İkiniz de buna karşı koymak için yirmi yıl uğraşmış olsanız da, birbiriniz için yaratılmıştınız."

Bütün bunları ona söylemek, bana daha da sert bir şekilde kaşlarını çatmasına neden oldu. "Gelecekte bizim için işe yarayacak olması, senin ve Lochlan için de işe yarayacağı anlamına gelmez. Siz ikiniz çok farklısınız."

"Ama yürütebilirsiniz. Onunla mutlu olma şansınız yüzde elli. Diğer evlilikler gibi. Evlenen bazı çiftler yıllardır birbirlerini tanıyorlar, ama yarısı boşanıyor, değil mi?"

"Sanırım öyle..." diye mırıldanıyor. Yüzümü inceleyerek, "Yani, sadece on dakikadır tanıdığın bir adamla evlenmeye gerçekten kararlı mısın?" diyor.

"Aynı noktaya gelmek için yirmi yıl beklemek istemiyorum. Lochlan yirmi yıl sonra hayatta bile olmayabilir. Babamın hala hayatta olması senin için bir şans."

"Vay canına," diye mırıldanır Vanessa. "Bu şekilde hiç düşünmemiştim, ama haklısın. Dante'ye bir şey olsaydı... Hayatımın geri kalanını yalnız, aşık olmadan geçirebilirdim ve bu çok korkunç olurdu."

"Tamam," diyor satış elemanı, askılı elbiselerle dolu bir rafı bize doğru iterek. "Bunları denemeye hazır mıyız?"

"Evet," diye kendinden emin bir şekilde cevap veriyorum.

Belki de babam ve Vanessa gibi görücü usulü bir evlilikte aşkı bulabileceğimi düşünmek naifliktir, ama en azından artık biraz daha umudum var. Onların birlikte yaşadığı türden bir mutluluğu bulmam mümkün, sadece heyecan verici bir macera değil.

Bu, bekarlığa veda partisi fikrini iptal etmek istediğim anlamına gelmez. O gece hayallerimin erkeğini kolayca tanıyabilirim ve bu da beni tören öncesinde düğünü iptal etmeye sevk edebilir. Şüpheli, ama her halükarda, ilk seferimin, istediğini elde etmek için bıçak kullanan, çok daha yaşlı ve çok daha deneyimli bir erkekle olmasını istemiyorum. Onunla ilk kez çıplak kaldığımda kendime güvenmek istiyorum.

Bekaretim ona ait değil. Bana ait. İlk kez kime vereceğime ben karar vereceğim.

Büyük olasılıkla, düğün gecemizde bu kişi Lochlan olacak. Bir yabancıyla seks yapabilir miyim emin değilim, ama yine de denemeyi düşünmek beni heyecanlandırıyor. Sonuçta Lochlan da bir yabancı ve ona anında çekildim. Birkaç yemin ettikten sonra onunla seks yapmam bekleniyor. Evet, bıçağını içime sokmasını istedim, bu yüzden başka bir şeyi içime soktuğunda hoşuma gidebileceğini düşünüyorum...

Daha da eğlenceli olan, biraz deneyim yaşamak istediğim için onun emrine itaatsizlik ettiğimde adamın vereceği tepkiyi düşünmek. Beni cezalandıracak mı? Sanırım bunu istiyorum ve onun da bundan zevk alacağını düşünüyorum.

Ama bunu nasıl bilebilirim ki? Hiç deneyim olmaması, herhangi bir deneyimden daha iyidir. Denemeyi düşünmeden önce, bilgiye ihtiyacım var. Hem de çok fazla.

Bu yüzden, güzel bir saten elbise seçip yerel bir kafede öğle yemeğimizi bitirdikten sonra Vanessa'ya soruyorum: "Seks hakkında bilmem gereken her şeyi bana anlatır mısın?"

"Aman Tanrım," diye fısıldadı, sanki arkamızda duran gardiyanlar bizi duyacakmış gibi. Onlar her şeyi duyarlar. "Ben... Bana *bunu* soracak kadar rahat hissetmene sevindim, ama babanın benim seninle seks hakkında konuşmamı isteyip istemeyeceğini bilmiyorum."

"Bu konuda başka kiminle konuşabilirim?" diye soruyorum ona. "Cass mi? Onun da bu konuda benim kadar bilgisiz olduğunu biliyorsun. Babam bir erkekle evlenecek kadar büyüdüğümü düşünüyorsa, seninle seks hakkında konuşacak kadar da büyüdüğümü düşünmelidir. En azından ne beklemem gerektiğini, o tür şeyleri."

"Haklısın. Dante'nin bu konuşmadan haberi olması gerekmez. Sana seks hakkında hiç bir şey anlatmadı mı?"

"Evet, evlenene kadar kimseyle birlikte olmamamı söyledi."

"Tamam," dedi, ellerini kucağında ovuşturarak. "Peki, nereden başlamak istersin? Ne kadar bilgin var? Hiç erotik kitap okudun mu ya da porno izledin mi?"

"Hayır, neden iki yabancının seks yapmasını izlemek isteyeyim ki?"

Gülümseyerek, "Tamam, o zaman baştan başlamalıyız galiba?" der.

"Evet. Teknik olarak bir kadının nasıl hamile kaldığını biliyorum, bir erkeğin spermi yumurtlama sırasında kadının yumurtasını döllüyor, ama seks açısından, tüm bu

"

"Oh, şey, bir erkek seks yaptığında, sonunda meni adı verilen kalın, süt rengi bir madde şeklinde boşalır. Meni, kadının vajinasına girdiğinde fallop tüplerine ulaşmaya çalışan sperm içerir. Doğurgan kadınlar her ay yumurtalıklarından bir yumurta salar ve sperm yumurtaya ulaşıp ölmeden onu döllerse, bu hamileliğin başlangıcı olabilir. Döllen yumurta hala rahme ulaşmalı ve orada yerleşip büyümeli ve gelişmelidir. Yumurta döllenmez veya yerleşmezse, yaklaşık iki hafta sonra adet görür."

Tüm bu bilgileri sindirmeye çalışıyorum. "Yani, hamile kalmak istemiyorsam, onun spermlerini içimden, aşağıdan uzak tutmam mı gerekiyor?"

"Evet. Sen gençsin. Hamileliği aceleye getirmene gerek yok."

"Asla anne olmak istemiyorum," diye onu temin ettim.

"Tamam. Lochlan'a da söyle, böylece kararını saygı gösterip korunacak."

"Korunma?"

"Sen doğum kontrol hapı veya başka bir önlem almadığın sürece, seks sırasında spermleri yakalamak için prezervatif kullanması gerekecek."

"Hamile kalmak kolay mı, yoksa birden fazla kez mi gerekiyor? Kulağa karmaşık bir süreç gibi geliyor."

"Ne kadar çok seks yaparsan, olasılık o kadar yüksek olur, özellikle de yumurtlama döneminde. Ama zamanlama doğruysa, bir kez bile yeterli olabilir."

"Tamam. Peki ya seks kısmı?" diye başladım. "Lochlan benden ne yapmamı bekleyecek? Acıtır mı? Cass çok acıttığını söylüyor."

"İlk sefer senin için rahatsız edici olabilir, ama o seni havaya sokmak için işleri yavaştan alırsa daha iyi olur."

"Beni havaya sokmak mı?"

Vanessa'nın yüzü kızarır. "Ah, eğer acı hissetmeyecek kadar tahrik olmanı sağlarsa."

Bunun ne anlama geldiğini tam olarak bilmiyorum, ama bu konuyu konuşmaktan utanıyor gibi görüldüğü için ona ayrıntıları sormuyorum.

"Seks konusunda ne bekleyeceği konusunda ise, bu kişisel bir tercih ya da birlikte vereceğiniz bir karar. Farklı seks pozisyonları var."

"Kaç tane?" "Birkaç tane."

"Onları tarif edebilir misin lütfen?"

"Tamam. Şey, onun... penisi, üstünde ya da arkanda olduğunda sana girebilir. Sen onun üstünde olabilirsin. Ne hoşuna giderse. Ve onun penisinin sana girmesini gerektirmeyen başka seks türleri de var."

"Öyle mi?"

"Ellerin veya parmakların o bölgelere dokunması erkekler ve kadınlar için hoş olabilir. Ayrıca, şey, ağızlar da."

"Ağızlar mı?" İğrenç. "Boş ver." Kim başkasının özel bölgelerine ağzını koyar ki? Bunu yapmak istemediğim için tuhaf görünmemek için bu soruyu sormuyorum. "Yani, erkek meni boşaldığında seks biter mi?"

"Uh-huh." Vanessa su bardağından büyük bir yudum alır. "Çoğu insan buna orgazm ya da 'boşalma' der. Bu maddenin argo terimi genellikle cum, C-U-M olarak adlandırılır."

"Tamam. O boşaldığında seks biter mi? Bunun gerçekleşmesi ne kadar sürer? O sırada ben ne yapacağım? Sadece yatakta uzanacak mıyım?"

"Biraz geriye gidelim. Seks sırasında orgazm olabilen tek kişi erkek değildir. Kadınlar da orgazm olabilir. Aslında, senin... zevkin her zaman onun önceliği olmalı."

"Benim zevkim mi? Yani her seferinde acı çekmem mi?"

"Hayır, kesinlikle hayır. Kadınlar için de iyi hissettirebilir." "Bu rahatlatıcı."

"Seks, ikiniz de orgazm olduğunuzda veya durmaya karar verdiğinizde biter. Vücudun, zevki artırmak için ne yapacağını bilir." "Öyle mi?"

"Evet. Sadece iyi hissettiren şeyi yap."

"Tamam. Peki ya sonra?"

"Seks yaptıktan sonra umarım, şey, sarılırsınız." "Sarılmak mı?"

"Evet. O zaman birbirinizin varlığından, samimiyetinden ve yakınlığından zevk alırsınız. Seks sonrası orgazm olursanız, vücudunuz sizi iyi ve rahat hissettiren mutlu endorfinlerle dolar."

"Oh," diyorum, başka biriyle yakınlık kurmanın nasıl bir şey olduğunu merak ederek. Tenis oynarken de bolca mutlu edici endorfin salgılıyorum ama. "Peki ya bu konuda beceriksizsem?"

"Sarılmada kötü olamazsın."

"Hayır, seks kısmını kastediyorum. Lochlan muhtemelen birçok kadınla birlikte olmuştur. O çok deneyimli olacak, ben ise hiç deneyimsizim. Daha önce hiç çıplak bir erkek görmedim bile."

Vanessa başını sallar. "Onunla birlikte olmanın neden korkutucu olabileceğini anlayabiliyorum, ama seks konusunda kendinden emin olmalısın. Zamanla öğreneceksin ve inan ya da inanma, bazı erkekler bakirelerden çok tahrik olur."

Lochlan'ın bakireliği mi ona vermemi istediğini çok net hatırlıyorum. "Neden?"

"İlk olan olmak hoşlarına gidiyor, bilirsin, o işe."

Evet, Lochlan'ın da o erkeklerden biri olduğuna eminim. Ama ilk seferden sonra, bekaretimi alan kişi o olursa ne olacak? Bana olan ilgisini kaybedecek mi?

"Ayrıca," diye ekliyor Vanessa, "eğer bu kadar deneyimliyse, umarım bu onu iyi bir sevgili yapar. Sana iyi vakit geçirmesini sağla ve sana neyi sevdiğini öğretmesine izin ver. Eğer sorarsan, eminim sana seve seve anlatır."

"Ne sıklıkla bunu bekleyecek? Yani, seks yapmamızı?" "Ah, bu çiftten çifte değişir. İkiniz de istediğinizde, o zaman Günde veya haftada birkaç kez olabilir. Karar sana kalmış. Bunu unutma, tamam mı? Seksin her aşaması her zaman senin kararın, sadece onun değil. Öyle görünmeyebilir, ama tüm güç senin elinde olacak."

"Öyle mi?" diye inanamadan soruyorum.

"Evet, sen yapacaksın. Ne zaman ve nasıl olacağına her zaman sen karar vermelisin, Sophie. Onu mutlu etmek için hoşlanmadığın şeylere razı olma."

"Tamam," diyorum, Lochlan'ı reddetmenin gerçekten bu kadar kolay olup olmayacağını merak ederek. Bundan çok şüpheliyim. Ve bunu öğrenmek için sabırsızlanıyorum.

"Ve eğer senin istemediğin bir şey yaparsa ya da sana zarar verirse, bana ya da babana söyleyeceğine söz ver."

"Bana zarar vereceğini mi düşünüyorsun?" Yine, bu düşünceyle vücudumda heyecan verici bir sarsıntı hissediyorum. Kesinlikle bende bir sorun var.

Vanessa derin bir nefes alarak, "Umarım yapmaz, Sophie. Umarım sana değer verir ve sana bir kraliçe gibi davranır, çünkü sen her zaman böyle davranılmayı hak ediyorsun," diyor.

Onun sözleri, Lochlan'ın da tetiklediği karanlık düşüncelerimden utanmamı sağladı. Bu yüzden, onları kendime sakladım ve yeterince uzun süre görmezden gelirim, sonunda yok olacaklarını umdum.

Eve vardığımızda, gecenin geri kalanında ne yapacağımı biliyorum: ödev. En az bildiğim insan anatomisi konularını çalışmam gerekiyor.

Lochlan

Son üç haftadır Dante ve onun mantıklı karısıyla sayısız telefon görüşmesi yaparak düğün hazırlıklarını yaptık. Ama Sophie ile hiç görüşmedim. Dante kızının telefon numarasını vermeyi reddetti, ki bu çok saçma.

Onunla konuşmak, onu kızdırmak hoşuma giderdi ama bu konuyu zorlamadım. Ona ağzımı açarsam, onu düğünden vazgeçirebilirim. Bitiş çizgisine çok yaklaştık, bunu mahvetmemeliyiz.

Yine de, Dante'nin kumarhanesindeki nişan yemeğinde onu bu akşam görebileceğim için, itiraf etmekten daha heyecanlıyım. Bombalamadan sonra, düğünü ve hatta akşam yemeğini benim malikanemde veya kumarhanemde yapmayı reddetti. Onu suçlamıyorum.

Bazıları düğünden önceki gece prova ve akşam yemeği düzenler, ama bu daha çok iki aile için bir nişan partisi, çünkü benim ayakta durmayı prova etmeme gerek yok ve Sophie'nin koridorda yürümeyi prova etmesine de gerek olduğunu sanmıyorum.

Ailem ise, Owen ve Flynn benim tek kan bağımlı olan akrabalarım. Onları ve birkaç korumayı da yanımda getirdim. Küçük bir balo salonunun kapısına vardığımızda, ikisine de uslu durmaları konusunda uyarıyorum. "Ağzınıza dikkat edin ve işimi mahvetmeyin."

"Anladık," diyor Owen göz kırparak ve bara doğru yürüyor.

Flynn onu takip etmeye başlayınca, dirseğinden tutup durduruyorum. "Alkolü fazla kaçırma. Salvato'nun kızlarının önünde sarhoş olup aptalca davranman için çok fazla şey söz konusu."

"Ben iyiyim," diyor, kahverengi gözleri kan çanağına dönmüş olsa da. En azından bu gece duş alıp düğmeli gömlek ve pantolon giymiş, her zamanki gibi

"Tabii ki iyisin," diye mırıldanıyorum.

"Git çocuk gelinini bul ve beni rahat bırak," diyor ve kolunu onun elinden çekiyor.

Bakire Pamuk Prenses'imden bahsetmişken, sonunda odanın diğer ucunda Dante'nin karısıyla konuşurken onu görüyorum. Uzun, dalgalı siyah saçları dışında sırtı tamamen çıplak olduğu için, vücudunun ön kısmının ne kadarının kapalı olduğunu merak etmeye başlıyorum. Ama sonra dönüyor ve beyaz pileli halter yaka elbisesinin tamamını ortaya çıkarıyor. Etek ucu uyluklarının ortasına kadar geliyor ve kumaş o kadar ince ki, altındaki ikinci katman olmasa içini gösterecek kadar şeffaf. Ve lanet olsun, siyah bantlı yüksek topuklu sandaletleri uzun, tonlu bacaklarını vurguluyor ve boyunu 7,5 cm uzatıyor. Geçen gece otururken bu kadar uzun olduğunu hiç fark etmemiştim. Ve hizmetçinin verdiği fotoğraflarda, kısa tenis eteklerine o kadar kapılmışım ki, topuklu ayakkabılarla neredeyse 1,80 metre boyunda olduğunu fark etmemiştim.

Beni gördüğünde, gözleri yüzüme ulaşmadan önce takım elbisemi iki kez baştan aşağı süzdü. Beni süzdüğünü fark edince yanakları kızardı. Üvey annesine döndü ve ben yaklaşmaya başladığımda üvey annesi onu nazıkçe bana doğru itti. Sophie, benimle konuşmaktan çekiniyormuş gibi kıpırdamadı. O, yaklaşan tehlikeden haklı olarak korkan, ama kaçamayan, farlara bakmış seksi bir geyik gibiydi.

"Merhaba, Vanessa."

"Lochlan," diye cevaplar Dante'nin karısı. "Yarın için her şey hazır."

"Harika, yardımın için teşekkürler," derim ona. Sonra üçümüz sessizce dururuz

sessizce durduk, ta ki Vanessa sonunda "Dante'yi bulmam lazım," diye mırıldanıp uzaklaşana kadar.

"Merhaba prenses," diyorum, yalnız kaldığımızda.

"Merhaba, Lochlan." Kahretsin, adımı söyleme şeklini seviyorum. Sesi sessiz, biraz da titriyor, çünkü benden korkuyor. Onun korkmasını istememeliyim, ama yine de buradayız.

"Yarın için hazır mısın?" "Evet."

"Bu pek de kendinden emin bir tavır değil. Kaçmayı düşünmüyorsun, değil mi? Çünkü seni avlamak zorunda kalırsam çok yazık olur." Bu söz üzerine, kocaman mavi gözleri iri iri açıldı. "Ama yaparım, biliyorsun. Kaçarsan, seni bulur, buraya geri getirir ve oturmaya dayanamayana kadar o muhteşem kıcını şaplaklarım."

Yanaklarına ve hatta düğme burnuna yayılan kızarıklık, anında sikimi sertleştirir. Tanrım, bu küçük bakireden tepki almayı ne kadar da seviyorum.

Ve lanet olsun, önümüzdeki birkaç haftayı ona güneşin altında her türlü seks pozisyonunu öğretmekle geçirmek için sabırsızlanıyorum. Onun her şeyinde ilk olacağımı bilmek beni başka hiçbir şeyin yapamadığı kadar tahrik ediyor. O benim olacak. Sadece benim. Hayatının geri kalanında.

Tabii... tabii son üç hafta içinde bir değişiklik olmadıysa. Sophie, evlenmeden önce çılgınca eğlenmek gibi bir fikre kapılırsa, aklımı kaçıracığım.

Kolumu beline dolayarak, vücutlarımızın ön kısımları birbirine değecek şekilde ona yaklaşıyorum. Onu başkalarının görüşünden koruyacak kadar büyüğüm, avucum çıplak sırtında aşağı kayıyor, daha aşağıya, tatlı kıcını avuçlayabileceğim kadar. Sürprizden nefesini kesmesi, masumiyetini hatırlatıyor, iniltiyi zorlukla tutuyorum. Parmak uçlarım, pürüzsüz uyluğunun arkasındaki deriyi bulana kadar aşağı kayıyor.

"Hâlâ benim için bacaklarını kapalı tutuyorsun, değil mi Sophie?" diye soruyorum, dudaklarım kulağının üzerinde. O kadar yakınız ki, lavanta ve gül kokusunu içime çekiyorum, son zamanlarda bir erkeğin ona süründüğüne dair herhangi bir ipucu arıyorum. Tıraş losyonu kokusu ya da erkeksi vücut şampuanı kokusu yok, sadece onun tatlı kokulu vücut şampuanı ya da şampuanı var. "Sophie?" diye soruyorum, cevap vermediğinde.

O başını sallayana kadar onun cevabını beklerken ne kadar gergin olduğumu fark etmiyorum ve sonunda nefes alabiliyorum.

"Aferin kızım."

Onu dokunmaktan vazgeçmek istemediğim için, parmak uçlarımı kalçasının kıvrımları boyunca gezdiriyorum. Tangaya benzeri bir şey giydiği için, kalçaları belirgin bir şekilde çıplak. O kumaşı o kadar kışkırtıyorum ki, orta parmağımı kullanarak o ince kumaş şeridini aramaktan kendimi alamıyorum...

"Lochlan!" Sophie haykırır ve bana doğru sıçrar. Ben kıcının çatlağına sıkışmış o ipi ovmaya devam edince avuç içleri göğsüme bastırır. Huh, onu tedirgin etmeme rağmen, benden uzaklaşmak yerine bana doğru geldi. Benden korkuyor olsa da, ellerimin kıcında olmasını istiyor. Ve bu çok seksi.

"Yarın gece seni her santimini yutmak için sabırsızlanıyorum," diyorum ona. Sonra ipi geri çekip bırakıyorum, etini patlatarak onu ciyaklatıyorum. "Özellikle bu kıcını."

"Yemek zamanı geldi," diyor Dante arkamızdan selam vererek.

"Kesinlikle öyle," diyorum, isteksizce kızının elbisesinin altından elimi çekerek, en azından onu masadaki yerine oturtana kadar.

Sophie

Herkes nazikçe sohbet ederken, akşam yemeği sırasında Lochlan'ın sözleri kafamda yankılanıyor. Fazla konuşmuyorum. Onun selamını tekrar tekrar hatırlamakla, külotumun ipini okşarken hissettiğim duyguyu hatırlamakla ve masa örtüsünün altında sürekli uyluğumu okşayan dövmeli sol elini görmezden gelmeye çalışmakla meşgulüm.

Beklendiği gibi, bacaklarımı ondan başka kimseye açmamam konusunda ısrarcı. Kendime ona itaat etmeyeceğimi söylüyorum ama onu reddetmek sandığım kadar kolay değil. O kadar korkutucu bir şekilde yakınımnda, bana dokunuyor, nefesimi ve direnişimi alıyor.

Bu gidişle, beni o kadar çabuk yalvartacak ki, bu bir meydan okuma bile olmayacak. Bekaretimi alacak, sonra sıkılacak ve artık onun için eziyet edeceği çekingen, masum bir kız olmadığım için başka birine geçecek.

Bu gece olduğu gibi, akşam yemeğinin sonraki kırk beş dakikası boyunca beni acımasızca kızdırıyor, parmaklarının uyluklarımın daha yukarısına kayacağını düşündürüyor. Yemek boyunca, sağ eliyle yemek yerken etrafımızdaki herkesle sohbet ediyor, sol eliyle ise cildimi nazikçe okşuyor. Bir santim bile yukarı çıkmadan, aynı yerde kalarak, başparmağıyla sürekli dairesel hareketler yapıyor.

Oda her geçen saniye daha da ısınır, ta ki aşırı ısınmadan yanacağımı hissedene kadar. Yanıyorum ve beklemekten tüm kaslarım gergin, bıçağıyla yaptığı gibi bana tekrar dokunmasını istiyorum. Hayatımda ilk kez, sıkıca kenetlediğim uyluklarımın arasında nabzımın attığını hissedebiliyorum.

Onu durdurmalı, ayağa kalkıp masadan ayrılmalı ya da elini itmeliyim. Özellikle de babam Lochlan'ın yanında masanın başında otururken. Ama Lochlan'ın elinin daha yukarı çıkmasını çaresizce *istiyorum çünkü* bu yanlış. Eğer ya da ne zaman olacağı beklentisi beni öldürebilir. Parmakları elbisenin arkasına gizlice girip tüm odanın önünde tangamı okşadığında,

utançtan eriyip gideceğimi sandım. Külotum o kadar ıslanmıştı ki, nemi hissedeceğinden korktum. Artık umursamıyorum, sadece bana dokunmasını istiyorum. Onu reddetme, mafya patronuna meydan okuma planım şimdi inanılmaz derecede saçma geliyor. Bacağıma sertçe tutunması çok sahiplenici, karşı koymaya bile cesaret edemeyeceğim kadar tehditkar.

Tatlı geldiğinde, ilk kaşık dolusu burbon soslu cheesecake'i ağızma götürürken elim titriyor. Lezzetli tatlı dilime değdiği anda, olan oluyor.

"Mmm!" Lochlan'ın parmak uçları külotumun kasık kısmına dokunduğunda, neyse ki cheesecake'in sesi iniltimi bastırıyor. Dokunuşu, bıçağıyla yaptığı kısa dürtmeden bile daha yoğun.

Ve benim patlamam sayesinde, uzun masada oturan tüm aile üyelerimiz konuşmayı bırakıp bana bakmaya başlar. Yüzüm yanıyor. Makyajım her an yüzümden akmaya başlayacak.

Lochlan, tüm gözler üzerimdeyken bile parmaklarını hareket ettiriyor mu? Evet, ama onları elbisenin altından çıkarmıyor. Hayır, üç parmağıyla külotumun üzerinden yukarı aşağı, yukarı aşağı okşuyor ve bu da bacaklarımda mutlu bir karıncalanma hissi yaratıyor. Dokunduğu yer klitorisim mi?

"Cheesecake harika, değil mi? Harika seçim, Sophie," diyor Vanessa sessizliği bozmak için ve ben başımı sallıyorum.

"Çok lezzetli görünüyor," diyor babam, tam da Lochlan'ın parmakları külotuma daha sert bastırmadan önce, bu da beni bir kez daha içimi dolduran sıvı sıcaklığın akışına nefesimi keserek tepki vermeme neden oluyor.

"Yeterince doyamıyorum," diyor piç kurusu babama, sağ eliyle rahatça yemek yerken, sol eli hala eteğimin içinde. Hatta, şu anda hissetmesi gereken utanç verici nemlilik, onu beni daha hızlı, daha sert ovuşturmaya itiyor. "*Bunu* bütün gece yiyebilirim."

Sözleri kulağıma zar zor ulaşıyor. Alt karnımda tanıdık olmayan, giderek artan bir ağrı var. Kötü bir ağrı değil, iyi bir ağrı, sanki bir çıkıntıya asılı durduğumu düşündüğümdeki gibi. Tırnaklarım masa örtüsüne batarken, sağ elim bir şekilde kaşığımı tutmaya devam ediyor. Hareket edemiyorum, uyluk kaslarım Lochlan'ın elini o kadar sıkı sıkıştırıyor ki titriyorlar. Tanrım, normal nefes bile alamıyorum. Aslında, etrafım insanlarla çevrili bu şık masada nefes nefeseyim. Kafamı çeviriyorum, gözlerim Lochlan'ın kollarıyla buluşuyor. Yarı gülümsemesi kendini beğenmiş, yeşil gözleri sanki benim rahatsızlığımdan zevk alıyormuş gibi dans ediyor.

Sanırım... Sanırım ben de bundan zevk alıyorum. Aslında, bu hoş bir duygu. Gerçekten hoş, yemek sırasında babamın önünde bana oraya dokunması utanç verici olsa da.

"Şimdi duramazsın prenses," Lochlan kulağıma fısıldamak için eğiliyor ve sonra kaşığını aralık dudaklarımın arasına sokuyor. Duygularım yoğunlaşırken, cheesecake'i yutmaktan başka seçeneğim yok.

Ama sonra Lochlan'ın parmakları aniden yavaşlar, sanki şimdi lanet olası tatlısını yemeye odaklanmış gibi, neredeyse hiç dokunmayacak kadar hafifçe okşamaya başlar.

Benimle oynuyor, beni kasten eziyor. Evliliğimiz böyle mi olacak? Ben üstünlük sağlamaya çalışacağım ama bacaklarımın arasında elinin verdiği zevk o kadar iyi ki asla başaramayacağım?

"Lütfen" kelimesini ağzımdan kaçırdığım için kendimden nefret ediyorum. Lochlan'ın devam etmesine neden ihtiyaç duyduğumu tam olarak bilmiyorum. Sadece... öyle. Kolumu masa örtüsünün altına indirip onun elini kendi elimle kapattım ve parmaklarını tekrar cinsel organıma, o zevkli noktaya doğru ittim. Klitorisim ya da klitoris, her neyse, daha fazlasını istiyorum.

Yüzünü bana çevirip dudaklarını yaladı ve sessizce "Lütfen ne, Sophie?"

"Daha fazla, lütfen."

Babamın meraklı kara gözlerinin üzerimizde olduğunu hissediyorum, ama onun yönüne bakmayı reddediyorum. Tabii ki, söylediklerim hiç mantıklı değil. Tabağımda neredeyse bir dilim cheesecake var ve ikinci kez görüştüğüm Lochlan'dan onun payını istiyorum.

Ama "lütfen" dediğim anda, Lochlan'ın parmakları intikam alırcasına okşamaya devam edince her şeyi unutuyorum. O, daha fazla cheesecake'i ağzıma tikiştirerek benim iniltiyi bastırıyor. Gözlerimi kapatıp hem tadı hem de onun alaycı parmaklarını aynı anda tadını çıkarıyorum. Uyluklarım daha da sıkılaşıyor. Her şey çok yoğun...

"Ah!" diye yüksek sesle inlerim, sonra sessiz kalmak için alt dudağımı ısırırım. Alt vücudumda yayılan mutluluk verici titremelerle patlarım. Etrafımızdaki herkes yemeğe devam ederken, saniyeler içinde parçalanıp yeniden bir araya gelirim.

Sadece Lochlan şimdi bana bakıyor, yeşilimsi altın rengi gözleri açıklıkla kararmış. Parmak uçları yavaşça, nazikçe hareket etmeye devam ediyor, zevk titremelerini uzatıyor, ta ki üzücü bir şekilde sona erip ben aşırı hassas kalana kadar.

Tanrım. Bu... bu... Bu bir orgazm mıydı?

Kahretsin.

Daha önce oraya hiç böyle dokunmamıştım. Ve şimdi bittiğine göre... biraz üzgünüm. Sanırım uzuvlarım hiç bu kadar gevşek ve rahat olmamıştı. Bir kez olsun tüm vücudumda hiç gerginlik yok. Vanessa o mutlu endorfinler konusunda haklıydı.

Seks yapmak da böyle bir his mi? Öyleyse, hemen denemek için sabırsızlanıyorum. Cass ilk seferinde acı duyulacağını söyledi ama o küçük tadımdan sonra... Bence eğlenceli olabilir.

Lochlan elini benden çekiyor. Ben farkında olmadan hala sıkıca tutuyorum. Niyetini anlamadan, eli benimkinin altından kayıp üstünü tutup kucağına çekiyor. Avucumu, sert bir şişkinliğin olduğu pantolonunun kasık kısmına bastırıyor. Parmaklarımı, sonunda onun uzun, kalın penisi olduğunu anladığım şeyin uzunluğu boyunca şekillendirir. Aniden seğirir, bu da elimi o kadar sert ve hızlı bir şekilde çekmeme neden olur ki, elim masanın altına çarparak tüm tabakları tıkırdatır.

Yine, Lochlan gülerken ağzını yumruğuyla kapatıp kahkahasını öksürüğe çevirmeye çalışırken, tüm gözler bize çevrilir.

"Lanet olası dizime çarptım," diye açıklama bekleyen herkese açıklıyor.

Kesinlikle utanç içindeyim. Penisine zar zor dokundum ve bu beni korkuttu. Lochlan bana güldü. Beni aptal, deneyimsiz bir çocuk olarak görüyor. Ve haklı. Deneyimsizim, ama artık küçük bir kız değilim.

Bu gece, Vanessa ve Cass ile bekarlığa veda partisi için dışarı çıkacağım ve artık bir erkeğe çekinmeden dokunmayı planlıyorum.

Babam hayatım boyunca beni erkeklerden ve flört etmekten uzak tuttu, ama bize bir gece özgürlük vermeyi kabul etti. Muhtemelen bir evden başka bir eve tutsak olarak taşınmadan önce sadece bir gece.

Kimse benim ne istediğimi umursamıyor. Ben de ne istediğimi bilmiyorum. Tek bildiğim, Lochlan'ın beni kullanmasını, bekaretimi almasını ve artık oynamak istemediği bir oyuncak olduğumda beni bir kenara atmasını istemediğim.

Gelecekteki kocamın beni sevmesini, sadece benimle birlikte olmak istemesini istiyorum. Artık çocuk gibi davranılmak istemiyorum.

Lochlan'ın benimle evlenmek istemesinin tek nedeninin masumiyetim olup olmadığını öğrenmenin tek bir yolu var.

Yarın düğünümüzde bakire değilsem, belki evliliği iptal eder.

Zaten seks o kadar da önemli bir şey değil. Güvende olacağım, korunacağım ve muhtemelen çok çabuk bitecek.

Lochlan

Sophie'nin ailesiyle akşam yemeği yerken, babası birkaç metre uzakta otururken onu orgazma ulaştırmak, şimdiye kadar yaptığım en ateşli şeylerden biriydi. Tatlıyla ya da alt dudağını ısırarak bastırmadan önce çıkardığı sesler beni çok tahrik etti.

Masada bana mastürbasyon yapmasını beklemiyordum ama parmaklarımı onun nemli bacaklarının arasında tutmaktan ne kadar hoşlandığımı hissetmesini istedim. O benim sikimi sıktığında verdiği tepki paha biçilemezdi. Gülmemeliydim ama kendimi tutamadım. Snow White'ımın seks konusunda bu kadar masum olmasını çok seviyorum. Ve ona kaçırđıđı her şeyi göstermek için sabırsızlanıyorum.

Sophie'nin karım olacağı yarın akşamı sabırsızlıkla bekliyorum. Onu ilk kez fotoğraflarını gördüğümden beri aylardır hayalini kurduğum her şekilde nihayet sahip olabileceğim. Benimle yatak odasında yalnız kalmaktan, üstelik çıplak ve benim merhametime kalmış olmaktan çok korktuğunu bilmek beni daha da tahrik ediyor.

Ne yazık ki, fikrini değiştirip aklını başına toplayarak yarın çatı katındaki çardakta evlenmeyi reddetme ihtimali çok yüksek.

Sophie, yerel kilisenin ikinci katındaki balkonda, otuzdan fazla konuğun katılmayacağı bir açık hava töreni yapma kararımı onayladı. Ne kadar az kişi olursa, başka bir talihsiz olayın yaşanma olasılığı o kadar azalır. Tanrı biliyor ki, Dante ve benim böyle bir halka açık etkinlikte sayısız düşmanımız var. Umarım o da benim kadar hazırlıklıdır.

Ancak akşam yemeğinde ona bunu sormadan, Flynn şampanya kadehini Cass'in üzerine döktü ve Cass tabii ki çılgına döndü. Kardeşimi işleri daha da berbat etmeden oradan çıkardım.

Ancak Owen beni eve götürmek yerine, bana bir sürprizleri olduğunu söyledi.

Onların sürprizlerinden hiç hoşlanmam, bu yüzden bunu da sevmeyeceğimi biliyordum.

Beni, benim genelevlerimden birinde düzenlenen bekarlığa veda partisine götürmek, bu gece olmak istediğim en son yerdi.

Dante, düğünden önceki gece kızını aldattığını öğrenirse, muhtemelen beni hadım ederdi. Bu yüzden, güvenlik protokollerimizi koordine etmek için, gece yarısı olmasına rağmen, ağzımda kirazlı puroyla dışarı çıktım ve korumalarım da arkamdan gelerek onu aradılar.

"Lochlan," Dante ilk zilden sonra cevap verdi, sanki telefonunu elinde tutup bir arama bekliyormuş gibi. "Bu saatte senin için ne yapabilirim? Aklın başına geldi ve fikrini mi değiştirdin?"

"Hayır. Yarın balkonda her şeyin yolunda olduğundan emin olmak istedim. Birkaç korumamı yakındaki binaların pencerelerine gizleyeceğim, seninkilere onları vurmamalarını söyle. Hepsi göğüslerine beyaz Bowen düğümü yaması takacaklar." Dante dahil herkes, bu şehirde Keltlerin aşk ve sadakat sembolünün sadece bana ait olduğunu bilir.

"Peki," diye cevaplar Dante. "Kendi keskin nişancılarım da her şeyi gözetleyecek olsa da."

"Güvenlik asla yeterli olamaz," diye mırıldanırım.

"Hayır, olamaz," diye onaylar, çünkü ikimiz de kumarhanedeki bombalamada neredeyse ölüyordum.

"Muhafızlarım, adamlarını potansiyel düşmanlardan nasıl ayırt edecek?" diye soruyorum.

"Vanessa, tüm güvenlik ekibini temaya uymaları için siyah takım elbise ve altın kravatlarla giydirdi. Karım her zaman ileriye düşünür."

"Güzel. Adamlarıma haber vereceğim."

"Başka bir şey ister misin?" diye sorar Dante kısaca.

"Gelinimle konuşmak istemek çok mu fazla olur?"

"Evet, öyle, ama..." diye devam eder, beni merakta bırakarak. "Ama ne?" diye sorarım.

"Ama Sophie zaten burada değil."

"Ne? Neredeyse gece yarısı oldu. Nerede bu kız?"

Dante'nin derin iç çekişi, cevabın hoşuma gitmeyeceğini gösteriyor. "Cass, Sophie'nin bekarlığa veda partisi istediğini söyledi, ben de Vanessa ile akşam yemeğinden sonra dışarı çıkmalarına izin verdim."

"Dışarı mı? Nereye?" diye soruyorum. "Nerede o, Dante?" Zaten korumalara arabayı getirmesini işaret ediyorum.

"Sophie'nin nereye gittiği, yarınki tören bitene kadar seni ilgilendirmez," diye cevapladı pislik herif. "O bu iş için henüz çok genç olmasına rağmen, onu aceleyle evlendirdiğin düşün." "

Oyalıyor, kafasını koparmak istiyorum. "Lanet olsun Dante, nereye gittiklerini söyle!" Birkaç saniye cevap vermediğinde, ona bağıriyorum. "Başka bir erkek ona dokunursa, yemin ederim, onu bulur, bağırsaklarını deşer ve Sophie'ye her şeyi izletirim."

"Sen ondan özgürlüğünü elinden almadan önce, bir gecelik özgürlüğü hak ediyor. Tanrı biliyor ki ben de ona hiç özgürlük vermedim. Karımın kızlarımla birlikte bir kulüpte geç saatlere kadar kalmasından hoşlandığımı mı sanıyorsun?"

"Nerede. O." Dişlerimi o kadar sıkıyorum ki, zar zor konuşabiliyorum.

"Üzgünüm, Lochlan. Bu gece müdahale etmemem gerekiyor, sen de

."

"Dalga mı geçiyorsun?" diye patladım. "Sophie'nin bu gece benim yerime yeni tanıştığı bir yabancıyla yatmasını mı istiyorsun?"

"O benim kızım, kimsenin onunla yatmasını *istemiyorum!*" diye bağıriyor bana. "Ve eğer sabah bakire değilse onunla evlenmek istemediğini söylersen, o zaman sen lanet olası bir ikiyüzlüsün."

"Bu..." Kahretsin. Kafamdaki ani zonklama düşünmemi imkansız hale getiriyor. Onu bulmam lazım, tek bildiğim bu. "Bak, Salvato, şu anda hayatımda tek bir iyi şeye ihtiyacım var. Onun gibi mükemmel, masum bir şeye, çünkü en son ne zaman bunlardan birine sahip olduğumu bilmiyorum, eğer hiç sahip olduysam tabii. Ve onun benim olacağı geceden önce başka bir adamın çocuğuna hamile kalmasını ya da bir hastalık kapmasını kesinlikle istemiyorum."

Dante yine içini çekti, öncekinden daha da ağır bir şekilde. "Caesar's Palace'a gidiyorlardı, Vanessa bana sadece bunu söyledi. Cass bir şekilde gardiyanları manipüle ederek, bu gece bana ölüm kalım meselesi olmadığı sürece hiçbir şey bildirmemelerini sağladı, bu yüzden hala orada mı yoksa başka bir yere mi gittiler bilmiyorum."

"Teşekkürler," dedim ve telefonu kapattım. En azından bir hedefim vardı. Caesar's'ta on bar ve lounge vardı, ama sadece bir gece kulübü.

Sophie

Hayatımda hiç bu kadar çok insan görmemiştim. Caesar's Palace'daki Omnia kulübü muhteşemdi, ama müzik o kadar yüksekti ki hiçbir şey duyamıyordum. Dans eden insanların arasında kaybolmaktan korktum, bu yüzden daha küçük ve canlı müzik yapan Chemistry adlı kulübe gitmeye karar verdik. Burada da çok insan var, çok yakışıklı erkekler var, ama daha az kalabalık ve müzik pencereleri titretmiyor.

"Bir yer bulalım," diyor Vanessa, içkilerimizi bardan alıp köşedeki masaya götürürken. Cass ve ben alkol içecek yaşta değiliz, bu yüzden sadece soda içmemize izin veriliyor. Vanessa bu konuda taviz vermiyor, her akşam yemeğinde şarap içmemize rağmen. Yasal içki içme yaşında olsak bile, yabancı erkeklerin yanında ayık kalmanın akıllıca olduğunu söylüyor.

Bu da elbette bir geceliğine akıllı davranmamak için daha da fazla içmek istememe neden oldu.

"Peki, kızlar, bu akşam boş vaktinizde ne yapmak istersiniz?" Vanessa aramızda bakışarak, oturduktan sonra karar vermemizi istedi. "Biraz dans edip sonra bir gösteriye gitmek ister misiniz?"

"Sophie sikilmek istiyor." "Cass!"

Vanessa haykırır.

"Doğru, değil mi Soph?" Kız kardeşim tek kırmızı kaşını kaldırarak sorar. "Sophie? Gerçekten istediğin bu mu?" Vanessa, sanki bunu onaylamıyormuş gibi sessizce sorar.

onaylamıyormuş gibi sorar.

"Bilmiyorum. Sadece... hiçbir şey benim kararım olmadı. Bu sefer kendim için bir seçim yapmak hoş olabilir." Ve yakında kocam olacak adam, ben onun penisine dokunmaya bile cesaret edemediğim için bana gülmesin. Artık bakire olmadığımı söylediğimde hala benimle evlenmek isterse tabii.

"Üvey annen olarak, fikrini değiştirmeye çalışmalıyım. Sevdiğin bir erkeği beklemek en iyisidir. Ama yarın evleneceğin adamı sevmediğin ve onu neredeyse hiç tanımadığın için, sanırım..." Burnunu kırıstırarak yüzünü buruşturur. "Ben de gençlikte çılgınlıklar yaptım, bu yüzden on altı yaşında hamile kaldım. Sana bunu yapmamayı söylemeye hakkım yok. Sadece çok dikkatli ve tedbirli olacağına söz ver, olur mu?"

"Gördün mü?" Cass bana dönüp kırmızı pipetle sodasını yudumladı. "Vanessa bile bu gece fahişelik yapman gerektiğini düşünüyor."

"Ben öyle demedim!" Vanessa alaycı bir şekilde cevaplar. "Ve eğer baban öğrenirse..."

"Öğrenmez," diyor Cass kendinden emin bir şekilde. "Muhafızlar bu gece daha uzun bir ipimiz olduğunu doğruladılar. Kimse ölmedikçe yaptıklarımıza karışmayacaklar veya babama rapor vermeyecekler."

"Peki ya sen, Cass? Sen de fahişe gibi davranmayı mı planlıyorsun?" Kız kardeşimi kızdırmaya dayanamıyorum.

"Hayır."

Yalancı. Bu soruya çok hızlı cevap verdi.

"Peki, geceyi sıradan bir seksle başlatmak yerine, dans etmeye gidelim mi?" Vanessa öneriyor.

"İyi fikir," diye onayladım.

"Tamam," diyor Cass. "Bu bize etrafı gözlemlene ve en seksi erkekleri bulma şansı verecek."

Daha önce hiç yapmadığım için, herkes gibi kollarımı havaya kaldırıp kalçalarımı sallarken aptal gibi görüneceğimi düşünmüştüm, ama etrafımızda o kadar çok insan var ki, ortama uyum sağladığımı düşünüyorum.

Bir erkeğe yaklaşıp nasıl konuşmaya başlayacağımı düşünürken, kısa sürede etrafımız dost canlısı, güzel kokan, genç ve çekici birkaç erkekle çevrildi.

Hiçbirinin dövmesi yoktu, en azından yüzlerinde veya ellerinde yoktu, bu biraz hayal kırıklığı yarattı. Nedenini tam olarak bilmiyorum. Belki de kötü bir erkek hakkında fikir sahibi olmak için Lochlan gibi biriyle dans etmek istediğimdendir.

"Geri çekil dostum! Ben Vegas'ın mafya kralıyla evliyim," diye Vanessa'nın sol elinde içkisini kaldırarak gül altın alyansını göstererek bir adama bağırıldığını duydum.

İçkilerimizi elimize almamız da Vanessa'nın bir başka önerisiydi. Birinin içimize bir şey katabileceğini, bu yüzden içkilerimizi her zaman gözümüzün önünde tutmamız gerektiğini söyledi.

Keşke biri bana bir şey katıp bu gece bekaretimi kaybetmeye cesaret verebilse. Ya da en azından bir erkeğin penisine dokunma konusunda biraz deneyim kazanabilsem.

"Elbiseni beğendim," arkamda dans eden sarışın adam kulağıma fısıldayarak diyor. "Çok seksi."

"Teşekkür ederim," diye cevap veriyorum ve omzumun üzerinden gülümseyerek iltifatını kabul ediyorum.

Bu, akşam yemeğinde giydiğim beyaz elbisenin aynısı. Lochlan da onu beğenmiş gibiydi.

Yabancı, beni kendine doğru döndürmek için kalçalarımı tutuyor ama bırakmıyor.

"Adın ne?" diye soruyor yine, müzik sesini duyabilmem için sakallı yanağına yanaşarak.

"Sophie. Seninki?"

"Austin."

"Austin mı?" diye tekrar ediyorum. "Şehrin adı gibi mi?"

"Tıpkı şehir gibi," diye gülümseyerek onaylıyor.

Birbirimizin kulağına neredeyse bağırarak kısa cümlelerle kendimizden bahsediyoruz. Austin, Kaliforniya'da üniversiteye gidiyor, pazarlama okuyor ve hafta sonu için kardeşlik kulübünden bazı arkadaşlarıyla Vegas'a gelmiş.

Ona Vegas'ta yaşadığımı, tenis oynamayı sevdiğimi söylüyorum, ama yarın evleneceğimi söylemiyorum. Bu geceden sonra, belki de evlenmeyeceğim. Dürüst olmak gerekirse, ne istediğimi bilmiyorum. Kafam çok karışık ve düşüncelerim dağınık. Her şey çok hızlı geliyor. Ne düşünüyordum ki? Sırf yalnız ve sıkılmışım diye, alaycı bir bıçakla bir yabancıyla evlenmeyi kabul ettim.

Austin dans ederken içkisini yudumluyor, kehribar rengi bir sıvı.

"Denemek ister misin?" diye soruyor, bardağı izlediğimi fark edince. "Daha on sekiz yaşındayım," diyorum.

"Sen söylemezsen, ben de Alkol Kontrol Polisi'ne söylemem," diyor sırtarak. "Ağzını aç!"

Bana bir yudum vermek istediğini anlamam bir saniye sürer, bu yüzden Vanessa'nın bakmadığından emin olmak için hızlıca bir bakış atıp, onun emrine uyarım, dudaklarımı aralar ve sıvıyı ağzıma dökmesine izin veririm. Sadece bir yudum değil, bardağın geri kalanının tamamı. Acı tadı dilimi ve boğazımı yakar, beni titretir. Burnum bile yanmış gibi hissediyorum.

"Fireball'u sevmedin mi?" Austin gülerek sorar.

"Sorun yok," yalan söylüyorum.

"O zaman bir tane daha ister misin?"

On dakika sonra, bir bardak Fireball daha ve Austin'in söylediği her şey komik geliyor. Bar taburesinden sürekli kaymam da komik.

"Sanırım sarhoş oldum!" Vanessa'nın bize doğru geldiğini fark etmeden önce böyle derim. "Şşş, üvey anneme söyleme."

Austin sırtarak dudaklarını kapatıp anahtarı attığını taklit eder.

"Selam Soph. İyi misin?"

"Evet." Görüşüm netleşene kadar ona birkaç kez göz kırpıyorum. "Kesinlikle iyiyim."

"Tamam. Güzel." Benimle Austin'e bakışlarını gezdirir. "Bir iki şarkı dinlemeye gidiyorum. Nerede olduğumu biliyorsun," diye ekler ve köşedeki masayı işaret eder.

"Anladım. Teşekkürler," diyorum neşeyle.

O uzaklaşınca Austin kalın bir tutam saçımı tuttu. Yumruğuna dolayarak yüzümü kendine doğru çekti. "Üvey annenle mi kulübe geldin?"

"Evet. O çok havalı. Fazla arkadaşım yok," diye itiraf ettim, ki bu bir yalandı. Hiç arkadaşım yoktu.

"Ben senin arkadaşın olurum," diyor Austin, dudaklarını benim dudaklarıma yaklaştırmadan önce. Uzaklaştığında, "Mmm. Tarçın tadı var," diyor.

"İçkiden," diye onu temin ediyorum.

"Biliyorum. Bir tane daha ister misin?" Sarhoş olabilirim, ama sanki reşit olmadığımı bilmesine rağmen beni içmeye teşvik ediyor gibi geliyor. Bu içki, akşam yemeğinde içtiğim şaraptan çok daha sert.

Yaşlı bir adam olan barmene bakıyorum. Kimliğimi isteyeceğini sanıyorum, ama sanki yaşımı biliyormuş ve görmezden geliyor gibi bana göz kırıyor.

"Tuvalete gitmem gerek galiba," diyorum, Austin'den biraz uzaklaşmak ve kafamdaki bulanıklığı gidermek için.

Üniversiteli genç taburesinden atlar ve elini uzatır. "İstersen sana yerini gösterebilirim?"

"Tabii," diyorum, kapının yanında "Tuvaletler" yazan pembe bir neon tabela gördüğümü hatırlamama rağmen.

Yine de, yabancılarla dolu bir yerde fazla dikkatli olmaktan zarar gelmez.

Tabureden kayarak inerim ve tökezlemem için Austin'in kolunu tutmak zorunda kalırım. "Üzgünüm."

"Önemli değil. Seni tuvalete götürelim," der ve dirseğimi tutup kalabalığın içinden geçirmemi sağlar.

Haklıydım. Ön kapının yanında bir tabela var. Tanıdık yüzleri olan iki gardiyanı görünce onlara el salladım.

Biri bir adım öne çıktı, ama diğeri onu durdurmak için kolunu uzattı.

"Bu adamları tanıyor musun?" Austin, çok daha sessiz ve boş koridora girdiğimizde adımlarını yavaşlatarak sorar.

"Oh, evet. Onlar bizim korumalarımız, ama bu gece sadece gözlemlemek için buradalar, müdahale etmek için değil."

"Gözlemlemek mi? Kulağa oldukça seksi geliyor." "Öyle mi?" diye şaşkınlıkla soruyorum.

Austin bana cevap vermek yerine dudaklarını tekrar dudaklarıma bastırır. Bu sefer dilini ağzıma sokar ve çok fazla tükürük olur. İğrenç bir miktar. Durmaz, ben de beni geriye doğru sürüklerken öpmeye devam etmesine izin veririm. Geri, geri, geri, televizyondan gelen titrek bir ışığın olduğu küçük karanlık bir odaya gelene kadar.

Avuçlarımı Austin'in karnına koyup onu iterek etrafa bakınırım. "Burası banyo değil," derim. Bir masa ve sandalye, bir buzdolabı ve mikrodalga fırın vardır. Sonra, duvara monte edilmiş televizyonun önünde, yıpranmış ve yırtık çikolata rengi deri bir ikili koltuk vardır. Televizyon açıktır ama ses çıkarmamaktadır, bu yüzden gürültülü kulüpten çıktıktan sonra oda çok sessizdir.

"Burası çalışanların dinlenme odası," diye açıklıyor Austin bir adım geri çekilirken. "Merak etme. Önümüzdeki birkaç saat boyunca hepsi meşgul olacak."

Ağır gözlerimi ona çevirdiğimde, ellerinin pantolonunun ön tarafında olduğunu, kemerini çözdüğünü ve ardından düğmelerini açtığını fark ettim.

"Burası tuvalet değil," diye tekrar ediyorum.

"Hayır, değil," diyor Austin ve beni arkamdaki duvara itip tekrar öpüyor.

Sarhoş olmalıyım çünkü onun şişkinliğini hissettiğimde Lochlan'inkini hatırlıyorum ve onun niyetini anlıyorum.

Sanırım istediğim gibi bekaretimi kaybetmek üzereyim. Bir gece kulübünün eski püskü çalışan dinlenme odasında.

Lochlan gibi beni heyecanlandırmayan ve kalbimi çarptırmayan, yeni tanıştığım bir adamla.

Dizlerim titriyor, bu yüzden sağa doğru sallanıyorum. Austin hemen belimi tutup beni dengeliyor, sonra gülüyor. "Zaten sarhoşsun. Bayılmadan önce seni kanepeye yatırsam iyi olur."

Kanepe mi? Hayır, o kanepeye oturmak istemiyorum. Çok kullanılmış gibi görünüyor ve tahminimce, sadece oturmaktan değil, her gece böyle ucuz sekslerden dolayı.

"Nasıl... bu odanın burada olduğunu nasıl bildin?" diye soruyorum ve ellerini tutup kendimden uzaklaştırıyorum.

"Barmen söyledi. Aslında burayı kir alıyor. Tuvalette sevişmekten iyidir, değil mi?"

Beni sिकmek için bu tuhaf küçük odayı mı kiraladı? Ne zaman? Nasıl? Bu soruları kafamda toparlayamıyorum. Ve toparlasam bile, Austin'in dudakları yine benim dudaklarımın üzerinde. Elleri yine belimde, kıcıma kayıyor, iki eliyle kıcımı sıkıyor ve ağzıma inliyor.

Sanırım büyük bir hata yaptım.

Bu doğru gelmiyor. Sadece... iğrenç geliyor. Hiç heyecan verici değil, sadece iğrenç, sanki Austin bunu başından beri planlamış gibi, benim onunla seks yapmak isteyeceğime eminmiş gibi.

Yüksek bir patlama sesiyle ikimiz de irkiliriz ve Austin arkasını döndüğünde, vücutlarımız arasındaki çok değerli birkaç santim, birkaç metreye dönüşür.

"Ondan uzak dur," diye derin bir ses karanlık kapı aralığından homurdanır ve kapı tekrar çarparak kapanır.

Gözlerim odaklanamıyor, bu yüzden hangi gardiyanın araya girdiğini anlayamıyorum, ama umurumda da değil. Mükemmel zamanlamaları için onları öpmek istiyorum. Belki de bekaretimi ona verebilirim.

Adam sessiz televizyonun ışığına yaklaşıncaya, sonunda yüzünü görebildim. Boynuna kadar uzanan dövmelerle kaplı öfkeli yüzü ve kırıksık takım elbisesinin yanlarında yumruklanmış, dövmeli elleri. Her santimi şiddet vaat ediyordu. Güzel, vahşi bir şiddet.

O, muhafızlardan biri değil.

"Lochlan?" Tanrım, çok sarhoşum. Çok fazla alkol halüsinasyonlara neden olur mu, çünkü onun burada olması imkansız. Olamaz. Burası büyük bir şehir ve ben küçük bir gece kulübünün karanlık bir arka odasındayım.

"Bu odadan canlı çıkmak istiyorsan, ortadan kaybolmak için üç saniye var."

Vay canına. Bu Lochlan'ın yapacağı türden bir tehdit gibi geldi. Ve geri çekil. Kahretsin. O gerçekten o.

"Hey, dostum. Bu odayı bir saatliğine tuttum, o yüzden kendi işine bak ve siktir git."

Uh-oh. Lochlan'a söylemesi gereken en son şey buydu. Kimsenin ona emir verdiğini sanmıyorum.

Bu yetmezmiş gibi, iki eliyle yarı açık pantolonuna işaret ediyor.

Austin ve Lochlan başka bir şey söylemeden Lochlan'ın yumruğu adamın yüzüne çarptı. Yumruğun gücü adamı yana doğru savurdu ve adam çenesini tutarak yere düştü.

Ama Lochlan diğer adama zarar vermeyi bitirmemiştir. Sanki kör bir öfkeye kapılmış gibi, Austin'in yüzüne ayakkabısını vurur ve kemiklerin çıtırtısı duyulur. Sonra karnına tekme atmaya başlar ve üzerine eğilip alnından ve burnundan kan akıncaya kadar yumruklar atar. Bu sırada Austin'in tüm vücudu gevşer. Hala nefes alıp almadığından bile emin değilim. Çok uzun süre nefes almayacaktır.

"Dur! Onu öldüreceksin!" Lochlan'a bağıyorum.

Yumruklar sonunda durur, ama sadece bir anlığına. Lochlan tekrar tam boyuna dikildiğinde, hırlayan yüzünü bana doğru kaldırır. Gözleri hala karanlık ve ölümcül. "Onu öldüreceğimi söylemiştim. Dinlemesi gerekirdi."

Evet, onu uyarmıştı. Sarhoş kafamla bile bunu hatırlıyorum. Lochlan'ın bakışları beni baştan aşağı süzer, beyaz elbisemi, çıplak bacaklarımı sonra kanayan yumruklarını pantolonunun paçasına siler ve kendinden emin bir şekilde, "İçki içmişsin." der.

"Birazcık." Benim için birazcık sayılırdı. Austin'in dediği gibi, sarhoş olmak için yeterliydi.

"Sen daha on sekiz yaşındasın!" sanki kendi yaşımı bilmiyormuşum gibi bağırır. "Sana nerene dokundu?"

"Ne?"

"Nereye. Dokundu. Sana?"

"Hiçbir yere. Dokunmadı. Bana dokunmadı," diye aceleyle onu sakinleştirmeye çalışıyorum. "Nasıl... Sen burada ne arıyorsun ki?"

"Seni lanet bir hata yapmaktan alıkoymak için geldim. Ne düşünüyordun, Sophie?" diye sordu, sanki babam gibi.

Ve tabii ki bu gece beni seks yapmaktan alıkoymak için buraya dalmak zorundaydı. Benim bekaretimi alan kişinin kendisi olacağı konusunda ısrarcı. *Benim* vücudum olmasına rağmen, başka hiç kimsenin buna sahip olmasına izin vermiyor. Austin olmasını istememiş olsam da, yine de bunun benim kararım olmasını istiyorum. Lochlan'ın benden istediği tek şey bu ve ben bundan nefret ediyorum. Ondan nefret ediyorum. Hayatımda hiçbir şey benim kararım olmadı.

"Bu gece onunla ya da başka biriyle ne yapacağım seni ilgilendirmez," diye hatırlatıyorum ona, çünkü henüz evli değiliz. İstersen şimdi vazgeçebilirsin.

"Bu konuda yanılıyorsun."

Sanırım benim yakınlaştığım her erkeği dövmeyi kendine görev edinmiş, bu da maalesef çok caydırıcı bir şey.

"Şey, sen... aşırı tepki veriyorsun."

Lochlan geniş omuzlarını geriye doğru çevirir, sonra boynunu, o kadar yüksek sesle çatırdatır ki duyabiliyorum. "Sana nerene dokundu, Sophie?"

"Söyledim ya, hiçbir yere."

"Yalan söylüyorsun. Lanet olası sikini pantolonundan dışarı çıkarmıştı neredeyse!" Yüzü birden öfkeden... başka bir şeye dönüştü. Austin'in açık pantolonuna, sonra bana baktı ve yüzü boşaldı. "Seni sikti mi?"

Kafamı sallarım. "Hayır." *Tanrıya şükür. Ya da Lochlan'a araya girdiği için teşekkürler.*

Tabii bunu ona söylemeyeceğim.

Lochlan'ın yüzünde belirgin bir rahatlama var. Biliyordum. Tek umursadığı şeyin benim bekaretim olduğunu biliyordum.

"Ellerini vücudunun nerelerine dokundu, Sophie?" diye yavaşça tekrarlar. "Ya bana gerçeği söylersin ya da her ihtimali göz önünde bulundurmak için onun tüm uzuvlarını ve sikini keserim." Bakışları, ona bir daha yalan söylememem gerektiğini, yoksa pişman olacağımı, çünkü sözünü tam olarak yerine getireceğini ima ediyor.

"Sadece belim ve, şey, popom. Kıçım."

"*Siktir lan,*" Austin, sanki yeni uyanmış gibi, sersemlemiş bir sesle inler. Kendini yukarı itmek için avuçlarını yere dayar, ama sadece başını kaldırabilir.

"Kıçına mı dokundu?" Lochlan'ın gözleri belime iner ve çenesi, adamın ellerinin kıçımı okşadığını hayal ediyormuş gibi sıkılır. Çenesi, bu düşünce onu öfkeliendirmek için yeterliymiş gibi titrer.

"O-o sadece bir saniye için onu tuttu." Ben elimden geldiğince önemsizmiş gibi davranmaya çalışıyorum

"Kıçını mı tuttu?" diye tekrarlıyor. "Seni sarhoş ettikten sonra. Reşit değilsin ve sarhoşsun?"

Başımı sallıyorum ve boğazımda ani bir düğüm oluşuyor, çünkü gözlerinde sadece ölümcül bir bakış değil, aynı zamanda acımasız, acı verici bir cinayet işleme arzusu da var. "Evet, ama sarhoş değilim."

Lochlan cebine uzanır ve avucunda gümüş bir parıltı belirir. Başparmağıyla keskin bıçağın ucundan çıkmasını sağlayan mekanizmayı çalıştırır. Bıçağı döndürerek ucunu aşağı doğru çevirir ve çömelerek bıçağı Austin'in elinin üstüne saplar.

Ben ıglık atmadım ama Austin attı, bir an sonra tüm vücudu tekrar gevşedi.

Yara kötü, kan akıyor, ama neyse ki her Şey bitti. En azından Lochlan bıçağı adamın elinin üstünden çıkarmadan ve ayağı kalkmadan önce her Şeyin bittiğini sanıyordum. Ayakkabısıyla bıçağın sapına basarak bıçağı kemiğı delip beton zemine kadar itti. Bir daha asla duymak istemediğim korkunç bir çırtırtı ve kazıma sesi ıktı.

"Tanrım, Lochlan! Yeter artık!" Ona bağıryorum, midem bulanıyor ama gözlerimi ondan ayıramıyorum.

Bu adamın elinde bir delik var ve tek yaptığı benimle konuŖmak, içkisini benimle paylaŖmak ve istediğim gibi beni bu odaya getirmektir. En azından ben öyle istediğimi sanıyordum.

"Durmamı istediğinden emin misin?" Lochlan bana bakar, ayağı hala kapı koluna dayalıdır. "nk ona zarar vermezsem, seni cezalandıracağım."

"O zaman beni incit!" diye patladım.

Karanlık bir kahkaha atar. "Ne istediğini bilmiyorsun, prenses."

"Bana zarar ver," diye tekrarlarım. "*Lütfen.*"

Lochlan uzun bir saniye sessizce bana bakar. "Madem lütfen dedin..." Ayağını yere indiren Lochlan, kanayan elinden bıçağı çıkarmadan bana doğru yürür.

Sırtım duvara arpına kadar, yani sadece iki adım kadar geri çekildim.

Kırık, kanlı parmak eklemlerini görünce, bana vuracağını, tokat atacağını bekliyorum. Bana ne ceza vereceğini hiç bilmiyorum. Bu Şiddet dolu adama nasıl bir Şey reddedebileceğimi dŖndm ki? Benden ne isterse alacak ve onu durdurmak için yapabileceğim hiçbir Şey yok.

Bu çok heyecan verici olsa da, baŖka bir nedenden dolayı çok korkuyorum. Bu gece, benden bir Şey istediğı son gece olabilir.

Lochlan çenemi sertçe tutup sıkıca tuttu, gözleri dudaklarıma indi ve baŖparmağıyla alt dudağımı sertçe okşadı. "Onu ptn m?"

Alt çenemi hareket ettiremediğim için baŖımı sallıyorum.

YeŖil gözlerindeki ölümcül parıltı intikamla geri dönüyor, nefesim kesiliyor ve kalbim göğüs kafesindeki daha da hızlı atıyor.

"Benden korkuyor musun, Sophie?" diye soruyor. "Evet," diye dürüstçe cevap veriyorum.

"İyi," diye cevapladı ve öne eğilip dişleriyle alt dudakımı ısırdı. Acıdan tısladım, sonra Lochlan'ın dili acının olduğu yere kaydı ve sanki ona aitmiş gibi ağzıma girdi. Dillerimiz ilk kez çarpıştığı anda çılgınlık başladı. Birbirlerinden ayrılamıyorlardı. Çenemi tutan eli dudaklarımı istediği yere yönlendirdi. Birbirimize yeterince yaklaşamıyoruz. Lochlan'ın daha büyük ve ağır vücudu beni duvara yapıştırıyor. Ciğerlerimi genişletmek için zar zor yerim var, ama umurumda değil. Bana yeterince yaklaşamıyormuş gibi üzerime baskı yapan ağırlığını seviyorum.

Austin'i öpmek Lochlan'ı öpmek gibi değildi. O bağımlılık yapıyor. Daha fazlasını istiyorum ve hemen istiyorum.

Sanki isteğimi duymuş gibi, Lochlan'ın eli uyluklarımın arkasına kayıyor. Hırıldayarak sahip çıkarcasına kıcımlı sertçe avuçladığında, sıvı bir sıcaklık külotumu ıslatıyor.

Vay canına. Bu, adını hatırlayamadığım diğer adamla *kesinlikle* olmadı. O adamın dokunuşu yanlışı gelmişti, ama Lochlan'ınki... Daha fazlasını istiyorum. Bana dokunmaya devam etmesini istiyorum. Her yerime. Tıpkı bu gece masanın altında olduğu gibi.

Parmakları tangamın ipini bulur ve sabırsız bir homurtuyla külotumu uyluklarıma kadar indirir. Bir saniye sonra avucunu tekrar popoma koyar, uzun parmakları arkadan nemli bölgemi okşar. En utanç verici inilti ağzımdan çıkar.

"Siktir, sırılsıklamsın," Lochlan dudaklarıma doğru homurdanıyor. Onun parmaklarından biri içime kolayca girene kadar bunun iyi bir şey olup olmadığını hala bilmiyorum. Ayak parmaklarımdan ucuna kalkarken şaşkınlıkla çığlık attım. Ellerim, kendimi tutunmak için ceketinin yakalarını tutmak için uçtu. Ekstra nem olmasaydı, bu istila acı verici olurdu, ama nem sayesinde... yine de, bu kadar samimi bir şekilde defalarca penetre edilmek garip geliyor. Kötü değil, sadece farklı.

"Çok sıkı. Hiç bakire bir kadınla birlikte olmamıştım," diyor Lochlan, başımı eğip boynumu öperken. Onun bana olan tek ilgisinin bu olduğunu biliyordum. Fahişelerle seks yaptığına göre, hiç bakire bir kadınla birlikte olmamış olacağını bilmeliydim. "Daha önce benimle birlikte olduktan sonra bu gece de sevişmek mi istedin? Bu yüzden mi buraya küçük bir sürtük gibi giyinip, sik için yalvararak geldin?"

"Ben... ben değilim..." Bana dokunup boğazımı öperken mantıklı bir düşünce kurmak imkansız. İkinci parmak da birinciye katılır, ikisi de içime derinlemesine girer. Parmaklarım Lochlan'ın ceketinin önünü daha sıkı kavrar.

"Onunla sevişecek miydin?" Cevap vermediğimde, yüzü önümde belirir. "Cevap ver, Sophie!"

"B-belki. Ben... bilmiyorum." Beni dolduran üçüncü parmak düşünmemi zorlaştırıyor.

Lochlan'ın dili dışarı fırlayarak boynumun diğer tarafını yalıyor. Omzumun boynumla birleştiğı noktada, Lochlan'ın dişleri bir saniye boyunca derime batıyor, sonra yüzünü benimkine doğru kaldırıyor.

"Öyleyse, sen başkasına vermeden önce senin bekaretini bozamam. Artık hazırsın, değil mi?"

Parmaklarını içimden çıkarıp külotumu bacaklarımdan aşağıya, ayak bileklerime kadar indirirken dudaklarımdan bir inilti kaçıyor. Tekrar tam boyuna dikildiğinde, "Külotunu çıkar" diyor.

Bir topuğumu kaldırıp kumaşı attım, sonra diğerini.

"Aferin kızım. Şimdi elbiseni kaldır."

"Ne?"

Elbisemin kısa eteğine bakarken çenesi sıkışır. "Elbiseni kaldır Sophie. Bana bakire amını göster. Onu mahvetmeden önce ne kadar mükemmel olduğunu görmek istiyorum."

Kilitli olduğunu sanmadığım salonun kapısına, yerde hala baygın yatan adama bakıyorum. Lochlan dikkatimi çekmek için başımın yanındaki duvara avucunu vurur. Çenemi yukarı kaldırıp bana bakmasını sağlar. "Elbiseni kaldır. Hemen, Sophie."

Elbisemi indirmek için ellerimi bıraktım, dar kumaşı yukarı çekerek kendimi soğuk havaya ve önümdeki deli adama sergiledim.

Lochlan, uyluklarımdan tepesine bakarken çenemi bırakır, parmaklarını bacaklarımdan arasına sokar ve beni tekrar okşamaya başlar. Her iki elim de onun hareket ettirilemez, dövme kolunu sarmak için uzanır, onu durdurmak mı yoksa teşvik etmek mi için, emin değilim.

Hayır, bu yalan.

Bir orgazmdan sonra bana hissettirdiklerine zaten bağımlı oldum. Parmak uçları çıplak tenimde hareket ederken, karıncalanma hissinin geri gelmesiyle kıvranıp nefes nefese kalmaktan kendimi alamıyorum.

Başımın arkası gevşek bir şekilde duvara düşer ve Lochlan ilk seferinde yaptığı gibi bana kendini beğenmiş bir şekilde gülümser.

Uyluklarım gerilir, elini esir alır. Dokunuşu çok iyi. Çok iyi. Ve onun hiç durmamasını istiyorum. Her geçen saniye, elle tacizi daha da iyi hale geliyor, ta ki alt karnımda o tanıdık artan baskı hissedilene kadar.

İki uzun parmağı tekrar içime giriyor ve başparmağıyla beni okşuyor... İç duvarlarım onun parmaklarını sıkıca kavradığında hissettiğim zevk beni hayrete düşürüyor. Seksin sadece acı vereceğini düşünmüştüm, bu kadar iyi hissettireceğini değil... *Vay canına*. İçime sadece tampon sokmuştum ve onlar kuru ve rahatsızdı. Lochlan'ın parmakları tamamen farklı.

O bunu sürdürdükçe nefesim hızlanıyor, sanki saatlerce tenis oynamışım gibi, oysa sadece duvara yaslanmış, müstakbel kocam tarafından taciz ediliyorum.

Bu kötü bir şey değil. Hayır, bu iyi bir taciz. Başka bir adamın beni öpüp dokunması yüzünden onun bu kadar üzülmesini görmek beni mutlu etmemeli, ama ediyor. Ben korkunç bir insanım. Zavallı adamın eli mahvolmuş, ama yine de onun için o kadar da üzülüyorum.

Lochlan çekilmeye başladığında, kendimi ayakta tutmak için hala onun koluna tutunuyorum. Onu durdurmak için tırnaklarımı kollarına geçiriyorum.

"Söyle Sophie."

Tam olarak ne duymak istediğini bildiğim için, ona istediğini veriyorum. "Lütfen," diye fısıldıyorum.

"Yalvarmanı duymayı seviyorum, prenses. Özellikle de ben seni yemek masasının altında parmaklarken, sen bunu babamın önünde yaparken. Şimdi, tekrar söyle."

Başparmağı klitorisimi, o çok iyi hissettiren yeri okşamaya devam ettiği için, isteğini yerine getiriyorum. "Lütfen, Lochlan."

"Lütfen beni tekrar boşalt, Lochlan" de.

"Lütfen... lütfen beni... beni tekrar boşalt, Lochlan."

"Bu sefer boşalmana izin vereceğim. Ama bir dahaki sefere boşalmak için yalvardığında, önce beni ikna etmek için o güzel ağzını kullanman gerekecek."

Onun kelimelerden değil, ağzımı kullanarak... onu tatmin etmekten bahsettiğini anlamam normalden uzun sürüyor.

Ve şu anda, içimde oluşan sıcak, sıkı hisle, devam edeceği anlamına geliyorsa, dizlerimin üzerine çöküp onu ağzıma alırdım. Vanessa oral seksten bahsettiğinde anlamamıştım. Şimdi anlıyorum.

Başparmağı o hassas noktayı dairesel hareketlerle okşarken, kalın parmaklarının üçü aniden içime girince çığlık attım. Oda karardıkça uyluklarımdaki kaslar gerildi. Tüm vücudum titrerken, sessiz bir çığlık atarak ağzım açık kaldı. Lochlan'ın kolunu daha sıkı kavrayarak, kalçalarımı sallayan zevk dalgalarını atlatmaya çalıştım. Kendimi "evet" kelimesini tekrar tekrar mırıldanırken duyuyorum. Zevk... ilk seferkinden bile daha yoğun.

Her şey bittikten sonra, Lochlan'ın dudakları boynuma bastırıyor ve beni titretir. "Oh, prenses. Bu gece babacığın önünde sana ilk orgazmını yaşattım mı?" Cevap vermediğimde, Lochlan parmaklarını bacaklarımın arasından çekiyor. Yine de koluna tutunuyorum. Yüzü önümde beliriyor, gözleri yoğun. "Sophie, bu geceden önce hiç orgazm oldun mu?"

Henüz konuşmadan başımı hayır anlamında sallıyorum.

"Güzel," diyor. Öne eğilerek dudaklarını boynuma daha fazla öpücükler konduruyor. "Şimdiden daha fazlasını istemen hoşuma gitti. Ama şimdi sıra bende."

Bu beni uyandırır. Yine onun aletine dokunmamı mı istiyor? Eğer çekinirsem yine gülecek mi? Dizlerimin üzerine çökmemi mi söyleyecek?

Lochlan'ın pantolonunu açıp, uzun, sert penisini içinden çıkarmasını izliyorum. Penisini yumruğuyla sıkıca kavrar, ben trans halinde izlerken yukarı aşağı okşar. Çok büyük, kesinlikle üç parmağından daha kalın. Bütününü içime sığdırması imkansız.

"Sen de daha önce hiç penis görmedin, değil mi?" diye soruyor Lochlan. Yerdeki adam hiç çıkarmadığı için tekrar başımı sallıyorum. "Siktir, bu kadar seksi olmamalı."

Cevap verme fırsatım olmadan, çıplak uyluklarımın arkasını tutarak, elbisenin hala belime kadar sıyrık olduğunu hatırlatıyor. Kumaşı aşağı çekmeden, beni ayaklarımdan kaldırıp yüz yüze gelene kadar kaldırıyor ve sırtımı duvara dayıyor. Dengemi sağlamak için ellerimi uzatıp geniş omuzlarına tutunuyorum. Ama beni sıkıca tuttuğu için düşmeyeceğim. Lochlan, bacaklarımı olabildiğince ayırırken vücudumu tamamen kontrol ediyor. Ancak o zaman niyetini anlıyorum. Bu kadar uzun sürmesi aptalca geliyor.

"Sana ilk giren benim sikim olacak demiştim," diyor, aramıza uzanıp beni okşarken. Bu sefer parmakları değil, onun...

"Oh!" diye bağıryorum, o bana girerken, imkansız derecede büyük penisi, girmesine izin vermeyen dar bir alana zorla giriyor.

Lochlan'ın erkeksi iniltisinin titreşimlerini göğsümün derinliklerinde hissediyorum. Sonra, bir şekilde, içime daha da derine giriyor.

Tanrım, Cass haklıymış. Bu... rahatsız edici. Gözlerimi sıkıca kapatıyorum, dişlerimi sıkıyorum, geri çekilip bana kısa bir nefes aldırıyor, ama sonra sertliğini tekrar tekrar içime sokuyor, her seferinde daha sert, daha derine.

"Bana bak, prenses."

Boğazım yanıyor ve gözlerim yaşlarla doluyor, bu yüzden onu görmezden geliyorum. Gözlerimi açarsam, gözyaşlarım akacak. Benim korkmuş, gergin, incinmiş ya da ağlıyor olmam onu umursamayacak.

"Bana bak!" Bu sefer o kadar yüksek sesle bağırıyor ki, irkiliyorum ve itaat ediyorum. Yüzü önümde bulanık görünmeyene kadar ıslaklığı gözlerimden silmek için gözlerimi kırpiyorum. "Seni sikerken beni izle, Sophie. Yüzümü unutmanı istemiyorum, ya da bu gece bekaretini alanın kim olduğunu. Sahip olacağın tek erkek. Beni duyuyor musun? Cevap ver."

"E-evet."

Öne eğilerek, dilinin düz kısmıyla önce bir yanağımı, sonra diğer yanağımı yaladı ve içimde daha hızlı pompaladı.

"Bana seni incitmem için yalvardın, hatırladın mı? Onu cezalandırmazsam seni cezalandıracağımı söylemiştim. Şimdi bu kararından pişman oldun, değil mi?"

O içime olabildiğince sertçe girerken dişlerimi daha sıkı sıkıyorum.

"Evet."

"Daha yüksek sesle,
prensес." "Evet!"
diye bağırıyorum.

Sesim hıçkırıklarla boğuluyor, duygusal davrandığım için kendimden nefret ediyorum. Onun bu kadar duygusuz olmasına çok kızgınım. Beni paramparça ederken gözyaşlarımı yaladı!

"Senin yatak odana girdiğim ilk günden beri bu sıkı amcığı istiyordum," zaten bildiğim şeyi söylüyor. Beni hiç istemedi, sadece masumiyetimi istedi. "Seni o anda almalıydım, o zaman üniversiteli çocuğun elinde bir delik açılmasaydı."

Austin'e baktığımda, onun sadece uyanık olduğunu değil, şişmiş gözlerle bizi izlediğini de görüyorum, bıçak hala elinde duruyor. Ya çok korkmuş ya da çok yaralanmış, hareket edemiyor ve bu benim hatam. Hayır. Lochlan'ın hatası.

"Senden nefret ediyorum," diye hıçkırarak kekeliyorum, Austin'e mi Lochlan'a mı söylediğimi bilmiyorum. Belki de ikisine birden.

Lochlan, sanki benim rahatsızlığımdan zevk alıyormuş gibi kıkırdar, parmakları kıcıma daha da sıkı girerken, o kadar derine girer ki

dişlerim takırdıyor. "Aferin kızım. Ben senin bakire amına kadar girerken bana biraz diren. İlk kez benim sikimi yalarken kendini daha iyi hissedeceksen benimle savaş. Bu gece küçük bir orospu gibi sikilmek istememiş gibi davran." Sözleri neredeyse sikiinin verdiği acı kadar acı veriyor.

Dinlenme odasının kapısının açıldığını duyarım ve Lochlan arkasını dönmeden, hatta o yöne bakmadan, "Defol git!" diye bağırır.

Kapı tekrar kapanmadan önce bize kim girdiğini göremiyorum. Lochlan bana daha sert, daha hızlı giriyor, her itişinde beni inletiyor ve bunu ne kadar süre daha dayanmam gerektiğini merak ediyorum. Ayak bileklerinden bir uçuşumun kenarında sallanmak, eğlenceli bir tür korku heyecanı değil. Sadece çok acıtıyor.

Yanağımdan bir damla daha gözyaşı süzülürken, Lochlan, "İstediğin kadar ağla prenses, ama ben, spermim bacaklarından aşağı akıncaya kadar durmayacağım," diyor.

Onun spermi mi? Onun boşalması. Lochlan prezervatif takmıyor, bu da demek oluyor ki... hamile kalabilirim. Benden tek bir şey isteyen bir gangsterden on sekiz yaşında hamile kalabilirim.

Lochlan

Sophie o kadar masum ki, aklımı başımdan alıyor. Sikim hiç bu kadar sıkı, bu kadar mükemmel birine girmedi, her santim için savaşmamı gerektiriyor. Onun gözyaşları ve acı dolu inlemeleri olmasaydı, çoktan boşalmış olurdum. Ağlamaya başladığında, durmamı, ona daha nazik davranmamı yalvaracağını düşünmüştüm. Ama yapmadı. Ve şimdi, onu alırken onun boğuk ağlamalarını dinleyerek bitiş çizgisine doğru bir yarış var ve ondan yararlanmaya çalışan piç kurusu yerde kanlar içinde yatıyor.

Kendimi tutamadım. Onu istedim. Bu gece ona ihtiyacım vardı, başka bir pislik gelip benim olanı almadan önce.

Sophie hayatımın en iyi sevişmesiydi ve bunun hiç bitmemesini istiyorum.

Biraz daha gözyaşı dökerse, belki onun sıkı ve ıslak amında biraz daha kalabilirim.

O pislik herif onu elledikten sonra sıırıslıklam olmuştu. Onu öptüm. O ilk öpücüğü benden çaldı ve ben ona bunu ödettim. Ona da. Akşam yemeğinde, masanın altında onu parmaklamadan önce ya da sonra onu öpmeliydim. Şimdi çok geç.

"İstediğin kadar ağla prenses, ama spermim bacaklarından akıncaya kadar durmayacağım," diye onu uyarıyorum.

Bu sözler benim kulağıma bile şok edici geliyor. Yakın zamanda çocuk istemiyorum, ama yine de... işte buradayım, bitirmek için çekemiyorum çünkü, siktir et, bilmiyorum. Bu ilk seferinde Sophie'nin amını boşalarak doldurmam gerekiyor. Onu işaretlemem gerekiyor. Onu sahiplenmem gerekiyor. Doğum kontrolü kullanıp kullanmadığı benim için önemli bile değil.

Güzel kız artık acıdan kıvranmıyor. Hayır, şimdi... kızgın görünüyor. Ona benimle savaşmasını söyledim, ama yine de

küçük elleri omuzlarımdan kalkıp boğazımı sıkmaya başladığında...

İlk kez tenime dokunduğunda, tırnakları boynuma batarken donakaldım. Yüzüne bakarak, onun için dönüm noktası neydi diye merak ediyorum. Onu uysal bir bakireden sert mafya prensesine dönüştüren ne demiştim? Ah, eminim benim çocuğumu bu kadar erken içine almamdan hoşlanmamıştır.

Çok yazık.

Yarın o benim karım olacak ve bir gün onu hamile bırakacağım. Muhtemelen birden fazla kez. Tabii onu burada, şu anda öldürmesine izin verip, onun içinde boşalmayı bitirmezsem.

Bir kadının iznim olmadan çıplak tenime dokunmasına izin vermemin üzerinden yıllar geçti. Ve kimse sevişirken beni boğmaya çalışmadı.

Ama Sophie'nin tırnaklarının derime daha derine batması umurumda değil. Aslında, bu tatlı bakirenin bir kısmının bana zarar vermek istemesi çok komik geliyor.

Kıkırdayarak ona, "Yap şunu prenses. Daha sert sık ve ne olacağını gör" diyorum. Acımasız mavi gözlerindeki ateş biraz sönüyor ama durmuyor. "Beni öldürebileceğini mi sanıyorsun? Ben sanmıyorum. Yine de, bir dahaki sefere seni arkadan alsam daha iyi olur galiba."

"Bir dahaki... bir dahaki sefere mi?" diye soruyor yumuşak bir sesle.

Bir kadın bağlanmış olsa bile arkadan yapmak benim tercih ettiğim pozisyon. Daha az kişisel ve yüzünü göremediğimde kimin içinde olduğumu unutmak daha kolay. Daha önce yattığım kadınların yüzüne bakma isteği hiç duymadım. Ama Sophie'de, yüzündeki ifadenin şaşkınlıktan acıya, oradan da öfkeye dönüşmesini izlemek istiyorum, sikim onun seksi küçük vücudunun içindeyken her bir tepkisini görmek istiyorum.

Onu her becerdiğimde güzel yüzünü görememeyi sevmediğim için, ona "Yarın gece seni becerirken ellerini boğazımdan uzak tutmak için seni bağlamak zorunda kalacağım" diyorum.

Güzel pembe dudakları, amcığı benim sikimi sıkarken aynı anda bir nefesle açılır ve beni inlemeye zorlar. "Oh, Sophie. Seni yaramaz kız. Benim isteksiz esirim olmak, benim karım olduğunda istediğim zaman istediğimi almama izin vermek hoşuna mı gidiyor?"

Onu duvara yaslayarak sıkmeye devam ediyorum, bu sefer biraz daha yavaş, öfkesi yumuşarken, sanki benim sikimin kaymasını zevkle izlemeye başlamış gibi

Onun amı da yumuşar, her vuruşta onu doldurmamı kolaylaştırır. Bir sonraki vuruşta klitorisinin pelvisime sürtünmesini sağlarım. Gözleri kapanır, duyusal ağzından şaşkın bir inilti kaçır. Bir sonraki vuruşta bir tane daha gelir. Boynuma gömülen parmaklar yüzümün yanlarına kayar, ağzımı onun ağzına doğru iter. Evet, bu işe yaramayacak çünkü ben emir almam.

"Sen tam bir sürpriz kutususun," diye fısıldıyorum dudaklarına. "Ama beni boğmaya çalışmayacağın için, ellerini hemen başının üstüne koy."

Bu emirle gözleri birden açılır. Mavi gözlerinin derinliklerinde merak ve heyecan dalgaları. "Eller yukarı. Hemen, Sophie."

Gözleri benimkilere sabitlenmiş halde yavaşça itaat ediyor. Bir elimle iki bileğini kavrayıp kollarını başının üstünde duvara doğru uzatıyorum. Bu hareket sırtını kavisletiyor ve küçük ama dik göğüslerini yüzüme doğru itiyor. Elbisesi üstünden ortaya çıkan göğüslerinin şişkinliğini dilimle okşamaya dayanamıyorum. Bacakları belime sıkıca sarılır, ayak bilekleri nihayet kilitlenir, sanki onları orada tutmak istiyormuş gibi. Ve ben göğüslerini emip ısırıldığında, amı benim sikimi sıkıca sarar.

"Benim için tekrar boşal," diye emrederek yüzümü göğüslerinin arasından kaldırıyorum. Kendimi boşaltmak için hevesle derinlemesine girince yüzünü buruşturuyor, bu yüzden bir an için hareketsiz kalıyorum. "Acıda zevk var. Hoşuna gidiyor, değil mi? Zevkle birlikte biraz acı? Sırılsıklam amın bundan hoşlanıyor gibi görünüyor."

Kafasını onaylayarak sallıyor, ben de bileklerini daha sıkı tutuyorum, üzerinde morluklar bırakacak kadar sıkı. Sophie ön dişleriyle alt dudağını ısıyor, başını duvara yaslayıp beni izliyor. Tekrar hareket etmemi bekliyor. Acıtsa bile onu sikmeye devam etmemi istiyor. Masum ve deneyimsiz olabilir, ama kız sert seviyor, bu da benim için mükemmel.

"Söyle," diyorum, onun ağzından bu kelimeleri duymak istiyorum. "Devam etmemi istiyorsan, söyle."

Alt dudağını dişlerinden ayırıp dudaklarını yaladı... sonra göğsünden kıkırına doğru vücudunu yuvarlayarak, lanet olası bir seks tanrıçası gibi sikime bastırdı ve beni neredeyse boşaltıyordu.

"Senin bana acı vermeni seviyorum," diyor Sophie, sanki bunu itiraf etmekten utanıyormuş gibi yumuşak bir sesle.

Sözleri sikimi daha da şişirmemeliydi, ama şişirdi. Bu gece bunu istedi, yerde yatan pislilik yerine ona acı çektirmem için yalvardı.

Daha önce sikiştiğim kadınlara acı çektirmek hiç umurumda olmamıştı. Ama şimdi, Sophie'ye acı çektirmek ve onun da benimle birlikte acıdan zevk almasını istiyorum. Onun ihtiyaçları benimkilerden önce geliyor. Her zamanki gibi bitiş çizgisine koşmuyorum. Hayır, bunu uzatmak, onun için iyi hale getirmek istiyorum.

O benimle ilk kez sevişecek bir bakire. Yeminlerimizi ettikten sonra, benim sikimden o kadar zevk almasını istiyorum ki, her gün ve her gece yalvarmasını istiyorum.

Vücudunu bir kez daha döndürdü ve fısıldayarak "Lütfen, Lochlan" dedi, ben de kendimi kaybettim.

Dudaklarım dudaklarına yapışıyor, dilim içeri giriyor. En derin noktaya ulaştığımda, o sihirli noktaya dokunduğumda, ağzıma inliyor.

"İşte böyle, prenses. Kendini bana bırak, sadece bana. Amin şimdi acıyor olabilir, ama benim sikimin onu doldurmasını, sahiplenmesini özleyecek," diyorum ona, hevesli dil darbelerim arasında. Sanki ağzımı onunkinden ayıramıyorum. Onun içine her şekilde girmek istiyorum. Ve tatlı amına dilimi sokmak için sabırsızlanıyorum. "Yarın seni tekrar sikmeden önce daha iyi yalayacağımıza söz veriyorum."

Sophie başını kaldırıp dudaklarını benim dudaklarıma yapıştırarak beni susturur. Aynı anda hem ağzını hem de amını istila etmeyi seviyorum, daha büyük bedenimle onun daha küçük, daha yumuşak bedenini duvara yapıştırıp yukarı doğru iterek onu sikime vuruyorum. Birbirimizin ağzına nefes nefese kalana kadar onu daha sert, daha hızlı alıyorum. Amı titriyor, beni daha derine çekiyor. Beni içimden dışıma çeviren bir iniltiyle, tüm vücudu benimkine karşı titriyor ve ben patlıyorum.

Birbirimizi besleyerek, itip çekerek, uzun süre birbirimize bağlı kalarak, bacaklarımın bizi tutmaya devam edeceğinden emin olamayacak kadar uzun süre birlikte boşalıyoruz. Amcığı, rahmim benim spermimi açgözlülükle emiyormuş gibi, benden her damlayı emiyor.

Ancak çok geçmeden, ikimizin de titremeleri azalır. Son sarsıntı, bittiğine dair hayal kırıklığıyla bir homurtu koparır ve ben bunu onun boynuna gömerim.

Şimdiden daha fazlasını istiyorum. Sophie'yi bu gece eve götürmek, onu yatağıma bağlamak ve saatlerce içinde kalmak istiyorum.

Yakında.

Yarın evleneceğiz, amcığı tekrar sikimi alacak kadar iyileşecek ve onu ne zaman istersem alabileceğim.

Sophie

Lochlan *bir dahaki sefere* dedi ve bu o kadar rahatlatıcıydı ki gevşedim, onu içime aldım, hatta acıyı bile hoş karşıladım çünkü bu onun hala beni istediği, hala benimle evlenmek istediği anlamına geliyordu.

Bu adam hala beni korkutuyor ve ezip geçiyor ama iyi anlamda. Nazik ya da kibar olmayabilir ama hiç kimse bana böyle hissettirmemişti — sanki onun dünyasının merkeziymişim ve başka hiçbir şeyin önemi yokmuş gibi.

Onunla birlikteyken, sanki başka biri oluyorum. Seksi ve deneyimli biri. Çocuk değil, bir erkeğin kontrolünü kaybetmesine neden olan yetişkin bir kadın.

En azından Lochlan benimle kontrolünü kaybetmiş gibi hissettim. Belki seks onun için her zaman böyledir. En azından yanlış bir şey yaptığımda bana gülmedi...

Vücudum soğudukça, şüphelerim ve güvensizliğim artmaya başladı. Söylediklerinde ciddi miydi? Belki de yanlış anlamışımdır.

Lochlan'ın yüzü boynuma gömülü, ikimiz de nefesimizi toplarken dişleri boğazımı ısıyor, kollarım hala başımın üstünde bağlı.

"Yarın hala benimle evlenmek istiyor musun?" diye soruyorum ve o geri çekilip yüzüme bakıyor, tek kaşını sorgulayıcı bir şekilde kaldırıyor. "Bakire olmasam bile mi?"

Şimdi bileklerimi bırakıyor ve bir adım geri çekiliyor. Ağırlığı ve kalınlığı içimden çıkarken, onun penisini kaybetmek aslında beni üzüyor.

"Babanla bir anlaşmamız var," diyor ve elini uzatıp elbisenin eteğini yerine çekiyor. Sanırım bu evet demek. "Seni bir gün önce sıkışmış olmam bunu değiştirmez. Gece yarısı geçti, yani bugün evleneceğiz," diye ekliyor. "Salvato'nun bilmesine gerek yok ama..."

Elini kullanarak penisini pantolonuna geri sokmak için yumruk yapar ve donakalır. Uzun, biraz daha az sertleşmiş penisini kaldırır, loş ışıktaki her santimini inceler ve sonra bana somurtarak bakar. "Kanamadın."

"Ne-ne?"

"Hepsi rol müydü?" diye sordu ve sonunda pantolonunu düzelterek kendini sakladı.

Neden bahsettiğini hiç anlamadığım için cevap veremiyorum.

"Neden bana bakire olduğun konusunda yalan söyledin?"

"Ben bakireyim. Yani, bakireydim," diye şaşkınlıkla cevap veriyorum. O yapışkan pisliği içimden sızmaya başladığında elbisenin eteğini aşağı çekmeye çalışıyorum, ama hala külot giymiyorum. Beni hamile bırakabilecek spermle dolu menisi. Bana bıraktığı şey bu. Hem de bolca. Bacaklarımın arasındaki zonklayan ağrı, artık bakire olmadığımı bir kez daha teyit ediyor.

"Bana yalan söylemeyi bırak."

Gerçekten bakire olduğum konusunda yalan söylediğimi mi düşünüyor? Ne oluyor ya? "Yalan söylemiyorum. Neden yalan söyleyeyim ki?"

"Sen söyle."

Alaycı bir şekilde itiraf ediyorum, "Benden tek istediğin bu olduğunu sanıyordum. Bir sürü genelev sahibi bir adamla evlenen deneyimsiz bir bakire olmak *istediğimi mi* sanıyorsun?"

"Genelevlerimi nereden biliyorsun? Dante mi söyledi?"

"Hayır. Cass söyledi. Doğru, değil mi?" diye soruyorum, seks yaptıktan sonra ona karşı daha güvenli hissediyorum. Henüz onunla eşit olmadığını biliyorum ve muhtemelen asla olmayacağım. Ama en azından artık masum bir kız değilim. En azından kocamın nasıl para kazandığını bilmeye hakkım yok mu? O kadar da büyük bir sır olamaz.

"Evet, doğru," diye cevapladı. "Ailem üç nesildir dünya çapında genelevler işletiyor."

"Onlarla yatıyor musun?" Bu, küfürlü kelimeyi ilk kez kullanışım değil, ama Lochlan'ın önünde ilk kez kullanıyorum. Sanki söylediğim veya sorduğum soruya şaşırılmış gibi kaşlarını tekrar kaldırıyor.

"Gerçekten bilmek istiyor musun?"

"Evet."

"O zaman, evet. Geçmişte bazılarıyla yattım." "Peki ya gelecekte?"

Şimdi sırtıyor. "Küçük karım kıskanıyor mu? Bir kez benim sikimi sürdün diye, şimdi onun sahibi olduğunu mu sanıyorsun?"

Tabii ki, erkekleri mutlu etmek için ne yapmaları gerektiğini bilen kadınları kıskanıyorum, çünkü bunu birçok kez yaptılar. Lochlan'ı mutlu etmek için ne yapmaları gerektiğini biliyorlar, ki bu benim şu anda sahip olmadığım bir bilgi. Ve evlendiğimizde, onun sikişinin başka bir kadına yaklaşmasını istemiyorum. Kocam sadece beni istemeli, özellikle de benim vücuduma giren ilk ve tek kişi olmak istiyorsa.

"Yarından sonra onlardan herhangi biriyle yatarsan, bir daha bana dokunmanı istemem." Neden ona bunu söylediğimi bilmiyorum. Kıskançlığım, utangaçlığım ve onun bacaklarımın arasında yarattığı zonklayan acı ve karışıklık birleşmiş olmalı.

Lochlan'ın çenesi, babam sinirlendiğinde olduğu gibi titriyor. "Bu oldukça sert bir ultimatoom, prenses. Kimse bana ne yapıp ne yapamayacağımı söyleyemez. Özellikle de yalancı karım."

Vay canına. Hala yalan söylediğimi düşünüyor ve benim için o tek şeyi yapmayı reddediyorsa, canı cehenneme. Ya da daha iyisi, bir daha benimle yatmasına izin vermeyeceğim. Bekaretimi ona vermeden önce, başka kimseyle yatmamasını ısrarla söylemeliydim. Söyleseydim durur muydu acaba? Sanırım bunu asla bilemeyeceğim.

Sanki çoktan sabırsızlanıyormuş gibi "bir dahaki sefere" için planlarından bahsetti. Ben de ona hatırlattım.

"Benim ultimatoomumu kabul edene kadar, yarın gece beni bağlamayı ya da başka bir şey yapmayı unutabilirsin."

"Ne zaman istersem bacaklarını açmaktan beni hiçbir şeyin alıkoyamayacağına dair uyarılarımı unuttun mu?"

Onun tehdidini hatırlayınca karnımın altı sıkıştı.

Söylesene prenses, bana teslim olan uslu bir kız mı olacaksın, yoksa benim olanı almamı sağlayan yaramaz bir kız mı?

Lochlan bir meydan okuma istiyor. İlgisini korumak için buna ihtiyacı var. Ben onun sorusuna cevabımı verdiğimde bunu kendisi söyledi. Benim iyi, itaatkar bir kız olmamı istemiyor. Beni reddetmemi istiyor. Bunun için çabalamasını istiyor.

Bu gece olduğu gibi.

Bir şekilde beni buldu, başka bir adamla konuşurken sözümü kesti ve beni kıskandığı ya da sahiplendiği için, başka birinin benim masumiyetime sahip olduğu için bir adamı bıçakladı. Bana istediği kadar yalancı diyebilir, ama bu gerçeği değiştirmez.

Hâlâ beni istediğini söyledi. Sanırım... Sanırım bana verdiği acıya rağmen ben de onu istiyorum. Bu yüzden, onun acımasız oyununa uyacağım ve bana sadık olmayı kabul edene ya da tekrar sahip olduğu şeyi geri alana kadar bekleyeceğim.

"Sen... sen ayrı bir yatak odası hazırlamalısın çünkü senin yatağında yatmayacağım."

"Tamam."

Lochlan beklediğimden daha hızlı kabul etti. Ya da umduğumdan.

Pes edeceğini düşünmüştüm, ama belki de benimle seks yapmak onun için o kadar da harika değildi. Benden en çok istediği şeyi aldı, şimdi benim yalan söylediğimi düşünse bile. Babamla yaptığı anlaşma nedeniyle benimle evleneceğini söyledi, ama sonra ne olacak?

"Benim yatağıma sürünerek gelene kadar kendi yatağın olacak. Şimdi evine git Sophie. Yarın için hazırlan. Benim genelevde bekarlığa veda partisine gitmem gerekiyor," diyor ve bana ya da yaraladığı adama bir kez daha bakmadan arkasını dönüp kapıdan çıkıyor.

Bekaretimi aldıktan sonra beni yalancı olarak nitelendirip aniden terk etmesi, sadık olmayı kesin bir şekilde reddetmesi, lanet olası bir genelevdeki bekarlığa veda partisine geri döneceğini itiraf etmesi, hepsi çok fazla.

Yere hızlıca bir bakış attığımda, Austin'in şişmiş gözleri olabildiğince açılmış, beni izlediğini görüyorum. Yaralanmamış eliyle yavaşça telefonunu kot pantolonunun cebinden çıkarıyor.

Neyse ki, o benim ilk erkeğim değildi, ama Lochlan sayesinde gösterinin ön sırasından izledi.

"Acaba..." Çenesini eline doğru salladı, elinden titrek bir bıçak çıkıyordu.

"Sen... onu çıkarmamı mı istiyorsun?" diye şaşkınlıkla soruyorum. "Emin misin? Daha fazla kanayacaksın."

"Sadece... Bir saniye daha bakamıyorum. Lütfen."

Ona doğru bir adım attım ve sendeledim. Bacaklarım o kadar titriyordu ki topuklu ayakkabılarla zar zor yürüyebiliyordum ve bunun alkolle hiçbir ilgisi yoktu. Lochlan şehvetle vücudumdaki alkolü tamamen yakmayı başarmıştı.

Yavaşça eğilip bıçağı çekip çıkardım, Lochlan'ın benimle tanıştığımız ilk gece yatak odamda benimle dalga geçtiği aynı gümüş bıçak.

"Teşekkür ederim," diyor adam, yerden kalkıp kanayan uzvunu göğsüne sıkıca bastırarak kapıdan çıkmadan önce.

Lochlan'ın bana attırdığı külotumu yerden alıp bacaklarımın arasını temizledikten sonra kanlı bıçağı temizliyorum. İğrenç ama

etrafta havlu olmadığı için elimden gelen tek şey bu. Su olmadan bıçağı temizleyebildiğim kadar temizledikten sonra, bıçağı geri çekiyorum. Bıçağı yumruğumda sıkıca tutup, mahvolmuş külotumu çöpe atıyorum. Bıçak bir gün işime yarayabilir, muhtemelen acımasız kocama karşı. Silah çok bariz olur, ama bıçağı kolayca saklayabilirim. Şimdi bunu yapıyorum, straplez sütyenimin önüne sıkıştırıyorum. Sonra, sonunda Vanessa ve Cass'i aramak için kulübe geri dönüyorum. Sadece Vanessa köşedeki masada oturuyor.

"Hey, nerelerdeydin?" diye sorar, endişeli bir ifadeyle.

"Tuvaletteydim. Artık eve gitmeye hazırım."

Yüzümü incelerken kaşlarını çatıyor. "Şimdiden mi? Barda o adamla bir şey mi oldu?"

"Hayır. Sadece yorgunum. Yarın için gerginim." "İyi olduğuna emin misin, Soph?"

"Evet," diye yalan söylüyorum. Lochlan'ın geldiğini Vanessa'ya söylersem, babama anlatır ve babam Lochlan'ı öldürür, ne için? Masada beni parmakladığı için mi? Düğünden önceki gece benimle yattığı için mi? Bekaretimi birkaç saat erken aldığı için mi? Bu gece beni üç kez orgazm ettiği için mi? Sanmıyorum.

"Hazırsan, Cass'i bulup geri dönelim." "Tamam. Teşekkürler."

Gözleri odada Cass'i ararken, ben birdenbire, "Babam başka biriyle yatarsa onu terk eder miydin?" diye soruyorum.

Vanessa'nın yeşil gözleri benimkilere çevrilir. "Ne-ha?"

"Dante seni aldatırsa, onunla kalır mıydın?"

"Dante başka bir kadınla birlikte olsaydı çok incinirdim. O kadar incinirdim ki, onu affedemeyebilirdim ya da onunla kalamayabilirdim. İkinci şanslara inanmadığım için değil, bir erkek bir kez güvenini boşa çıkardığında, bunu tekrar tekrar yapacağını bildiğim için." Başını sallar. "Bir daha böyle bir ilişki yaşamak istemem. Bana sadık olacağını düşünmeseydim, babanla kesinlikle evlenmezdim. Ama sahip olduğum tek şey bu. Beni incitmeyeceğine olan inancım. Neden soruyorsun?"

"Yarından sonra ne beklemem gerektiğini merak ediyorum."

"Lochlan'ın sana sadık olmayacağından mı endişeleniyorsun?" "Sence sadık olacak mı?"

"Bilmiyorum, Sophie. O adamla neredeyse hiç konuşmadım, bu yüzden onu tanıyamadım. Eğer öyleyse, bunun senin hatan olmadığını bilmeni isterim. Bazı erkekler doğuştan gezgin, asla bir yere yerleşmezler. Ve eğer

mutsuz olursan, Dante onu terk etmene seve seve yardım eder. Başka bir varis bulabilir."

Umarım haklıdır.

Bir dakika. Varis mi dedi? Babamın Lochlan'ın işlerini devralmasını istediğini nasıl unutabilirim? Muhtemelen Madison'ın evlenmesi için onu seçmesinin nedeni budur.

Sanırım daha kötüsü de olabilirdi. Sadece Lochlan çok... sinir bozucu. Kafa karıştırıcı. Bağımlılık yapıcı. Hayatımda ilk kez beni heyecanlandırıp canlı hissettirmesini seviyorum. Ama bu duygular tek taraflı. Muhtemelen hep tek taraflı kalacak. Beni sevecek mi emin değilim.

Evliliğimiz, babamla yaptığımız bir ittifak anlaşmasının parçası. Ben onun için istediği zaman kullanabileceği bir nesneden başka bir şey değilim.

En azından o benim öyle olduğumu düşünüyor.

Onu reddetmeye devam edersem ne kadar ileri gideceğini merak etmeden duramıyorum. Tabii ki onu gerçekten öldürmezdim. Ellerimi boğazına doladığımda ne düşündüğümü hiç bilmiyorum. Sadece kendimi çok güçsüz hissettim ve bir şeyler yapmam gerektiğini düşündüm, çünkü koruma kullanmadığını ve işimiz bittikten sonra benimle evlenmek istemeyebileceğini fark edince çok sinirlendim.

Sonra bir dahaki sefere, beni tekrar boğazlamaması için beni bağlayacağını söylediğinde, vücudum onun için eridi. Özellikle de bileklerimi başımın üstüne sabitledikten sonra. Sanki içimde bir anahtar açılmıştı. Onun itişleri hoşuma gitmeye başladı. Neye kızdığımı unuttum, sanki hamile bir genç kız olmak, onun tarafından tutulduğum sürece artık önemli bir şey değilmiş gibi. Ele geçirilmiş. Kısıtlanmış. Kapana kısılmış.

Beni domine etmesini çok sevdim. Keşke sevmeseydim.

Şimdi ise... onun beni tamamen kontrol etmesine izin verdiğim için utanıyorum. Bunu sevmek yanlış. Bunu istemek yanlış. Lochlan gibi, sadece bana zarar vermek isteyen birini istemek yanlış.

Bu yüzden bir daha bana elini sürmesine izin vermeyeceğim. Beni sevdiği ve dokunduğu tek kişi ben olduğum sürece tabii.

Lochlan

Dün geceki felaketten sonra, çardakta gelinimi beklerken neden şaşırdığımı bile bilmiyorum. Şafak vakti fahişelerin arasında baygın halde uyuyan tembel kardeşim bile bir kez olsun zamanında gelmeyi başardı ve yanımda bekliyor.

Törenin başlaması gereken saatten on uzun dakika geçtikten sonra, gerekirse onu buraya sürüklemek için aşağı inmeye karar veriyorum.

Şapelin birinci katındaki sahanlıkta, gelinimin kız kardeşini uzun, altın rengi bir elbiseyle, Dante'yi siyah smokin ve altın rengi kravatla ve karısı Vanessa'yı siyah ve altın rengi bir elbiseyle buluyorum. Vanessa, üvey kızının benimle nişanlanmasına yarı destek veren, yarı yas tutan bir tavır sergiliyor.

"Sophie nerede?" diye soruyorum.

"Birkaç dakika yalnız kalmak istedi," diye açıkladı Dante. "Henüz hazır değil ."

Düğüne hazır değil mi? Evliliğe hazır değil mi? Bana bana ait olmaya hazır değil mi? Daha fazla ayrıntı vermiyor ve ben de onun bunu yapmasını istediğimden emin değilim.

"Eğer beş dakika içinde buraya gelmezse..." diye başlıyorum ama Dante sözümü kesiyor.

"O zaman Cass ile evleneceksin."

Ona bakıp, esprinin sonunu bekliyorum çünkü şaka yapıyor olmalı. O ciddiyetini koruduğunda, tek bir kelimeyi zorla çıkarıyorum. "Ne?"

"Sophie'yi evlenmeye zorlamıyorum, anlaşılmamız kızlarımdan biri olacaktı ve Cass hazır ve istekli."

"Oh, *onun* hazır ve istekli olduğunu biliyorum," diye mırıldanıyorum, kalçasına kadar uzanan yırtmaç dahil, dar elbisesinin içinde gururla sergilediği kıvrımlarına bakarak. Bu kız, tanıdığım çoğu fahişeden daha acımasızca sik için yalvarıyor.

Ve eminim ki, daha sonra bunu kız kardeşinin yüzüne vurmak için bu fırsatı kaçırmayacaktır.

Bugün Sophie'den başka kimseyle evlenmem.

"Onu getireceğim," diyorum ailesine ve Dante beni durdurmaya çalışmadan önce koridorda onun odasını aramaya başlıyorum.

Başından beri planı bu muydu? En küçük kızının bir anlık tereddüt etmesini bekleyip, çaresiz kızını bana atmak mı? Dün gece Sophie'yi benim yaptığımı bilmiyor. Onu prezervatifsiz siktiğimi bilmiyor. Ona bunları söylemeyeceğim, Sophie'den uzaklaşmayacağım, o pis küçük yalancı olsa bile.

Siktir et hepsini.

Bugün bir şekilde Pamuk Prenses'i benimle evlenmeye ikna edeceğim.

Şapelde başka düğünlere hazırlanan sarhoş damatların ve yarı çıplak nedimelerin kapılarını açtım ve sonunda Sophie'yi aynanın önünde tek başına dururken buldum.

"Şu anda koridorda yürüyor olman gerekiyor, prenses," diyorum ona, gelin odasına girip kapıyı arkamdan kapattığımda.

Beyaz saten gelinliğiyle muhteşem görünüyor, siyah saçları açık sırtına dökülen bir duvakla toplanmış. Onun benim olacağına inanmak zor. Tabii, onu çatıya çıkıp yemin etmesini ikna edebilirsem.

Bu kadar güzel ve mükemmel birini hak etmediğimi çok iyi biliyorum. Ama ona bunu söylememeliyim. Onun güzelliğinin tek başına beni dizlerimin üzerine çöktürdüğünü itiraf etmek akıllıca olmaz. Yine de, ona kısmi gerçeği söylemeden duramıyorum. "Muhteşem görünüyorsun."

"Teşekkürler." Aynadaki yansımada gözleri benimkilerle buluştuğunda söylediği bu tek kelime o kadar soğuk ki, odanın sıcaklığı elli derece düşüyor.

"Soğuk mu hissediyorsun?" Dün gece bir adamı ona dokunduğu için bıçaklayıp, ultimatomunu reddettiği için hala bana kızgın olduğu belli. Yine de gelinliği giyiyor. Tek kalan, onu yukarıdaki çardak odasına çıkarmak.

Aynadan uzaklaşıyor ama bana bakmak istemiyormuş gibi bana dönmüyor. "Dün gece benim bekaretimi aldıktan sonra başka fahişelerle de yattın mı? Birden fazla mı?"

Hâlâ onun ilk erkeği olduğuma ikna olmadığım için cevap vermediğimde, sonunda bana dönüyor, mavi gözleri öfkeyle parlıyor, sessizliğimi itiraf olarak kabul ediyor. "Sen iğrenç bir piçsin."

Evet, kesinlikle hala kızgın. Onun doğru ama yine de sinir bozucu hakaretine tepki vermemek için tüm irademi kullanıyorum.

"Dün gece kiminle yattığının önemi yok, çünkü sen yine de yukarı çıkıp o lanet yeminleri edeceksin." Cevap vermeden benden uzaklaşınca, kendimi tutamadan ona doğru bir adım attım.

Onu ikna etmek yerine, onu daha da uzaklaştırmayı başarıyorum.

Siktir. Belki de dün gece sinirlenmemeliydim. Onun ilki olmasam da, sert davrandım. Buna şüphe yok. "Ağrın var mı?" Konuyu değiştirmek için ona soruyorum.

"Evet."

Onu bu kadar sert becerdiğim için bana kızgın ya da öfkeli olmasına neden şaşırdığımı bilmiyorum. Dün gece uyuyamadım, onu becermenin ne kadar harika bir his olduğunu unutamadım ve başka kimseyi becermeyeceğime yemin etmezsem bir daha ona dokunmama izin vermeyeceğini söylediğini düşündüm. Tören öncesinde bana hiç şans bile tanımıyor. Onun öfkeli safir gözlerinde zerre kadar güven yok ve bundan nefret ediyorum.

Başka kimseyi istemediğimi söylemek asla yeterli olmayacak. Bana güvenmeyi öğrenmesi gerekecek, yoksa bu evlilik asla yürümeyecek.

Ve bana güvenmezse, beni bir daha onun dar amının içine almayacak. Bakire olsun ya da olmasın, birlikte olduğum kadınlara kıyasla inanılmaz derecede dardı. Disney prensesimin benden önce başka bir erkekle birlikte olduğunu düşünmemeye çalışıyorum, yalan söylüyorsa, muhtemelen yerde bıçakladığım adamla. Onun ilk erkeği olmasam bile, onu yine istiyorum. Gereğinden fazla.

Seksin bir silah olarak kullanılabileceğini her zaman biliyordum, ama bugün onu kullanmaya niyetliyim, Sophie'ye istediği zaman dilimle onu ne kadar iyi tatmin edebileceğimi göstereceğim. Aşık olamayabilirim, ama sadakat konusunda onu ikna edebilir, onun dürüstlüğü beni benim dürüstlüğümlerle takas edebilirim, o zaman bu evlilikte ikimiz de mutlu olabiliriz.

"Benimle evlenecek misin,
evlenmeyecek misin?" "Henüz
bilmiyorum," diye itiraf ediyor
sonunda.

Şüphe duymasından nefret etsem de, ona "Beş dakika içinde senden evet cevabını alabileceğime eminim" derken hala kendimden eminim.

"Nasıl? Beni tehdit ederek mi?"

"Gel otur." Kadife koltuğu işaret ediyorum, üzerinde ne kadar büyük bir leke bırakacağımızı merak ederek.

"Ne?"

"Otur da amını daha iyi yalayayım, sonra da şovu başlatabiliriz."

Kafasını o kadar şiddetle sallıyor ki, saç tokaları uçup gitmemesine şaşırıyorum. "Hayır."

"Bu bir rica değildi. Şimdi otur ve bacaklarını aç, Sophie. Seni tatana kadar bu odadan çıkmayacaksın. Ve benimle evlenmeyi reddedersen, baban Cass ile evlenmemi isteyecek."

"Ne?" Mükemmel yüzündeki dehşet dolu ifade, muhtemelen benimkine benziyordu.

"Duydun beni. Otur."

Beni ve kapıyı sırayla bakarak düşünür. Bana defolup Cass ile evlenmemi, umurunda olmadığını söyleyeceğini düşünerek kendimi hazırlarım.

Bunun yerine, sessizce soruyor: "Bu sefer en azından kapıyı kilitleyecek misin?"

O anda onu ikna ettiğimi anladım. Sophie, benim onun entrikacı kız kardeşi ile mahsur kalmak istemediğim kadar, benim Cass ile evlenmemi istemiyordu.

"Hayır."

"Hayır mı? Ya yine biri içeri girerse?"

Dün gece kesintiye uğradığımı zar zor hatırlıyorum. Çok meşguldüm, umursamadım. O da yakında çok meşgul olacak.

"O zaman acele et ve otur, böylece kimse bizi kontrol etmeye gelmeden seni tatmin edebilirim. Ama açıkçası, benim olanı yaladığımı kim görürse görsün umurumda değil."

Karşı çıkmak ya da yorum yapmak istercesine ağzını açıyor, ama isteksizce itaat etmeden önce akıllıca tekrar kapatıyor. Kıçını indirir indirmez, onun önüne diz çöküyorum, elbisesinin altındaki etek katlarını yukarı iterek, kendimi tekrar içine gömmek için can attığım yere ulaşıyorum. Ama şu anda önemli olan Sophie'yi ikna etmek. Sadece Sophie. Onun tekrar uysal ve itaatkar olmasına ihtiyacım var. Çılgılık atan bir orgazm işimi görür. Ne de olsa dün gece işe yaramıştı.

Elbisesine uyan beyaz saten bir külot, amını örtüyor. Önünü tutup bacaklarından aşağı çekiyorum, topuklarından geçirip çıkarmak için. Onlar yok olduktan sonra, örtükleri şeyi görüyorum.

Pürüzsüz pembe amcığı o kadar lezzetli görünüyor ki yüzümü ona bastırıp kokusunu içime çekiyorum, sonra dilimin ucuyla klitorisini okşuyorum.

Sophie'nin kalçaları şaşkınlıkla sarsılır, elleri sandalyenin kollarına tutunur. Ellerini boğazımdan çekmesini söylememe bile gerek yok, çünkü şu anda benim gibi iğrenç bir piç kurusuna dokunmakla hiç ilgilenmiyor gibi görünüyor. Umurumda da değil. Kadınların bana dokunmak istememesine alışkınım. Bu yüzden bu sabah yatağıma taktığım gibi kelepçeleri tercih ediyorum.

Sophie'nin dizlerini omuzlarımdan üzerine kaldırıp, bacaklarını genişçe açtım ve dilimle tekrar tekrar aynı hareketi yaptım. Her seferinde kıvranıyordu. Birkaç kez nefesini tuttu. Sonunda, başını geriye attı ve dün geceki gibi aynı seksi şekilde inledi. Kemiksiz bir şekilde koltuğuna daha da gömüldü, vücudundaki tüm gerginlik hızla eridi.

Onun uyarılma selini yalayıp, dilimle amını dürterek, ileri geri hareket ettiriyorum.

"Oh! *Oh tanrım!*" diye bağırır.

"Hoşuna gitti mi?" Onu alaycı yalamalar arasında yüzüne bakarak soruyorum.

Başını kaldırdığında, gözleri ağırlaşmış, yanakları kan kırmızısı olmuştu. Benim Pamuk Prensesim, her ne olursa olsun, artık muhteşemden de öteydi. "Bu... bu iyi," diye kekeliyor.

"Disney prenseslerinin bu kadar kolay yalan söyleyebileceğini bilmiyordum," diyorum, başparmağımın ucuyla klitorisini okşayarak. "Sadece iyiye, durmalı mıyım?"

"Hayır!"

Kıkırdayarak, "Ben de öyle düşünmüştüm," diyorum ve işime geri dönüp, hassas küçük düğmesine dilimin ucuyla zevkini uzatıyorum, ta ki o ihtiyaçtan inleyene kadar. Her iki avucuyla da şimdi başımın arkasını kavırıyor, yüzümü amına bastırıyor, artık ne kadar iğrenç olduğumu umursamıyor.

Muhtemelen parmaklarının saçımı ölümcül bir şekilde kavradığının farkında bile değildir. Kendini kontrol etme noktasını çoktan geçmiştir, tam da boşalmanın eşiğindedir. Buna çaresizce ihtiyaç duymaktadır.

Yeterince uzun bir süre duraklayıp ona tekrar soruyorum, "Benimle evlenecek misin?" Yüzümü tekrar amına doğru itmeye çalışıyor.

"Durma!"

"Önce cevap ver."

"Evet. Evet!" diye bağırarak koltuğun koltuğundan kalçalarını kaldırıyor ve devam etmem için yalvarıyor. "Lütfen, Lochlan!"

İstediğim cevabı aldıktan sonra, sonunda ona merhamet gösterip dilimin ucunu şişmiş klitorisini saldırmaya odaklarım.

"Ben... ben... *oh, lanet olsun!*" Tutkunun ateşinde küfür ettiğini duymak çok komik, çünkü o kadar tatlı ve masum görünüyor ki. Ama uzun süre gülme şansım yok, orgazmını uzatmakla, titremesi durana kadar ondan alabileceğim her kasılmayı ve iniltiyi sıkıştırmakla çok meşgulüm.

Sophie berbat durumda. Bir zamanlar mükemmel olan saçları dağınık halde, ağır ağır nefes alıyor. Dört kat tül eteği neredeyse yüzüne kadar yığılmış, parlak amını ortaya çıkarmış durumda. Mavi gözleri kapalı, cam gibi ve odaklanmamış, yüzü parlak pembeye dönmüş.

Onu o kadar çok istiyorum ki taşaklarım patlayacak gibi, ama ona bir daha dokunursam, zaten ağrısı varken onu sikmek zorunda kalacağım. Ayağa kalkıp ondan uzaklaşmak, onu tahrip etmek yerine yapabileceğim tek şey bu. Bu gece. Onu karım yaptıktan sonra bu gece yine yatağında ona sahip olacağım. Yine dilime o kadar muhtaç olacak ki, küçük ultimatomu tamamen unutacak.

"İyileşmen çok uzun sürmesin prenses. Bizi bekleyen bir sürü insan var."

"Neden?" diye soruyor tam ben dönüp gitmek üzereyken. Kumaşın hışırtısı yüzünden onu zar zor duyuyorum.

Omzumun üzerinden bakınca, etek katmanlarıyla boğuşarak endişeyle kendini örtmeye çalıştığını görüyorum.

"Neden ne? Neden amını yaladım? Çünkü kızgındın ve benimle evlenmen için seni ikna etmem gerekiyordu." Bu tamamen yalan değil. Yapmak üzere olduğu şeyi çok fazla düşünmeden ve ablası gibi kaçmadan önce rahatlaması gerekiyordu. Ayrıca, her gece yatağında olmasını istediğim için benim için orgazm olmaya bağımlı olmasını istiyorum.

"Hayır. Neden hala benimle evlenmek istiyorsun? İstedğini elde ettin."

İstedikimi mi elde ettim? Bu ne demek oluyor? Hiçbir fikrim yok ve Sophie'ye, aylar önce onun fotoğrafını ilk gördüğümünden beri başka kimseyi düşünmediğimi söylersem bana inanmaz. Bu yüzden yalan söylüyorum. Bir nevi. Her kelime doğru, ama tam olarak gerçek değil. "Çünkü kız kardeşin benimle evlenmemek için kaçtı ve ben babanla savaşmak istemedim."

"Ben sadece ikinizin birbirinizi öldürmesini engellemek için bir piyonum. Ve benimle evlenerek, Dante öldüğünde tüm işlerini miras alacaksın, değil mi?"

Hay sıçayım.

Dante gerçekten pes edip beni vasiyetine mi ekledi? Öldüğünde işleri devralmak için en uygun aday ben olsam da, bunu yapıp yapmayacağından emin değildim. Üç kızından hiçbiri onun imparatorluğunu idare edemezdi. Hatta biri hala kayıptı.

Ve kızlar bu yükü taşımak zorunda kalmamalı, acımasız bir gangster olmak için ellerine kan bulaştırmak zorunda kalmamalı.

Bunun benim için yeni bir haber olduğunu itiraf etmek yerine, ona "Evet" diyorum.

Dante'nin beni varisi yapması, sanki dile getirilmemiş bir duanın cevabı gibiydi. Bir sürü avukat peşimde, sivil davada sahip olduğum her şeyi almayla tehdit ediyorlar.

Neredeyse bir yıldır ilk kez, ciğerlerime hava biraz daha kolay girip çıkıyor.

"Ama yarın babamı öldürmene ne engel olacak?" diye soruyor Sophie yumuşak bir sesle.

"Sanırım bana güvenmesi ve ölmeden önce sana bir çocuk yapacağıma inanması gerekiyor."

"Ne?"

"Oğlumuz ya da kızımız Dante'nin torunu olacak, yani sonunda imparatorluğunu yine kendi kanına bırakmış olacak."

Kafasını sallar, yüzü solgunlaşır. "Bu yüzden mi... dün gece k o r u n madın?"

"Aynen öyle. Erken başlasam iyi olur diye düşündüm."

"Hayır. Kimse hamile kalmam gerektiğini söylemedi. Bu... bu olmayacak!" Az önce yaşadığı orgazmın getirdiği sakinlik tamamen kayboldu. Yine öfkelenmeye başladı.

"Bu gece zaten olmuş olabilir, Sophie," diye söylüyorum ona kapıdan çıkmadan önce.

Nedense, bana çok kızgın olsa bile, yine de beni yukarıya kadar takip edip o lanet çardakta benimle buluşacağını biliyorum. Sırf babasını hayal kırıklığına uğratmamak ya da kızıl saçlı kız kardeşinin dikkatleri üzerine çekmesini engellemek için olsa bile.

Ama içimden bir his, onun benim sandığım gibi uysal bir eş olmayacağını söylüyor.

Bu benim için hiç sorun değil.

Hayatımdaki çok fazla kadın beni memnun etmek için her şeyi yapmaya istekliymiş gibi davranıyordu. Sophie'nin beni bir an olsun sevmiş gibi davranmaktansa, benden açıkça nefret etmesini tercih ederim.

Sonuçta, dün gece benden nefret etmiş olabilir, ama yine de onunla sevişmeme izin verdi. İçine boşaldığım için bana çok kızgın olmasına ve onu aldatmayacağıma söz vermeme rağmen, az önce amını yalamama izin verdi.

Biraz zaman alabilir, ama sonunda onu yine kıracağım. Oraya varmak eğlencenin yarısı olacak.

Her kadının bir bedeli vardır, ben sadece Sophie'yi satın almak için ne yapmam gerektiğini bulmam gerekiyor.

Ama yine de, o şımarık zengin bir kız. Ya fiyatı benim karşılayabileceğimden yüksekse?

Sophie

Babam ve Lochlan benim hamile kalmamı, çocuk sahibi olmamı mı bekliyorlar? Neden kimse bana bunu daha önce söylemedi? Vanessa neden söylemedi? O biliyor ve benden saklıyor mu?

Dün gecedен hamile kalmam imkansız. Ve tedbirli olmak için, Lochlan'ın penisini bir daha bana yaklaştırmayacağım, tabii diğer kadınlardan uzak durup prezervatif takmazsa.

Dili belki...

Hayır. Onun başka hiçbir yerini de istemiyorum.

Az önce yaptığı şey bencilce değildi. Beni uysal, itaatkar istiyordu. Orgazmın üzerimde böyle bir etkisi olacağını biliyordu, böylece iyi bir kız gibi evlilik törenine gideceğimi garantiye almak için. Tanrım, onunla evlenmeyi kabul ederek "evet" diye bağırمامı bile sağladı. Yine bana güldü, bu da dün gece onun penisini ittiğimden daha da utanç vericiydi.

Ayağa kalkıp külotumu yerine koyduğumda kapı tekrar açıldı. Ellerim tül katmanlarıyla mücadele ederek onları aşağı indirdi.

"Babam, onunla evlenecek misin yoksa benim evlenmem mi gerekiyor diye soruyor," dedi Cass kapıdan sinirli bir şekilde, sonra bana her zamankinden daha sert bir şekilde kaşlarını çatı.

"Ne zamandan beri Lochlan'la evlenme konusunda fikrini değiştirdin?"

Cass cevap vermedi. Sadece burnunu kırıştırdı ve "Saçına ne oldu?" diye sordu.

Elimi uzattığımda, duvağın sola kaymış olduğunu hissediyorum, bu yüzden onu düzeltmek için aceleyle aynaya koşuyorum.

"Aman Tanrım. Az önce buraya gelip seninle sevişti mi?" "Hayır," diye soğukkanlılıkla cevap veriyorum.

"Bunu dün gece yaptı."

"Dün gece mi?" diye haykırıyor, ben de birkaç iğneyi çıkarıp yeniden takıyorum. Onu hazırlıksız yakalamak biraz eğlenceli.

"Evet."

"Peki, az önce buradayken ne oldu?"

"Dizlerinin üzerine çöktü," diyorum, çünkü bana dilini kullanarak yaptığı şeyi nasıl adlandıracağımı tam olarak bilmiyorum. Oral seks mi? Tek bildiğim, her saniyesini sevdiğim ve şimdi külotumun sırlıslıkla olduğu. Bana oturmamı söylediğinde reddetmeliydim, çünkü şimdi onun dilini düşünmeden duramayacağım...

"Seni dizlerinin üzerine çöktürdü mü?"

Kız kardeşime dönerek, "Hayır, o diz çöktü. Ben henüz... yapmadım" diyorum.

Ve yapmayacağım da.

"Vay canına," diye fısıldadı Cass, şaşırmış mıydı? Etkilenmiş miydi? Onu hiç anlayamıyorum. "Onu çoktan ele geçirdin. Şaşırdım."

Lochlan Dunne'ı alt ettiğimi mi düşünüyor? Onun üzerinde bir tür gücüm olduğunu mu? Belki de Vanessa haklıydı ve seks konusunda sandığımdan daha fazla gücüm var.

"O... dün akşam yemeğinde masanın altında parmağıyla beni okşadı," diye itiraf ediyorum, onun yaptığını tarif etmenin doğru yolunun bu olduğunu düşünerek.

Cass şimdi sırtıyor. "Hadi canım! Cheesecake'in o kadar da iyi olmadığını biliyordum."

"Ama bir daha bana dokunmasına izin vermeyeceğim," diye itiraf ettim, biraz daha dik durarak.

"Tabii, haklısın. Onunla evlenmek üzeresin."

"Dün gece prezervatif kullanmadı." Bunu ona itiraf etmek iyi geldi. Kimse umursamasa bile, birine içimi dökmem gerekiyordu. "Ve evlendiğimizde diğer kadınlarla yatmayı bırakmayı kabul etmedi."

"Tanrım. Seni çıplak ayakla ve hamile görmek istiyor." "Ne?"

"Seni kendine bağlamaya çalışıyor. Onun çocuğunu taşıdığı anda, ondan asla kurtulamayacaksın."

"Asla mı?"

Dün gece sadece bekaretimi istediğini sanmıştım, sonra neden hala benimle evlenmek istediğini anlayamadım. Sadece babamın parası için değil, ondan asla kurtulamayayım diye çocuğunun annesi olmamı mı istiyor?

"Asla. Çocuk büyüdükten sonra bile, ikiniz de onun hayatında olacaksınız." "Ama ben çocuk istemiyorum."

Lochlan'ın beni elinde tutmasının tek yolu bu mu, ona çocuk vermek mi?

"O zaman ertesi gün hapı almalısın."

"Ne?"

"Eczanede prezervatif yırtıldığında, erkek unuttuğunda ya da başka bir durumda alabileceğin bir hap var. Yüzde yüz etkili değil, ama hemen aldıktan sonra çoğu hamileliği önleyebilir."

"Sabah sonrası hapını nereden biliyorsun?" diye sormadan edemiyorum.

"Herkes bilir. Bazı kadınlar her ihtimale karşı her zaman yanlarında taşırlar."

"Bana bir tane alabilir misin?"

"Bana bir tane alabilir misin?" "Hayır."

"Cass..."

"İstemediğimden değil, ama babam güvenlik görevlilerinden öğrenir ve benim biriyle yattığımı düşünür. Vanessa'dan bir tane istemen ya da kendin git alman daha iyi olur."

"Vanessa bir tane alırsa, yine de öğrenecektir."

"Doğru. Kocana sorabilirsin, ama o senin onu almanı istemeyecektir. Hatta, alırsan çılgına dönebilir."

"Çılgına mı döner?"

"Sana zarar vermeyeceğini düşünüyorsan, kardeşim, o zaman çok safsın demektir. Babam bizi güvenliğimiz için kilit altında tutuyor olabilir, ama bazı erkekler kadınlara vurur ya da daha kötüsünü yapar."

"Daha kötüsü"nün ne olduğunu bilmiyorum ve gerçekten öğrenmek de istemiyorum. "Sadece bir kerelikti, muhtemelen hamile kalmayacağım." Hamile kalsaydım, Lochlan diğer kadınlardan vazgeçer miydi? Şüpheliyim.

"Nerede yaptınız?"

"Duvara yaslanarak."

"Ah. Duvara yaslanarak bekaretini kaybetmek çok acıtmış olmalı. Ama ben nerede, hangi yerde demek istedim?"

"Acıdı. O kulübün çalışanların dinlenme odasıydık. Lochlan benimle birlikte olan adamı dövdükten sonra, eline bıçak sapladı, sonra beni sertçe öptü ve biz... yaptık."

"Vay canına. Bir adamı bıçakladı mı? Neden?"

"Adam beni öptü ve Lochlan araya girmeden önce kıcımlı elledi."

"Nasıl oldu?" diye sırıttı.

"İlk başta sert ve acı vericiydi, ama sonlara doğru daha iyi oldu. Dili çok daha iyi hissettirdi... Yine de, diğer kadınlarla yatmayı bırakmadıkça, bunların ikisi de bir daha olmayacak. Onun fahişeleri."

Cass başını eğip beni inceledi. "Sana takma ad takıyor mu?" "Ne tür bir takma ad? Bana ne yapmam gerektiğini söylemeyi seviyor. Bazen itaatkar bir köpek gibi davranmamı istediğini düşünüyorum, diğer zamanlarda ise ona itaatsizlik etmemi tercih edeceğini düşünüyorum..."

"Hayır, demek istediğim, babanın Vanessa'ya hep *kelebeği*" der miydi?

"Evet. Ve?"

"Lochlan sana Sophie diyor mu?"

Düşündükten sonra ona şöyle diyorum: "Kızgın olmadığı sürece benim adımı kullanmaz.

Çoğu zaman bana prenses der." "*Prenses* mi? Oh, o çok kötü durumda." "Ne kötü durumda?"

"Hiçbir şey. Onunla evlenecek misin, evlenmeyecek misin? Eğer dili o kadar iyi ise, ben kesinlikle onunla evlenirim."

Şaka mı yapıyor? Lochlan'la evlenmezsem, gerçekten Cass'le mi evlenecek? Onun evlenmeyeceğini kesin olarak söylediğini sanıyordum, ama bunu öğrenmek istemiyorum. Lochlan'ın onunla birlikte olduğu düşüncesi midemi düğümlüyor.

"Hayır, onunla evleneceğim," diye aceleyle söylüyorum. "Onun babamın varisi olacağını biliyor muydun?"

"Ne?" diye fısıldadı, yüzü dondu. "Ciddi misin?" "Evet.

Sanırım bizim bunu kaldıramayacağımızı düşünüyor."

"Bu saçmalık," diye mırıldanır Cass. "Lochlan, babamın parasına ve gücüne ulaşmak için seninle evleniyorsa, o zaman onun dili bile değmez."

Onun bunu söylediğini duymak... Gerçekten böyle mi düşünüyor, yoksa beni düğünden vazgeçirip Lochlan'ın karısı olmak için araya mı girmeye çalışıyor?

Aklım ona bırakmamı söylüyor.

Ama kalbim, nedense, onu ve Lochlan'ı birlikte görmek düşüncesi ile acıyor. Bir başka vücut parçam da acıyor ve aptalca bir nedenden dolayı onu istiyor...

Nefesimi vererek ona soruyorum, "Saçım düzeldi mi?"

"Yani, bunu yapacak mısın? O sadece babamın parasını istiyor olmasına rağmen onunla evlenecek misin?"

"Evet."

"Ve fahişelerle yatmaya devam edecek mi?"

"Bunu bırakana kadar ona bir daha dokunmasına izin vermeyeceğim."

"Bu asla olmayacak," diyor kendinden emin bir şekilde. "Belki de senin izlemene izin verir."

"Neyi izleyeyim?" diye soruyorum, ne demek istediğini anlamadan. "Onu başka kadınlarla izlemek istemiyorum!"

"O zaman bir kozun olması gerekecek." "Koz mu?"

"Onun çocuğuna hamile kalırsan, üstünlük seninde olur." "Anne olmak istemiyorum."

"Bir erkeğin sadık olmasını beklemek mantıksız," diye homurdanır Cass. "Babam Vanessa'ya sadık."

"Şimdilik."

"Onu seviyor. Onu asla aldatmaz."

"Ve Lochlan Dunne'ın sana aşık olacağını mı düşünüyorsun?" diye sorar gülerek. "Öyleyse, hayal görüyorsun."

"Neden bu kadar cadalozsun?" diye soruyorum ona.

"Evet, ben cadıyım ve sen babacığımın küçük meleğisin. Babacığımın dediği her şeyi yapıyorsun, o yüzden devam edelim. İkimiz de biliyoruz ki asla vazgeçmeyecektin. O kadar acınası birisin ki, onun ilgisini çekmek için her şeyi yaparsın, hatta babacığım ve Lochlan'ın koşarak gelmesi için soğukkanlıymış gibi davranırsın."

"Dikkat çekmek için her şeyi mi yaparım?" diye alay ediyorum. "Dikkat çekmek için elbisenin içinden göğüslerini dışarı çıkaran sensin. Savaşı önlemek için bu evliliği kabul ettim, ama sen bunu yapmak için çok bencil davrandın."

"Evet, sen çok özverili bir azizsin."

"Ugh, hadi şunu bir bitirelim," diye homurdanarak süitten çıkmaya yöneldim.

Çatıya çıkan merdivenlerin yanında babam ve Vanessa bizi bekliyorlar.

"Hazır mısın?" diye sordu babam.

Dişlerimi sıkıp başımı salladım ve onun uzattığı kolunu tuttum, ona çok kızgın olsam da. Bu evlilik benim için değil, onun ve Lochlan için. Ben sadece bir damızlık olacağım. Madison bunu biliyordu, bu yüzden kaçıp gittiği yere gitti.

Peki neden onun gitmesine bir şekilde seviniyorum, böylece onun olabilme şansını yakaladım? Ben korkunç bir ablayım. Lochlan'ın beni umursamadığını ve muhtemelen asla umursamayacağını bilmeme rağmen hala onun ahlaksızlığını arzuluyorsam, bende kesinlikle bir sorun var.

"Yerime geçeceğim," diyor Vanessa iç çekerek. "Sonra Cass ilk olarak çıkacak. O zaman dörtlü, Sophie için düğün marşını çalacak."

"Orada görüşürüz, kelebek." Babam, Vanessa merdivenlere çıkmadan önce yanağına bir öpücük kondurur. Aralarındaki aşk o kadar belirgindir ki, havada neredeyse hissedilebilir. Evlilik budur işte, hayatının geri kalanını sevdiğin biriyle geçirmek.

"Söylemiştim," diye mırıldanır Cass, siyah ve altın rengi çiçeklerden oluşan bir buketi ellerime tutuşturmadan önce. Kendi küçük buketini alır ve merdivenleri çıkar.

O gittikten sonra babama dönüp, "Birçok kadınla yattın, Vanessa'yı sevdiğini nasıl anladın?" diyorum.

"Onu sevdiğimi nasıl anladım?" diye tekrarlar, sanki çoktan onunla birlikte olmak istiyormuş gibi merdivenlere bakarak.

"Evet, neden diğer kadınları onun için terk ettin ve... başka kimse için değil?" Annemin, Cass'in veya Madison'ın adını anmıyorum. "Vanessa... ihtiyacım olduğunu bilmediğim bir meydan okumaydı. Bana Onun sevgisini kazanmamı, ona layık olduğumu kanıtlamamı sağladı. Onu ikna edebileceğimden emin değildim, ama sonunda başardım."

"Hemen pes etmedi, bu yüzden onu kovalaman mı gerekti?" Zorlu bir rakip olmak, Lochlan'dan seks yapmamak sonunda onun beni sevmesine yol açar mı? Şüpheli. Muhtemelen beni daha da çok aldatmasına neden olur, ama evlendiğimizde oynayabileceğim tek kart bu.

"Doğru. Vanessa'nın hayatımın aşkı olduğunu, onsuz yaşayamayacağımı, onu mutlu etmek için ne gerekiyorsa yapacağımı anladığımda anladım. Aramıza girebilecek hiçbir şey yok, bizi ayırabilecek hiçbir tartışma yok."

"Ya Lochlan beni hiç öyle sevmezse?" O kadar acımasız ve duygusuz ki, kendinden, paradan ve güçten başka birini sevebilecek mi bilmiyorum.

"O zaman yapmamız gerekeni yaparız..."

Bu ne anlama geliyor? Bu soru ya da başka bir soru üzerinde durmuyorum. Onları çok uzun süre bekletirsek, Cass kendini Lochlan'a atabilir. Bu düşünceye bile dayanamıyorum.

Babam merdivenlerden yukarı çıkıyor ve sonra olay gerçekleşiyor.

Çatıda, tanımadığım güçlü ve zengin insanlar, Lochlan'ın beklediği çiçeklerle kaplı çardaklara giden koridorun iki yanında oturuyorlar. Arka planda batan güneşle, çok romantik görünüyor. Ne yazık ki hepsi yalan. Bu düşün, iş anlaşmasından başka bir şey değil. Seks ve mirasçı olma potansiyeli ek bonuslar olarak eklenmiş bir iş anlaşması.

Babam ve Vanessa'nın sahip olduğu türden bir aşk o kadar nadir ki, benim başıma gelebileceğinden şüpheliyim. Lochlan, babam öldüğünde büyük bir miras ve güç elde etmek istiyor. Daha önce bu konuyu konuştuğumuzda gözlerinde açgözlülüğü görebiliyordum. Umarım onu öldürmeye kalkışmaz, bu aptal düşün şiddet olaylarını önlemek için yeterli olur.

Babam ve ben çardak merdivenlerine ulaştığımızda, alnımı öptü ve sonra Vanessa'nın yanındaki ön sıraya oturdu.

Daha önce hiç görmediğim yaşlı bir erkek rahip, zar zor duyabildiğim sözler söylüyor. Aşk ve birliktelik ya da başka şeyler hakkında konuşurken, ben bacaklarımın arasındaki utanç verici nemi düşünmekten kendimi alamıyorum. Neden önce tuvalete gidip temizlenmedim ki? Şimdi külotum mahvoldu ve ya saatlerce onu giymek ya da çıkarmak ve çıplak kalmak zorundayım.

Orgazm şimdi bir alay gibi geliyor. Beni bunu yapmaya ikna etmek, dengemi bozmak, onun kıvrılan diline bu kadar çaresizce kıvrılarak aptal ve salak görünmemi sağlamak için bir yol. Bir anlık da olsa benim üzerimde böyle bir güce sahip olmasından nefret ediyorum.

Hayatım boyunca çekingen ve zayıf oldum, çoğunlukla kız kardeşlerim ve babam tarafından görmezden gelindim. Ben, dominant bir gangsterin manipüle etmesi, beni kendi iradesine boyun eğdirmesi için mükemmel bir gelinim, o irade ne olursa olsun.

Artık çocuk değilim ve artık kimse tarafından boyun eğdirilmek istemiyorum.

İktidarsızlığımı ve ıslak külotumu düşünmeyi bırakıp, rahibin söylediklerini tekrarlamak için yeterince uzun süre duruyorum, ancak "Evet" demem gerekmeden önce söyleyecek pek bir şey yoktu.

Ancak rahip "Takas edecek yüzükleriniz var mı?" dediğinde donmuş halimden sıyrıldım.

Yüzükler mi? Lochlan'a yüzük almam mı gerekiyordu? Ne utanç verici.

Sonunda onun yüzüne bakıyorum ve sonra Vanessa'ya dönüyorum, çünkü neredeyse her şeyi o planlamıştı, karar verilmesi gereken yerlerde benim seçimlerimi soruyordu. Onun yüzüklerden bahsettiğini hatırlamıyorum.

Sormadan önce Cass eğilip kalın gümüş bir yüzüğü yüzüme doğru tuttu. "Al."

Neden Lochlan'ın yüzüğü onda? Ben giyinme odasından çıkmasaydım, onunla evlenmeye gerçekten bu kadar yakın mıydı? Son zamanlarda onu hiç anlamıyorum.

"Sophie, yüzüğü Lochlan'ın parmağına tak," diyor nikah memuru, ben de hala çiçekleri tuttuğum için tek elle takıyorum. Yüzük eklemde sıkışıyor, Lochlan da geri kalan kısmı iterek takıyor. "Güzel. Şimdi, beni tekrar edin: Bu yüzüğü, birbirimize olan sevgimizin ve bağlılığımızın bir göstergesi olarak sana veriyorum."

Tören görevlisi bana umutla bakar ve ben "Hayır" derim.

Bu anda, aslında biraz gücüm var. Ben o aptal sözleri söylemedikçe evlilik resmiyet kazanmayacak. Kimse beni bunları söylemeye zorlayamaz. Bir kez olsun bir şeyi kontrol etmek... güzel bir duygu.

"Anlamadım?" diye fısıldar nikah memuru, Lochlan ile bana bakarak.

"Bu sözler yalan. Onları söylemeyeceğim." Yeni kazandığım özgüvenimle omurgam dikleşir. Burada durup babamı veya Lochlan'ı mutlu etmek için yalan söylemeyi reddediyorum.

Lochlan boğazını temizler ve sinirlenmiş gibi bana bakar. Bu duyguyu bilirim. Sonunda, nikah memuruna şöyle der: "Lütfen, neredeyse hiç tanımadığım genç gelinim için bu sözleri değiştirir misiniz?"

"Ama..."

"Biz birbirimizi sevmiyoruz ve o bana bağlanmayı reddediyor," diye adamı aydınlatırım, tavrımdan ödün vermeme konusunda daha da eminim.

"Oh," der nikah memuru, alını kırış kırış. "Şuna ne dersiniz: Bu yüzükle, seni destekleyeceğime, sana bakacağıma ve tüm hayatımız boyunca yanında olacağıma söz veriyorum?"

Küçük bir değişikliklerle bunu kabul ettim. "Bu yüzükle, seni destekleyeceğime, sana bakacağıma ve senin yanında olacağıma söz veriyorum."

"Tüm günlerimiz boyunca," diye fısıldar

rahip. Onu görmezden gelerek Lochlan'a,

"Sıra sende," derim.

Uzun bir sessizlik anında, sanki şaşırmış gibi ya da bana davranışlarımı düzeltmem için uyarıda bulunmak istercesine kaşlarını kaldırır. Ben korkup geri çekilmez ya da bir şey söylemem, sonunda o da smokininin iç cebine elini uzatır, ama bir yüzük çıkarmaz.

"Elmas nişan yüzüğü yerine sana tenis bileziği aldım." Gün batımının ışınlarında göz kamaştırıcı güzellikte parıldayan parçayı havaya kaldırır.

"Aman Tanrım," diye mırıldanır nikah memuru. "Hiç bu kadar çok elmas görmemiştim..."

"İstiyor musun, istemiyor musun?" diye sorar Lochlan.

O anda ondan sabah sonrası hapı dışında hiçbir şey istemiyorum.

Ama bilezik reddedilemeyecek kadar güzel.

Genelde spor salonunda veya kortta olduğum için pek takı takmam ve kız kardeşlerim gibi takılara hiç ilgi duymam. Genelde elmaslardan çok şık kıyafetleri tercih ederim, ama bu bileziği istiyorum.

Lochlan'ın bileziği takması için bileğimi uzatıyorum, tam da dün gece bileğime bıraktığı morlukların üzerine. Bu güzel elmasları onun için değil, kendim için takacağım.

Ağırlığı bir ton, buna alışmak biraz zaman alacak. Bir tür köpek tasma gibi hissettirse de, muhteşem bir şey.

Şimdi Lochlan ince, sade bir beyaz altın alyans kaldırıyor ve sol elimi tutup parmağıma takıyor.

"Oh, tamam," diyor nikah memuru. "Lochlan, beni tekrar et: Bu yüzükle, seni destekleyeceğime, sana bakacağıma ve yanında olacağıma söz veriyorum..." Ben geri kalanını söylemediğim için sözünü yarıda bırakıyor, Lochlan'ın söyleyeceğinden emin değil.

Ama tabii ki Lochlan kendi değişikliklerini yapıyor. "Bu yüzükle, seni destekleyeceğime, seveceğime ve ne olursa olsun, tüm hayatımız boyunca seni koruyacağıma söz veriyorum."

Sevmek ve korumak mı? Bahse girecek olsam, babam muhtemelen ondan bunları söylemesini istemiştir. Ve sanırım "ömürümüz boyunca" diye eklemiştir, çünkü babam onu öldürmezse, onun ölmesi biraz zaman alabilir.

"Şimdi, Lochlan ve Sophie'yi karı koca ilan etmek benim için bir onurdur. Gelininizi öpebilirsiniz."

Onu öpmek mi? Şimdi mi? Herkesin önünde, babam da dahil, o kadar öfkeliyim ki çılgılık atabilirim?

Dün gece dudaklarımız birleştğinde yaşanan çılgınlığı saymıyorum bile. Bu, kamu önünde kötü bir fikir olurdu, tıpkı dinlenme odasının duvarında seks yapmanın korkunç bir fikir olması gibi. Lochlan'la tekrar o yola girmek istemiyorum, özellikle de burada!

Lochlan'ın ağızına bakarken, birkaç dakika önce nerede olduğunu hatırlamadan edemediğim gerçeğini saymıyorum bile. Sırtışımdan, ne düşündüğümü tam olarak bildiğini anlıyorum. Yüzünü vücudumun o kısmına bastırıldığını asla unutmama izin vermeyecek.

Lochlan öne eğildiğinde, bir adım geri atmadan önce dudaklarının dudaklarıma değmesine izin verdim. Ya da en azından denedim.

O piç kurusu başımın iki yanını tutarak beni esir alırken, dudakları benimkini okşamakla kalmıyor, dili de zorla ağızma giriyor. Bu hareketin vücudumda, özellikle de alt bölgelerimde yarattığı anlık, ateşli tepki beni sinirlendiriyor. Onu istemiyorum. Ama tanrım, istiyorum. Onun parmaklarıyla, diliyle ya da kocaman sikiyle bacaklarımın arasındaki acıyı dindirmesi istiyorum...

Sonra onun korunmadığını, bakire olduğumu söylediğinde bana yalancı dediğini, sadece bana bağlı kalmayı reddettiğini, kız kardeşim kaçtığı için benim onun ikinci tercihi olduğumu hatırlatmasını hatırlıyorum. Tüm bunlar, bir gün babamdan miras alacağı güç ve parayla birlikte, yükselen ateşi anında soğutmaya yardımcı oluyor.

Artık seks yok. Onu yeterince uzun süre reddedersem, belki sonunda pes eder ve Cass haklı olduğu için beni eve geri gönderir. Beni asla sevmeyecek ve diğer kadınları terk etmeyecek.

Lochlan beni öpmeyi bıraktığında, konuklarımız alkışlayıp tezahürat ederken kulağıma sessizce konuşur. "Ne oldu prenses? Dilimde senin amının tadını almaktan hoşlanmadın mı?"

Onun sözlerine kim daha çok şok oldu, ben mi yoksa aniden arkasını dönüp öksürük krizine giren nikah memuru mu, emin değilim. O bahsedene kadar... tadı hakkında hiç düşünmediğim için ağızımdan tek kelime çıkmıyor. Onun öpücüğüne verdiğim tepki beni o kadar rahatsız etti ki, tadını bile fark etmedim.

İnsanlar gelip bizi tebrik etmeye başlamadan önce cevap verme şansım olmadı.

Babam ilk gelenlerden biri. Hatta, beni Lochlan'dan uzaklaştırmak için dirseğimden tutuyor. "Ne oldu? Lochlan bir şey mi yaptı? Sana zarar mı verdi? Onunla yüzleşirken çekindiğini gördüm ama bu onu caydırmadı."

"Bana gerçekten neyin var diye mi sordun? Beni asla sevmeyecek, bana dokunmasını istemediğim ve kesinlikle çocuk sahibi olmak istemediğim bir adamla evlendim. Neden onun beni öpmesini isteyeyim ki?"

Neden ki? Bu, benim bile çözemediğim bir bilmece ve bu da beni daha da öfkeliyor. Onunla orgazm olmak gerçekten onurumu kaybetmeye değer mi? Kesinlikle hayır.

"Sophie... Seni bu duruma düşürdüğüm için üzgünüm," diyor babam. "Ama artık oldu bir kere. Lochlan'a bir şans verebilir misin? Eğer sana zarar verirse, onu öldürürüm. Birkaç hafta sonra hala mutsuzsan, eve gelip evliliğini iptal ettirebilirsin. Hiçbir şey olmamış gibi olacak."

"İstediğim zaman eve dönebilir miyim? Gerçekten buna izin verir misin?" Babam "*O zaman yapmamız gerekeni yaparız*" derken bunu mu kastetmişti? Lochlan'ı öldürecek mi, yoksa onu terk etmeme izin mi verecek?

"Bu evlilik hayatının sonu değil," diye devam ediyor. "Umarım başlangıcı olur. Ama olmazsa, mutsuz olmanı istemem."

Önce babam beni Lochlan'a verdi, şimdi de sanki bir oyunmuş gibi beni seve seve ondan koparacağını söylüyor. Sanki hayatım onun için bir oyunmuş gibi. Kuralları bilmeden ve söz hakkım olmadan, gerektiğinde oyuna uymak zorundayım.

"İkinizi de nefret ediyorum," diyorum ona dürüstçe, ama aslında kendimi daha çok nefret ediyorum. Evet, vazgeçebilirdim, Cass benim yerimi alırdı ve az önce Lochlan'ı öpen o olurdu. Ona da elmas tenis bileziğini verirdi, değil mi?

"Şimdi şikayet etmek için çok geç, değil mi?" diyor babam, benim kadar sinirli görünüyor. Ondan nefret ettiğimi söylememeliydim. Nefret etmiyorum. Sadece çok kafam karışık. "Beklediğin gibi değilse, sana bir çıkış yolu sunmak en iyisi."

"Onu varisin yapmaya ne dersin?" diye soruyorum.

Babam, sanki önemli değilmiş gibi omuz silkiyor. "Artık onunla evli değilsen, benim yerime geçecek başka birini bulurum."

"İyi."

Cass, bir kozum olması gerektiğini söylemişti ve bu, hamile kalmam gibi aptalca önerisinden çok daha iyi.

Lochlan

Buna inanamıyorum.

Salvato, daha on saniye bile evli olmadan Sophie'nin kafasını boşanma saçmalıklarıyla dolduruyor ve beni varisi olmaktan çıkaracağıyla tehdit ediyor.

Ve Sophie... ona kızgın olduğu için bana dokunmamı istemediğini mi söylüyor, yoksa gerçekten öyle mi düşünüyor?

Her halükarda, baba-kız tartışmasını kesip Sophie'nin diğer dirseğini tutuyorum, onun için bir çekişme yaşayacak mıyız diye merak ediyorum. "Fotoğrafçı çekim yapmaya hazır."

"Harika." İkimizin de elinden kurtulup uzaklaşıyor.

Onu takip etmek için dönerim, ama Dante'nin eli omzumu tutar ve beni geri çevirir. "O benim kızım. Ona iyi davran. Onu ve *sadece* onu taparcasına sev."

"Oh, törenin hemen öncesinde kızına çok iyi taptım," derim, Sophie'nin amının tadı hala dudaklarımda olan parmağımı dudaklarımdan üzerinde gezdirerek.

Salvato'nun yüzü kıpkırmızı olur, şüphesiz kan basıncı tavan yapmıştır. Şanslıysam, beni varisi olmaktan çıkarır çıkarmaz burada ve şimdi felç geçirir.

O pislik bunu hak ediyor.

Eğer artık onunla evli değilsen, benim yerime geçecek başka birini bulurum. Salvato Sophie'ye böyle söyledi. Babamın ve onun babasının inşa ettiği her şeyi kaybetmeyeceğime dair umutlanmamam gerektiğini bilmeliydim. Gerçek olamayacak kadar kolaydı.

Parmakları boğazımı sıkmak üzereyken geri atladım ve Vanessa aramıza girdi.

"Siz ikiniz uslu durun yoksa ikinizi de bu çatıdan aşağı atarım!" diye uyarıyor ve Salvato'nun göğsüne avucunu bastırarak onu bir adım geriye çekiyor. "Sen karını dinle, ben de benimkini tapmaya gidiyorum," diye sırtarak cevap veriyorum

ve uzaklaşıyorum. Arkamdan öfkeli homurtusu geliyor. "Eğer bana mutlu olmadığını söylerse..." diye bağıyor.

Arkamı dönmeden elimi kaldırıp ona veda ediyorum. "Evet, duydum."

O piç kurusu bunun gerçek bir evlilik olmasını hiç istememişti. Kızını benimle evlendirdi, sadece beni geçici olarak yatıştırmak, fentanil kaçakçılığı için ihtiyaç duyduğu bağlantılarımı kullanmak için. Belki de beni varisi olarak denemek için. Başından beri bu konuda ciddi olsaydı, fikrini değiştireceğini biliyordum.

Tek yapabileceğim şey, Sophie ile aralarımızı düzeltmeye çalışmak, bu evlilik daha başlamadan benden uzaklaşmaması için onu ikna etmek. Ne pahasına olursa olsun, denemeliyim çünkü bir daha asla parasız kalmayı ve başkalarının merhametine muhtaç olmayı reddediyorum.

Benden çok korkan utangaç, masum Disney prensesinin nereye gittiğini hiç bilmiyorum. Masumiyeti bunca zaman sadece bir rol müydü? Şimdi düşününce, Salvato'nun isteğini yerine getirmek dışında benimle evlenmeyi kabul etmekten ne kazanabilir ki?

Şimdiye kadar evliliğimizin ne kadar tek taraflı olduğunu hiç fark etmemiştim. Ona babasının veremeyeceği hiçbir şey sunamam, orgazm hariç.

Sophie'yi fotoğrafçının beklediği çardaktaki yüksek merdivenlere kadar takip ettikten sonra, elini tutup onu durduruyorum. Onu bütün gün ve gece boyunca benim altımda inlemesi için her şeyi verirdim.

Sanki benimle bu kadar doğrudan temas kurmak ona çok fazla geliyormuş gibi, elimi çekip kurtulmaya çalışıyor.

Pis. İğrenç. Bu mükemmel küçük prenses beni böyle görüyor. Ve haklı da. Onun reddetmesine neden şaşırdığımı bile bilmiyorum.

Parmaklarımla onun parmaklarını daha sıkı kavıyorum. Dün gece ve bu sabah, elimi üzerinde tutmamdan çok daha fazlasına izin verdi, pis, iğrenç dilim, parmaklarım ve sikimden zevk aldı.

Elini geri almaktan vazgeçen kız, omzunun üzerinden bana öfkeyle bakıyor. "Ne istiyorsun?"

Kahretsin. Eskisinden daha da soğuk.

"Ne oldu prenses? Babam sana bir çıkış yolu sunduğuna göre mutlu olmalısın."

O alaycı bir şekilde gözlerini devirerek, yaşına uygun bir tavır sergiliyor ve bana hala şımarık, kararsız bir genç olduğunu hatırlatıyor.

"Cidden, Sophie. Birkaç dakika önce bana... eriyip gidiyordun. Şimdi ise bana bakmıyorsun bile. O kadar çok şey yaptıktan sonra herkesin önünde seni öptüğümde geri çekildin. Ne değişti?"

"Sabah sonrası hapı istiyorum."

"Olmaz. Penisimden vurulmayı tercih ederim."

Bu, bebeğimin olası gebeliğini önlemek için hap istediği zamanki anlık tepkim için oldukça şaşırtıcı. Kendime, bir çocuk onun benimle evli kalmasını ve benim Dante'nin varisi olarak kalmamı sağlayacağı için böyle davrandığımı söylüyorum.

Peki Sophie o lanet hapı nereden biliyor? Dün gece onu prezervatifsiz becerdiğimi kız kardeşine anlatmış olmalı. Lanet Cass, Red'in muhtemelen sahip olmak isteyeceği o lanet hapı ona anlatmış olmalı.

"O iğne ayarlanabilir," diyor Sophie, bir anlığına kasıklarına bakarak. Sonra yüzü ciddileşiyor. "Neden ben alamıyorum?"

"Benden o kadar kolay kurtulamazsın," diyorum ona. "Başka birinden sana bir tane almasını istemeyi bile düşünme. Eğer aldığını öğrenirsem, kusana kadar parmaklarımı boğazına sokarım."

Sophie burnunu kırıstırır, ama bunu yapacağıma inandığını biliyorum. "İğrençsin. Senin çocuğunu doğurmayacağım ve *bir* daha benimle sevişmene izin vermeyeceğim."

Vay canına. Evlendikten sonra seksin daha seyrek olduğunu duymuştum, ama bu saçmalık. Dilimin üzerine boşaldıktan ve yemin ettikten sonra, her şeyin yolunda olduğunu, beni affettiğini ve ellerimin ona dokunmasından duyduğu tiksintiyi aştığını sanmıştım, ama sanırım öyle değilmiş.

Bu töreni bitirip onu yatağıma bağlayıp, tekrar yalamak ve yarın balayına çıkmak zorunda kalana kadar sıkı amını sikmek için sabırsızlanıyordum. Onu yataktan çıkarmayacağım halde binlerce kilometre uçmak için bir neden yok tabii.

Hâlâ ağrısı olabilir, ama amını yalayabilirim, ta ki o kadar ıslanana kadar ki, benim sikimi tekrar aldığında sadece iyi hissedecek. Bu onu ikna etmezse, neyin ikna edeceğini bilmiyorum. Tek bildiğim, onu yatağımda istediğim.

Kollarımı beline dolayarak, onu vücudumun önüne çekiyorum, böylece onu ne kadar çok istediğimi hissedebilsin.

O benim için geldiğinde uylukları kafamı neredeyse ezdiğinden beri onun için acı verici bir şekilde sertleşiyorum. Sadece onun için. Dudaklarımı kulağına bastırarak, "Bunu gerçekten kastetmedin, değil mi Sophie? İkinci sefer o kadar acıtmayacak. Dilim amını o kadar ıslatacak ki, sikim içine kolayca girecek." diyorum.

Daha önce hiç reddedilmedim, bu yüzden henüz yenilgiyi kabul etmiyorum. Onu ikna etmek için yapabileceğim bir şey olmalı...

Kollarımda dönerek bana yüzünü çevirdiğinde, muhteşem yüzü somurtkan bir ifadeye büründü. "Dün gece bir gece kulübünde duvarın önünde bekaretimi aldın ve prezervatif kullanmadın! Bileklerimde morluklar var!" Bunu o kadar yüksek sesle söyledi ki, nikah memurunun öksürük krizi yeniden başladı ve fotoğrafçı gözlerini kaçırarak boğazını temizledi.

"Ne olmuş yani?" diye sırtarak soruyorum, onun benim sikimde kıvranışını, hem sevip hem nefret ediyormuş gibi davranışını her ayrıntısıyla hatırlayarak.

Bakireler kanar ve benim ve onun spermi dışında sikimi kaplayan hiçbir şey yoktu. Beni bu kadar sert ve hızlı bir şekilde almasının ona acı verdiğini düşünüyorum, ama benim sikimin büyüklüğüyle bu yeni bir şey değil.

"Sen fahişelerle birlikte oldun! Senin pis sikinin bir daha bana yaklaşmasını istemiyorum."

Onun beni tekrar aşağılaması beni çok sinirlendiriyor. "Peki ya benim pis dilim?" diye soruyorum. "Daha önce onu seviyor gibiydin. Daha fazlasını istiyordun."

Onu kelepçeleyip yalayabilseydim, eminim beni tekrar içine alırdı. Beni reddedemeyecek hale gelene kadar dilimle onu defalarca orgazm ederdim.

Fotoğrafçı tekrar boğazını temizler ve şöyle der. "Size bir dakika vereceğim."

"Hayır," diye homurdanıyorum, çünkü avukatım, halkın benim artık sadece zengin bir pezevenk olmadığımı kanıtlamak için bu fotoğrafa ihtiyacı olduğunu söylüyor. Artık ben pis bir koca da oldum. Ama Sophie beni dinlemiyor ve fotoğrafçıya, "Teşekkürler. Bu kadar fotoğraf yeter. Bugünü hatırlatacak başka bir şeye ihtiyacım yok," diyor. Sonra ben ona bakarken o çekip gidiyor.

Bütün eşler bu kadar huysuz ve zorlu mu? Yoksa genç gelinim sadece şımarık mı davranıyor? O, ilk gece tanıştığım korkmuş küçük kız gibi değil.

"Sadece senin fotoğraflarını çekelim mi?" diye soruyor fotoğrafçı.

Cevap olarak orta parmağımı kaldırıp sert bir içki aramak için uzaklaşıyorum. Umarım halkla ilişkiler elemanı törenden bir fotoğraf kullanabilir.

İkinci viski bardağımı içerken, bir puro ya da daha iyisi bir esrar içmek isterken, kardeşim yanıma gelir. O kadar sarhoş ki, ayakta durmak için bara tutunmak zorunda kalır.

"Ona içki vermeyin," diye barmenlere sesleniyorum, onlar da başlarını sallayarak onaylıyorlar. "Olay çıkarmaya kalkma," diye Flynn'i uyarıyorum.

"Artık ne fark eder ki?" diye soruyor, kelimeleri peltek peltek. "Düğün bitti. Hâlâ senin o adi Salvato ailesine damat olduğuna inanamıyorum."

"Ağzından çıkanlara dikkat et," diye fısıldayarak onu uyarıyorum.

"Şimdiden kayınpederinin kıcını mı yalıyorsun? Zavallı."

Sarhoş piç kurusu, bu ittifakı kurduğum için zavallı olduğumu mu düşünüyor? Pislik. Neyin tehlikede olduğunu hiç bilmiyor, bu yüzden ona şöyle diyorum: "Sophie ile olan evliliğimi mahvetmezsem, Salvato beni varisi yapacak."

Kardeşim, sanki birden ayrılmış gibi kahverengi gözlerini bana kırıştırır. "Hadi canım? Her şeyi mi? Mülkleri ve tüm F ticaretini de mi?" diye sorar, fentanil kaçakçılığını kastederek. Ben de hızlıca başımı sallarım. "Kıcını öpmek mi, bırak da gidip o adamın sikini yala!"

"Kapa çeneni," diye homurdanırım. Kravatını tutup, onu sendeleyerek korumalarımın birinin yanına çekip uzaklaştırırım. "Onu eve götür ve orada kalmasını sağla."

"Peki, efendim."

"Göt herif!" Flynn, ben bara geri dönerken bağırır ve aşağı kata indirilir.

"Her şey yolunda mı?" Owen üçüncü içkimi yudumlarırken bana sorar.

"Flynn, Flynn'lik yapıyor," diye iç çekerek cevap veriyorum. "Ve karım ona dokunmamı istemiyor."

"Cidden mi? Küçük bakire yılanlardan mı korkuyor ne? Onun bakireliğini bozmadan önce uzun ve sert halini görmesine izin verme..."

"Hayır. Öyle değil." Dün gece onun bakire olup olmadığını bilmediğim halde onu yattığımı ona söylemeye zahmet etmiyorum.

"O zaman neden? Bu senin düğün gecen. Bu gece en az bir kez onu becermek hakkın var. Ve bileğindeki elmaslar ve yeni tenis kortu için, sana ömür boyu oral seks borçlu."

"Maalesef Sophie bu görüşe katılmıyor. Ve siktir git, şimdi onu dizlerinin üzerine çöktürmeyi düşünmeden duramayacağım."

"Eğer ağzını açmazsa nereye gideceğini biliyorsun."

En çok istediğim kadın benden nefret ediyor olması ne kadar ironik. Yıllardır istemediğim kadınlar kendilerini bana atıyor, onlarla yatmam için yalvarıyorlardı.

Sophie daha önce dilimi yalvarmış olabilir, ama onun tekrar bana dokunmam için yalvarmasını duymamın biraz zaman alacağını düşünüyorum.

Sophie

Neyse ki resepsiyon çok uzun sürmedi. Başka bir masada kocamın yanında oturmak yerine ayakta yemek yedim. Ve rahatsız edici topuklu ayakkabılarımla dans etmek istemiyordum. Lochlan, bana ertesi gün hapi almayı reddettikten sonra beni yalnız bıraktı. Çatı katının diğer tarafında bana somurtarak bakarken, barda içki içip durmaktan memnun görünüyordu.

Bileğimdeki ağır elmas bilezik ve parmağımı saran alyansla, her şey biraz fazla... gerçek olmaya başladı.

Vanessa'yı dinlemeliydim. Sadece bir çocuk Lochlan gibi bir adamla gerçek aşk ve sonsuza kadar mutlu bir hayat olabileceğini düşünebilir.

Ancak, üvey annem hariç herkese kızgıyım, çünkü bir SUV'ye bindirilip Lochlan'ın malikanesine götürülüyorum. Babam, Cass, Lochlan, sanki hepsi aynı takımda gibi ve şimdi ben tek başımayım, daha önce hiç girmediğim bir eve giriyorum. Her şey değişiyor ve bundan nefret ediyorum.

Lochlan'ın evi... devasa. Duvarlarla çevrili, kapılı girişten geçtikten sonra, üç katlı, bakımlı çitler, palmye ağaçları, etrafını çevreleyen geniş araziler ve görünürde hiç komşu yok. Casino'nun çatı katından kalabalık şehri seyrederek büyüdüğüm yerin tam tersi.

İçerisi bembeyaz ve krem rengi, uzun sütunlar, mermer zeminler ve yüksek kemerli kapılarla zarif bir yer.

"Yarın evi gezebilirsin. Sana odanı göstereceğim," diyor Lochlan kısa ve sinirli bir sesle. Kapıdaki korumalarını geçip merdivenlerden üçüncü kata çıkıyoruz, sonra uzun, halı kaplı bir koridordan geçiyoruz. "Kararını değiştirirsen bulman kolay olsun diye benim odamın hemen yanında."

"Fikrimi değiştirmeyeceğim," diye tereddüt etmeden cevap veriyorum. "Ama bana ertesi gün hapı verirsen ve korunmayı kabul edersen, fikrimi yeniden gözden geçirebilirim."

"Hayır," diye cevaplar, adımlarını yavaşlatmadan.

"Neden?" Resepsiyon boyunca onun kabul edebileceği bir teklif bulmaya çalıştım.

"Çünkü hamileliği önlemek isteseydim, sıkı amın beni kurutmasına izin vermek yerine, çekip çıkardım ya da prezervatifle bitirirdim."

Çekip çıkarmak mı? Ne demek istediğini tam olarak anlamadım, ama görünüşe göre Cass haklıymış. Bana hap vermeyecek ve buradaki kimsenin de bana hap almasına izin vermeyecek. Hap aldığımı öğrenirse beni kusturmakla tehdit etti.

"Vücudun benim için yaratıldığı şeyi yaptı ve benim sikimden tüm spermi ağgözlülükle emdi."

Duvarlarımın onun penisi etrafında tekrar tekrar sıkıştığını, ellerimi başımın üstüne sabitleyip içime pompalarken ne kadar iyi hissettiğimi hatırlamak, bacaklarımın arasında bir zonklama yaratıyor.

O kısmı sevmiş olmaktan ve daha fazlasını istemekten nefret ediyorum.

Adi herif.

En azından tüm tecrübesi bir işe yarıyor. Beni aptalca iyi hissettirmeyi biliyor, sadece birkaç saniye sürse bile.

"İstediğin ayrı oda." Lochlan, koridorun sonundaki kapıyı açarak önce benim girmemi sağlar. İçeri girerim... ve üzerinde lacivert çiçekler ve kuşlar bulunan kalın, kabarık gök mavisi bir yorganla örtülü, büyük ve davetkar bir yatak görürüm. Lochlan'la yatak bulunan bir odada yalnız kalmak çok kötü bir fikir olurdu. Bu yüzden, o içeri adımını atmadan önce kapıyı arkamdan kapatır, sonra da tedbir olarak kilidi çeviririm.

"Gerçekten mi, Sophie?" Lochlan kapıdan seslenir. "Gerçekten girmek istersem, zavallı bir kilit beni dışarıda tutar mı sanıyorsun?"

O zaman gel ve beni al, kocam. Senin olanı al, diye bağılıyor zihnimin aptalca azgın kısmı, ama ben bunu bir tehditle bastırıyorum.

Sırtımı ve başımı duvara yaslayarak onu uyarırım. "Davetsiz odama girersen, seni sikinden bıçaklarım!"

"Neyle bıçaklayacaksın? Saç tokasıyla mı?"

Straplez sütyenimin içine uzanıp bıçağı çıkarırım. Bir adamın elini delen bıçak. Üzerindeki kanı yıkamak zorunda kaldım, iğrençti. "Bence senin bıçağın daha çok acıtır."

Uzun bir sessizlikten sonra, "Bıçağım sende mi? Dün gece kullandığım bıçak mı?"

"Evet, bende."

"Ve ben oraya girersem, onunla sikimi bıçaklayacak mısın?" "Aynen öyle."

"Sana ne oldu prenses? Beni görünce titreyen korkak geyik nerede?"

Bıçağı çıkarmak için düğmeye basıp, parmağımı sivri uca bastırıyorum. Sonra küçük bir yalan söylüyorum. "Vücudunun herhangi bir parçasından ziyade, bıçağını içimde olmasını tercih ederim."

"Tamam, ayarlanabilir. Ama onu kullanan kişi ben olmak istiyorum," diye cevap veriyor, tam bir piç kurusu gibi. Ve neden yüzümde bir gülümseme olduğunu bilmiyorum. Belki de aramızdaki engel sayesinde onu alay etmekten çekinmediğim içindir.

"Ben kendim yapmak istiyorum."

"Bu yalan, prenses. İkimiz de bunu biliyoruz. Ve bir dahaki sefere seni siktiğimde, söz veriyorum acıtmayacağım. Dün gece seni ilk önce yalamamış olmamın tek nedeni, sana acı çektirmek istememdi. Küçük bir sürtük olduğun için seni cezalandırmam gerekiyordu."

Onun hakaretine ağzım açık kalır.

Ve benim cezam bu muydu? Beni bekaretimi çalmak için sıkı boşluğa sikini sokmadan önce dilini benden esirgemek mi?

Gözlerimi kapatıp, Lochlan'ın dün gece, bu sabah yaptığı gibi, bana girmeden önce diz çökmüş olsaydı, seks nasıl olurdu diye hayal etmeye çalışıyorum. Seks öncesinde parmaklarıyla bana orgazm yaşattı, ama onun ağzıyla olduğu kadar ıslak değildim. İçime girip çıkması çok daha kolay olurdu.

"Benimle yatmayı reddettiğin için balayımızı iptal etmeli miyim?" diye soruyor Lochlan, bekaretimi kaybetme hayallerimi bölerek.

"Evet."

"Dante, yani Vanessa, Anguilla'yı seveceğini düşündü. Kendi plaj tatil köyümüz olacaktı..."

"Hayır, teşekkürler."

"Anguilla'ya gitmek istemiyor musun?"

"Hayır."

"Kaç kadının benimle lüks bir tatile çıkmak ya da on sekiz karatlık elmas yüzük almak istediğini biliyor musun?"

"O zaman neden onlardan biriyle evlenmedin?" Kapıdan bağıryorum, sonra bileğimi kaldırıp kendim sayıyorum. On sekiz elmas. Huh. Muhtemelen ona bir servete mal olmuştur.

Lochlan, anlayamadığım bir şey mırıldanır ve sonra, "İyi geceler, baş belası karım." der.

Yakındaki bir kapı çarpınca, benim kapıma doğru sıçradım.

Benden memnun değil. Bu da demek oluyor ki, ya beni Kraliyet Sarayı'nın önündeki kaldırıma atması ya da... *hakkını alması* sadece an meselesi.

Onun olmak istememeliyim. Bunun asla gerçekleşmeyeceğini bildiğim halde. Benim için diğer kadınları terk etmeyecek.

Onu bunun için nefret etsem de, odasına girdikten sonra kendimi çok... yalnız ve terk edilmiş hissediyorum. Bu gece, yabancı bir evin yabancı bir odasında tek başıma yabancı bir yatakta uyumak yerine Lochlan'la birlikte yatakta uyuyabilirdim.

Elbisemin etekleri üzerinde yere çöküp, yüzümü ellerimle kapattım ve gözyaşlarımın akmasına izin verdim. Bu gece, yarın ya da gelecek hafta ne yapacağım hakkında hiçbir fikrim yok. Lochlan'dan uzak durmak sandığımdan daha zor olacak, bu yüzden kendimi meşgul edecek bir şey bulmam gerekiyor.

Tabii, odamdan çıkmama izin verirse.

Babamın bir iş anlaşması için istediği için bir hapishaneyi başka bir hapishaneyle değiştirdim. Acımasız bir iş adamıyla evlenmenin heyecan verici olacağını düşünmüştüm.

Keşke hiçbir heyecanın bu boşluğu dolduramayacağını ve Lochlan'ın kimseyi sevemeyebileceğini bilseydim.

Lochlan

Sophie dün gece odama gelmedi. Gelmesini beklemiyordum. Belki onu yalnız bıraktığımda fikrini değiştirir diye ummuştum, ama değiştirmede.

O, sınırını çizdi. Ona dokunmam yasak. Tabii... benden ne istiyor ki? Bir hap ve bu dinamit gibi evliliğin saniyelerini sayan lanet bir zamanlayıcı varken ona sadık kalacağıma dair bir söz.

Dante anlaşılmamızdan vazgeçerse, bedelini çok ağır öder. Ben onunla işim bittiğinde, kumarhanedeki bomba onu öldürseydi diye pişman olur.

O ve sinir bozucu kızları.

Düğün gecemi karımla geçirememekten kaynaklanan hayal kırıklığı, sabah dörtte koşuya çıkmamı ve ardından spor salonunda bir saat daha geçirmemi sağladı. Sanırım gardiyanlar benim uykusuzluğumdan benden daha çok nefret ediyorlar, çünkü ikisi de nereye gidersem oraya geliyorlar.

Sabahın geri kalanını Lena ve Toni'ye, Sophie'nin gözetimlerinde en ufak bir çizik bile almasına izin verirlerse başlarına neler geleceğini anlatarak geçirdim.

Sophie benimle evlenmeyi kabul eder etmez, güçlü kadın korumalar aramaya başladım. Üç haftalık sıkı geçmiş araştırması ve saha testlerinden sonra, ben yokken gündüzleri karımı en iyi koruyacaklarını düşündüğüm iki kişiyi seçtim.

Erkek korumalarımın hepsi, karıma yanlış bir bakış attıkları takdirde onları hayalarından asacağımlı biliyorlar, ancak hiçbirinin Sophie ile yalnız kalmasına izin vermiyorum. Lanet olsun, Owen'a bile güvenmiyorum, oysa ona hayatımı emanet ederim.

Kahvaltımı yaptım ve telefonumdaki mesajları, PR şirketinin Sophie ile benim düşünümümü duyuran makalesini okuyordum ki, yeni gelinim nihayet yemek aramak için odasından aşağı süzülerek geldi. Yemek odasının önünden geçip masaya dizilmiş büfeye bakmak için geri döndü, gözleri beni görmezden geldi.

Kapıda öylece dururken ona "Al bakalım" diyorum. Siyah taytı ve dar beyaz tişörtü, vücudunun hatlarını o kadar güzel sarıyor ki, yasaklanması gerek. Gözleri şiş ve kırmızı, sanki bu sabah ya da dün gece ağlamış gibi. Şimdiden evini mi özledi? Kararından pişman mı oldu? Ne zaman ve neden ağladığını bilmemek hoşuma gitmiyor. Gözyaşlarının, onu çok sert becermemden kaynaklanmasını tercih ederim.

Lanet olsun. Onu sikmeyi düşünmeyi bırakmalıyım.

Avuç içi bileğini kaplıyor, sanki bileziğini takarken bana rastlayacağını beklemiyormuş ve benim onu fark etmemi istemiyormuş gibi. Işığın yansıması tek başına güneş enerjisi üretebilecek kadar parlak olan bu takıyı gözden kaçırmak imkansız.

"Eşyalarının hepsi odana ulaştı mı?" diye soruyorum, ona aldığım mücevherleri beğendiği konusunda kendini beğenmiş bir yorum yapmak ya da onu ağlatan şeylerin listesini öğrenmek yerine.

"Evet," diye cevaplar ve gelip bir tabak alıp doldurmaya başlar. "Dün gece bizden önce buraya nasıl geldiler?"

"Dante ve ben, tören için hazırlanırken onun ve benim çalışanlarımızın eşyaları toplayıp taşınmasını ayarladık."

"Ya vazgeçseydim?" diye soruyor, meyve tepsisine dönmeden önce bana hızlıca bir bakış atıyor.

"O zaman dün gece eşyalarını Dante'ye geri götürmüş olurlardı." Sözlerim kesik kesik, bütün gün ve gece boyunca karımın amcığı için sikim zonklarken hiçbir rahatlama bulamadığım için kalan sinirden dolayı.

Bu arzuları görmezden gelmeye çalışarak Sophie'ye soruyorum, "İyi uyudun mu?" "Sanırım. Yeni bir yerde uykuya dalmak zor."

"Benim yatağında daha iyi uyurdun," diye söz veriyorum ona. "Seni o kadar çok kez boşaltırdım ki, bayılırdın."

Yanaklarının kızarmasını ya da benim sözüme cevap vermesini bekledim. Bunun yerine Sophie, masanın diğer ucuna, benden olabildiğince uzağa oturdu ve "Benim kurallarım ne?" diye sordu.

"Senin kuralların mı?"

"Evet." Ağzına bir üzüm atar, sonra bir tane daha. "Nereye gidebilirim ve ne zaman? Kimi görebilirim? Bu tür şeyler."

"Kural mı istiyorsun?"

"İstemiyorum, ama bazı kurallar olması gerektiğini biliyorum."

"Babanın güvenliğini sağlamak için seni çatı katında tutmak için kuralları olduğu gibi mi?"

"Evet."

Henüz herhangi bir kural düşünmemiştim. Muhafızlara verdiğim emirler şunlardı: Onun incinmesine veya öldürülmesine izin vermeyin, kimsenin ona dokunmasına izin vermeyin.

Sandalyeye yaslanıp, Sophie'nin kahvaltısını yemesini izlerken, her şeyi düşünürken, elbette benim lehime olacak fikirler bulmaya çalışıyorum.

"Peki. Kurallarım şöyle: Ben şehirde olduğumda her sabah birlikte kahvaltı yapacağız ve her akşam birlikte akşam yemeği yiyeceğiz. Öğle yemeğini kendin halledeceksin."

"Tamam."

"Katılmam gereken bazı etkinlikler olacak ve karım olarak sen de benimle birlikte gelip kameralara gülümseyeceksin."

"Ne tür etkinlikler?"

"Partiler, bağış toplama etkinlikleri, ağ kurma etkinlikleri. O tür şeyler."

O da başını sallayarak onaylar ve ben başka bir şey eklemediğim için, "Yemek yerken veya bir etkinliğe katılırken hariç, odamda kalmak zorunda mıyım?" diye sorar.

"Odanızda kalmak mı? Ne? Hayır. İstedığınız zaman istediğiniz yere gidebilirsiniz."

"Muhafızlar olmadan mı?"

"Tabii ki hayır. Yakında Lena ve Toni ile tanışacaksın. Ben seninle birlikte olmadığım zamanlarda, gün boyunca nereye gidersen oraya onlar da seninle birlikte gelirler."

Şimdi bana bakıyor. "Kadın korumalar mı?"

"İnan bana, bu kadınlar erkekler kadar sert."

"Bundan şüphem yok. Sadece... Babamın benim ve kız kardeşlerim için hiç kadın koruma tutmamış olmasına şaşırdım."

"Ben de. Neyse, sen nereye gidersen, onlar da bu mülkte veya dışarıda seninle birlikte olurlar."

"Yani, istediğim zaman çıkabilir miyim?"

"Evet, muhafızların seninle birlikteyse. Herhangi bir halka açık yere çıkarken en az dört kişi olmalı, bu da iki erkek olabileceği anlamına gelir, ama Toni ve Lena

senin yanına yaklaşmalarına izin vermeyecekleri için sorun değil. Bu da beni bir sonraki kurala getiriyor..."

Sophie, en kötüsünün henüz gelmediğini beklermişçesine omuzlarını düşürdü.

"Benden başka hiçbir erkeğe dokunmayacak ve hiçbir erkeğin sana dokunmasına izin vermeyeceksin."

Bana büyük mavi gözlerini kırpıştırıyor, sanki bana lanet olası bir ikiyüzlü demek üzereymiş gibi.

"Ve benim iznim olmadan kendine dokunmayacaksın," diye ekliyorum, dün gece benim bıçağımla kendini sikmeyi tercih edeceğini söylediği yorumunun ardından. Bıçağımı saklamış, bu da beni çok şaşırtmış. Kulüpte o kadar kafam karışmıştı ki, dinlenme odasından çıkmadan önce o pisliğin elinden bıçağı almayı düşünmemiştim. Annemin bana verdiği tek hediye bu, o yüzden onu kaybetmeye niyetim yok.

şimdi Sophie'nin gözleri şaşkınlıkla açılır. "Anlamadım?"

"Duydun beni. Ben izin vermedikçe ellerini amımdan çek. İzin veririm, oyuncakları da ben sağlarım."

"Oyuncaklar mı?"

"Vibratörler, dildolar, mermiler, o tür şeyler. Onları sadece benim iznimle kullanacaksın ve onları kontrol eden ben olacağım."

"Onları sen kontrol edeceksin de ne demek? Odama gelmeyeceksin."

"Gerek yok. Onları açıp kapatmak, hızlarını artırmak için uzaktan kumandalar veya uygulamalar var."

"Ama... ben kendime dokunursam bunu nasıl bileceksin?"

"Bugün odana kameralar takılacak." Bu harika fikir aklıma geldi, böylece ağladığında onu görebilirim. "Banyonda da bir tane olacak." Onu duşta çıplak görmek, seksi vücudunun her santimini görebileceğim tek an olabilir. "Ama merak etme, tuvalet dolabı gizli kalmaya devam edecek. Hiç öyle bir sapıklığım olmadı ve olmayacak da."

Her iki avucuyla da tabağının iki yanındaki masayı tokatladı. "Ciddi olamazsın! Babam bile odamda beni izlemiyordu, banyomda ise kesinlikle izlemiyordu!"

"Artık benimsin Sophie. O tatlı vücudun bana ait ve benim evimde yaşadığın sürece, ne zaman istersem ona bakacağım."

"Buna inanamıyorum. Kendi odamda bir sapığın beni izlemesine izin vermedim!"

"Bu sapık, evin içinde veya dışında nereye gidersen git seni izleyecek."

"Buna, sana katlanmak zorunda değilim."

"Oh, ama katlanmak zorundasın Sophie. En azından kanayana kadar." Salvato'nun ona istediği zaman beni terk edebileceğini, başka bir halef bulacağını söylediğini duyduğum anda, onu burada tutmak için bir şeye ihtiyacım olacağını anladım. Salvato'nun imparatorluğunu miras almak için, geçici de olsa, aşk acısı çeken bir koca olduğum imajını sürdürmek için. Onu uzun süre kalmaya ikna etmek için yeterli zaman olacağını sanmıyorum, ama şu anda gitmesinden iyidir.

"Kanayana kadar ne demek?"

"Geçen gecedan sonra, benim çocuğumu taşıyor olma ihtimalin var. Bu da, kesin olarak öğrenene kadar senden ayrılmana izin vermeyeceğim anlamına geliyor. Ondan sonra hala evliliğin feshini istersen, seni durduramam." O kadar uzun süre sonra ve seks yaptığımız için muhtemelen boşanmak zorunda kalacaktı, ama bu konuyu gündeme getirmeye gerek görmedim. Belki teknik olarak biraz daha uzun süre evli kalmamızı sağlayacak bir tür ayrılık anlaşması yapabilirim.

"Babam hamile olup olmadığını umursamaz. Beni hemen eve gelmeye izin verir."

"Öyle mi düşünüyorsun?" diye soruyorum ona. "Çünkü ben öyle düşünmüyorum. Dante Salvato, bir gencin öfke nöbeti yüzünden yirmi dört saat içinde ittifakımızı mahvetmek kadar aptalca bir şey yapmaz, özellikle de karnında bizim varisimiz büyüyor olma ihtimali varsa."

"Prezervatif takmış olsaydın ya da bana ertesi gün hapı içirmiş olsaydın, böyle bir ihtimal bile olmazdı, seni lanet olası pislik!"

"Bundan daha iyi hakaretler beklerdim, prenses." Sandalyesinde kambur oturup yemeğini görmezden geliyor, bir genç gibi somurtuyor. "Yemeğini bitir de gölgelerinizle tanışalım. Size mülkü gezdirecekler, yerleşmenize yardımcı olacaklar. Akşam yedide akşam yemeğinde görüşürüz."

"Ya seninle akşam yemeği yemek istemiyorsam? Ya da kahvaltı?"

"O zaman fikrini değiştirene kadar seni cezalandırmanın bir yolunu bulurum. Baban da öyle yapmaz mıydı?" diye soruyorum ona. "Çocuk gibi davranmak istiyorsan, ben de sana çocuk gibi davranırım."

"Bana önce anne olmak isteyip istemediğimi bile sormadığın için kızdığım için beni çocuk mu sanıyorsun? Çocukça davranan varsa, o da sensin, çünkü bana bakire olduğumu söylediğimde bana yalancı dedin! Ve

fahişelerle oynamayı bırakmanı istediğimde ayaklarını yere vurup öfke nöbeti geçiren sensin."

"Ben fahişelerle oynamam, onlarla sevişirim."

"İğrençsin." Bu iki kelime, kullandığım herhangi bir bıçaktan daha keskin, zehir dolu. Kız beni dizlerimin üzerine çökertmek için tam olarak nereye vurması gerektiğini biliyormuş gibi, bu kelimeler beni delip geçiyor. "Bana bir hastalık bulaştırırsan ya da beni hamile bırakırsan, sana çok pişman olursun."

"Zaten yaptın," diye onu temin ediyorum.

Lanet olası sözlerin beni etkilemesine izin vermemin, değersiz ruhumun geri kalanını tutan bantın delinmesine izin vermemin üzerinden yıllar geçti.

Tatlı küçük Pamuk Prenses, birlikte geçirdiğimiz yirmi dört saatten az bir sürede bir parça koparmayı başardı. Onu gördüğümünden beri tek istediğim onu mahvetmekken neden şaşıyorum ki? O, bu dünyada tanıdığım en iyi ve masum şey en yakın şey.

Ve benimle hiçbir şey yapmak istemiyor.

"Kahvaltını bitir de senden kurtulayım. Balayına çıkmayacağımıza göre, halletmem gereken işler var," diye ona ters ters söylüyorum. Beklediğim gibi, sözlerimden irkiliyor. Babası, ona sürekli şımartmaktan daha önemli işleri olduğunu hissettirmiş olmalı, oysa o, babasının ilgisinin bir parçasını bile özlemiş.

"Bitirdim," diye mırıldanarak ayağa kalkar.

"Harika, gidelim." Ayağa kalkıp onu birinci katın koridorundan geçerek ofisime götürüyorum. İki güvenlik görevlisi hala bıraktığım yerde durmuş bizi bekliyorlar.

"Sophie, Lena ve Toni ile tanış. İkisi de çok yetenekli savaşçılar. Lena, yakın dövüşte çok başarılı bir askeri gazi. Aynı zamanda diğer tüm muhafızları kışkıandıran bir keskin nişancı. Toni, kafeste kendinden iki kat daha büyük adamları boğabilir ve kirli dövüşmekten çekinmez. Gözleri bağlı olsa bile seni güvende tutacaklarına güvenebilirim."

"Gözlerimizin bağlı olması aslında performans testimizin bir parçasıydı," diyor benden daha uzun boylu sarışın kadın gülümseyerek. "Ben Lena ve bu da sektörün en iyisi Toni," diye ekliyor. İki kadın da Sophie'ye ellerini uzatıyor ve Sophie tereddütle ellerini sıkıyor.

"Sizinle tanışmak çok güzel," diyor karım onlara tatlı bir gülümsemeyle. Zehirli engerek dişleri artık, gündelik kıyafetinde bile bariz bir şekilde görünen zarif güzelliğinin arkasında dikkatlice gizlenmiş durumda.

Bu görünüşü yüzünden onun her zaman benden korkan uysal bir bebek olacağını düşünmüştüm. Sadece sözleriyle beni parçalayabileceğini hiç bilmiyordum.

"Ona etrafı gezdirin ve saat yediye kadar akşam yemeğine hazır olmasını sağlayın," diyorum kadınlara, sanki o orada değilmiş gibi vahşi küçük karımdan bahsederek, sadece onu kızdırmak için, sonra da kapıdan çıkıp evden ayrılıp kanını akıtacak birini aramaya gidiyorum.

Sophie

Lochlan'ın ani ayrılışıyla ön kapı çarpana kadar iki gardiyan da tek kelime etmez.

Ben fahişelerle oynamam, onları sikerim.

Pis piç.

Ve nasıl benim özel alanıma kamera yerleştirmeye cüret eder? Duşta çıplakken? O iğrenç bir domuz ve şimdi de benim kocam.

"Gidelim mi?" Sarışın at kuyruklu ve mükemmel duruşlu en uzun boylu gardiyan Lena, kolunu kapıya doğru salladı. Ben hareket etmediğimde, "Bay Dunne size arazide bir tur attırmamızı istiyor" diye ekledi.

"Tamam. Peki. Teşekkürler."

Daha kısa boylu, tıknaz, kısa saçlı ve benim uyluklarımdan daha büyük pazıları olan Toni önden, Lena da hemen arkamdan yürüyor. Muhafızların arasında kalmaya alışkınım, ama iki kadınla birlikte kendimi daha güvende hissediyorum.

"Patronun sana bağırdığını duyduk," diyor Lena, arka kapıdan çıkıp geniş bir teras bahçesine girer girmez. O ve Toni koyu renk güneş gözlüğü takıyorlar, keşke ben de kendi gözlüğümü getirseydim diyorum. "Onu kızdırmamalısın."

"Kızdırmak mı... şaka mı yapıyorsun? O psikopat bir sapık! Beni terk etmeme izin vermeyen ve günün her saniyesinde beni izlemeye çalışan psikopat bir pislikle evliyim."

"Ona bir şans ver," diyor sessizce, sanki o da bütün gün onu ve Toni'yi gözetlemeyecekmiş gibi sakın bir şekilde. "Aslında bir mafya patronu için oldukça adil ve cömert biri. Gerçi, bombalama olayından beri huysuz olduğu söyleniyor."

"Ne? Oh, kumarhanesindeki bombalama. Babam oradaydı. Zar zor sağ kurtuldu."

"Zar zor kurtuldular. Bombayı yerleştiren kişi, keşke kurtulmasalardı diye düşünüyordur. Lochlan onları bulduğunda, ona asla vermeyeceği hızlı bir ölüm için yalvaracaklar."

Bu beni şaşırttı. Asfalt yolda durup sordum, "Onu bulamadılar da ne demek? Bombalamayı Petrov'un düzenlediğini sanıyordum, o da öldü."

"Oh, bombayı yerleştiren kesinlikle Petrov'un yardakçısıydı. Lochlan, tam olarak kim olduğunu bulup, babanın Petrov ve Kozlov'a ödettiği gibi onlara da ödettirene kadar durmayacak."

"Onlar da bu işkencenin her saniyesini hak ediyorlar," diyor Toni, yürüyüşümüz sırasında ilk kez konuşuyor. "Tüm o masum hayatlar kaybedildi... Bu çok berbat bir durum."

"Toni, Michael Avanti'nin büyük bir hayranıydı. Hani şu aksiyon filmi yıldızı? O gece patlamada öldü."

"Üzgünüm," diyorum ona.

"Onu şahsen tanıyor falan değildi," diyor Lena. "Yine de, birisi babamı incitmek istediği için o kadar insanın ölmesine üzıldüm. ve Lochlan'a zarar vermek istediği için öldükleri için üzgünüm."

İki güvenlik görevlisi de sessiz kalır ve koyu renkli güneş gözlüklerinin arkasından birbirlerine bakar.

"Ne?" diye soruyorum onlara.

"Seni sertleştirmemiz gerekecek, kızım. Artık bir mafya kraliçesisin. Bu dünyada tatlılık ve ışık için yer yok."

"Biliyorum. Babam..."

"Evet, Dante Salvato'nun baban olduğunu biliyoruz," diye sözünü keser Lena. "Ve seni ve kız kardeşlerini güvende tutmak için koruduğunu da. Lochlan seni kilit altında tutmayacak. Aslında, her şey onun kolunda görünmene bağlı, bu da omurgana biraz çelik katman gerektiği anlamına geliyor."

Her şey onun kolunda görülmeme bağlı mı? Bu ne demek?
Toni yürümeye devam ediyor, ben de onu takip ediyorum.

"Seni öldürmek isteyecek tüm o küçük fahişelerinden bahsetmiyorum bile," diye ekler.

Lena kıkırdar. "Bir fahişenin zehirli pençeleriyle ölüm. Onlara bu iş yakışır."

"Sence... Sence onun fahişeleri bana zarar verir mi?" diye iki muhafızlara soruyorum.

"Fiziksel olarak değil, biz etrafta olduğumuz sürece," diyor Lena kendinden emin bir şekilde. "Bu, seni sözlerle yıkmaya çalışmayacakları veya kafanı saçmalıklarla doldurmayacakları anlamına gelmez. Hepsi Lochlan'ın yürüdüğü yeri taparcasına seviyorlar."

"Ve onun aletine," diye ekler Toni.

"O da var. Onların beyaz balinasını yakaladın," diye açıklıyor Lena. "Lochlan'ın hiçbirinin parmağına elmas yüzük takmayacağını, ya da tek birinin bileğine bir düzineden fazla takmayacağını biliyor olsalar bile, seninle evlendiği için yine de kıskançlıktan çatlayacaklar. Onların seni etkilemesine izin verme. Onlara vurmamız yasak. Kimse morarmış bir kadını becermek istemez."

"Muhtemelen böyle bir fetişi olan biri vardır, ama Lena haklı," diye cevaplar Toni. "Sana fiziksel olarak saldırmadıkları sürece onlara el süremeyiz. Ama yine de, bir şekilde gözümüzü kırıp saldırıyı kaçırırsak, senin sözüne karşı onların sözü olur ve senin sözün her zaman kazanır."

Hâlâ bu yorumu düşünürken, uzakta sarı uyarı bandıyla çevrilmiş yoğun bir inşaat alanı görüyorum. Erkekler ve ekipmanlar tanıdık yeşil manzaraya dağılmış durumda.

"Ah, saha neredeyse bitmiş gibi görünüyor." Lena, güneşten korunmak için güneş gözlüğüyle kaplı gözlerinin üzerine elini kaldırır.

"Jeff, sadece çitleri ve gölgelikleri bitirmeleri gerektiğini söyledi, bu yüzden bugün daha sonra oynamaya hazır olmalı," diye araya giriyor Toni, bizi daha yakına götürürken.

"Tennis kortu mu?" İnanamadan ciyakladım.

"Evet." Lena yanıma yaklaşır. "Sen hevesli bir oyuncusun, değil mi? Lochlan araştırma yaptı ve geçen hafta kurulum için birkaç kişi tuttu. Senin onaylı ziyaretçi listende, sen istediğin zaman seninle oynamak için hazır bekleyen birkaç antrenör ve profesyonel var, daha önce gelen Betsy bilmem ne de dahil."

"Betsy'yi mi
tuttu?" "Evet,
hanımefendi."

"Ve oynamak ya da antrenman yapmak istersem, kortlarda birileri hazır olacak, öyle mi?" Hala sahaya bakarken parmaklarımı şıklattım.

"Evet."

"Lochlan, kurulumun şirketin söylediğinden bir gün daha uzun sürmesine çok kızdı," diyor Toni.

"Bütün bunları sadece benim için mi yaptı?"

"Sen onun karısısın." Lena bunu, inşaat için harcanan emek, çaba ve parayı açıklıyormuş gibi basitçe söylüyor. "Ondan ayın bir parçasını isteseydin, muhtemelen yarın sana bir parça getirmek için bir roketle atlayacak bir yol bulurdu."

"Ama... neden?"

Babamı, benim için çaba gösterdiğine ikna etmek için mi, böylece onu halefi olarak tutsun diye mi?

"Bir erkek güzel karısını başka neden şımartır ki?" Lena'ya bakarak kendi sorusuna cevap vermesini beklerken, sonunda "Tabii ki seks için" diyor.

"Ne? Hayır," diye kekeleyorum. Babamı etkileme seçeneğini buna tercih ederim. "Ben... sırf bana tenis kortu yaptı diye onunla seks yapmayacağım."

Lochlan korunmayı kabul edip fahişelerle yatmayı bırakana kadar fikrimi değiştirmeyeceğim.

"O zaman daha iyisini bekle," diyor Toni. "Seni zorlayacak değil ya."

"Doğru. Genelevlerinde bu kadar çok istekli kadın varken beni zorlaması için bir neden yok," diye mırıldanırım.

"Aynen öyle," Toni maalesef aynı fikirde. "İç ve dış havuzları görmeye hazır mısınız?"

Ne diyeceğimi bilemeden başımı salladım ve iki korumamın arkasından yürüdüm, sonra onlara sormam gereken şeyi hatırladım.

"İçinizden biri bana ertesi gün hapi alır mı?"

"Hiç duymadım," diye yanıtlar Toni anında, ki bu büyük olasılıkla yalandır. "Üzgünüm, kızım. Patron hayır dediğine göre, sana yardım edemeyiz," diye açıklıyor Lena. "Senin onun çocuğunu doğurmanı engellememize yardım edersek, bizi öldürmekten daha kötüsünü yapar."

"Öldürmekten daha kötüsünü yapar."

"Öldürmekten daha kötüsü mü?" diye tekrarlıyorum. "Onu her an kızdırabilecekken neden bu işi kabul edip onun için çalışıyorsunuz?"

"Lochlan bize seni kız kardeşim gibi sevecek kadar para ödüyor," diye açıklıyor Toni. "Elbette riskler var, ama faturaları ödemek için yüzümü parçalamaktan iyidir."

"Onun için çalışmaya başlamadan önce ne yapıyordun?"

"Biraz şundan, biraz bundan," diye cevaplar Toni. "Bouncerlık yaptım, halter yarışmalarına katıldım ve MMA'da kafaları kırdım, ta ki benim sıkletimde yenebileceğim kadınlar bitene kadar. Çoğu erkek benimle dövüşüp kaybetmeyecek kadar korkaktı."

"Peki ya sen?" diye Lena'ya soruyorum.

"Amerika Birleşik Devletleri Özel Kuvvetleri. Daha fazlasını söyleyemem çünkü bu gizli bilgi."

Askeri deneyimi olduğunu öğrendikten sonra, onun katı tavrı ve mükemmel duruşu mantıklı geldi. Lochlan bunu tanıtımında bahsetmiş olabilir, ama ben ona hala çok kızgındım ve söylediklerinin sadece yarısını duydum.

"Lochlan sana beni kız kardeşi gibi görmek için yeterince para mı ödüyor?" diye soruyorum Lena'ya.

"Hayır. Kızın gibi," diye gülümseyerek cevaplar. "Toni'den iki kat fazla maaş alıyorum."

"Hizmetinizden dolayı mı?"

"Hayır, çünkü seninle işler ters giderse, benim üstüm olarak sorumluluk ona aittir," diye açıklıyor Toni. "Kararları o veriyor, bana emirleri o veriyor."

Lena, bu çok da önemli değilmiş gibi omuz silkiyor. "Maaşımı ödeyen biri dışında, özellikle de güç delisi aptal birinden emir almayı sevmiyorum."

"Erkek gardiyanlar sert, elbette, ama pek de zeki sayılmazlar," diyor Toni. "En ufak bir fırsat bulsalar, kafalarıyla değil, penisleriyle düşünürler."

"Bütün erkekler öyle değil mi?" diye soruyor Lena.

"Doğru." Toni ve Lena birbirlerine dayanışma içinde yumruklarını çarpıştırırlar. Erkekler, ya da bir erkek hakkında sınırlı bilgimle, bu söze katılıyorum. Lochlan'ın tek umursadığı şey seks ve para gibi görünüyor.

Lochlan

Şehre giden SUV'nin arkasında yarım saat bile geçmeden, Sophie'yi görmek için malikanenin etrafındaki güvenlik kameralarının görüntülerini açtım.

Şu anda balayında olmamız gerekirdi, ama seks yapana kadar onu cennet gibi bir tatil köyüne götürmeyeceğim. Onu bikiniyle dolaşırken görmek, seks yapmadıkça bana cehennem azabı yaşatır.

Onun fikrini değiştirmesi sadece an meselesi.

Umarım tenis kortu işe yarar. Onu mutlu edecek bir yol bulmalıyım, Salvato'yu yatıştırıp hukuk davasını atlatmam için yeterince uzun süre kalması için onu ikna etmeliyim.

Bikinilerden bahsetmişken, güvenlik görevlilerini gözden kaçırmak zor, bu yüzden kapalı havuzun etrafında dolaşırken onları bulmam uzun sürmüyor. Neyse ki benim ihtiyaç sahibi sikim için Sophie turu sırasında yüzmeye karar vermiyor.

Sabahımın geri kalanını, bombalama nedeniyle kumarhanede yapılan yenileme çalışmalarını öğrenerek geçiriyorum. Balo salonunu yenilemek yerine, kapalı bir kelebek bahçesi, çeşmeler ve çok sayıda insanın öldüğü bu yeri sakinleştirmesi beklenen anıtlar yaptırıyorum. İşe yarayıp yaramayacağını bilmiyorum, ama halkla ilişkiler şirketi böyle önerdi.

Berlin'de yeni bir " Eskort servisi" açan iş ortaklarımla öğle yemeği toplantısından sonra Sophie'yi tekrar kontrol etmek için vaktim yok.

Ancak ofisimde yalnız kalır kalmaz, tekrar güvenlik kamerası görüntülerini açtım. Snow White'ı yeni bitmiş tenis kortunda, eski antrenörüyle topu ileri geri vururken buldum. Ve lanet olsun, o kısa beyaz etek ona çok yakışıyor. Buluştuğumuz günü hatırlattı bana, o kışkırtıcı kıyafetin altına bıçağımı soktuğum ve onu ilk kez inlettirdiğim günü.

O gün onun odasında olanları düşünmek ve onun sıkı, ıslak amının hissini hatırlamak beni çok tahrik ediyor. Bakire olmasa bile, bu

hayatımın en sıkı sikişiydi. Kız benden önce pek seks yapmamış, bu da neredeyse onun ilk seferi kadar iyi.

Onun korttaki azmini görmezden gelmem imkansız. Bir ralliyi kaçırса bile, elinden gelenin en iyisini yaparak, tüm gücünü ortaya koyuyor.

Topu veya su şişesini almak için eğildiğini görmek, yakın çekim olmasa bile güzel bir manzara sunuyor.

Şimdi yine sertleştirm ve kendi ellerimle halletmedikçe rahatlamam mümkün değil. Etrafımdaki herkes, birikmiş hayal kırıklığını biraz olsun gidermemden fayda sağlayacaktır. Bu yüzden pantolonumun düğmesini açıp fermuarımı indirerek şişmiş sikimi serbest bırakıyorum. Pompalayan yumruğum Sophie'nin tatlı amcığının yerini tutamaz, ama şimdilik idare etmek zorunda.

En son ne zaman kendi elimle boşaldığımı bile hatırlamıyorum. Her zaman, bir an önce bana ağızlarını, amlarını veya kışlarını sunmaya hazır, istekli kadınlar vardı. Beni orgazma ulaştırmak için tam olarak neyi sevdiğimi bilen profesyoneller. Ya da en azından eskiden neyi sevdiğimi. Artık Sophie'nin ağız ve amcığı dışında başka bir şey düşünemiyorum. Henüz onun ağızını tatmadım. Ama bir gün tatacağım. Ölmeden önce ya da o beni terk etmeden önce, en az bir kez onun güzel dudaklarının benim sikimi sardığını görmek istiyorum. Bu son düşünce orgazmımı neredeyse bozacak kadar güçlü, bu yüzden bu düşünceyi bir kenara itiyorum. Bunun yerine, Sophie'nin tenis kıyafetiyle terli ve ateşli bir şekilde önümde diz çöktüğünü hayal ediyorum.

Onun uzun, ipeksi siyah at kuyruğunu yumruğuma dolayıp, onu sikimin üzerinde yukarı aşağı hareket ettirmek için kullanır, sonra kafasını boğazına boşalana kadar tutardım.

Daha önce hiç sik emmiş mi acaba? Emmediğini, benimki ilk olacağını hayal etmek istiyorum. Ağızını yutabileceğinden daha fazla spermle doldurduğumda salya akıtıp boğulacağını hayal ediyorum.

"Oh, siktir!" diye bağıriyorum, kafamdaki o görüntü sayesinde elimde nabız atmaya başlıyorum. Sophie'nin tatlı, masum görünümlü yüzünün benim spermimle kaplı olduğunu görmekten daha iyi olan tek şey, onun elini eteğine ve külotuna sokup, benim yaptığım gibi kendini parmaklamasını izlemek.

Sophie

Lochlan benim için bir tenis kortu yaptırmış olsa bile, onunla akşam yemeğine çıkmamayı düşündüm. Ancak Lena ve Toni, olayların daha da kötüye gitmemesi için saat yediye kadar duş alıp üstümü değiştirmemi ısrarla tavsiye ettiler. Ayrıca, ben gece yatmaya gittiğimde veya Lochlan'ın bakımına bırakıldığımda onların günü de sona erdiğini söylediler. Onların beni on iki saat boyunca gözetledikten sonra eve gitmeye can attıklarını bildiğim için, onların isteğini kabul ettim.

Duş almam gerektiğinde yeni kameraların farkındaydım, tuvalet dolabında soyundum ve duş camı buharla kaplanıp çıplaklığımın çoğunu gizleyene kadar vücudumu havluyla sardım. Ancak o zaman havluyu çıkarıp duşa girdim.

Duş aldıktan sonra, havluyu üzerimde tutarak iç çamaşırlarımı seçmeye gittim ve onları kamera olmayan giyinme odasında giymeyi planladım. Tüm külot ve sütyenlerimin bulunduğu şifonyerin en üst çekmecesinde, bu sabah orada olmayan bir kutu buldum. Üzerinde "Acil Kontraseptif" yazan bir kutu.

Birisi, kameraların göreceğini bile bile benim için satın almış. Lena mıydı? Toni mi? İkisi mi?

Ya bu bir tuzaksa? Lochlan, hapı aldığımı öğrenirse beni kusturacağını söylemişti. Yeni korumalarımı da kovar mı? Onları öldürür mü?

Çekmeceyi hızla kapatıp, kutuyu bulduğum yerde bırakarak düşünmeye başladım.

Bir yanım, hapı hemen alıp soyunma odasına girince yutmam gerektiğini biliyor.

Şimdi çekmeceye geri dönersem, Lochlan güvenlik kamerası görüntülerini izliyorsa şüpheli görünebilir. Külotumu geri alıp başka bir taneyle değiştirebilirim.

Sonunda, akşam yemeğinde seçeneklerimi düşünmek için daha sonraya kadar beklemeyi karar verdim.

Yemek masasında iki kişilik servis yapılmış, su ve bir kadeh kırmızı şarap da masada duruyor. Seçeneklerimi değerlendirirken şaraptan büyük bir yudum alıyorum. Tabii ki, sapık kocamla bir yemek daha geçirebilmek için alkolün etkisine ihtiyacım olacak.

Zampara şeytandan bahsetmişken, Lochlan antika büyükbaba saatine göre tam zamanında yemek odasına giriyor, üç parçalı takım elbisesiyle çok yakışıklı görünüyor. O kadar mükemmel görünüyor ki, sanki erkek parfümü reklamındaki bir billboardtan çıkmış gibi. Ancak, güzel bir modelin aksine, o erkekleri bıçaklıyor ve fahişelerle yatıyor.

"Gününüz iyi geçti mi?" Lochlan, masanın karşı ucuna oturur oturmaz soruyor. Onun ortaya çıkmasıyla, daha önce mutfakta hızlı bir öğle yemeği yerken tanıştığım personel tarafından getirilen salatalar servis ediliyor.

Yüzünde hap hakkında bir şey bildiğine dair herhangi bir işaret var mı diye inceliyorum. Her zamankinden daha kızgın ya da şüpheli görünmüyor.

"Sophie?" diye seslenerek dikkatimi çeker ve sorusunu hatırlatır.

"Evet, yaptım." Uzun bir sessizlik oldu, bu yüzden ona aynı soruyu sormak nezaket gereği olacağını düşündüm. "Günün nasıl geçti?"

"İyi idi."

Bana başka ayrıntı vermez, sadece beni dikkatle izlemeye devam eder. O güzel bir vahşidir ve bana hapi veren kişiyi, henüz yapmadıysa, öldürebilir diye düşünüyorum. Ve işte böylece kararımı veriyorum. Hapi almayacağım. Evlenmeden önceki gece, cahilce, korumasız bir şekilde kafir kocamla seks yaptığım için kimsenin hayatını tehlikeye atmayacağım.

Kafamın içindeki küçük bir ses de rahatlamış durumda. Anne olmak istemiyorum ama en azından hamile kalırsam Lochlan'ın beni sonsuza kadar yanında tutacağını biliyorum. Ona ait olmak, yalnız olmaktan daha iyidir. En azından ben öyle düşünüyorum.

Sonunda ona bakmayı bırakıp, onun cömertliği olmasaydı, öğleden sonrayı dünyada en sevdiğim şeyi yaparak geçiremeyeceğimi hatırlıyorum. Ve minnettarlığımı göstermek için onunla yatmayı planlamadığımdan, en azından ona teşekkür etmeyi karar veriyorum. "Benim için tenis kortu yaptığın için teşekkür ederim."

"Rica ederim." Şeffaf kollu mavi bluzuma kaşlarını çatıyor. "Akşam yemeğine tenis kıyafetini giyersin diye düşünmüştüm."

"Neden öyle yapayım ki? Terli ve kirliydi."

"Sebebi yok," diyor, ama belli ki bir sebebi var. Neyse. Bilmek isterse bana söyler. Onu anlamaya çalışmak için her bakışına veya yorumuna takılıp zamanımı boşa harcamayacağım. Bana hapi veren kişi zaten cezalandırılmışsa, artık yapabileceğim bir şey yok.

"Az önce seni oynarken izledim. O kadar sertleştin ki, mastürbasyon yapmak zorunda kaldım."

Ne demek istiyor... "mastürbasyon yapmak" benim düşündüğüm anlamı mı taşıyor? Tenis oynarken mi?

Ondan daha fazla ayrıntı almaktansa, bir yudum daha şarap içip, kortta yaktığım kaloriler yüzünden açlıktan ölen salatama daldım.

"Banyoda benden çıplaklığını saklamak için bir yol bulmuş gibisin," diyor Lochlan sonunda.

Şarap kadehimi kaldırıp bir yudum daha içerek ona şöyle dedim: "Beni çıplak görmeye hakkın yok."

"Sen de o hakkı kazanmadın. Peki ya ben? On sekiz elmas, neredeyse yüz karat, sana özel tenis kortu ve personel, bunları kazanmam için yeterli değil mi?"

Avizenin altında parıldayan bileziğe, sonra da ona bakıyorum. "Senden bunları istemedim. Ayrıca, senin yeterince paran var. Sadece babamı yatıştırmak ve beni sikmek için rüşvet vermek amacıyla bana bir şeyler satın alma zahmetine girdin. Yani hayır, benden hiçbir şey hak etmedin."

"Bunu hak etmek için ne yapmam gerekiyor, Sophie?" diye soruyor Lochlan. Sesinde bir keskinlik var, sanki çaresizmiş gibi. Benim için çaresiz mi? Başka türlü seçenekleri varken bu şüpheli.

"Beni satın alamazsın. Ne istediğimi sana zaten söyledim," diye hatırlatırım ona, tam o sırada telefon çalar. Benimki yatak odasında olduğu için Lochlan'ın telefonu. Hapı gördüğümde onu ve her şeyi unutmuştum. Telefon masanın üzerinde yanıp sönüyor ve akşam yemeği yiyor ve tartışmanın ortasındayız ama o tereddüt etmeden telefonu açıyor.

"Tahmin edeyim, Sophie ile mi konuşmak istiyorsun?" diyor, bu da arayanın babam ya da Vanessa olduğu anlamına geliyor. "Neden aramana cevap vermediğini bilmiyorum. Belki de akşam yemeğinin ortasındaydık ve telefonu yanında yoktu." Bir iç çekerek telefonu bana uzatıyor. Kalkıp yanına gitmeden telefona ulaşamıyorum.

Ayağa kalkıp ona doğru yürüdüm, sonra cihazı avucundan kaptım ve kulağıma dayadım. "Alo?"

"İyi misin? Telefona cevap vermediğinde..." babamın telaşlı sesi soruyor.

"İyiyim. Akşam yemeği yiyoruz." "Günün nasıl geçti?"

"İyiydi." Konuşmayıp, daha fazla konuşmamı beklediğinde, pes edip ona "Lochlan buraya bir tenis kortu yaptırdı, bu yüzden öğleden sonra Betsy ile oynadım" diyorum.

Babam yine uzun bir süre sessiz kaldı. "Bir gecede sana tenis kortu mu yaptırdı?"

"Hayır, bugün bitti."

"Huh." Cass bana onun bana taktığı lakabı sorduğunda çıkardığı sesin aynısını çıkarır. Son zamanlarda bu lakabı kullanmıyor ama.

"Sana... iyi davranıyor mu?"

"Evet. İki tane iyi kalpli kadın korumam var." *Ve umarım hala hayattadırlar.*

"Neden bunu düşünemedim?" diye mırıldanır. "Cass için de birkaç kadın tutmalıyım."

"Belki de öyle," diye onaylıyorum.

"Tamam, peki, akşam yemeğine dönmene izin vereyim. Vanessa selamlarını gönderdi." Babam kendinde değil gibi. Belki de iş anlaşması için beni evliliğe zorladığı için pişmanlık duyuyordur. Ya da ona ondan nefret ettiğimi söylediğim için hala kızgındır.

"Vanessa'ya selam söyle, umarım yakında görüşürüz." Lochlan'ın tepkisini görmek için gözlerimi ona çeviriyorum. Yüzünde hiçbir ifade yok. "Ve dün söylediklerim için özür dilerim."

"Senin affını hak etmiyorum," diye yanıtlıyor. "Hoşça kal baba."

"Seni seviyorum, kızım."

Ben cevap vermedim. Ondan nefret ettiğimi söylediğim için özür diledim diye, beni kullandığı için ona hala kızgın olmadığımı anlamına gelmez.

Telefonu kapattığım anda, telefonu Lochlan'a geri götürüp tabağının yanındaki masaya koyuyorum. Cinayet veya sadakatsizlikle ilgili suçlayıcı mesajları yanlışlıkla görmek istemiyorum.

"İstediğim zaman babamla ve ailemle konuşabilir miyim?"

"Evet."

"Onları görmeye gidebilir miyim?"

"Hamile olmadığından emin olana kadar sadece ziyaret için," diye cevaplar ve bana keskin bir bakış atar. "Bu ne zaman olacak?"

Ugh, adetimin ne zaman geleceğini mi soruyor? Yemek masasında bu konuyu konuştuğumuza inanamıyorum. Acil kontraseptif hap aldığımı itiraf edip etmeyeceğimi görmek için mi bu konuyu açıyor? Bu haplar adetlerin daha erken gelmesini sağlar mı?

"Sophie?"

"Bekle. Sonuncusunun ne zaman olduğunu hatırlamaya çalışmam lazım," diye homurdanırım. Bir dakika sonra ona gerçeği söylerim, "Belki iki ya da üç hafta içinde."

"Belki mi? Daha kesin bir şey söyleyemez misin?" "Hayır. Benimki hiç düzenli olmaz."

"Neden?"

"Doktorum düzensizliğin fiziksel aktivitemden kaynaklandığını düşünüyor."

Neyse ki, akşam yemeğinin geri kalanını adet döngümden bahsetmeden yiyoruz. Lochlan bana tenis, antrenörlerim ve ne kadar süredir tenis oynadığım hakkında birçok soru soruyor. Sanırım hiç kimse benim sıkıcı hayatıma bu kadar ilgi göstermedi.

Tatlıdan sonra masadan kalkmak için izin istemeden önce, Lochlan, "Perşembe akşamı katılmamız gereken bir bağış etkinliği var. Resmi kıyafet giyilmeli. Saat sekize kadar hazır ol." der.

"Tamam," diyorum. "Ve, şey, Lena ve Toni'yi işe aldığın için teşekkürler. Onları sevdim." Onların hayatta olup olmadıklarını belli etmeden sormak için bir yol ararken, "Bu hafta her gün benimle olacaklar mı?" diye soruyorum.

"Evet. Hafta içi her gün ve gerekirse hafta sonları da."

"Tamam, iyi," diye rahat bir nefes alarak söylüyorum. Birini veya ikisini de değiştirmiş olsaydı bana söylerdi.

"Artık kalkabilir miyim?"

"Evet. Ama masadan kalkmak için benden izin almana gerek yok."

"Gerek yok mu?"

"Hayır. Ben senin baban değilim," diye mırıldanır ve benden önce kalkıp odadan çıkar.

Sonraki birkaç gün boyunca eve gidip ziyaret etmeyi düşünürüm. Gitmememin sebebi, babamın muhtemelen meşgul olması ve Cass'in beni görmek istememesi. Vanessa ile konuşmak güzel olurdu, ama tanıdık penthouse'a geri döndüğümde, bir daha ayrılmak istemeyeceğimden korkuyorum.

Ve Lochlan'ın tahmin ettiği gibi, hamile olup olmadığımı öğrenene kadar babamın beni geri göndereceğinden korkuyorum.

Şu an için Lochlan benim sahibim.

Nişan yemeğinde veya kulübün dinlenme odasında olduğu gibi, bana dokunmadı. Diğer kadınları bırakıp korunmadıkça bunu istemediğimi söyledim, bu da onun günlerini ve gecelerini nasıl ve kiminle geçirdiğini merak etmeme neden oluyor.

Lena veya Toni'ye hap hakkında soru sormadım, çünkü onlarla bire bir konuşmak imkansız. Ve almamaya karar verdiğim için, onu hiç görmemişim gibi davranmaya çalışıyorum.

Ama hapı sakladım. Çekmecenin arkasına ittim ve daha sonra ihtiyacım olursa diye, çekmeceyi tamamen çıkarmadan ulaşılamayan bir yere sıkıştırdım.

Lochlan

Perşembe öğleden sonra Owen ve Flynn otelin ofisine girdiklerinde Owen, "Berbat görünüyorsun," diyor. Kardeşim, "Çocuk gelin hala sana yatmıyor mu?" diye soruyor.

"Evet," diye mırıldanıyorum ve günlerdir masamın üzerinde tuttuğum tableti masanın üzerine atıyorum. Sophie'nin spor salonunda bacak kaldırma egzersizi yapmasını izlemek için kullandığım tablet. Bunlar, onun bacaklarını abduksiyon makinesinde tekrar tekrar açıp kapamasını izlemek kadar eğlenceli değildi. Belki de eğlence yanlış kelime. Daha çok işkence gibiydi. "Onu yatağıma atmak için başka ne yapabilirim bilmiyorum. Tenis kortu ve bileziğin, onun benim için bacaklarını hevesle açması için yeterli olacağını ummuştum."

"Ne nankör bir kadın," diyor Flynn gülerek. "Belki de vazgeçip boşanmalısın. Ya da evliliğini iptal ettirmelisin."

"Hayır. Henüz değil."

"Neden?" diye sorar Owen.

"Çünkü henüz pes etmeye hazır değilim. Çok fazla şey söz konusu. Halkla ilişkiler uzmanına ihtiyacım var ve duruşmada her şeyi kaybetmem durumunda Salvato'nun beni halefi yapmasına ihtiyacım var." Sophie'nin fikrini değiştirme mücadelesinden bir nevi zevk aldığımı kendime itiraf etmekten nefret ediyorum. Genç karımdan önce hiçbir kadın için bu kadar çaba sarf etmeye değmezdi. Onu istiyorum ve o da beni istemesini istiyorum, her ne kadar beni pis bir piç olarak görse de.

Masamdan kalkıp mini bara gidip kendime bir viski dolduruyorum. Yarısını içtikten sonra onlara itiraf ediyorum: "Sophie benim çocuğuma hamile olabilir, bu da Dante ile anlaşmayı kesinleştirebilir. Birkaç hafta boyunca kesin olarak bilemeyeceğiz ve o zamana kadar ona bağlantılarımı vermeyeceğim."

"Ne?" diye mırıldanıyor Owen.

"Senin sikini yanına bile yaklaştırmazsa bu nasıl mümkün olabilir?" diye sorar Flynn.

"Çünkü düğünden önceki gece, bir kulübün dinlenme odasında, duvara yaslayarak onu becerdim."

"Ne yaptın sen?" Flynn koltuklardan birine oturur, Owen de onun yanına geçer. "Düğün töreninden önce onu becerdin mi?"

"İkiniz de o gece sözde 'bekarlığa veda partisini' terk ettiğimi biliyorsunuz. Salvato, Sophie'nin kendi versiyonunda bir bekarlığa veda partisi verdiğini itiraf ettikten sonra Sophie'yi aramaya gittim. Onu sarhoş ve bir pislik tarafından elle taciz edilirken buldum. Onu yere serdim, sonra evet, onu becerdim. Bekaretini aldığımı iddia ediyor, ama bence yalan söylüyor. Kanamadı."

"Bütün bakireler kanamaz," diyor

Owen. "Nereden biliyorsun?"

"Kızlığı bozabilecek tek şey penis değildir. Sophie atletiktir, değil mi? Muhtemelen tampon kullanıyordur."

"Ya da bir dildo ile sevişmiş olabilir," diye Flynn yardımcı olmak için öneride bulunur.

Bu olasılıkları bir saniye düşünürüm. Neden daha önce aklıma gelmedi? Muhtemelen daha önce hiç bakireye yakın olmadığım içindir. Biraz midem bulanır, acaba haklılar mı diye merak ederim ve Sophie'ye yalancı dediğim, ilk seferinde bu kadar duygusuz davrandığım için kendimi suçlu hissederim. "Yani, sence bana doğruyu mu söylüyordu ve ben onun ilki miydim?"

"Belki," diye cevaplar Owen.

"Kim bilir, Loch," diyor Flynn. "Belki de haklısın ve o yalancı bir pisliktir."

"İçine girdiğimde ağladı. Ve benden nefret ettiğini söyledi," diye hatırlıyorum ve sırtıyorum. Küçük ellerini boğazıma dolayarak beni öldürmek istercesine sarıldığını onlara anlatmıyorum. Muhtemelen bunu benim kadar komik bulmazlar. Onun bunu yapmayacağını biliyordum ve gerçekten bana zarar vermek isteseydi onu kolayca durdurabilirdim.

Ama eğer bu gerçekten Sophie'nin ilk seferi olsaydı, muhtemelen onu duvara yaslayarak ya da içki içtikten sonra sikmemeliydim. Ama bana oldukça akıllı başında göründü. Dinlenme odasında bir çeşit kanepede olduğunu hatırlıyorum. Sert duvara yaslayıp onu aniden sikmek yerine orada yapabiliydik. Lanet olsun, şu anda onu her yerde, her şekilde, hatta başımın üstünde durarak bile sikerdim.

"Ama prezervatif kullandın, değil mi?" diye soruyor Owen. "Hayır."

"Bu aptalca bir hareketti," diyor Flynn ve Owen de ona katılıyor.

"Tabii ki. O benden nefret ediyor ve anne olmak için çok genç. Ama aynı zamanda, Salvato bundan nefret etse de, imparatorluğunu torunuyla, oğlumla ya da kızıyla paylaşmak isteyecektir. Sophie'ye bebeğimi koymayı düşündüğümde, çok tahrik olduğumu söylememe gerek yok."

Gülümseyerek başını sallayan Owen, "Eğer seni bir daha amına yaklaştırırsa, asla bitiremeyeceksin, değil mi?" diyor.

"Hayır," diye dürüstçe cevap veriyorum. Benimle o sıkı, ıslak cennet arasında bir lastik tabakası olması nasıl mümkün olabilir? Asla bir daha olmaz. Tek bir küçük istisna dışında. "Onu elde etmenin tek yolu bu olursa başka. Sabah sonrası hapı istedi ve arkasında kimseyle yatmayacağıma söz vermemi istedi, ama ben ikisini de kabul etmedim. Şu anda daha çok, ne zaman tekrar ona dokunmama izin vereceği ile ilgileniyorum. Bu gece bir bağış toplama etkinliği var, bizi kurtaran bombalama kurbanı Salvato'nun muhafızının doğum günü anma töreni. Bizi birlikte gören herkes, Sophie'nin benimle aynı odada olmak istemediğini, yatakta olmak istemesini ise hiç istemediğini anlayacaktır."

Günde birkaç kez mastürbasyon yaptığım için bileğim burkulacak. Sikim bana Sophie'nin dünyadaki tek amcık olmadığını hatırlatmayı seviyor olsa da, pes edip başkasıyla yatmayı reddediyorum. Çoğunlukla o benim bunu yapacağıma çok emin olduğu için. Ayrıca, onunla rekabet edebilecek başka bir am yok. Üstelik, Sophie onu aldattığımı öğrenirse, daha da hızlı bir şekilde babasının yanına kaçır.

Yine de, onun benden istediği gibi karıma her zaman sadık kalacağıma söz vermiyorum. Kimse bana emir veremez. Ve onun ultimatomeni kabul etsem bile, benim başka kadınlarla yatmadığımı gerçekten inanmazdı. En azından şimdilik. Bana hiç güvenmiyor. Ben de onun bekaretiyle ilgili yalan söylediğini hemen varsaydığım için ondan daha iyi değilim.

"Bu akşamki etkinlikte, gerginliğini atmana yardımcı olabilecek birçok güzel kadın olacak," diyor Owen.

Flynn onaylayarak başını sallar. "Shana'nın orada olacağına ve hızlı bir seks ya da oral seks için hazır olacağına şüphem yok."

"Hayır," diye hemen reddettim. "Karımı geri alana kadar olmaz."

Ne kadar erken o kadar iyi. İlk seferinde onu hamile bırakamadıysam, fırsat kaçmadan ve hamile kalmadan beni terk edip Salvato'nun imparatorluğunu da beraberinde götürmeden önce bir şans daha istiyorum. Adet dönemi

iki ya da üç hafta sonraysa, bu gece bir ilerleme kaydetmem gerektiği anlamına gelir.

Ve hiçbir şeyin bana engel olmasına izin vermeyeceğim.

"Bu gece bağış etkinliğine gelmiyorsun," diyorum kardeşim.

"Ne? Neden?"

"Çünkü sen kimse için para toplamayı umursamıyorsun. Ve senin olay çıkarmayı istemiyorum. Şu anda ihtiyacım olan son şey kötü bir halkla ilişkiler."

"Siktir git," diye homurdanır ve kalkıp odadan çıkar.

"Gerçekten mi?" Owen, kardeşim gittikten sonra sorar.

"Bu gece ihtiyacım olmayan bir dikkat dağınıklığı," derim, zonklayan alnımı ovuşturarak. "Düğünde ve Salvato ile akşam yemeğinde nasıl davrandığını gördün. Ağzını açmasını ya da şampanya çeşmesine takılıp düşmesini istemiyorum."

"Evet, o sürekli bir kaos kaynağı," diye Owen de aynı fikirde. "Orada görüşürüz?" "Evet, orada görüşürüz. Eve gidip duş almam lazım, karımın ilk evli çift olarak çıkacağımız gezintiye hazır olduğundan emin olmalıyım."

Sophie

Bu akşam Lochlan'la katılmam gereken bir etkinlik olduğu için, ikimizin de hazırlanabilmesi için onunla akşam yemeğine katılmaktan muaf tutuldum. Birkaç görevli saçımı ve makyajımı yaparken, ben de hızlıca bir şeyler atıştırdım, ardından üçüncü bir görevli bana tekerlekli askıdan elbiseleri denememe yardım etti. Sonunda, ön tarafında uyluk hizasında bir yırtmaç olan sade, siyah, yere kadar uzanan bir elbiseye karar verdik. Bu elbise, Cass'in elbette kendisi seçtiği nedime elbisesini hatırlattı bana. Omuzları açık, kısa kollu elbisenin yakası, sağ göğsümün hemen üstünde ve sol göğsümün yanında iki küçük cilt parçası görünecek şekilde çaprazlamasına kesilmiş. Özellikle siyah saçlarımın uzun, gevşek buklelerinden görünen üç elmas damla küpelerle birlikte, elbise zarif ve şık. Küpeler de Lochlan'ın bir başka hediyesiydi, sanki daha fazla elmasa ihtiyacım varmış gibi. Tenis bileziğinin her şeyle, ama özellikle de resmi elbisemle uyumlu olduğunu fark etmeden edemiyorum.

Bir çift bantlı topuklu ayakkabı, aslında ihtiyacım olmayan bir boy artışı sağlıyor ve beni 1,80 metreye yakın bir boya ulaştırıyor. Yine de, Lochlan beni fuayede karşıladığında,

benden en az on ila on beş santim daha uzun. Smokin içinde, düğünden hatırladığımdan daha da korkutucu görünüyor, muhtemelen ya bacaklarımın arasını yaladıktan sonra orgazm olmuş, mutluluktan uçmuş bir haldeydim ya da ona çok kızgındım ve dikkatimi veremiyordum.

Bahse girecek olursam, yeşil gözlerindeki aç bakış, onun ilkini hatırladığını düşündürüyor.

"Kesinlikle muhteşemsin prenses," diyor Lochlan, gözleri hala her santimimi inceliyor, sesi tüm hafta boyunca olduğundan daha yumuşak, sonunda o lakabı tekrar kullanıyor. "O yarıktaki doğru yalayıp, ipeksi tatlılığını tekrar tatmak istiyorum."

Evet, kesinlikle düğün töreninden önce dilini kullandığı şeyi düşünüyor.

Ve o hissi tekrar yaşamaktan başka bir şey istemem ama onun teklifinin masum olmadığından eminim. Hayır, Lochlan karşılığında kendi zevkini beklerdi ve ben de o kadar mutlu olurum ki, kendime geçmeyeceğime yemin ettiğim sınırı aşmasını engelleyemezdim.

Korunma önlemi almayı kabul edip, başka hiçbir kadında kendi zevkini aramayacağına yemin etmeden olmaz. Ya da başka birini zevklandirmeyeceğine.

Lochlan'ın dilini fahişelerinden birinin bacaklarının arasında hayal etmek, sözlerinin içimde başlatmaya çalıştığı ateşi hızla söndürüyor.

"O pis dilini ağzında tutmanı tercih ederim," diyorum ona olabildiğince soğukkanlılıkla, parmaklarım küçük çantamı sıkıca kavrarken, onun teklifiyle ıslanan seksi dantel tangamı ona göstermek gibi aptalca bir şey yapmadan önce. "Lütfen, ayaklarım su toplamasın diye bunu bir an önce bitirebilir miyiz?"

Lochlan, sanki şaşkınmış gibi sessizce bana bakıyor, belki de reddedilmeye alışkın olmadığı içindir.

Sonunda, derin bir nefes alır ve bana ön kapıyı açmak için yürür.

Garaj yolunda toplanan bir grup güvenlik görevlisi patronlarına doğru döner. "Gitmeye hazırız. Araba hazır mı?" Lochlan onlara sorar.

"Evet, efendim," diye cevaplar içlerinden biri anında.

Bunu söylemekten nefret ediyorum ama Toni ve Lena'yı özlüyorum. İşlerinin bir parçası olarak bana atanmış olsalar da, birbirleriyle sürekli dalga geçip şakalar yapıp erkeklerin ne kadar korkunç olabileceğini konuşarak çok eğlenirler.

SUV ile kısa bir yolculuktan sonra, Vegas şeridinin tanıdık yoluna giriyoruz. Penthouse'dan nadiren çıkmış olsam da, yakındaki simgesel yapıları tanımamak imkansız.

"Nereye gidiyoruz?" diye Lochlan'a soruyorum.

"Salvato, ölen muhafızının ailesi için bir bağış toplama etkinliği düzenliyor, sence nereye gidiyoruz?" diye cevaplar, telefonuna bakarak, ekranın parlaklığı derin kaşlarını vurgular.

"Eve gidiyoruz," diye patladım, hemen önümüzde resortun tabelasını gördüğümde. Bu, kocamın gözlerini bir anda yukarı çevirmesine neden oldu.

"Kraliyet Sarayı artık senin evin değil. Gitme zamanı geldiğinde bu gece kalmaya çalışmayı aklından bile geçirme. Kuralları biliyorsun, ölen bir adamın anma töreninde babanın kumarhanesinde kan dökmeme neden olma."

Vay canına. Öyle demek istememiştim, sadece tanıdık bir yere gideceğim için heyecanlanmıştım.

Ön kapıdaki güvenlik kontrol noktası yeniydi, ama bu beni şaşırtmadı. Özellikle de babamın çok dikkatli olması gereken bu gece. Son bombalı saldırıda ölen bir adam için düzenlenen bağış etkinliğinde bir bomba daha patlasa çok kötü olurdu.

Gizli silah taşıdıkları için tüm güvenlik görevlilerinin de onaylanmasını beklememiz gerekiyor. Sonra Lochlan, çevremizi saran maiyetiyle öncü oluyor. Sanki burayı benden daha iyi tanıyormuş gibi tesisi dolaşıyor. Muhtemelen de öyledir. Babam, özel bir etkinlik olmadığı sürece benim ve kız kardeşlerimin ana kata inmemizi istemiyordu.

Bu da demek oluyor ki, en büyük balo salonuna sadece birkaç kez girmişimdir. Bu gece, salon gök temalı, koyu mor ve mavi renklerle dekore edilmiş, loş ışıkla sakın bir atmosfer yaratılmış, ki bu durum için anlaşılabilir bir şey. Salon insanlarla dolu. Her şey biraz bunaltıcı gelmeye başlıyor, ta ki tanıdık iki yüz görene kadar.

"Sophie!" Vanessa beni görünce bağırıyor ve babamı elinden tutup yanıma geliyor. Babamı bırakıp bana sıkıca sarılıyor, sonra babam da aynısını yapıyor. Vanessa'nın elbisesi, babamın yaka çiçeğiyle uyumlu, parlak mor renkte, babamın siyah smokininde tek renk olan.

"Seni görmek ne güzel, kızım. Nasılsın? Çok büyümüş görünüyorsun," diyor, elbiseme bakarak. Çenesinin seğirmesi,

en azından Lochlan, ne giyip ne giyemeyeceğim konusunda o kadar katı değil. "Salvato. Katılım çok iyi görünüyor," diyor kocam babama ve ikisi hızlıca el sıkışıyorlar.

"Salvato. Katılım çok iyi görünüyor," diyor kocam babama ve ikisi hızlıca el sıkışıyorlar.

"Frank'in ailesi için en azından bunu yapabilirdim. Onlar için daha önce bir bağış toplama etkinliği düzenlemeliydim," diye cevaplar Dante. İkisi yeni iş anlaşmaları hakkında konuşmaya, ya da tartışmaya başladıklarında, Vanessa ellerini dirseğine doluyor. "Erkekler iş konuşurken biz de bir şeyler içip sohbet edelim." Beni bir kadeh şampanya almaya yönlendiriyor, kendine bir tane almadan önce bana bir tane ikram ediyor.

Hızlıca bir yudum alıp, "Çok güzelsin Sophie. Seni zor tanıdım. Sanırım baban da seni zor tanıdı," diyor.

"Teşekkürler," diye gülümseyerek cevap veriyorum ve elbiseye bakıyorum. "Burada yaşarken asla giymeyeceğim bir şey."

Kıkırdar. "Dante'nin söz hakkı olsaydı giymezdin herhalde. Şimdi, bana gerçeği söyle, Lochlan'la aran nasıl?"

"Ben iyiyim."

"Sadece iyiyim mi? Sana iyi davranıyor mu?" Sesini alçaltarak sorar, "Sana... zarar verdi mi? İstemediğin bir şeyi yapmaya zorladı mı?"

"Hayır, hayır. Öyle bir şey yok. O... her gece beni kendi yatak odamda yalnız bırakıyor."

"Kendi odanda mı? Bu şaşırtıcı," diyor Vanessa. Beni yalnız bıraktığına mı, yoksa kendi odam olduğuna mı şaşırdığını bilmiyorum.

Benim kullanacağım kelime ise hayal kırıklığı. Bir yudum şampanya ile bunu yutuyorum.

Lochlan'la tekrar seks yapmak *istediğimden* değil. En azından gönüllü olarak değil. Onun aletini keseceğim diye zayıf bir tehditte bulunmuş olsam da, bir gece odama gelip üstüme çıkarsa, istediğini almasına izin vermekten başka seçeneğim olmaz, değil mi?

Neden o piç kurusu bunu henüz yapmadı?

Ve onun böyle bir şey yapmasını istememin nesi yanlış?

"Lochlan'ın seni, sadece uyumak için olsa bile, yatağında yatmaya ikna edeceğini düşündüm. Tanıdığım *bazı* erkekler böyle yapardı," diye açıklıyor Vanessa.

"Ama yapmadı," diye onu temin ediyorum. "Ayrıca arazisinde benim için bir tenis kortu yaptırdı."

"Bu onun için çok nazik bir davranıştı," diye onaylıyor, ancak kaşları arasında hala bir kırıksıklık var, sanki gardiyanlarla aynı şeyi düşünüyor gibi - mahkemenin bazı şartları olduğunu. Vanessa'nın bu konudaki görüşünü duymak güzel olurdu.

"Mahkeme için ona seks borçlu değilim, değil mi?"

Vanessa'nın ağzı açılır, sonra kapanır. "Hayır. Hayır, elbette hayır, tatlım. Kimseye seks borçlu değilsin, asla. Onun da sana böyle hissettirmesine izin verme." Kalabalığın içinde onu arar, dudaklarını büzerek sanki ona fikrini söylemek istermiş gibi. İkimiz de onu, farklı şekil, boyut ve etnik kökenlere sahip dört güzel kadınla çevrili buluruz. Bir kaleydoskop gibi fahişeler. Yakışıklı yüzünde böylesine kendini beğenmiş bir gülümseme olması şaşırtıcı değil. İsteddiği zaman bunlardan herhangi birini ya da hepsini elde edebileceğini biliyor. Muhtemelen hepsini aynı anda. "Vay canına, tam bir kadın avcısı, değil mi?"

"Onlar muhtemelen onun fahişeleri."

"Ne?" Vanessa haykırır, yüzü bana döner, zümrüt rengi gözleri şoktan büyür.

"Kelimenin tam anlamıyla, genelevdeki çalışanları demek istedim. Eminim hepsiyle yatmıştır. Belki hala yatıyordur..."

"Huh," üvey annem mırıldanır ve her yönden hayranlıkla bakılan kocama dönerek bakmaya başlar. "Öyle olsa bile, evlendiğin halde, herkesin önünde, senin önünde, zamanını ve ilgisini bu şekilde tekeline almalarına izin vermesi kabalık. Dante bunu yapsa... bu gece yatak odamızdan dışarıda kalırdı."

Başını sallayarak, gözleri tekrar balo salonunda dolaşır, sonra yüzünde yavaşça bir gülümseme yayılır. Yine nazikçe dirseğimi tutarak, "Benimle gel. Harika bir fikrim var," der. Kalabalığın arasından geçerek salonun diğer tarafına doğru ilerlerken, omzunun üzerinden bakarak, "Cole hala burada. Yaz tatili için okuldan ayrıldı," der.

"Oh. Doğru." Oğlunun bununla ne ilgisi olduğunu anlamadım, ama bir dakika sonra uzun boylu, yakışıklı sarışın üniversiteli gencin ve... Cass'in önünde duruyorduk.

Elbisemi incelerken iki kaşı da kalkıyor. "Vay canına. Bakın kedi ne getirmiş."

"Babamın seni buraya gelmene izin vermesine şaşırdım," diyorum.

Soluk yeşil gözleri elbise ve topuklu ayakkabılarımı, sonra saçımı ve elmas küpelerimi incelemeye devam ediyor. "Lochlan seni sıkı kontrol altında tutmuyor mu? Şaşırtıcı. Evlilik hayatın nasıl?"

"İyi." Onunla ne kadar mutlu olmadığımı bilmesini istemediğim için, zampara kocamı terk edip eve dönmeyi ne kadar istediğimi ona söylemiyorum. Cass benim mutsuzluğumdan zevk alıyor.

Çenesini kapıya doğru sallayarak, "Görünüşe göre yeni kocan fahişeler tarafından boğuluyor. Balayı çoktan bitti mi?" diyor.

"Balayımız olmadı," diyorum. "Ama bana malikanesinde bir tenis kortu yaptırdı."

"Hadi canım?" Cole gülerek diyor. "Sıfırdan bir kort mu yaptı sana?"

"Evet."

"Cole," diyor Vanessa. "Burada günlerin ne kadar sıkıcı geçtiğinden şikayet ediyordun, belki yakında Sophie ile tenis oynamaya gidebilirsin."

Annesi'ne somurtarak sorar, "Hay aksi, anne. Sıcak çarpmasından ölmemi mi istiyorsun?"

"Gölgeli," diye ekliyorum.

"Gördün mü, gölgeli. Ve harika bir servin olmadığını iddia etmeye bile kalkışma," diye homurdanır annesi.

"Sen tenisçi misin?" Vanessa'nın tenis oynadığını biliyordum, ama oğlunun da oynadığını bilmiyordum.

"Ona bir iki şey öğrettim," diye gururla cevaplar. "Değil mi, canım?" Cole cevap vermezken, kolunu onun beline dolayarak beni itekler.

"Sanırım bir sabah erken kalkabilirim..." diye söze başlar, gözleri artık kısılmış, annesine öfkeyle bakmaktadır.

"Harika! Cass, ayrıntıları konuşmaları için bu ikisini yalnız bırakalım. Zengin pisliklerle sohbet etmek için yardımına ihtiyacım var."

"Ama..." Cass, Vanessa onu bileğinden tutup arkasına doğru çekmeye başlar.

Uzaklaşırken Vanessa omzunun üzerinden, "Cole, kocası dönene kadar Sophie'ye eşlik et. Dante, onun kalabalığın içinde tek başına kalmasından nefret eder." der.

"Sorun değil. Onun korumaları..." Lochlan'ın adamlarını aramaya başlarım. Hâlâ girişin yakınında duruyorlar. Geri döndüğümde

Vanessa'ya döndüğümde, sarışın kafası ve Cass'in kızıl kafası büyüyen kalabalığın içinde kaybolmuştu.

Derin bir nefes alıp, bir yudum daha şampanya içtikten sonra Cole'a küçük bir gülümseme atıyorum. "Bana katlandığın için üzgünüm."

O da bana göz kamaştırıcı bir gülümsemeyle karşılık verdi. "Önemli değil. Burada senin ailen dışında tanıdığım kimse yok zaten."

"New York'u özlüyor musun?"

"Evet," diyor. "Vegas çok sıcak. Ama en azından bu yıl okul masraflarını ödemek için bütün yaz çalışmak zorunda değilim. Annem babamdan her şeyi miras aldığından beri, Petrov'un kanlı parasından bir kuruş bile kullanmıyor, ama okul masraflarımı ve biraz da yaşam masraflarımı karşılamak için bana iyi bir güven fonu kurdu, böylece artık iş ve dersleri bir arada yürütmek zorunda kalmıyorum."

"Bu harika," diyorum, sonsuz paraya sahip olmamanın zorluğunu anlayamasam da.

Cole konuşkan biridir, bu da benim için hiç sorun değil. Okuldaki arkadaşları ve gelecekteki iş planları hakkında konuşmasını dinlemekten çok mutluyum, çünkü bu, kocam fahişelerle flört etmeye devam ederken ona dik dik bakmaktan beni alıkoyuyor.

Lochlan

Kadınların, benim ve Salvato'nun hayatını kurtaran adamın ailesine yardım etmek için biletleri satın aldıkları için minnettarım, ama şimdi bana bir an bile huzur vermiyorlar.

Onlarla her zaman bir sorun çıkar: kavgalar, hırsızlıklar, aşırı dozlar.

Dürüst olmak gerekirse, onların aşırı ilgisi veya göğüslerinin kollarıma sürtünmesi umurumda değildi. Güzel karım, beni istemese de, beni isteyen birçok güzel kadın olduğunu görsün. Onlardan hiçbirini istemediğimden değil, ama o bunu bilmiyor.

Ve işe yaradı. Sophie, Dante'nin karısı Vanessa ile sohbet etmeye başladıktan birkaç dakika sonra, iki kadın da bana bıçak gibi bakışlar atmaya başladı.

Silvia, tatil günlerinin sayısını artırmak istediğini ama madam Mary'nin ona izin vermediğini uzun uzun anlatırken, birkaç dakikadır Sophie'yi görmediğimi fark ettim. Kalabalığın içinde onu aradım. Artık Vanessa ile şampanya masasının yanında değildi. Aslında, onu hiç göremedim. Odayı bir kez daha taradım ve sonunda onu gördüm. Bana sırtı dönüktü, uzun siyah saçları elbisesinin sırtındaki açık kısımlara dökülüyordu. Sonra kiminle konuştuğunu gördüm: uzun boylu sarışın bir piç. Şu anda ona kulaklarından kulaklarına kadar gülümseyerek, boynunu kırmak istememe neden olacak türden bir sevgiyle bakıyordu.

Siktir, ben bir aptalım.

Sophie'yi kiskandırmaya çalışmak, muhteşem bir şekilde geri tepti ve karımı başka, daha genç, yakışıklı bir adamın kollarına itti.

Beni geri çağırmak için adımı mırıldanan Silvia'yı itip geçiyorum. Onu görmezden gelerek, Sophie'ye doğru ilerliyorum, yoluma çıkan aptalları omuzlayarak geçiyorum ve sonunda onların konuşmasını kesip sarışına soruyorum, "Sen de kimsin lan?"

"Onunla böyle konuşma," Sophie şimdi bana emir veriyormuş gibi bana bağırmaya cüret ediyor.

"Kimle istersem onunla konuşurum, *karıcığım*."

Bana gözlerini devirerek, sarışınla komplo kurar gibi sırtıyor ve bu beni öfkeliyor, o piç kurusunu deştigimde kanının akacağı rengi görüyorum. Sophie hala en sevdiğim bıçağına sahip olabilir, ama benim başka bıçaklarım da var.

"Lochlan, bu Cole, Vanessa'nın oğlu." Lanet olsun, o pisliğin adını tatlı bir şekilde söylemesinden nefret ediyorum. Tanıtımdan sonra duraksıyor, yumuşak dalgalı siyah buklemi başını eğiyor. "Sanırım bu onu üvey kardeşim yapar."

Bu tanım beni hiç rahatlatmıyor. Eğer kan bağı yoksa, o zaman benim olanı sikmek isteyeceğinden hiç şüphem yok.

Sarışın, hala sırtarak bana elini uzatır. "Düğünündeydim ve aslında daha önce de bir kez karşılaşmıştık."

"Öyle mi?" diye soruyorum ve avucunu acı verecek kadar sıkıyorum.

"Ah, evet," diye cevapladı. Elini benimkinden çekip smokin pantolonunun cebine soktu. Artık sırtmadığını görünce sevindim, ta ki "Ünlülerin poker oyunlarının olduğu geceydi," diyene kadar.

Ona göz kırparak, o geceden hiçbir şey hatırlamamayı dilerdim, ama ne yazık ki, muhtemelen hayatımı kurtaran Dante ile koridorda yaptığım konuşma da dahil olmak üzere, o gecenin hiçbir anını unutamayacağımı düşünüyorum. "Doğru. Sen, Dante'nin davetsiz misafirlerinden birisiydin ve ben son dakikada sana yer ayarlamaya çalışıyordum."

"Doğru. Şimdi, benim ve arkadaşlarım için bir masa hazırlamadığın için mutluyum," diyor Cole. "Ve sen geri döndüğüne göre, Sophie'ye eşlik etme görevim de tamamlandı."

"Evet, öyle," diye kesin bir şekilde onaylıyorum.

"Pazartesi sabahı erkenden görüşürüz, Soph," diyor karıma, onu çok iyi tanıyormuş gibi adının kısaltılmış halini kullanarak. Mükemmel Colgate gülümsemesi de geri dönmüş. Neyse ki uzaklaşıyor, böylece o mükemmel beyaz dişlerini ağzından dökmek zorunda kalmıyorum.

Bir dakika. Pazartesi sabahı Sophie'yi *görecek* mi?

"Ne halt ediyor bu adam?" diye soruyorum karıma. "Pazartesi ya da başka bir gün sabahın köründe onu görmeyeceksin."

"Cole'a bu kadar pislik gibi davranmana gerek yoktu," diye Sophie öfkeyle söylüyor. Onun ağzından bu ismi iki kez duymak zorunda kaldım, bu da beni çok sinirlendiriyor.

"Soruma cevap ver. *Hemen*."

"Benimle tenis oynamaya geliyor." "Hayır."

"Evet!" diye bağırır, o kadar yüksek sesle ki birkaç kişi bize doğru bakar. "Evet, öyle. Cole, babamın beni eve hapsetmesi yüzünden sahip olduğum en yakın arkadaşım."

Sarışının ben yokken ona yaklaşamayacağını herkesin önünde tartışmaya devam etmek yerine, "Üvey kardeşini ne kadar tanıyorsun, prenses?" diye soruyorum.

Omuz silkiyor. "Vanessa ve babam evlenmeden önce onu ziyarete gelmişti. Sonra Petrov denen adamla olanlar olurken birkaç hafta birlikte vakit geçirdik..."

"Haftalar mı?"

"Evet, Cass, Cole'un arkadaşları ve tabii ki bir sürü güvenlik görevlisiyle birlikte özel bir adada."

O, üniversiteli çocukla bir adada haftalar mı geçirdi?

"Onunla yattın mı?"

"Ne? Hayır!" diye alaycı bir şekilde cevap veriyor ve sesini alçaltıyor. "Sana, o gece kulüpte sana kadar bakire olduğumu söylemiştim." Yanakları öfkeden kızarıyor. "Diğer kadınlarla yatmayı bırakmayı reddediyorsan, Cole'u nasıl kıskanabilirsin?"

"Kuralımı iyi hatırla, Sophie. Ona elini sürersen ya da o sana dokunmaya cesaret ederse, onu parçalar ve sana izletirim."

"Hayır, yapmazsın," diye cevapladı, çenesini kaldırarak kendinden emin bir şekilde. Sert davranmaya çalıştığında çok seksi oluyordu. "Çünkü Dante, Vanessa'nın oğluna zarar verdiği için seni öldürür."

"Deneyin bakalım," diyorum sertçe. "Ve onun adını her söylediğinizde, bu gece benden bir yalama daha kazanıyorsunuz. Şu anda beş yalamada bulunuyorsunuz."

Gözleri şaşkınlıkla büyüdü, sonra bunu gizlemek için başka yere baktı. "Sana daha önce, o pis dilini ağzında tutmanı istediğimi söylemiştim."

"Oh, dilimle yalamaktan bahsetmiyorum, prenses." "O zaman ne..."

"Yakında öğreneceksin," diye onu temin ettim. "Şimdilik bir muhabirle konuşup fotoğraf çektirmemiz gerekiyor. Sonra tanışmanı istediğim biri var."

"Kim?"

"Julia Townsend. Bu taraftan." Onu çekmek için elmas bileziği olmayan sağ bileğini tuttum. Sophie, küstah bir çocuk gibi direnmeye çalıştı, ben de hedefimize ulaşana kadar daha sert çektim. Nankör küçük velet.

Yerel bir muhabire, etkinlik ve kumarhanenin yıkılan bölümünün yerine inşa edilen bahçeler hakkında birkaç soru sorması için beş dakika veriyorum ve sonra, umduğum gibi, fotoğrafçısının yeni eşimle bir fotoğrafımı çekip çekemeyeceğini soruyor.

Onu yanıma çekip kulağına fısıldarım, "Gülümse. Yoksa Dante gibi seni kilitleyip hapsetmemi mi istiyorsun?"

"Siz ikiniz her zaman manipölasyon taktikleri kullanıyorsunuz," diye mırıldanır ama sonra şükürler olsun ki fotoğrafçıya parlak bir gülümseme atar.

Bu bittiğinde, Sophie'nin beline elimi koyarak onu bir sonraki randevumuza doğru yönlendiriyorum.

"Bayan Townsend," derim, zengin dul kadının muhtemelen söylediklerinin tek kelimesini bile duyamayan, yaşlı görünümlü bir cadıyla olan konuşmasını keserek. "Bu gece sizi burada görmek ne güzel."

"Elbette," diye gülümseyerek cevap verir ve bana ve Sophie'ye döner. "İyi bir amaç için, özellikle de yerel olanlar için her zaman yardımcı olmaktan mutluluk duyarım. Ve lütfen bana Julia deyin."

Bombalamayı anmak yerine, ona şöyle derim: "Yerel hayır işlerinden bahsetmişken, size eşim Sophie'yi tanıtmak isterim, o da bir tenis tutkunu."

"Öyle mi?" Julia gülümser. "O zaman sizinle tanışmak bir zevk, Sophie."

"Ben de," der yumuşak bir sesle.

"Julia, kendi kurduğu Townsend Tenis Merkezi de dahil olmak üzere, eyalet çapında birçok hayır kurumuna katkıda bulunan üretken bir hayırseverdir."

"Sadece elimden geldiğince yardım etmeye çalışıyorum, kocam hala aramızda olsaydı kendisinin yapmak isteyeceği şeyleri yapıyorum."

"Bir tenis hayır kurumu mu işletiyorsunuz?" Sophie durumu anlayınca sorar.

"Julia'nın vakfı, topluma ücretsiz gençlik tenis programları ve yetişkinlere düşük maliyetli özel dersler sunuyor. Hatta kapalı kortları bile var."

"Gerçekten mi?" Sophie artık bu kadına daha fazla ilgi duyuyor. "Kapalı tenis kortları mı?"

"Çoğunlukla altı ila on altı yaş arası çocuklara ders verdiğimiz için, Vegas'ın sıcaklığı biraz aşırı olabiliyor."

"Haklısın," diye onaylar Sophie. "Dışarıda oynamayı seviyorum, ama bazen..."

"Oynarken biraz klima harika olurdu, değil mi?" Julia geniş bir gülümsemeyle sözlerini bitirir.

"Aynen öyle."

"Boş zamanın varsa, her zaman gönüllüler arıyoruz." "Benim tek sahip olduğum şey boş zaman," diye mırıldanır Sophie.

"O zaman bize katılmalısın. Bu işi kariyer olarak yapmak istiyorsan, altı aylık tam zamanlı veya on iki aylık yarı zamanlı eğitimden sonra USPTA öğretmenlik sertifikası bile alabilirsin."

"Oh, hayır. Profesyonel tenis federasyonu sertifikası alacak kadar iyi değilim."

"Eşim alçakgönüllü davranıyor," diye araya giriyorum. "Sıcaklık ne olursa olsun, çoğu gününü kortta geçiriyor, sırf bu sporu sevdiği için."

Sophie başını bana doğru eğiyor. "Bunu nereden biliyorsun?"

"Çünkü sert bir rakip olmak için yeterince agresif değilsin."

Şimdi bana kaşlarını çatıyor. "Bu, asla harika bir oyuncu olamayacağımı söylemenin başka bir yolu mu?"

"Bu bir eleştiri değildi," diye onu temin ederim ve Julia'ya bu tartışmayı onun önünde yaptığım için özür dilercesine gülümserim. "Sadece senin için tenisin kazanmaktan daha önemli olduğunu kastettim. Yanılıyor muyum?"

"Hayır," diye cevaplar Sophie yumuşak bir sesle, bakışları hala bana kızgın olduğunu gösteriyor. Başkasının adını defalarca tekrar eden ben değildim.

"Kazanmak harika bir şey, ama bizim öğrettiğimiz çocuklar ve yetişkinler sadece biraz eğlenmek ve egzersiz yapmak istiyorlar," diyor Julia. "Sana kartvizitimi vereyim, ilgilenirsen bana ulaşabilirsin, ne dersin?"

"Evet, lütfen. Teşekkürler," der Sophie, kartı alırken ve Julia, bizim evlilik tartışmalarımızdan birine daha yakalanmamak için aceleyle uzaklaşırken, uzun süre kartı izler.

Sophie'nin mavi gözlerindeki heyecan, kartı dikkatlice çantasına koyarken, yarın sabah ilk iş olarak arayacağını düşündürüyor.

Onun mutlu olmasını ve ben meşgulken günlerini dolu dolu geçirmesini istesem de, bu, başka bir erkekle planlar yaptığı için ona hala kızgın olmadığım anlamına gelmez.

Aslında, gecenin geri kalanını bağışçılarla boş boş sohbet ederek, karımı ne zaman ve nerede cezalandıracağımı düşünerek geçiriyorum.

Kesinlikle bu gece olacak. Buradaki otopark söz konusu bile olamaz, çünkü Salvato'nun her santimetreyi güvenlik kameralarıyla kapattığından şüphem yok. Sanırım bu, ya eve giderken SUV'de onu cezalandırabilirim ya da malikaneye dönene kadar bekleyebilirim anlamına geliyor. Her iki durumda da seyircilerimiz olacak, çünkü Sophie'nin yatak odama adım atmayacağını biliyorum. Tanıklar varken, en azından sonra sinirlenip onu sikip atma ihtimalim daha az olur.

İşimi bitirdiğimde, muhtemelen eve gitmek için yalvaracak, ama bu olmayacak. Onu teselli etmenin bir yolunu bulmam gerekecek.

SUV'ye binip eve dönerken, smokin giydiğim için başkalarının kemerini ödünç almam gerekeceğini geç fark ettim.

"Wolfe, kemerini ver."

Bu söz üzerine Sophie, karanlık pencereden dışarı bakarken başını çevirip bana döndü. Julia Townsend ile konuşmamızdan beri neredeyse hiç konuşmamıştı ve bana doğru bakmamıştı bile.

"Emredersiniz, efendim," diye cevaplar baş korumam tereddüt etmeden yolcu koltuğundan. Emniyet kemerini çözdükten sonra kemeri çıkarıp halkalardan geçirir. Kemeri ikiye katlayıp koltuğunda dönerek bana uzatır.

"Teşekkürler," dedim, işim bittiğinde geri alamayacağını söylemeye gerek görmedim. Artık bu benim ganimetim. Muhtemelen evliliğimin son damlası. Bir psikolog, bu tür davranışlarla mutsuz evliliğimizi kasten mahvetmeye çalıştığını bile söyleyebilir. Bunu bilmeme rağmen, içimdeki öfke sayesinde hiç de caymadım.

Malikanenin önüne geldiğimizde, korumalardan biri Sophie'nin kapısını açar. O SUV'den iner, ben de hemen arkasından. Yumruğumla onun kalın buklelerinden bir tutam yakalar ve ayaklarını aniden durdururum.

"Ne..." diye başlıyor ama adımlarını durdurduğumda sözü yarım kalıyor ve el çantasını yere düşürüyor.

"Henüz içeri girmeyeceksin, prenses." Uzun saçlarını yumruğuma üç kez doladım, diğer elimle belinden tutup topuklu ayakkabılarında sendeleyeni onu aracın önüne ittim. Ön tampona dönünce, yüzünü hâlâ sıcak olan kaputa bastırdım.

"Lochlan!" diye bağırdı ve tekrar dik durmaya çalıştı.

Kulağına fısıldamak için eğildim. "Oh, iyi, kocanın adını hatırlıyorsun."

Vücudumun önünü onun sırtına doğru eğerek, duşta yalnız kalana kadar penisim rahatlamayacak olsa da, onun cezasını beklerken ne kadar uzun ve sert olduğumu hissettiriyorum.

"Ne yapıyorsun?" diye sorar, altımda tamamen hareketsiz kalarak. "Daha önce bahsettiğim yalamaları hatırlıyor musun?"

Karımın vücudu gevşiyor, direnişi tamamen bırakıyor ve üst vücudu bir battaniye gibi kaputun üzerine uzanıyor. "Cole'un adını söylediğim için olanlar mı?" diye soruyor bana sessizce.

"Evet. Ve bu altıncı oldu. Ödeme zamanı."

Sağ elim başını kaputun üzerinde tutmak için baskı yapmaya devam ederken, kemeri yanına atıyorum, böylece sol elimle uzun siyah elbisesinin arkasını yukarı çekmeye başlayabiliyorum. Kumaş beklediğimden daha fazla. Onu yolumdan çekmenin tek yolu, onu toplayıp kaputa tutturduğum vücudunun önüne itmek.

Sophie, yüzünü sağa dönüp kemere bakmaktan vazgeçip sola çevirmek için başını yeterince kaldırdığında, ona izin verdim. Bizi sessizce gözlemleyen gardiyanları görünce nefesini tuttu. Evin ön girişinde toplanmışlar, yaklaşık yirmi metre uzakta bize doğru sıralanmışlardı. Ellerini arkalarında birleştirmiş, hepsi dikkatle duruyor, sabırla bekliyorlardı, sanki önlerindeki sahne günlük işlerinin bir parçasıymış gibi.

Burada, araba yolunda, kaldırım ışıklarının parıltısından dolayı karımın vücudunu pek göremeyecekler, sadece uzun bacaklarını ve nihayet ortaya çıkardığım kalçalarının profilini görecekler. Coğunlukla, benim fazla ileri gitmemi engellemek için buradalar. Ve bunun iyi bir nedeni var. Güzel kalçalarının arasına giren siyah tangayı görmek, uzun bir süre kafamdaki tüm düşünceleri silip süpürüyor.

Soluk, muhteşem, iz bırakmamış bir kış, ama çok uzun sürmeyecek.

Saçlarına dolanmış sağ elimi sol elime geçiriyorum, böylece baskın elimle kemeri alabiliyorum. Sonra karıma diyorum ki, "Bana başka bir erkeğin adını tekrar tekrar söylediğin için kemerle altı kez vuracağım. Merak etme, senin için sayacağım."

Dayanamayıp, işaret parmağımı kemerden çekip, onun kalçalarını ayıran ipi aşağı doğru okşuyorum. "Bu külotu çok seviyorum

"Kasığına ulaştığımda, ya kaçmaya çalışıyor ya da daha fazlasını istiyor gibi tekrar kıvranıyor. Onun ıslaklığı hakkında ne düşüneceğimi bile bilmiyorum. Sarışın için mi ıslandılar? Öyle olduğunu varsayarak, katlanmış kemeri omzumun üzerinden geçirip sertçe indirerek kığına vuruyorum.

Sophie, derinin etine çarpma sesinden daha yüksek bir ığılık attı. Onun ığılığı benim sikimi daha da sertleştirmesi, gerçekten çok saçma.

"Bu birincisi," diyorum ona.

"Sakın..." Ben ikinci ve üçüncü vuruşları arka arkaya hızlıca indirirken, o kaputtan kalkmaya çalışıyor ve vuruşları yüksek sesle sayıyor.

Dördüncü vuruştan sonra, "Senden nefret ediyorum!" diye ağlayarak yüzünü evin önünden çevirir. Bana mı, yoksa ona yardım etmeyi reddeden muhafızlara mı atıfta bulunduğunu bilmiyorum. Muhtemelen ikisine de.

"Sadece iki tane kaldı. Tabii..." Tekrar ona eğilip kulağına fısıldadım ve sikimi kığına sürttüm. "Tabii sarışınla tenis randevunu iptal etmezsen, o zaman hemen dururum."

Onun yanıtını beklerken, o hıçkırırken sertleşmiş penisimi dantelli tangasına sürüyorum. Eminim ki yeterince çekmiştir...

"Hayır."

"Hayır mı?" diye tekrar ediyorum, yanlış duyduğuma eminim. Ağlıyor, hatta hıçkırıyor, ama yine de acıyı durdurmayı kabul etmiyor.

"Bu kararından pişman olacaksın," diye uyarıyorum onu.

Onun direnişini nedeniyle, beşinci ve altıncı kırbaç darbesine daha fazla güç uyguladım. Her bir darbenin ardından ığılığı ve vücudunun sarsılmasından, bunların çok acıttığını ve günlerce kıkında kırmızı izler bırakacağından emin oldum.

İyi. Ağzına dikkat etmesi gerektiğini hatırlatmak gerekiyor.

Sonrasında kim daha çok nefes nefese kaldı, ben mi o mu, emin değilim. Kemerin tokası boyayı çizse de umursamadan kemeri kaputa atıyorum ve vücudumun önünü onun sırtına bastırarak ondan bir inilti koparıyorum. Smokin pantolonumun kumaşı onun ağrıyan poposuna sürünüyor, bu şu anda muhtemelen cehennem azabı gibi.

Dudaklarımı nemli yanağına bastırıp, dilimle tuzlu gözyaşlarını yaladıktan sonra, ona "Artık yatabilirsin prenses. Tatlı rüyalar" diyorum.

Onun üstümden kalkıp, yumruğumdan saçlarını çözüyorum. Aramıza mesafe koymak için iki adım geri çekiliyorum, sonra sikimi çıkarıp istenmeyen bir yere sokuyorum.

Sophie'nin hemen kalkıp içeri koşacağını sanmıştıım. Ama o kıpırdamadı. Yumuşak hıçkırıklarından titreyen omuzları ve sırtı dışında. Ben de orada durup onu izledim, kendini toparlamasını bekledim. Ona o kadar da zarar vermedim.

Değil mi?

Siktir.

Sanki bir fikir verebileceklermiş gibi güvenlik görevlilerine bakıyorum. Aralarında neredeyse hiç kimse gözünü kırpmıyor.

Doğru. Bu benim karımla düzeltmem gereken bir hata, onların değil.

Sophie

Beni dövdü.

Lochlan, sadece Cole'un adını söylediğim için beni kemeriyle dövdü. Hayır, kendi kemeriyle bile değil. Eve giderken gardiyanlardan birinin kemeriyle dövdü. Gardiyan, patronunun bununla ne yapmayı planladığını biliyor muydu? Beni bununla nasıl incitmeyi planladığını?

İlk başta derinin çarpmasıyla sersemledim. Ama sonra, nedenini anlamıyorum, nedense kemerin altı vuruşu Lochlan'ın dilini ve parmaklarını, ama en çok da onun sikini özlememi sağladı. Bunun yerine, durdu ve bana yatmamı söyledi.

Benim neyim var böyle?

Kıçımdaki çizgiler o kadar çok yanıyor ki, kaslarımı hareket ettirmekten bile korkuyorum. Hâlâ titriyorum, gözyaşlarım yüzümden akıyor, ama en çok Lochlan'ın beni heyecanlandırıp sonra durup beni yalnız başına yatağa göndermesinden dolayı üzgünüm. Devam etmesini istedim.

Kemerle değil.

Belki kemerle?

Çok kafam karıştı. Tek bildiğim, onu arkamda uzun ve sert hissettiğimde, onu tekrar içimde istediğimdi. Beni böyle almasını istedim, SUV'nin kaputuna eğilmiş, saçlarım onun yumruğuna dolanmış, korumaları izlerken, sırf yapabileceği için, ki bu inanılmaz derecede saçma.

"Sophie?" Lochlan sessizce diyor. Bir elini sırtımın üst kısmına koyarken, diğer eliyle kaputun üzerindeki kemeri yumrukluyor ve ben geri çekiliyorum. Hiçbiri onu durdurmuyor. Kemerini tekrar kaldırmıyor, ama sırtımdaki parmakları, elbisenin çaprazlamasına dokunarak cildimi nazikçe okşuyor. Elbise hala belimde yukarı çekilmiş durumda, kumaşı toplanmış

ve pelvisimin altına sıkışmış durumda. Oradaki ek baskı, uyluklarım arasındaki zonklayan ağrıyı daha da artırıyor.

"Bütün gece burada mı kalacaksın?" diye homurdanıyor, bana karşı giderek daha fazla sinirleniyormuş gibi geliyor. "Sadece seni uyarmak için söylüyorum prenses, seni içeri taşımak zorunda kalırsam, doğrudan yatağıma götüreceğim."

Tanrım, evet.

Avuç içi aşağıya doğru kayıyor, toplanmış kumaşı atlayarak sol kalçamı kavıyor. İkisinden en az hasar gören taraf bu. Sağ kalçam yanarken, sol kalçam neredeyse hiç zarar görmemiş. Lochlan bunu biliyor olmalı ki, onu okşamaya devam ediyor.

"Gidelim, Sophie," diyor kocam. Üzülerek elini kalçamdan çekiyor... ama sadece hafifçe vurmak için. Yeterince kuvvetli bir vuruş ki kalçalarım sıcıyor ve pelvisim elbisenin kıvrımlarına bastırılıyor. Utanç verici, iniltiye benzer bir inilti dudaklarımdan kaçıyor ve Lochlan'ın eli bir an donuyor, sonra tekrar kalçama vuruyor.

"Ah!" biraz daha yüksek sesle bağıryorum. Tekrar tekrar, büyük, sıcak avucuyla popomu tokatlıyor, ben ise kaputta yatarken, ihtiyaç içinde eriyip gidiyorum ve aynı sesi tekrar tekrar çıkarıyorum. Tırnaklarım, tutunacak bir şey bulmak için çaresizce aracın kaygan boyasına batmaya çalışıyor. Kocamın büyük elinin daha aşağı inmesini çaresizce bekliyorum. Daha fazlasını istemek üzereyken Lochlan'ın parmakları bacaklarımdan arasına daldı. O benim külotumun kasık kısmını ovuştururken ikimiz de inledik.

"Sırılsıklam," diye dişlerini sıkarak söylüyor. "Çok ıslaksın."

Sonunda en şiddetli zonklayan ağrının olduğu yere dokunduğu için utanç ya da başka bir şey hissedemiyorum. Lochlan'ın parmakları uzaklaştığında, gerekirse kendi elimle kendimi bitirmeye hazır olarak hayal kırıklığıyla hıçkırıyorum. Kapüşondan kaldırmadan önce, külotum bacaklarımdan aşağı çekiliyor ve sonra parmaklarının yerini... ıslak, titrek dili alıyor.

"Oh, tanrım!" diye bağıryorum, o beni çılgınca yalarken alnımı kaputa bastırıyorum. Parmağını içime sokuyor, sanki beni ne kadar hızlı boşaltabileceği konusunda benim bilmediğim bir yarış varmış gibi beni sikiyor. Umurunda değil. Hızlı olması iyi. Hızlı... "Oh! Oh! Ben... *Lochlan!*" Kalçalarım sarsılır ve zıplar, orgazmım içime çarpar, o kadar yoğundur ki neredeyse acı verir.

Titremeler yavaşladığında, Lochlan'ın dudaklarını sağ kalçamda hissediyorum, kemerin bıraktığı izlere hiç şüphem yok ki, yumuşak öpücükler konduruyor.

Sonunda tekrar ayağa kalktığında, fermuarının açıldığını duyuyorum, sonra da içime girmeye çalışan yuvarlak uçlu penisinin dürtüsünü.

"Hayır," diyorum, o gerçekten ilerlemesini durdurduğunda şaşırıyorum. "Hayır mı?" diye tekrarlıyor.

"Hayır."

"Neden?" diye eğilir, saçımı tekrar yumruklayarak başımı kaldırıp nemli yüzümü görmek için kalçama bastırır. "O zaman dizlerinin üzerine çökecek misin?"

Benim... "Hayır."

Derin bir iniltiyle bacaklarımın arasındaki ıslaklığa doğru bastırıyor. "Acı çekiyorum Sophie. Karımı sikmem lazım."

"Bana acı verdin."

Bir an sessiz kaldıktan sonra, "Bunu hak ettin," dedi.

"Sen de." Kalçamı geriye doğru iterek, sikinin ıslak yarıklarım boyunca kaymasını sağladım. Şimdi saçımı daha sıkı tutarken, kulağıma hayal kırıklığını homurdanıyor.

"Tekrar yap," diye emrediyor ve ben de onu kızdırmaktan zevk aldığım için yapıyorum.

"Siktir," diye fısıldadı Lochlan. Yüzünü boynuma gömerek, nefes alış cildim üzerinde hızlanırken, eliyle kendini tutup girişime doğru itti ve klitorisimi okşadı. "İçine girmeme izin ver."

Kafamı sallarım, konuşacak kelime bulamıyorum. Neden benden izin istiyor ki? Şimdiye kadar beni almış olacağını sanıyordum...

"Lanet olsun, Sophie!" diye bağırarak hayal kırıklığını dile getirir ve yumruğu gittikçe hızlanır, kalın sıvısı bacaklarımın arasındaki nemle birleşene kadar.

Onun spermi.

Onu benim dışımda, istediği yere çok yakın bir yerde, elinde boşaltmışım, ama içeri girmesi reddedilmişti. Ve sanırım beni yeterince istemiyordu ki, içime girip beni sikmek istemedi. Şimdi, korunmadığı için memnunum.

Hareket etmeyi bırakıp boynuma ağır ağır nefes verirken, onu uyarırım, "Bir daha bana kemerle dokunursan, uykunda onu kullanarak seni boğarım."

Kıkırdaması yanağımı ısıttı. "Acımasızsın prenses. Sen acımasızsın." Ağırlığını benden kaldırdı, ağrıyan sağ kalçama bir tokat attı, pantolonunun fermuarını çekti ve sonra eve girdi, beni yarı çıplak olarak kaputun üzerinde bırakarak, ayakkabılarının altında çakıl taşları çıkırdadı.

Lochlan

Bağış toplama etkinliğinden sonra Sophie'yi kırbaçladığım video kaydını kaç kez izleyip mastürbasyon yaptığım sağlıklı bir sayı değil. Onun benim için inlemelerine doyamıyorum. Bu ses bağımlılık yapıyor ve canlı olarak duyamadığım için video en iyi seçenek.

Snow White, hiçbir şey için özür dilemeyen beni, özür olarak ona oral seks yapmam için bir şekilde suçluluk duygusu uyandırdı. Bunu, ona attığım kemerle tahrik olduğunu fark ettiğim için yaptığımı kendime söylemeye çalıştım. Her halükarda, onun için bir kez daha dizlerimin üzerine çöktüm ve karşılığında tek aldığım, onun kaygan am dudaklarına mastürbasyon yapmaktı.

Tabii ki, bacaklarının arasındaki ıslaklık kendi elimden daha iyi hissettirdi, ama ihtiyacım olan şeye yakın bile değildi. Muhafızlar izlerken, onun sıkı amını sikmeme ve içinde patlamama izin vereceğini ve spermimin uyluklarından aşağı akmasını görebileceğimi düşünmüştüm.

Neden karımı hamile bırakma girişimine tanıkların eklenmesi bu kadar tahrik ediciydi, emin değilim. Sadece dünyanın onun kime ait olduğunu bilmesini istiyorum, o sıkı amcığın sahip olabilecek ve onu benim tohumumla doldurabilecek tek kişinin ben olduğumu. Sadece ben, çünkü onu siktiğim gece gerçekten bakire olduğunu düşünüyorum.

Onu ne kadar çok istesem de, onu ne kadar çok arzulamış olsam da, Sophie beni içine almayı reddediyor.

Sapık. Piç. İğrençsin.

Bana söylediği tüm bu şeylerin ne kadar doğru olduğunun farkında değil. Salvato'nun, beni reddettikten sonra onunla yattığımı söylediğinde beni öldüreceğinden emin olmasaydım, onu zorla becerip istediğimi alırdım. Tekrar sahip olmak için her şeyi yapardım.

Bunu önlemenin tek yolu, beni reddetmeden önce avucumu ağzına kapatmaktı.

Bu da beni bir piç yapar ve Sophie'nin bir daha bana yaklaşmama izin vermemesini sağlardı. O olmadan, duruşmada her şeyi kaybederim ve Salvato'nun halefi olma şansım kalmaz.

Sophie, ona bir daha kemerle vurursam, uykumda beni kemerle boğarak öldüreceğini söyledi bile.

Tek gözüm açık uyumak imkansız, zaten çok az uyuyorum, bu da demek oluyor ki, bütün gece yatak odamın kapısında birini nöbet tutmazsam, içeri girip beni öldürmeye çalışabilir.

Muhtemelen o kadar ileri gitmez, ama Sophie bir şeye kafasını taktığında hiçbir şeyi göz ardı etmem. Bence gerektiğinde benim kadar acımasız olabilir.

Odasını adım attığımda penisimi de bıçaklayacağı tehdidini unutmadım. Annemin bana verdiği bıçağı aramamış olmamın tek nedeni bu. Karımın sınırları var ve ben bunları saygı duymalıyım. En azından bazılarını. Onun eşyalarına dokunmamak, bunlardan biri.

Onu dövdüğüm gecedan beri, Sophie'nin kameralarda kendini parmakladığının hiçbir izi yok, bu da bana onun benim gibi takıntılı bir şekilde bunu düşünmediğini mi, yoksa benden saklamak için bir yol mu bulduğunu mu merak ettiriyor.

Her halükarda, günlerim ve gecelerim sinir bozucu karım tarafından dikkatim dağınık geçiyor.

Tek iyi şey, Warwick'in bağış toplama etkinliğindeki fotoğraf çekimimizden oldukça memnun görünmesiydi. Hâlâ davacının avukatını duruşma öncesinde uzlaşma sağlamaya ikna etmeye çalışıyor ve bana güzel yeni karımla iyi bir imaj yaratmaya devam etmemi söyledi.

Sophie, Julia Townsend'ın hayır kurumunda çalışmaya başlarsa, bu benim imajıma da kesinlikle yardımcı olabilir.

Ve onun yakında dul kadını arayıp davasına katılmasını isteyeceğinden hiç şüphem yok.

Şimdi, bu felaketin sorumluluğunu üstlenecek lanet bombacıyı bulabilirsem...

Telefonum bir kısa mesaj bildirimi ile çaldığında, tabletimdeki tekrar oynatmayı duraklattım. Cihazı elime alıp, Lena'nın söz verdiği gibi pazartesi sabahı erkenden gönderdiği kısa güncellemeyi okudum.

Üvey kardeşi mahkemeye gelmiş.

Hemen cevap yazdım.

Onları yakından takip et. Birazdan oraya gelirim.

Sophie

Cole'un pazartesi sabahı kararlaştırdığımız gibi benimle tenis oynamaya gelmesi kadar, Lochlan'ın onu hemen korumalarına gönderip göndermemesi de beni aynı derecede şaşırttı.

Üç setlik ilk maçı benim kazanmamla gün çoktan ısınmaya başlamıştı. Paslanmış üvey kardeşime fazla yüklenmemeye çalışıyordum.

"Su molası?" Cole, terli alnını ön koluyla silerken önerdi.

"Evet, lütfen," diye hemen kabul ettim.

Kortu çevreleyen çite doğru yürüyerek, eğilip paslanmaz çelik galonluk su şişemi alıp büyük bir yudum aldım. Dışarıdaki sıcaklığa rağmen iki gün boyunca soğuk kalacağı için bu şişeyi çok seviyorum.

Arkamdan gelen Cole boğazını temizledi. "Ah, Sophie, umarım bunu yanlış anlama, sana sapıkça davranıyormuşum gibi falan, ama kışına ne oldu öyle?"

"Ne diyorsun sen..."

Oh, lanet olsun.

Ne demek istediğini anladığımda, bir yudum daha almak için ağzıma götürdüğüm bidonla donakaldım. Perşembe gecesi Lochlan'ın yaptığı kemer izlerinin bir kısmını, su almaya eğildiğimde görmüş olmalı.

Omzumun üzerinden bakınca, Cole'un başını bir tarafa eğdiğini ve hala izleri görmeye çalıştığını fark ettim. Ona dönüp, cezamın izlerini ortadan kaldırmak için Lena ve Toni'ye gözlerimi çevirdim. Bize olan yoğun ilgilerini görünce, onlara masumca el sallarken ona fısıldayarak bağırdım, "Kıçımı izlemeyi kes! Seni güvenlik kameralarında göreceksin ve çok kızacak."

"O Lochlan mı?" Cole yaklaşıncaya sorar.

"Evet," diye cevap veriyorum ve ona su sürahiyi uzatıyorum, çünkü o sadece küçük bir su şişesi getirmiş ve onu ilk on beş dakikada bitirmiş.

Cole sürahiyi alır ama içmez, ka ları hala düşüncelere dalmı  bir şekilde çatılıdır. "Lochlan sana bunu mu yaptı? Neyle? Kemerle mi?"

Tekrar görmek için yanımdan geçmeye  alı tı ında, sırtım  ite çarpana kadar geriye doğru yürüdüm ve çiti salladım.

"Her şey yolunda mı?" diye seslenir Lena.

"Evet!" diye onu temin ettikten sonra, meraklılı ı başına bela olan üvey kardeşime döndüm. "Kıçımı izleyemezsin, Cole!" Adını a zımdan çıkarır çıkarmaz, avucumu a zıma kapattım. Daha dikkatli olmam gerekiyor. Kameraların sesi alabilecek kadar uzak olup olmadığından emin değilim. Ya da Lochlan, başka bir erkeğin adını söylediğim için beni cezalandıracak mı, o orada olmasa bile. Sonuçta, bu yüzden izler kaldı... ve Lochlan'ın diline bo aldım, sonra da onun içime girmesine izin vermedim.

Onu reddetti imi hatırlamak, avucumu a zımdan  ekti imde g l msememe neden oluyor. Dürüst olmak gerekirse, Lochlan'ın duraca ını d   nmemi tim. Onu itmek istedim, yarım düzine muhafızın önünde SUV'nin üzerine e ilmi , kendimi çok savunmasız hissettikten sonra onun kontrolünü kaybetmesini görmek istedim. Her şeyi gördüler ve duydular, o beni yalarken benim inlemelerimi de. Güçlü mafya patronunu tanıkların önünde diz   kt rd m, bu hala bir zafer gibi geliyor.

"Açıklamaya ba la, Soph."

"Sanki görmemiş gibi davranabilir miyiz... bunu?"

Cole daha da kaşlarını çatarak, "Sen onunla yeni evlendin! Lochlan şimdiden seni kemerle d v yorsa, Dante'ye anlatmalısın," dedi.

"Hayır. Sorun yok. G r n  e göre bunu hak ettim."

Cole'un çenesi, annesini hatırlatan bir alaycı gülümsemeyle açılır. "Ne yaptığın umurunda değil, Sophie. Bunun için d v lmeyi hak etmiyorsun!"

" nemli bir şey değil. Ve inan bana, bir daha bana kemer kullanmayacak."

"Nasıl emin olabilirsin? Söz verdiği için mi? Muhtemelen bir dahaki sefer olacak ve şiddet artabilir. Şiddet uygulayanlar böyle davranır."

"Belki  yle, ama Lochlan'a, bir daha bana kemerle dokunursa, uyurken onu kemerle bo aca ımı söyledim."

Cole uzun bir süre sessizce bana baktı. "Ne yaptın sen?"

"Uykusunda onu  ld rece imi söyledim. Sanırım bunu yapacağımı biliyor. Ya da en azından deneyece imi..."

Cole,  aka yaptığımı ya da cesaret edemeyece imi düşünerek gülüyor.

"Hadi oynayalım. İ   unu, sonra servis senin," diyorum ona ve o nihayet biraz su i ti inde kortun benim tarafına geri dönüyorum.

Yaklaşık yarım saat sonra, bir grup adam ana binadan kortlara doğru yürürken hiç şaşırmadım. Kocam, özel dikim üç parçalı takım elbisesiyle kusursuz görünüyordu.

"Çiftler maçı zamanı mı?" diye bağıyor Cole. Lochlan'ın yanında onun lanet olası adını düşünmekten kendimi alamıyorum.

Ama kocamın dikkati bende değil, Cole'da. Muhafızlar çitin dışında beklerken, o kapıdan içeri giriyor.

Üvey kardeşime hakkını vereceğim; Lochlan ve onu bekleyen silahlı muhafızlardan korkmuş gibi görünmüyor. Hatta ona doğru yürüyor. Belki de Cole, Dante'nin öfkesinden korkmanın onu zarar görmemesini sağlayacağını benim kadar iyi biliyor. Sanırım bunu birazdan öğreneceğiz.

"Neden ona lanet kemerle vurdun?" Cole raketini bana doğru uzatarak soruyor.

Oh, lanet olsun. Lochlan'ı fazla zorlamasını engellemek umuduyla iki adama doğru koşuyorum.

Lochlan'ın homurdanan cevabını duymak için tam zamanında yetişiyorum. "Neden karımın kışına bakıyordun?"

"Eteği kısa ve kırmızı izler göze çarpıyor," diye açıklıyor Cole sakın bir şekilde.

Sonunda Lochlan bana bakar. Gözleri güneş gözlüğüyle kaplı olsa da, bakışlarının beyaz pileli eteğimin kenarına indiğini biliyorum. "Evet, oldukça kısa bir etek."

"Ee?" Cole, konuyu kapatmaya izin vermeden soruyor.

Lochlan çenesini oynatır ve tekrar ona bakar. "Kıçındaki izler seni ilgilendirmez, sarışın. Onlar benimle onun arasında."

"Bence babası, kızını neden dövdüğünü bilmek ister, sence de öyle değil mi?"

Lochlan hiç tereddüt etmeden, "Sence babası, kırbaçlandıktan sonra amının ne kadar ıslandığını da bilmek ister mi? Ya da her damlasını yaladığımda benim adımla nasıl haykırdığını?"

Aman Tanrım.

Bu kadar kişisel bir konuda bu kadar açık sözlü olması beni utandırdığı için yanaklarım alev aldı.

Cole boğazını temizler ve Lochlan'dan başka bir yere bakar, neyse ki bana doğru değil. "Hayır, Dante'nin tüm bu detayları bilmek isteyeceğini sanmıyorum."

"Bu durumda ya hep ya hiç. Bahse girecek olsam, Dante kızının kıcına baktığın için gözlerini oyardı."

Cole derin bir nefes alır, omuzları çöker ve bize döner. "Biliyor musun? Sanırım sıcaklık beni etkiliyor. Bu seti başka bir gün devam ettirelim, Soph?"

Onun bu mülke bir daha adım atmasına izin verilecek mi emin olmasam da, kabul ettiğimi belirten bir şekilde başımı salladım. "Tabii ki. Teşekkürler, Col..." Adının tamamını söylemeden önce kendimi zar zor durdurdum. "Geldiğin için teşekkürler," dedim onun yerine.

Gülümser ve raketini sallayarak kapıdan çıkar, babamın gönderdiği SUV'sine ve korumalarına doğru yürür. En azından hepsi yeterince uzakta duruyorlar, araca yaslanmışlar, böylece babam için beni gözetleyip gözetlemediklerini merak etmem gerekmiyor.

Kocama dönerek, dişlerimi sıkarak, "Eve gelip onu kovmana gerek yoktu. Lena ve Toni her saniye bizi izliyorlar," diyorum.

"Belki de senin güzel yüzünü grenli bir yayında değil, şahsen görmek istedim."

Biliyordum! Bizi izliyordu ve muhtemelen Cole'un açıkça kıcıma baktığı tüm konuşmayı görmüştü.

Kolumu ve raketimi uzatarak ona, "Eh, şimdi beni gördün ve tek arkadaşımı kaçırdın. Görev tamamlandı." diyorum.

"Hmm. Bugün her zamankinden daha kendini beğenmişsin prenses." Emin olamıyorum ama neredeyse bahse girerim ki, pilot gözlüklerinin arkasından gözlerini kısarak yüzümü inceliyor.

Ben vizör takmayı tercih ettiğim için onun gözlerini görememem ama onun benimkileri görebilmesi hoşuma gitmiyor. Her zaman ona yukarıdan bakmak zorunda olmam da adil gelmiyor. Lochlan söz konusu olduğunda her zaman dezavantajlı durumdaymışım gibi hissediyorum. Yine de, onun sorusuna doğruyu söylüyorum.

"Neden bahsettiğini bilmiyorum." Kendini beğenmiş değilim. Bana her zaman sırtan o.

"Oh, bence biliyorsun. Beni kıskandırmaktan zevk alıyorsun. Benimle alay etmekten. Beni baştan çıkarmaktan. Benimle dalga geçmekten."

"Belki de öyle." Bütün bunları yapmaktan büyük zevk aldığımı inkar etmeye gerek görmüyorum. Üstünlük hissettiğim tek an, Lochlan'ı manipüle ettiğim veya onu reddettiğim anlar.

O cevap vermediğinde, yansıtıcı lenslerin arkasından bana bakmaya devam ettiğinde, su sürahimi almaya dönüp, ona kıcıımı iyice görebilmesi için eğildiğinden emin oldum. "Ben de bugünlük işimi bitirdim. Duş zamanı."

Dikleşip kapıya doğru yöneldiğimde, Lochlan'ın nihayet güneş gözlüklerini çıkardığını görüyorum, sanki kıcıımı engelsiz bir şekilde görmek istiyormuş gibi. Ya da ona verdiği zararı.

"Evet, sen çok kirli bir kızsın," diyor kocam, beni korttan dışarıya kadar takip ederken. "Senin duşun altında çıplak durduğunu, köpüklerin göğüslerinden karnına ve izli kalçalarının arasına akışını izlemeye dayanamayacağımı biliyorsun."

Tabii ki duşumu izleyeceğini biliyordum. Beni neredeyse çıplak görebileceği tek fırsat bu. Umarım duş kabini buharla dolup vücudumun çoğunu onun görüşünden gizler. Eminim bu sis onu çileden çıkaracaktır. Ne kadar sinirleneceğini bilmek, Vegas güneşi altında tenis oynadığım saatlerden bile daha fazla beni tahrik ediyor.

Ana eve dönerken kısa yürüyüşte düşüncelerimi duymuş gibi, Lochlan arkamdan şöyle diyor: "Bacaklarının arasındaki o acıyı hafifletmek için oyuncaklarımdan birini denemek ister misin?"

Adi herif.

Ne zaman tahrik olduğumu her zaman biliyor gibi görünmesinden nefret ediyorum. Ama yine de, sadece kocamın yanında olmak bile beni ıslatıyor gibi görünüyor.

Kibirli piçin, utangaçlığımdan dolayı teklifini reddedeceğimi bildiğini bilerek, omzumun üzerinden ona bakıp "Tabii" diyorum.

Sanki gününü ben kurtarmışım gibi sırtıyor. "Lena'ya odana bir alet getirmesini söyleyeceğim. Kullanımını göstermemi istemezsin herhalde?"

"Teşekkürler, ama eminim kendi başıma halledebilirim," diye tatlı bir şekilde cevap veriyorum.

Sophie

Yirmi dakika sonra duşumu bitirip saçımı kurutuyorum. Hala göğsüme sarılmış havluyla yatak odasına gidiyorum ve söz verildiği gibi yatağın ayak ucunda bir fiyonk bağlanmış bir kutu buluyorum.

Kapağı kaldırıp nesneye bakıyorum... ve bununla ne yapmam gerektiğini hiç bilmiyorum.

Kırık bir ağaç dalı şeklindeki uzun, kalın bir alet ve yanında jelatinimsi bir şeyin olduğu bir tüp var.

Öğle molasında olan Lena veya Toni'ye sormaya gururum el vermiyor. Hayır, onlara sorarsam Lochlan öğrenir ve o seks konusunda uzman düzeyinin ötesindeyken benim bu konuda hiçbir şey bilmediğimi o pisliğe hatırlatmak istemiyorum.

Havluyu askısından çıkarıp yere düşürdüm, böylece Lochlan'ın dikkatini dağıtmış olurum ve ben de oyuncağı biraz daha inceleyebilirim. Daha uzun ve kalın olan tarafı tabii ki içime girecek ve sanırım tamamen içeri girdiğinde, daha küçük, çatallı antenler klitorisime değecek.

Jöle ise... Onu elime alıp arkasındaki açıklamayı okudum, "vücudunuzun doğal kayganlığını destekler" yazıyordu. Sanırım bu, cihazın içime daha kolay girmesine yardımcı olacağı anlamına geliyor.

Ancak, kayganlaştırıcıyı parmaklarımla mı içime sürmeliyim, yoksa oyuncağın üzerine mi sürmeliyim, emin değilim.

Her iki ürünü de elimde yatakta uzanarak, jeli içime giren kısma sürmeye karar veriyorum. Lochlan'ın şu anda beni izlediğini düşünmek bile beni çoktan ıslatmış durumda.

Daha önce odamda hiç bu kadar açıkça çıplak kalmamıştım, ama umarım bu aramızdaki dengeyi biraz sağlar. Ben seks oyuncağını denerken o sahip olamadığı şeyi görebilir.

Dildo ağır, sanki sadece şekliyle kalmamış gibi. Açılıp bir şeyler yapması gerekiyor. Titreşmesi gerekiyor sanırım. Üzerinde bulabildiğim hiçbir düğme olmadığı için Lochlan'ın ne zaman karar vereceğini göreceğim.

Beklediğimden daha fazla direnç gösteriyor ve içime sokmak beklediğimden daha uzun sürüyor. Gözlerimi kapatıyorum, izlendiğimi unutmaya çalışıyorum ve geçen gece SUV'nin kaputuna eğildiğimde Lochlan'ın beni önden arkaya yaladığı, sonra da dilinin ucuyla klitorisimi okşadığı anı düşünüyorum. Beni gerçekten tahrik eden şey bu.

Yavaş yavaş, oyuncağı hareket ettirmek, doluluğa alışmak kolaylaşıyor. Lochlan'ın bekaretimi aldığı geceki gibi bir acı yok. O gece her şey kötü değildi. Yine de, bu çok daha hoş.

Tamamen içeri girdikten sonra, antenler klitorisimi okşarken, sanki ona şimdi ne yapacağını sorar gibi kameraya bakıyorum. Kesinlikle tahrik oldum, ama orgazma yaklaşmış olduğumu sanmıyorum. Vücuduma bir şeyler sokmak hiç de eğlenceli değil. Ben daha çok...

Şaşkınlıkla nefesimi tutarak, lanet şey aniden içimde vızıldamaya başladığında oturur pozisyona geçiyorum. Sadece vızıldamakla kalmıyor, aynı zamanda... Aman Tanrım.

Cihaz, ben yönlendirmeden kendi kendine itmeye başlıyor. Yine yastığa yığılıyorum ve sırtım kavisleniyor. Serbest elim yanımdaki yorganı tutunmak için kavırıyor. Ucu da derinlerde dönüyor. Peki ya o antenler? Vay canına. Lochlan'ın dilinden daha hızlı titriyorlar ve beni gıdıklıyorlar. Aynı anda o kadar çok şey oluyor ki, bu çok yoğun ama iyi anlamda.

Başımı geriye yaslayıp gözlerimi tekrar kapatıyorum, bir elimi cihazın üzerinde tutarak yerinde kalmasını sağlıyorum ve Lochlan'ın ilk gece yaptığı şeyleri taklit eden hislerin tadını çıkarmaya çalışıyorum.

Aynı şey değil tabii.

Yakınından bile geçmiyor.

Soğuk silikon oyuncak, onun büyük penisinin içime bu kadar sert, bu kadar acil bir şekilde girmesiyle nasıl karşılaştırılabilir ki?

Alt dudağımı ısııyorum, orgazma yaklaşırken, içimde biriken baskı artıyor.

Lochlan'ın beni siktiği sırada bileklerimi başımın üstüne sabitleyerek beni tuttuğunu hatırlamak beni uçurumun kenarına getiriyor. O anı hatırlayınca parçalanıyorum.

Orgazmım Lochlan'ın verdiği orgazmlardan daha kısa, daha az yoğun görünüyor. Bütün bir havai fişek gösterisine kıyasla tek bir havai fişek gibi.

Sonunda beni dolduran onun erimiş boşalmasının eksikliği de ne yazık ki eksik, o kısmı sevmemem gerekse bile.

Zevk geçtikten sonra, o kadar hassaslaşıyorum ki, nefesimi toparlarken cihazı hızla çıkarıp yanımdaki yatağın üzerine atıyorum. Cihaz birkaç dakika daha titremeye devam ediyor ve sonunda tekrar kapanıyor.

Yine de kameraya bakmıyorum. Hayır, sadece biraz daha dinlenmek için orada yatıyorum ve Lochlan'ın parmakları, dili veya penisi içimde olsaydı ne kadar daha iyi olurdu diye düşünmemeye çalışıyorum.

Orgazm fena değildi, ama şimdi kendimi... yalnız hissediyorum. Kendime, bittiği için üzülüğümü söylüyorum.

Sonunda yataktan kalkıp dolaptaki büyük beden tişört ve pamuklu şortumu giyiyorum. Yatağa döndüğümde oyuncacı alıp banyoya götürüyorum ve sabun ve suyla yıkıyorum, bunun yeterince güvenli olacağını düşünüyorum.

Havluyla kuruladıktan sonra, kutusu içine geri koymaya başlıyorum, ama aniden elimde sallanmaya başlıyor ve banyo zeminine düşürüyorum.

Aptal şey.

Titreşim tekrar durana kadar bekledikten sonra onu kapıyorum. İki adım atmadan o tekrar çalıştırıyor. Bu sefer yemin ederim ki, oyuncak kendi kendine elimden fırlayıp yere atlıyor ve sanki ele geçirilmiş gibi zıplamaya devam ediyor.

Onu izlerken, onun tekrar durdurmasını beklerken, o pisliğin duvarların arkasından bana güldüğünü duyduğuma yemin ederim. Ve benim tecrübesizliğimle alay etmesinden çok nefret ediyorum.

Lochlan

Sophie'nin fallik seks oyuncacığını kullanırken açıkça rahatsız olduğu bir anda onu hazırlıksız yakalamak, olması gerekenden daha komik.

İkinci kez düşürdüğünde, kahkaha atıyorum. Sanki bunu duymuş gibi, karım banyonun köşesindeki kameraya dik dik bakıyor.

Bir kez kapandıktan sonra, tekrar açmak için düğmeye basmıyorum. O, onu kutunun üzerine tutana kadar basmıyorum. Bu sefer, oyuncak onun elinden düştüğünde, onun "Adi herif!" diye bağırdığını duyduğuma eminim.

Yine kahkahalara boğuluyorum. En son ne zaman bu kadar güldüğümü bile hatırlamıyorum. Belki de Sophie'nin çıplak mastürbasyonunu izleyerek mastürbasyon yaptığım için keyfim yerinde. Onun içine girmek istesem de, bu çok ihtiyacım olan bir rahatlamaydı. En azından telefon ekranındaki oyuncağın görüntüsünün şu anki hareketlerini taklit ettiğini izleyebiliyordum. Her bir itiş gördüm, ne zaman daha hızlı, ne zaman daha sert titreşeceğini, ne zaman klitorisini okşayacağını belirledim.

O lanet aletin benim ulaşamadığım yere ulaştığını kıskandığımı inkar edemem. Aslında, Sophie onu yıkamamış olsaydı, onu tekrar tatmak için yalayıp temizlerdim.

Neden karım bu kadar inatçı olmak zorunda?

Hayatımda hiç kimseyi kıskanmamıştım ama şimdi kıskandıklarımın listesi giderek uzuyor: sarışın üvey kardeşi, bir vibratör ve her odada benim olan şeye bakan her erkek.

Akşam yemeğinde, Sophie rahat bir tişört ve şort giymiş olarak yerine oturduğunda yanakları hala güzel bir pembe renkle parlıyor. O yanakları öpmek istiyorum, ama en çok da, ona bu az önce sevişmiş gibi kızaran yanakları veren vücut parçamın benimki olmasını istiyorum.

"Eğlendin mi?" diye sormadan edemiyorum.

"Eğlendiğimi bildiğine eminim," diye cevaplar, gözlerini bana kaldırmadan.

Ah, hala kendisiyle oynamaktan ya da çıplak vücudunun her santimini bana göstermekten utanıyor.

muhtemelen her ikisi de. Ona güvensiz olacağı hiçbir şey olmadığını söylemeden önce, Sophie şöyle diyor: "Ve artık *senin* vücudunun hiçbir parçasına ihtiyacım olmadığını biliyorum."

"Ne?" diye şaşkınlıkla soruyorum.

"Oyuncakla, ihtiyacım olanı elde etmek için *senin* kötü huylarına katlanmak zorunda kalmıyorum."

Orospu çocuğu.

Benim onu tatmin etmemdense oyuncağı mı tercih ediyor?

Hayır. İmkânsız. Yalan söylüyor. Öyle olmalı. Benimkinden veya dilimden ziyade titreşimli lastik bir penisi tercih ettiğine bir saniye bile inanmıyorum.

"Ne yazık ki vibratör seni tokatlayamaz, seni bağlayamaz ya da yemek masasının altında parmaklayamaz, böylece baban senin orgazm olduğunda inlemelerini duyabilir."

Şimdi Sophie, vücudunu bu kadar iyi tanıdığım, onu bu kadar tahrik eden tüm küçük şeyleri bildiğim için şok olmuş gibi bana bakıyor. Ve evet, yanakları daha koyu bir kırmızıya bürünüyor.

"Bunlar senin en sevdiğin fetişlerden bazıları, değil mi prenses?"

"Henüz fetişlerimin ne olduğunu bilecek kadar deneyimim yok," diyor. Sonra soruyor, "Senin fetişlerin neler?"

Ona gerçeği söyleseydim, kaçamayacağı veya beni durduramayacağı zamanlarda onu sertçe becermekle sürekli fantezi kurduğumu, bir daha bana dokunmasına izin vermeyeceğinden eminim. Yatak odama taktığım kelepçeler aptalca bir fikirdi. Sophie, bağlanıp bu şekilde kullanılmak isteyecek kadar masum. Muhtemelen romantizm ve mum ışığında sevişmeyi hayal ediyor, vahşi hayvanlar gibi sert bir şekilde sevişmeyi değil.

Onun sorusunu geçiştirerek, ona sadece "Sana uygulamanın bağlantısını ve şifresini mesaj atacağım, böylece yeni oyuncağınla çılgınca eğlenebilirsin" diyorum. Eğer o lastik penisi sikmeyi tercih ederse, o zaman... ben pes ederim.

Yarım saniye boyunca Sophie'nin yüzünde hayal kırıklığı belirir, cihazı benim kontrol etmeyeceğim için hayal kırıklığı. Ama bu muhtemelen sadece benim hayal gücümdür, çünkü o "Harika, teşekkürler. Su geçirmez, değil mi?" der.

"Evet."

Onun duşta durduğunu veya küvette uzanıp onu kullandığını hayal etmek, sikimin ön sıvısını akıtıyor.

Sophie ve sekse olan takıntım kesinlikle sağlıklı bir alışkanlık. Onu istemem, bulmam gereken bir bombacı, duruşma öncesi çözmem gereken bir hukuk davası ve babasından miras kalacak bir imparatorluk varken ihtiyacım olmayan bir dikkat dağınıklığı.

Sophie

Lochlan ve ben her gün birlikte kahvaltı ve akşam yemeği yiyoruz, ama o bana titreşimli oyuncağı verdikten sonra bir hafta boyunca birbirimizi sadece bu zamanlarda görüyoruz. Tekrar kullandığımdan değil tabii.

Bana kızgın görünebilir, ama bu, günümle ilgili milyonlarca soru sormadığı anlamına gelmez. Lochlan, ne kadar önemsiz olursa olsun, her ayrıntıyı duymak istiyor. Julia Townsend'ın tenis merkezinde kendimi meşgul ediyorum, böylece her akşam birkaç hikayem oluyor. Tesis, kapalı ve açık kortları ve birçok harika çocukla muhteşem.

İlk gün sadece diğer eğitimcilerin derslerini izledim, çoğunlukla ekipman konusunda yardım ettim. İkinci gün çocuklara yapıcı eleştirilerde bulunmama, vuruşlarını veya servislerini geliştirmeleri için ipuçları vermeme izin verildi. İlk başta tavsiyelerimin yararlı olup olmadığını merak ederek biraz tedirgin oldum. Kızlar ve erkekler, sanki tenis oyununun tüm sırlarını ben biliyormuşum gibi beni dikkatle dinlediler. Onların sadece önerilerimi dinlemekle kalmayıp, bunları uygulayıp gelişme göstermelerini görmek, küçük de olsa bir fark yarattığımı hissettirdi.

"Toplanma zamanı!" Julia'nın öğretmenlerinden biri olan Stacy kortlara seslenerek, altı ila sekiz yaş arası çocukların öğleden sonraki dersini sonlandırdı.

Bir sonraki ders için tenis toplarını toplamaya başlamak üzere tekerlekli arabayı aldığımda, iki küçük kız beni takip ederek toplama işime yardım ediyor.

"Umarım büyüdüğümde sizin kadar uzun olurum, Bayan Sophie," diyor kızlardan biri. Kızıl saçlı olanın adı Nora, sanırım.

"Ben de," diye onaylar arkadaşı Ellie, başını sallarken at kuyruğu sallanıyor. "Ve sizin kadar güzel. Erkek arkadaşınız var mı, Bayan Sophie?"

"Ah, şey, pek sayılmaz. Ama bir nevi kocam var sayılır."

"Evliymişsin!" diye bağıyorlar, ben de tenis toplarını toplamak için eğiliyorum.

"Evet, evliyim."

"Bu bileziği sana o mu verdi?" Nora, küçük parmağıyla taşları dürterek sordu. Tenis kortunda bu bileziği takmamam gerekirdi ama çok güzel olduğu için evde bırakamadım ve düşmeyecek kadar sağlamdı. "Bunlar gerçek elmas mı?"

"Evet, o verdi ve gerçekler," diyorum ve bileğimi ona daha yakından bakması için uzatıyorum.

"Vay canına. Çok zengin olmalı!" diye haykırır Ellie, beni güldürür.

"Çok zengin," diye onaylıyorum. "Bana gölgelikli bir tenis kortu yaptırdı."

Ellie bana gülümser. "Seni gerçekten çok seviyor olmalı."

"Sanırım bunun için nedenleri var," diyorum onlara, çocuklara onun benim bacaklarımın arasındakini ve babamın onun varisi olmam için verdiği onayı satın almaya çalıştığını açıklamaya çalışmak yerine.

"Ellie, Nora, aileniz geldi!" diye bağıır Stacy.

"Haftaya geri gelip backhand'ime yardım eder misin?" diye sorar Nora.

"Tabii ki," diye onaylarım. "O zaman görüşürüz." Onlara el sallayarak veda ederim ve duvarların boyunca dağılmış tenis toplarını toplamaya devam ederim.

"Hepsi bitti," diyorum, arabayı ekipman istasyonuna geri götürürken.

"Teşekkürler, Sophie," diyor Stacy. "Ve merak etme, sonsuza kadar top kız kalmayacaksın."

"Sorun değil," diye gülümseyerek onu teselli ediyorum.

"Yakında kendi derslerini vereceksin." "Oh, onu bilemem."

"Neden olmasın? Öğrenciler senin hakkında sadece iyi şeyler söylüyorlar. Onlara tavsiyelerde bulunduğunda bile *seni* dinliyorlar. Onlara talimatları uygulatmak her zaman kolay olmuyor. Çoğu, bütün gün başka bir yetişkinin ne yapmaları gerektiğini söylemesini dinlemektense, kendi istediklerini yapmak istiyor."

"Onları suçlamıyorum. Buraya sadece eğlenmek için geliyorlar, mükemmel tenis dahileri olmak için değil."

"Eğlence harika, ama bazıları için tenis bursu yoksulluktan kurtulup üniversiteye gidebilmenin tek yolu olabilir."

"Gerçekten mi?"

"Gerçekten. Onların sadece tenisle yatıp kalkmalarını istediğimizden değil. Sadece yetenekli ve kararlı olanların bu yeteneklerini mümkün olduğunca ileriye götürmelerini istiyoruz."

"Bu tür şeyleri hiç düşünmek zorunda kalmadım," diye itiraf ediyorum.

"Doğrusu, ben de," diyor Stacy gülümseyerek. "Şanslıydık."

"Sanırım öyle," diye katılıyorum. "Nora ve Ellie, kocamın çok zengin olduğunu düşünüyor."

"Çok tatlılar. Ve yanılmıyorlar. Julia bu fikri ilk kez ortaya attığından beri Dunne ailesi merkezin en büyük bağışçıları."

"Gerçekten mi?"

"Bağışlar kamuya açık değil, ama ofiste her zaman kağıt izleri oluyor."

"Neden bağışlarını gizli yapıyorlar?"

Stacy kaşlarını kaldırdı. "Dunne ailesinin servetini nasıl kazandığını herkes bilir."

"Elbette." Çocuklar için bir tenis merkezi, genelev imparatorluğuyla herhangi bir bağlantı kurmak istemez. "Dunne ailesinin bağışları ne kadar büyük?" diye sormadan edemiyorum.

"Muhtemelen bileğinizdeki bilezik kadar."

"Değerinin ne kadar olduğunu hiç bilmiyorum," diye dürüstçe söylüyorum. "Çok mu?"

"Bahse girerim o elmas, şu anda içinde bulunduğumuz bu binayla değeriyle aynıdır." "Gerçekten mi?"

"Gerçekten. Ama ikimiz de paradan daha önemli şeyler olduğunu biliyoruz." daha önemli şeyler olduğunu biliyoruz."

"Kesinlikle parayla satın alınamayacak şeyler vardır," diye katılıyorum. Ve ben de onlardan biri olduğumu düşünmek istiyorum.

Lochlan neden doğru fiyata satın alınabilen, fahişelerinden biri gibi biriyle birlikte olmak istesin ki?

Tabii... onun tek bildiği şey bu değilse - seks karşılığında para ve güzel şeyler alan kadınlar. Annesi hakkında hiç fazla konuşmaz, bu da annesinin babasıyla sadece onun serveti için birlikte olup olmadığını merak etmeme neden oluyor.

Bu beni ilgilendirmez. Ve sorsam bile, kocamın bana hayatı hakkında bir şey anlatacağını sanmıyorum.

Lochlan kahvaltı ve akşam yemeğinde benimle konuşmaya tahammül gösterse de, benden tek istediği şey babamın imparatorluğu ve

seks.

Para, güç ve seks, onun tek istediği şeyler. Ve ben onun fahişelerinden biri olmayı reddediyorum.

Lochlan

Sophie'nin kendini tatmin ettiğini izlediğim öğleden sonra üzerinden bir hafta geçti. Onu çıplak gördüğümünden bu yana yedi gün geçti. Video gözetleme sisteminden onu birkaç kez kontrol etmeme izin verdiğimde, tamamen giyinikti ve oyuncağı hiç kullanmıyordu, bu da beni çok hayal kırıklığına uğrattı.

Çoğu erkek benim yerimde olmak isterdi, iki güzel çıplak sarışının kavgasını izlemek için, ama ben evde, beni iğrenç bir piç olarak gören bir kadınla akşam yemeği yemeyi tercih ederim.

"Peki patron, bu kaltakla ne yapacaksın?" diye soruyor Dana. Onun ve Tricia'nın neden birbirlerinin gözlerini tırmalamaya çalışarak saçlarını çekiştiğini anlatan iki tarafın da hikayesini dinledim. Görünüşe göre Dana, Tricia'nın düzenli müşterisini, başka biriyle randevusuna geç kaldığı için almıştı. Dana o adamı çalmaya çalışmamalıydı, ama Tricia da randevusuna geç kalmamalıydı. İkisi de yüzlerinde kanayan kırmızı izler olduğu için bu gece ve önümüzdeki birkaç gece çalışamayacaklar, bu yüzden son kararımı veriyorum. Ve hala neden burada olduğumu merak ediyorum.

"İkiniz de kovuldunuz. Eşyalarınızı toplayın ve bu gece buradan gidin," diyorum onlara, ki bu sözlerim küfürler ve öfkeli alaylarla karşılanıyor. Bu yeri iyi yağlanmış bir sperm makinesi gibi işletmek için maaş alan evin patroniçesi Mary'ye dönerek soruyorum, "Neden beni bu işe karıştırmadan halledemedin?"

"Çünkü Tricia ve Dana en çok kazanan iki çalışanımız," diye açıklıyor, iki kadın tekrar ağlamaya ve birbirlerini itmeye başlarken kırışik ellerini ovuşturuyor.

"Yeter!" diye bağıriyorum onlara. Mary'ye, "Ne olmuş yüksek kazanıyorlarsa? İkisi de üçüncü kez aynı hatayı yaptılar, bu yüzden işleri bitti" diyorum.

"Müşterilerine ne diyeceğiz?"

"Onlara ne söyleyeceğin umurunda değil, onların da umurunda olmayacak. Sızlanırlarsa, ilk seks için başka bir kız seçmelerini söyle. Ama her halükarda, bu ikisi işleri bitti. Kurallar var ve bunlar kimse için değişmez

. Kuralların olmasının sebebi, benim buraya gelip bu işlere karışmamam için. İşini yap Mary, yoksa bir dahaki sefere buraya geldiğimde, senin yerine geçecek birini bulmak için gelmiş olacağım."

"Evet, efendim. Çok özür dilerim. Bir daha olmayacak," diye gözleri parlayarak söz verir.

"Şimdi onları giydir ve buradan çıkar."

Yıkılmış yatak odasından çıkıp, Owen ve korumaların beni beklediği merdivenlerin yarısına kadar indiğimde telefonum çaldı. Sophie'nin korumaları veya Warwick dışında kimsenin aramasını muhtemelen görmezden gelirdim.

"Evet?" diye cevap veriyorum.

"O halkla ilişkiler şirketini tutmak işe yarıyor. Snow White ile evlenip onu bağış toplama etkinliğine götürmek, sana söylediğim gibi işe yaradı," der avukatım, hemen konuya girerek. Karımın Disney prensesine benzediğini düşünmesine de şaşırmadım. "Avukatlar, bir hafta sonra ikimizle bir uzlaşma görüşmesi yapmak için bir araya gelmeye karar verdiler."

"Bu iyi bir şey, değil mi? Mahkemeye gitmektense?"

"Eğer oturup yüz yüze rakamları konuşmaya hazırlarsa, muhtemelen olabilecek en iyi şey bu. Ama bizim Los Angeles'a gelmemizi istiyorlar."

"Siktir. Tamam. Bana bilgileri gönder. Uçuş ayarlamalarını yaparım," diye kabul ediyorum.

"Harika. Lochlan? Fazla umutlanma. Tahminimce, yine de üç veya dört yüz milyon dolarlık bir kayıp yaşayacağız."

Telefonu kapattıktan sonra bu kadar büyük bir zararı kafamda sindiremiyorum. Ve şu anda bunu yapmak da istemiyorum.

Lobide Owen ve Shana'nın samimi bir şekilde sohbet ettiğini gördüm, kardeşim ise ortalarda yoktu.

"Flynn nerede?" diye soruyorum.

"Sence nerede?" Owen gülerek çenesini ikinci kattaki odalara doğru kaldırır.

"Biz gidiyoruz. Eve dönüş için bir araç bulabilir," diyorum ona. "Ve bugünden bir hafta sonra için bir uçak bileti ayırtmanı istiyorum. Warwick ayrıntıları gönderecek."

Kapıdan çıkmak için döndüğümde, Shana "Loch, bekle!" diye bağıyor. "Ne?" diye bağıyorum ona.

"Gitmeden önce beni ziyaret etmeyecek miydin?"

"Hayır, akşam yemeği için eve, *karımın* yanına gitmeye çalışıyorum," diye hatırlatırım ona, her ne kadar artık evli olduğumu çok iyi bildiğini bilsem de. "Ama Owen kalabilir."

İkincim, şüphesiz eğlenceye katılmak için ağzını açarken, Shana onun yanından geçip bana doğru yürüyerek, dokunacak kadar yaklaşır, ama lanet ellerini kaybetmek istemiyorsa daha iyi bilir. "Buradayken, biraz da... hayal kırıklıklarını atabilirsin." Sanki benim hayal kırıklıklarımın çok paramı önemişiyormuş gibi bana dudak büküyor.

"Neden bahsediyorsun?" diye soruyorum. Tabii, seks yapamadığım için normalden daha gerginim, ama bu kadar bariz bir şekilde cinsel tatminsizlik yaşadığım belli olamaz.

"Hadi ama Loch. Söylentiler var," diyor yumuşak bir sesle.

"Söylentiler mi?" diye ters bir şekilde soruyorum ve geniş omuzlarını silken Owen'a bakıyorum.

"Görücü usulü evliliğinin sadece bir iş anlaşması olduğu, genç karının hala seninle yatmadığı ve senin ona zevk verdiğin ama karşılığında hiçbir şey almadığın söylentileri."

"Bunu sana kim söyledi? Sen mi söyledin?" diye Owen'a soruyorum. "Tabii ki hayır."

Evet, bu doğru olabilir, ama kimseyi ilgilendirmez. "O zaman kim? Flynn mi? Malikanenin bir muhafızı mı? Onlara kendi işlerine bakmalarını öğretirim!"

"Kim olduğunu hatırlamıyorum," diyor Shana alt dudağını ısırarak. "Aslında birkaç kız duymuş. Herkes biliyor gibi görünüyor. Karını diz çöktüremediğin halde, ona onca elmas aldıktan sonra bile, korkutucu patron rolünü oynamak senin için zor olmalı..."

Shana'yı boğazından yakalayıp en yakın duvara yapıştırıyorum. "Kapa lanet olası çeneni."

"Sakin ol Loch," Owen bize yaklaşırken beni uyarmaya çalışıyor. "Bu gece iki kızı kaybettin. Üçüncüye gerek yok."

"Yap şunu," diye fısıldadı Shana. "Öfkeni benden çıkar. Neye ihtiyacın olduğunu çok iyi biliyorum."

"Öyle mi? Neye ihtiyacım var?"

"Sen ağzımı sikerken dudaklarım büyük sikini sarar. Beni istediğin gibi bağlayabilirsin..."

"Bu, ölü bir fahişeyi gömmekten daha eğlenceli görünüyor, değil mi Loch?" diye sorar Owen.

Onun, *benim hoşlandığımdan* değil, *kendisinin hoşlandığından* bahsettiğini fark ettim, sanki benim sapkınlığım, gerekliyse tolere edilmesi veya katlanılması gereken bir şeymiş gibi. Gerçek şu ki, Shana'nın veya başka bir kadının neyi sevdiği benim için hiç önemli olmadı. Onlarla seks yapmak her zaman benimle ve benim bencil arzularımla ilgiliydi. Beni tahrik eden şeylerle.

Sophie'den farklı olarak.

Karımın neye ihtiyacı olduğunu, onu nihayet yatağıma atmak için ne yapmam gerektiğini öğrenmek için her şeyi yapardım.

Onun şaplak atılmasından hoşlandığını düşünsem de, ona tekrar kemerle vurmak kadar aptal değilim. Narin ve masum görünebilir, ama kafasına koyarsa, söz verdiği gibi uykumda beni boğarak öldürmenin bir yolunu bulacağından hiç şüphem yok.

Ve bu gece başka bir kadınla yattığımı öğrenirse, bu prensesimi çılgın bir orospuya dönüştürmeye yetebilir.

Sırf o çizgiyi geçmeyi reddediyorum diye, acımı dindirirken canlı porno izlemem gerektiği anlamına gelmez.

"Acaba beyaz tenis eteğin var mı?" diye soruyorum Shana'ya, boğazını bıraktığımda.

Sophie

Tenis merkezinde geçen uzun bir günün ardından temizlik yaptıktan sonra, saat yediyi birkaç dakika geçe yemek odasına girerim ve huysuz Lochlan'ın beni beklediğini umarım. Ama masanın başındaki koltuğu boştur ve onun için bir yer bile ayarlanmamıştır.

"Lochlan az önce mesaj attı," diyor Lena arkamdan içeri girerken. "Bu akşam yemeğe yetişemeyecek."

"Oh," diyorum, ona dönüp odama geri dönmeye hazırlanırken. "O zaman ben de o gelene kadar yemek için bekleyeceğim. O kadar aç değilim," yalan söylüyorum.

Lena yüzünü buruşturur. "Seni özellikle beklememeni söyledi."

"Beklememi istemiyor mu?"

Telefonuna birkaç kez dokunduktan sonra telefonu bana çevirir ve Lochlan'ın gönderdiği mesajı gösterir.

"Vay canına. Yani, bu gece geç saatlere kadar eve gelmeyecek mi? Nerede o?" Mesajında bu bilgiyi görmemiştim.

"Söylemedi."

"Tamam, ama nerede olduğunu veya ne yaptığını biliyor musun?" Lena bana cevap vermediğinde, sessizliği yeterli bir cevap oldu. "Muhafızlar gün boyunca birbirleriyle iletişim halindeler, yani nerede olduğunu biliyorsun, değil mi?"

Lena tek kelime etmedi, ben de onun uzun boylu vücudunun arkasından Toni'ye sordum. "Sen söyler misin?"

Gözleri benden Lena'ya kayar, Lena da ona dönerek sanki onu sindirmek istercesine bakar.

"Üzgünüm Sophie," diye mırıldanır Lena.

"Evet, üzgünüm Soph. O patron," diye ekliyor Toni. "Nasıl olduğunu bilirsin."

Alaycı bir şekilde başımı sallayıp sırayla ikisine de sert bir bakış atıyorum. "İkinize inanamıyorum! Bizim..." Arkadaş olduğumuzu söylemek üzereydim, ama Lena ve Toni benim arkadaşım değiller. Lochlan onlara beni korumaları için para ödüyor. Sadakatleri her zaman maaşlarını ödeyen adama olacak.

Ve şu anda çok huysuz bir ruh halinde olduğumdan, onlara ve nerede olduğu belli olmayan kocama kızgın olduğumdan, gerçekten çok kötü bir şey yapıyorum.

"İçinizden biri tenis kortunun ışıklarını açabilir mi? Birkaç saat, muhtemelen hava kararınca kadar top oynamam lazım."

"Şimdi mi?" Lena sorarken Toni de "Hava saatlerce kararmayacak ki!" diye bağıyor.

"Oh, doğru. Evden çıkarsam ve Lochlan evde olmazsa, benimle kalmanız gerekir. Çok üzgünüm." Giyinmeye gitmeden önce, değersiz özürlerimi yüzlerine çarpmaktan biraz zevk alıyorum. "Umarım ikinizin de bu gece planı yoktur."

Toni ve Lena'yı bu gece çalıştırdığım için kendimi oldukça kötü hissediyorum. Lochlan'a olan öfkemi onlardan çıkarmamalıyım. Sadece, bu gece yalnız kalmak istemedim ve neredeyse iki haftadır her gün onlarla geçirdikten sonra, işleri olsa bile benimle birlikte olmaktan hoşlandıklarını aptalca düşündüğüm için biraz kızgınım.

Yıllarca evde tek başıma kaldıktan sonra, arkadaşlarımın olması ve rahat sohbetler etmek hoşuma gitmişti. Babamın tuttuğu korumalar benimle hiç konuşmazlardı, muhtemelen babam onlara yasaklamıştı. Bunun için mutluyum, çünkü bu sayede kimin için çalıştıklarını ve neden orada olduklarını hiç unutmadım.

Dürüst olmak gerekirse, Toni ve Lena'nın, bahçede görevli birçok güvenlik görevlisinden ikisine beni bakmalarını isteyip eve gitmelerini engelleyecek hiçbir neden yok.

Yarım saat sonra ben de bunu önerdim, ama Lena bana Lochlan'ın kalmaları gerektiğine dair bir kuralı olduğunu ve bunu çiğnemek istemediğini söyledi.

O piç kurusu nerede olabilir ki bana söylemiyorlar?

Nerede olursa olsun, iyi bir yerde olmadığı açık, yoksa neden benden saklasınlar ki?

Adi herif.

Lochlan bana vibratörü verdiği öğleden sonra beri bana karşı mesafeli davranıyor. Yani, her zamankinden daha mesafeli. Hala günümün nasıl geçtiğini soruyor, ama bana ya da başka bir şeye dokunmaya çalışmıyor. Çoğunlukla iyileşmiş olan kığım bunun için minnettar. Ama yine de onu özölüyorum.

Onun küfürlü ağzını özölüyorum; beni tatmak istermiş gibi gözleriyle beni yiyip bitirmesini özölüyorum; bana her dokunduğunda hissettiğim muhteşem duyguyu özölüyorum.

Onan bu tür şeyler istemek aptalca. Dikkatli olmazsam, onun sihirli dili veya yetenekli parmakları arasında kendimi kaybedip onunla seks yapabilirim. Hiç şüphesiz yine korunmasız seks olur, o da fahişeleriyle kim bilir ne yapmaya devam eder. Bu ay hamilelik olasılığını artırmak için hiçbir neden yok. Bir kez yeterdi. Bir kez yeterli olabilir, çünkü adet dönemim hala gelmedi.

Manipölatif pislik.

Öfkemi toplara vurarak dışa vurmakla o kadar meşgulüm ki, Lena'nın bana ne dediğini anlamıyorum. Tek bildiğim, onun ve Toni'nin aniden kortta bana doğru koşarak toplardan kaçtıkları.

"Ne..." diye sormaya başlıyorum, ama Lena beni yakalayıp patates çuvalı gibi omzuna atıyor. Korttan çıkarken tenis raketim çite takılıyor ve onu kaybediyorum. "Hey! Ne yapıyorsun?" diye soruyorum, ama Lena "Solunda!" diye bağıyor.

Onun uyarısının ardından hızlı silah sesleri duyulur. "Bekle!"

Lena, yüksek bir *patlama* sesinden hemen önce bağıırır.

Bütün dünya etrafımda dönüyor gibi. Yüzüm ve karnım yere o kadar sert çarpar ki ciğerlerimdeki hava boşalır. Lena'nın hatırı sayılır vücut ağırlığının üstümde olması, oksijen eksikliğimi daha da artırır.

Ona ne olduğunu sormaya ya da kalkmasını istemeye zahmet etmiyorum. Yanık bokun keskin kokusu burnumu ve boğazımı yakıyor.

"Bir başka drone geliyor!" Toni yakınlardan çılınca bağııyor gibi geliyor.

Drone mu? Uzaktan kumandalı uçan robot aletleri mi? Neden o küçük şeylerden biri için bu kadar endişeli görünüyor?

"Ne yapmalıyım Lena?" Sesi daha yakın, neredeyse panik halinde, üstüne danışıyor.

"Zaten patlayacaksa, daha fazla yaklaşımadan o lanet şeyi vurmaya çalış!"

Daha fazla silah sesi duyuluyor ve bu sefer bir şeyin yere çarptığını hissedebiliyorum. Lena'nın vücudu üzerimde olsa da, patladığı yerden yayılan parlak alevleri görüyor ve yüzümde onun ısınısını hissediyorum.

Lena, ışığın parlaklığı ve ısısı azalsın diye ikimizi de döndürüyor, tam o sırada Toni bağıyor: "Daha kaç tane var lan? Siktir! Lena, saçın yanıyor!"

Oh, lanet olsun.

Ateşi söndürmek için onun kollarından kurtulmaya çalışıyorum, ama demir gibi kolları beni bırakmıyor.

"Yaptım, yaptım!" diyor Toni. Umarım Lena'nın saçındaki yangın söndü demek istemiştir.

Uzakta, daha fazla patlama ve siren sesi duyuyorum.

"Sonunda biraz yardım geldi! Kapıda birini yakalamışlar galiba," diyor Toni rahatlamış bir sesle. Sonra, "Onu içeri taşımamız. Burada kolay hedefiz. Şu anda başka bir şey görmüyorum."

"Onu canlı canlı yanabileceği veya çöküntü altında ezilebileceği bir yere götürmeyeceğim!" diye tartışır Lena. Bu iki seçenek de pek eğlenceli gelmiyor, ama bahçenin ortasında öylece kalamayacağımızı da biliyorum.

"Peki, o zaman onu arabaya koyup buradan uzaklaşabilir miyiz?" Toni telaşla sorar.

"Evet! Gruba mesaj at, biri buraya arabayla gelsin!"

Benim fikrimi sormadan benimle ne yapacaklarını tartışmaları çok garip. Açıkçası, şu anda kafam tamamen boş. Aklıma iyi bir fikir gelmiyor. Tek düşünebildiğim, belki de babamın beni ve kız kardeşlerimi kilitli tutması doğrudur. Böyle bir drone saldırısını öngörmüş olsaydı, çatı katında tenis oynamama asla izin vermezdi.

Ve Lochlan evde olsaydı, evimiz yanarken ikimiz de ölmüş olur muyduk?

Her şey sakinleşmiş gibi görüldüğü anda, Toni "*GELİYOR!*" diye bağıır.

Lochlan

Shana'nın kıcı ve amcığı tenis eteğı ve külotsuzken harika görünebilir, ama Owen'ın sikini emirken çok agresif davranıyor.

Elbette, o eğleniyor. Onun onu o kadar hızlı boşaltacağına ve kendini utandıracağına hiç şüphem yok. Ama bu benim için hiçbir şey ifade etmiyor. Sikim hala yarı sert ve hala pantolonumun içinde. Arkalarından gördüğüm manzara, Shana'nın yüzünü ve neyse ki Owen'ın sikini göremediğim için, birkaç dakika boyunca bunun tatlı, masum Sophie'nin oral seks yaptığı gibi davranmamı sağlayacağını umuyordum.

Kendimi Owen'ın yerine koymak yerine, tek düşünebildiğim, karımın eteğıyle *önünde* diz çökmüş hali, Owen'ın at kuyruğunu tutup ona iyi bir fahişe gibi sikini almasını söylemesi. Bu çok sinir bozucu.

Yatak odasının kapısının çalınması hoş bir dikkat dağınıklığı. En azından benim için. Shana ve Owen duymuyorlar ya da umursamıyorlar. Onlara yapmamalarını söylediğim halde bizi rahatsız edecek kadar aptal olan kişiye yeni bir tane daha patlatacağım için rahatladım. Sophie'nin birkaç hafta içinde bir şekilde zihnimi ve sikimi kırmayı başardığını düşünmeye devam etmektense bağırmak daha iyi.

"Ne dedim ben lan?" Kilidi açıp kapıyı sertçe açarken homurdanıyorum.

Bunun, benimle en uzun süredir birlikte olan ve tüm güvenlik ekibimin sorumlusu olan Wolfe değil, yeni gardiyanlardan biri olacağını düşünmüştüm.

"Özür dilerim efendim," diyor, yüzünün tüm renginin kaçtığını fark etmeden önce.

"Ne oldu?" diye soruyorum, kapıyı çaldığına göre durumun ciddi olduğunu biliyorum. Hayat memat meselesi, ancak o zaman işimi bölmeye cesaret edebilir.

"Malikaneye hava saldırısı düzenlendi."

Saldırı kelimesini duyduğumda, aklımda milyonlarca düşünce dolaşmaya başladı. Kalbim göğsümde güm güm atarken, kravatım birdenbire beni boğuyormuş gibi hissettim. Düğümü gevşetmek için elimi uzattım ve panik halimi yatıştırmaya çalışarak mantıklı düşünebilmek için çaba gösterdim.

"Yaralanan var mı? Sophie..." Cep telefonumu cebimden çıkarıyorum, ama mesaj yok, arama yok.

"Şu anda tek bildiğim, güvenlik görevlilerinin panik içinde, durmaksızın drone'ları vurdukları."

"İHA'lar mı?"

İlk başta bu ciddi bir şey gibi gelmiyor. En kötü ihtimalle biri beni gözetlemeye çalışıyor.

Ama sonra savaş bölgelerinde kullanılan insansız hava araçlarını hatırlıyorum, bombalar taşıyan, hedeflerine ulaştıklarında kendilerini imha eden kamikaze insansız hava araçlarını.

"Owen! Gidelim," diye arkamdan sesleniyorum.

Gitmek için bir adım atıyorum ama Wolfe beni geçmem için yerinden kıpırdamıyor. Hatta beni durdurmak için avuçlarını kaldırıyor. "En kötüsüne hazırlıklı olmalısınız efendim." Wolfe pragmatik biridir, asla abartmaz veya paniğe kapılmaz. Her şeyin mahvolduğunu düşünmek ona göre bir şey değil. Mülkü koruyan özenle oluşturulmuş güvenlik önlemlerinin bozulduğunu düşünmek de öyle.

"Neden en kötüsüne?"

"Ben raporu aldığımda Sophie hala tenis kortundaydı."

Kafamı sallıyorum; yanlış bilgilendirildiğinden eminim. "Sophie, ışıkları taktırmış olmama rağmen geceleri korta çıkmaz."

"Bu gece çıktı," diye cevaplar. Söylemesine gerek olmayan şey, muhtemelen ben akşam yemeği için eve gelmediğim için tekrar dışarı çıktığıdır. Ben orada değildim.

"Seni... pis... lanet... fahişe! *Siktir!*" Owen arkamdan bağırıyor, ayrılacağımız emrimi görmezden geliyor.

"Gidelim," diyorum Wolfe'a, Owen'ın Shana'nın ağzından sikini çıkarmasını ya da Flynn'in eğlencesini bitirip bitirmediğini görmek için beklemeyi reddediyorum. Bana kalırsa eve yürüyerek gidebilirler.

Merdivenlerden aşağı koşarak SUV'ye doğru giderken, kendimi en büyük pislik gibi hissediyorum. Sophie ile evde olmam gerekirken, tüm yerler arasında, sperm, ucuz parfüm ve ter kokan bu iğrenç cehennemdeyim.

Ve orada olmadığım için, onun sürekli reddetmesinden dolayı hayal kırıklığına uğradığım için, onu bir daha asla göremeyebilirim.

Hayır, o iyi olmalı. Toni ve Lena akıllıdır. Ben yapamadığım sürece onu güvende tutacaklardır.

Şu anda, Sophie'nin tenis kortunda gülümseyip mutlu olduğunu görmek için her şeyi verirdim, dünyada en çok sevdiği şeyi yaparken, onu hayal kırıklığına uğrattığım için bir daha benimle konuşmasa bile.

Lena'nın numarasını aratıp telefonu kulağıma dayadım ve ön tarafta çalışır durumda bekleyen SUV'ye binmeden önce telefonu çaldırdım.

Dördüncü çalınıştta cevap verdi, ki bu dört kez fazla. "O güvende. Onu mülkten çıkardık."

"Tanrıya şükür," diye mırıldanıyorum ve derin bir rahatlama nefesiyle iç çekiyorum.

"İşte burada," diyor ve telefonu Sophie'ye uzatıyor.

"Lochlan?" Sesi titriyor, korkmuş, ilk gece odasında karşılaştığım, önümde sinen kırılgan kız gibi. Bundan çok nefret ediyorum. Beni deli ediyor olabilir, ama benim saçmalıklarına katlanmayan, daha güçlü, daha sert Sophie'yi seviyorum.

"İyi misin? Yaralandın mı?"

"Hayır. Sanmıyorum. Lena'nın saçları alev aldı. Tanrım, bu gece burada kalmana neden olduğum için çok üzgünüm." Şu anda muhtemelen güvenlik görevlileriyle konuşuyor, onlardan özür diliyor, ama özür dilemesi gereken kişi benim.

Arka planda Lena'nın ona "Özür dilemeyi bırak. Eğer o şeyler sen evdeyken düşseydi, hayatta kalamazdın ve Lochlan beni paslı bir bıçakla deşerdi" dediğini duyuyorum.

"O haklı," diyorum Sophie'ye. "Bu olay için ve orada olamadığım için çok üzgünüm."

"Neredesin? Neden eve gelmedin?" diye soruyor o yumuşak, kırılgan ses. soruyor.

Ona gerçeği söyleyemem. Eğer bilseydi, kimseye dokunmadığımı asla inanmazdı kimseye dokunmadığımı asla inanmazdı ve Owen'ın sikini yalatmasını izlediğimi söylersem, en kötüsünü düşünür.

"İş toplantısında'ydım," diyorum ki bu tamamen yalan sayılmaz.

"Çalışanlar son kez işleri batırdılar ve kovulmak zorunda kaldılar."

"Oh," diye cevaplar ve benim yarı doğruyu söylediğime inanıp inanmadığını anlayamam. "Neredesin?" diye sorarım.

"Havaalanına gidiyoruz. Toni, drone'ların uçmasına izin verilmeyecek tek yerin burası olduğunu söyledi."

"Güzel. Birkaç dakika sonra orada buluşuruz, tamam mı?" "Tamam."

Ona söylemek istediğim milyonlarca şey var, ama nasıl söyleyeceğimi bilmiyorum. "Görüşürüz," diyorum ve kendimi zorlayarak telefonu kapatıyorum.

"Beni mümkün olduğunca çabuk havaalanına götür," diye sürücü Wade'e söylüyorum. "Nerede bekleyeceklerini öğren," diye yolcu koltuğundaki Wolfe'a talimat veriyorum.

"Peki, efendim."

Wade'in tüm trafik kurallarını çiğnemesi sayesinde yarım saatlik yol yirmi dakikaya indi. Yine de yirmi dakika çok uzun.

Havaalanına vardığımızda adamlarıma, "Sophie'yi alıp buraya getireceğim. Sonra ben bu gece nerede uyuyacağımızı bulana kadar siz yolunuza devam edin," diyorum.

Şu anda Sophie'yi görmek, onu kollarıma almak ve bir daha asla bırakmamak dışında başka bir şey düşünemiyorum.

"Hemen ileride," Wolfe, Wade'e, SUV'lerimizden birinin kalabalık otoparkta diğer araçların arasında durduğu ve ortama uyum sağlamaya çalıştığı yönü gösterir. Aracı onların arkasına park eder ve sanki Wolfe onlara planı söylemiş gibi, Lena ve Toni Sophie'yi arabadan indirip bize doğru koşarlar.

Kapıyı açarak onu kollarıma alıyorum. Bir kez olsun, Sophie çekinmiyor ya da uzaklaşmaya çalışmıyor. Sophie ona sarılmama izin veriyor, hatta kollarını sırtıma dolayarak beni sıkıca sarıyor.

"Hareket etmeye devam etsek iyi olur patron," diyor Lena, ben donakaldığımda her zamanki gibi profesyonelce.

"İkinize de teşekkür ederim," diyorum kadınlara, sonra Sophie'yi diğer araca götürmek için bırakıyorum. O arka koltuğa biniyor, ben de hemen arkasından. Wade, kapım tam kapanmadan arabayı hareket ettiriyor. Hızlanmanın sarsıntısı Sophie'yi nefes nefese bırakıyor. Parmakları, sanki ona güven veriyormuşum ya da en azından varlığımla onu rahatlatıyormuşum gibi, bacağıma ölümcül bir şekilde tutunuyor. Belki de arka koltukta tutunabileceği tek şey bendim.

Otoyolda sorunsuz bir şekilde ilerlerken bile elini bir kez bile gevşetmediğinde, onun dokunuşuna ne kadar aç olduğumu fark ediyorum. O bana dokunduğunda bundan zevk aldığımı.

Genelde buna izin vermem. Bugüne kadar birlikte olduğum kadınlar için bu her zaman çok sahte ve zorunlu gelmiştir. Ama Sophie onlar gibi değil. Bugüne kadar bana hiç öylesine dokunmadı

bana dokunmazdı ve bir şey istediği için asla dokunmazdı.

Cesaretimi toplayıp, kolumu sırtına dolayarak onu yanıma çekmeye çalışıyorum.

O sadece kucaklamayı kabul etmekle kalmaz, aynı zamanda vücudundaki gerginliğin bir kısmı da benim yanımda gevşeyerek azalır, hatta başının yanını omzuma yaslar. Derin bir nefes alıp, lavanta ve gül kokulu şampuanının kokusunu içime çekerek, yıpranmış sinirlerime onun hayatta olduğunu ve bir mucize eseri zarar görmediğini hatırlatırım.

"Sorun yok. Sen iyisin," diye onu sakinleştiriyorum ve başının üstüne bir öpücük konduruyorum.

O titrediğinde rahatlamam kısa sürer. Hala kolsuz tişörtü ve kısa tenis eteği olduğunu fark edince, üstümüzdeki klima deliklerini ondan uzağa doğru çeviririm. Ceketimin kollarını çıkararak, onu bir battaniye gibi vücudunun önüne sararım.

"Bunun olduğu için çok üzgünüm," diye tekrar söylüyorum. "Hiç bilmiyordum..." "Oraya geri mi dönüyoruz?" diye soruyor yumuşak bir sesle.

"Hayır. Bu gece değil. Seni güvenli bir yere götüreceğim," diye söz veriyorum, henüz nereye götüreceğimi bilmesem de.

Ceketimin cebinde telefonum titrer. Sophie onu çıkarır ve bana uzattığında ekranda kimin adı yazdığını görene kadar nefesimi tutarım. Sağ kolumu onun omzuna dolayabilmek için telefonu sol elimle alırım.

Neyse ki arayan Flynn'di. "Ne?" diye bağırırım.

"Bizi burada bıraktın lan!"

"Acil bir durum vardı. Uber çağır." "Acil durum mu?" diye tekrarlar.

"Sophie bu gece malikanede patlayan dronların saldırısına uğradı."

"Hadi canım? O iyi mi?" Onun durumunu sorduğuna bile şaşırdım. İç organlarında herhangi bir hasar olup olmadığını gözden kaçırmadığımı umarak profilini dikkatle inceledim. Ama ona baktıkça yanaklarına renk gelmeye başladı.

"Birkaç çizik dışında, yaralanmadı. Muhafızları onu oradan çıkardı ve bu gece oraya geri dönmeyeceğiz."

"Evet, seni suçlamıyorum," diye onayladı. "Owen bize araç buluyor."

"İyi. Sonra konuşuruz," diyerek telefonu kapattım.

Telefonu kapatır kapatmaz Sophie, "Onu ofiste mi bıraktın?" diye sordu.

Neyse ki Flynn'in koca ağzı onun yerini açıklamamıştı.

"Acele vardı," diye cevap veriyorum.

"Telefonunu kullanabilir miyim? Babamı aramam lazım," diyor ve beni diyor.

"Ne? Neden?" diye soruyorum. Şu anda yapmak istediğim en son şey bu: kızını tehlikeye attığım için onu benden alabilecek öfkeli, intikam peşinde bir İtalyan mafya patronuyla uğraşmak.

"Bunu duyarsa endişelenecek..."

"Duymayacak," diye onu sakinleştiriyorum. "Güven bana. Bunu gizli tutmak en iyisi. Dante, seni neredeyse öldürteceğimi öğrenirse..."

Şimdi başını bana çeviriyor ve ölümle burun buruna geldiği için mükemmel yüzündeki çizikler ve kirleri görünce içim sızlıyor.

"Ölebilirdim, ama sen babamın bunu öğrenip sinirlenmesinden mi endişeleniyorsun?"

İşte tanıdığım ve sevdiğim ateş püsküren Sophie.

Lanet olsun.

Onu çok seviyorum.

Günlerdir göğsümde acı veren bu çözülmez düğüm işte bu. Wolfe bana onun yaralanmış ya da ölmüş olabileceğini söylediğinde iki katına çıkan düğüm.

Bu kızı pek tanımıyorum, benden tiksindiğini saklamıyor, ama yine de bir şekilde ona aşık oldum. Bana meydan okumasını, beni çıldırtmasını ve her zaman daha fazlasını istememi sağlamasını seviyorum. Sophie'yi gördüğüm anda ona aşık oldum. Şimdi onu benimle kalmaya ikna etmem gerekiyor.

"Hayır, prenses. Şu anda seni her şeyden daha çok önemsiyorum," diyorum ona yumuşak bir sesle, bu düşünceleri şimdilik bir kenara iterek. "Sen benim sorumluluğumsun ve ben seni korumadım. Dante benim hatamı öğrenirse, muhtemelen beni öldürecek ve ben bunu hak etmiş olacağım."

Bana uzun bir süre bakar. "Söz verir misin?" diye sorar, sanki bana inanmıyormuş gibi. Salvato'nun beni öldüreceğine mi, yoksa onun güvenliğini sağlamaya daha çok önem verdiğime mi şüphe duyduğunu bilmiyorum.

Her ikisi de kesinlikle doğru.

"Söz veriyorum."

Omuzları çöküyor ve tekrar omzuma yaslanıyor. "Tamam. Ben de ona söylemeyeceğim."

"Teşekkür ederim." Yine başının üstüne öpücük kondurup ceketimi omuzlarına daha sıkı sararım. "İyi olduğundan emin misin?"

"Yere çarpıldığım için birkaç çürük ve çizik var." "Yarın ağrın olacak."

"Nereden biliyorsun?"

"Çünkü birkaç ay önce babanla birlikte bir bombalı saldırıdan aynı şekilde kurtuldum, biri üzerime atladı."

"Ah, doğru. Unutmuşum."

Birinin benim mülkümde Sophie'ye drone bombalarıyla zarar vermeye çalışması bir tesadüf mü?

Hayır, olamaz. Salvato, Kozlov ve Petrov'un öldüğünü söyledi. Otel bombalamasından sorumlu olanlar onlardı. Ama bombayı kimin yerleştirdiğini hiç öğrenemedik. Onları öldürmeden önce isimlerini de öğrenemedi.

Eğer o kişi hala dışarıdaysa, beni ya da Sophie'yi öldürene kadar denemeye devam edebilir.

Asıl hedef o muydu? Onun dışarı çıkmasını mı beklediler? Güvenlik görevlileri evin kendisine herhangi bir saldırıdan bahsetmedi.

Sophie'ye zarar vermek isteyecek tek neden, Salvato'yu beni öldürmeye zorlamak ya da bana zarar vermek olabilir. Karımı öldürmek beni çöküşe sürükler ve aynı zamanda zayıf, işleri halledemeyen biri gibi görünmemi sağlar. Yeni karımı bile koruyamıyorsam, adamlarımı, iş çıkarlarımı nasıl koruyabilirim?

Muhtemelen karımdan daha fazlasını... "Kanamam var mı?" diye soruyorum ona.

"Hayır, kanamam yok. Söyledim ya, sadece morluklar ve belki birkaç sıyrık var."

"Hayır, Sophie." Yüzünü tekrar görmek istediğim için çenesine uzanıp, nazıkçe bana doğru çevirdim. "Bu ay kanaman oldu mu?"

"Bu seni ilgilendirmez." Başını çevirmeye çalışıyor, ama çenesini daha sıkı tutarak sabit tutuyorum.

"Benim çocuğumu taşıyor olabileceğin ve bugün yaralandığın için bu beni ilgilendirir."

"Senin... oh. Hayır. Henüz kanamam olmadı," diye cevapladı. "Ama bir kerelik bir şeyin beni hamile bırakacağını sanmıyorum."

"Bir kez mi?" diye tekrar ediyorum, bakışlarım dudaklarına iniyor, onları o kadar çok istiyorum ki. "İçine bir galon sperm bıraktım"

Çünkü bu ilk seferdi..." Cümleinin geri kalanını bilmesine gerek olmadığı için kendimi durdurdum.

Tabii ki, o bu konuyu bırakmayacak. "İlk kez ne?" diye sorar.

Çenesini bırakıyorum ama benden uzaklaşmıyor, ben de pes edip gerçeği söylüyorum. "Düğün tarihi belirlendiğinden beri ilk kez biriyle yattım. Seni seçtiğimden beri."

Bana dönmek için vücudunu daha da çevirirken, kaşlarını o kadar çatıyor ki, dudaklarından öpmek istiyorum. "Beni mi seçtin?" diye tekrarlıyor, sanki bu kelimeler yabancıymış gibi. "Eve geldiğin geceyi mi kastediyorsun?"

"Hayır. Dante'ye senin adının yazılı olduğu düğün davetiyesini gönderdiğim günden beri."

"Yani tanıştıktan sonra mı?"

"Aralık ayında, tanışmamızdan çok önceydi. *Aylar* önce. Beş ay kadar önce."

Siktir, o kadar uzun süredir kimseyle yatmadığımı itiraf etmekten nefret ediyorum, sanki onu daha görmeden bile onun kölesi olmuşum gibi. Muhtemelen bu yüzden kendimi kaybettim ve o gece kulüpte onu duvara dayayıp sertçe becerdim. Azgındım ve ona her şeyden çok ihtiyacım vardı. Aylardır tek düşünebildiğim oydu. Başka bir erkeğin ona dokunduğu düşüncesi beni çileden çıkarıyordu.

"Cass seni reddettikten sonra, düğünden üç hafta öncesine kadar seninle evlenmeyi kabul etmedim."

"Cass beni reddetmedi."

"Reddetmedi mi?"

"Hayır. Onu hiç istemedim. Seni ve psikopat kız kardeşini tanımadan önce seni seçmiştim."

"Ama... nasıl?"

"Geçen yıl, Madison'ın kaçtığını duyduğumda, hepiniz hakkında bilgi topladım. Seni o tenis eteğiyle gördüğüm anda, seni istediğimi anladım."

"Ama Cass bana seninle evlenmeyi reddettiğini söyledi."

"Beni reddetme şanssı hiç olmadı. Dante'ye sor. Aylar önce ona üzerinde senin adın yazılı bir düğün davetiyesi gönderdim, sonra da şehirdeki tüm güçlü iş ortaklarımıza benzer davetiyeler gönderdim. Sonunda benim talebimi kabul etmeye karar verdiğinde, seni görmeye geldiğim gece Cass ile tanışmamda ısrar etti.

Senin çok genç ve masum olduğunu düşündüğü için fikrimi değiştirmemi istedi."

"Cass bana söyledi... bizimle tanıştığın gece ondan oral seks yapmasını mı istedin?" "Hayır, tabii ki hayır." O küçük sürtük, ona benim oral seks yapmasını istediğimi söyledi.

"Sen öyle yaptın dedi."

"Onun sırlarından birini çözdüm ve bence beni susturmak için benim sikimi yalardı. Onu reddedim. İster inan ister inanma."

Sophie düşünürken kaşlarını daha da çatıyor. "Ben... sana inanıyorum."

"İyi, çünkü her kelime doğru." Başparmağımla alt dudağını okşadım, böyle berbat bir günün ardından onu gülümsetebilmeyi diledim. "Gerçeklerden bahsetmişken, ben de sana inanıyorum, o gece kulüpte bakireydin."

"Öyleydin. Sen benim ilkimdin."

"İkinci kez için ne kadar çaresiz olduğumu biliyor musun?"

Kafasını salladı, ya reddederek ya da onu ne kadar istediğimi umursamadığı için. Ona ihtiyacım olduğunu oldukça açık bir şekilde belli ettiğimi sanıyordum.

Bu, onu dövdüğüm gecedan beri bana en çok yaklaştığı an ve beni çok korkuttu. Bu yüzden kendimi tutamıyorum. Yüzünün yanını tutup, aralık dudaklarını dudaklarıma yaklaştırıyorum ve dilimi aralarına sokuyorum.

Sophie gerçekten de bana karşılık veriyor, diliyle birlikte. Sadece on saniye sonra çekiliyor. Yüzünü diğer pencereye çevirip, elinin tersiyle ağzını siliyor. Reddetmesi yetmezmiş gibi, beni öpmekten ne kadar tiksindiğini göstermek için bir adım daha ileri gidiyor. Ona iğrenç geliyorum. Pis. Ama yine de beni istiyor. Nereden mi biliyorum?

Çünkü parmakları hala uyluğumu sıkıca tutmakla kalmıyor, kısa öpüşmemiz sırasında birkaç santim daha yakınırma, sikime doğru kaymış. Siktir, aslında onun küçük elinin beni sarmasını, okşamasını istiyorum.

"Beni istediğini biliyorum Sophie, o zaman sorun ne lan?" "Sen... bana sadık olmayı reddediyorsun, ama yine de beni . Sorun bu."

"Sadakatsiz davranmadım. Ve sen sorduğunda öyle olacağımı söylemedim çünkü bana inanmayacağını biliyordum." Omuzlarındaki gerginlik

biraz gevşedi, bunu iyiye işaret olarak aldım. "Yemin ederim, aylardır başka kimseyle yatmadım prenses. Fotoğrafını gördüğüm andan itibaren sana sadık kaldım. İstedğim tek kadın sensin."

Hiçbir şey. Cevap yok. En ufak bir hareket bile yok.

Birkaç dakika sonra nihayet şöyle diyor: "Seni... bu gece özledim."

Beni özlemiş. Daha tatlı sözler söylenmemiştir.

"Siktir, ben de seni özledim," diye onu teselli ediyorum ve boynunun yanına bir öpücük konduruyorum. Sonra başını yana eğip bana erişim izni ve devam etmem için yeşil ışık yakınca bir öpücük daha konduruyorum. "Çok özledim."

Dilimi onun tenine değdirdiğimde, sessizce inledi. Uyluklarımdaki parmakları biraz daha aşağıya indi, ağrıyan yere dokunmaktan birkaç santim uzakta. Bu geceki saldırı ve sürekli ağrı, onu çaresizce arzulamama neden oldu.

"Artık tehlike geçti ve beni özlediğini itiraf ettin," diye fısıldıyorum, boynunun ortasından kulak memesine kadar bir çizgi çizerek yalıyorum ve dişlerimle ısıyorum. "Neden gelip iyi bir eş gibi sikimin üzerine oturmuyorsun?"

Gülmeyle nefes kesilme arasında bir ses çıkar. Bu bir reddetme değil, bu yüzden belinden tutup kucağıma oturturum, sırtı göğsüme yaslanır. Yeni pozisyona direnmez, hatta kıçını sert şişkinliğimin üzerine bastırdığımda bile.

Tanrım, az önce bir adamın coşkulu bir oral seks yapmasını izlerken tam olarak sertleşememiştim, ama şimdi Sophie'nin kıçı giysilerimin üzerinden penisime hafifçe değdiğinde boşalmaya hazır hale geldim. Hala onu örten takım elbisenin altında, avuç içlerim yanlarında yukarı aşağı dolaşıyor ve kendime onun zarar görmediğini tekrar temin ediyorum. Dirsekleri ve dizleri sıyrılmış, bu yüzden dudaklarım boynunu okşamaya devam ederken onlardan uzak duruyorum.

Tamamen gevşeyip, başını omzuma yaslayarak göğsüme yaslandığında, neredeyse ağlayacaktım.

Onu sıkıca tutarken, parmaklarımı kaburgalarının üzerinden, sonra da göğüslerinin şişkinliğinin üzerinden gezdiriyorum. Sophie sırtını kamburlaştırıyor, göğüslerini avuçlarımdan içine itiyor ve onlara dokunmaya devam etmem için beni teşvik ediyor.

"Ah, prenses. Senin azgın bir kız olduğunu biliyordum."

Ellerim üstünün altına kayıp çıplak karnını okşadığımda, gerginleşir. "Muhafızlar..."

"Bakmayacaklar, yoksa gözlerini oyarım," diye söz verdim.

Her iki adama da hayatım pahasına güveniyorum ve onlar da yola bakıyorlar, dikiz aynasından gizlice bakmayı bile düşünmüyorlar. Ceketimi onun üzerine örttüğüm için, zaten hiçbir şey göremezler. Bu yüzden parmaklarımı eteğinin dar bel bandının altına kaydırmaktan hiç çekinmedim. Eteğinin altına uzanmak yerine, sıkı oturan eteğini biraz sıyırmam gerekti, ama sonunda tüm elimi külotunun önüne sokmayı başardım. Parmak uçlarım klitorisini okşadığında çıkardığı boğuk inilti, beni inanılmaz derecede sertleştirdi.

"İşte benim tatlı amcığım. Dilimi balınla dolduran tadını özlemişim. Boşaldığında çıkardığın inleme seslerini."

Sophie'nin kolları başımın üstüne uzanıp saçlarımı tutuyor ve ağzımı ağzına yaklaştırıyor. Onun amını parmaklarken dilimle onu yalayıp yutuyorum. Artık benim sikimin onun içine girmek için pantolonumu yırtmaya çalıştığını biliyor.

Fermuarını açmadan, Sophie'nin kalçaları boşalmak için kıvranmaya başlar.

"Benim için boşal, prenses." Göğsünü daha sert sıkıyorum, iki parmağımınla meme ucunu sıkarken klitorisini daha hızlı okşuyorum ve öpüşmemizi derinleştiriyorum.

İlk seviştığımız gece yaptığı gibi ağzıma iniyor, boşalmak üzere olduğunu belli ediyor. Uylukları elimi sıkıca kavırıyor, sonra titreyip nefes nefese kalıyor.

Parmağımı ıslaklığına sürerim, onu içine sokarım ve titremesi bitene kadar amının parmağımı sıkıldığını hissederim.

Ancak o zaman elimi çekiyorum. Hiç bu kadar hızlı pantolonumu açmamıştım, patlamadan önce Sophie'nin dar cenneti içine girmem gerekiyordu. Amının parmağımı sıkıldığı gibi sikimi de sıkıldığını hissetmek istiyorum. Külotunu çıkarmak için zaman bile harcamıyorum, sadece kasık kısmını yana çekip sikim için yer açıyorum.

Sophie'nin kalçaları sanki penisim onu ısırılmış gibi sarsılır, sonra kucağımdan kayarak bacaklarımın arasındaki yere iner.

"Ne halt ediyorsun?" diye soruyorum ona. Bana dönüp, yüzünün hizasında duran sikime bakınca, ne yaptığını anlıyorum.

Lanet olsun. Beni amına sokmayacak.

Ve onu ilk gördüğüm andan beri ağzını sikmek istemişimdir, o kadar çok istiyorum ki bir kadına eteğini giydirip başka biriyle bunu canlandırmasını istedim

ama şu anda ihtiyaım olan bu değil. Yine de, ondan alabileceğim her şeyi alacağım.

"Ne bekliyorsun?" diye bağırırım, o tereddüt edince. Az önce saldırıya uğradıktan sonra onu dizlerinin üzerine çökmesine izin verdiğim için pisliğin tekiyim, ama ben bencil bir pisliğim.

"Nasıl yapacağımı bilmiyorum..."

At kuyruğunu tutup yüzünü öne doğru çekerken, başı hafifçe aralanmış dudaklarına değene kadar penisini yukarı doğru tutuyorum. "Yala."

Dili ucunu dışarı çıkarır, gözleri benimkilere kilitli kalırken penisimin ucunu yalar. Tanrım, bu harika bir his. Yaptığı her küçük şey çok seksi.

"Tekrar," emrediyorum, sesim derinleşiyor ve kafasını öne doğru itiyorum. Dilinin bir kez daha kayması nefesimi kesiyor. Bu kız beni, beş saniye bile dayanamayan azgın bir ergen gibi hissettiriyor. Ağzına girmeden bitirmek istemediğim için ona, "Ağzını aç, prenses," diyorum.

O da öyle yapar, ben de kafasını öne doğru çekerim ve ilk birkaç santimi dilinin üzerine sokarım. "O güzel dudaklarını başımın etrafına sar ve em."

Ve lanet olsun, yanakları çöküyor, beni o kadar iyi emiyor ki anında ön sıvı akıyor. Sophie fark ederse de umursamıyor gibi görünüyor. Çekingen mavi gözleri benimkilerle kilitlenirken, o sıcak, ıslak emişi uyguluyor.

"Oh, lanet olsun," diye inliyorum, onun güzel ağzında olduğumu görünce ve hissedince. Gözlerimi ön koltuğa kaldırıp, gardiyanların dikiz aynasından izlemediklerinden emin oluyorum. Wolfe muhtemelen yolcu koltuğundan bizi göz ucuyla görebiliyor, ama en azından ileriye bakıyormuş gibi yapıyor, insansız hava araçları veya başka bir tehlike arıyormuş gibi.

Diz çökmüş kadın benim ölümüm olabilir, o yüzden şu anda tehdit pek önemli değil. Öyleyse, onun ağzını bir kez tatmadan ölmediğim için mutluyum. Ama daha fazlasını istiyorum. Parmaklarının benim sikimi okşamasını istiyorum. Sadece parmakları, eli bana dokunurken sanki karşılığında benden bir şey beklememiş gibi.

"Elini ver," diyorum ona. Sağ elini uyluklarımın üzerinde durduğu yerden kaldırıyor. Parmaklarını penisimin etrafına doluyorum, sonra ona nasıl mastürbasyon yapacağını gösteriyorum. Bu sırada emişini hiç bırakmıyor ve bu kombinasyon inanılmaz bir his yaratıyor.

"İşte böyle, prenses. Durma."

Aynı anda taşaklarımı da okşamasını istiyorum, ama o bir acemi ve benim sikimi tutmak bile onun için yeni bir deneyim, bu yüzden temel hareketlerle yetiniyorum. At kuyruğunu tekrar kavrayıp, ağzını öne doğru çekiyorum ve şişmiş sikimi boğazına daha fazla sokuyorum.

O öğürünce, gözlerim kapanıyor ve SUV'nin sağa kaydığına yemin edebilirim. Gözlerimi tekrar açtığımda, onun gözlerinin yaşlarla parladığını görüyorum. "Gözyaşlarını sevdiğimi biliyorsun. Boğazına boşaldıktan sonra onları yalayacağım," diye söz veriyorum ona. "Şimdi burnundan nefes al ve sana verdiğim şeyi al."

Bir sonraki hamlemde, o boğuk bir acı sesi çıkarır ve ben SUV'nin tavanına küfürler yağdırırım. Gözlerimi ona dikip izlemeye devam ederim ve pes etmem, o sesleri tekrar duymak için. Yumruğu penisimin etrafında sıkılaştır, bana çok iyi bir acı verir.

"Sen bunu istedin," diye hatırlatıyorum ona, çünkü o yere kaymasaydı şu anda amına boşalıyor olabilirdim. "Eğer beni sikmeme izin vermeyeceksen... o zaman alışsan iyi olur... sikimin... boğazının... en dibine kadar... *girmesine*," diye söylüyorum ona nefes nefese.

Elimi at kuyruğuna doladığımda ve onun boğuk inlemeleri beni çıldırtana kadar hızlı ve derine ittim, geniş mavi gözleri panikle doldu. Elinde beni okşamasına gerek yoktu çünkü neredeyse taşaklarım ağzının derinliklerindeydi.

"Geliyor. Yutmaya başla prenses," diye talimat veriyorum, sikimin ilk sarsıntısı için kafasını sabit tutuyorum. "*SİK!*" diye bağıriyorum, işkence gibi bir homurtuyla patlarken. Ruhumu parçalayan zevk titremeleri sırasında çenemi o kadar sıkıyorum ki neredeyse çatlıyor.

Sonunda Sophie'nin ağzından çıktığımda, yanakları nemli ve çenesi benim kalın, yapışkan boşalmamla birlikte salya ile kaplı. Küçük velet yanaklarını ve çenesini pantolonumun paçasına sürterek kuruladıktan sonra yanımdaki koltuğa geri tırmandı.

Ve ben onu temizlemek için yalamayı dört gözle bekliyordum.

Sophie, beyaz eteğinin kucığında yumruklarını sıkarak hala zor nefes almasına rağmen, sanki hiçbir şey olmamış gibi sessizce pencereden dışarı bakıyor. Lanet olsun, onun tenis kıyafetlerini seviyorum. Sophie'yi onlardan birinde görmeden önce sahip olduğumu fark etmediğim bir fetiş.

Tek pişmanlığım, artık bana sarılmaması. Ve sanırım artık benim takım elbise ceketime de ihtiyacı yok, çünkü

"Küçük karım bana kızgın mı?"

"Küçük karım bana kızgın mı ?" Lekeli pantolonumu düzeltirken, memnuniyetle sırtarak sormadan edemiyorum.

"Ellerim boğazında mı?" diye gecikmeden cevap veriyor.

"Senin bakireliğini aldığım gece beni boğmaya çalıştığını muhafızlarıma söylersem, eminim gülmekten yerlere yatacaklardır."

Wade'in şaşkın bakışları bir anlığına dikiz aynasından benimkilerle buluştu. "Sıkmaya ve tırmalamaya devam etmeliydim."

Şimdi Wolfe da bize bakıyor. Kimsenin giyinik vücuduma dokunmasına izin vermediğimi, hele ki çıplak tenime tırnaklarını geçirmelerine hiç izin vermediğimi herkesten iyi bilir. O gece, Pamuk Prenses'in tüm kurallarımın bir istisnası olduğunu anlamalıydım. Onun ailesiyle yemek yerken, masanın altında elini benim şişkinliğimin üzerine koymadan önce hiç düşünmedim bile. Sadece, benim sikim seğirip tüm masayı sarsmadan önce, onun için ne kadar sert olduğumu hissetmesini istedim.

Tanrım, onun masumiyetini ve sürekli beklediğim son şeyi yaparak beni şaşırtmasını seviyorum. Bazen, geri kalan zamanlarda beni iğrenç bulsa da, otuz saniye önce beni istediğini düşünüyorum.

Yine de, unuttuğu anlar oluyor. Ve masumiyeti çok seksi. Onun dildoyu jongle edip düşürdüğü anı hatırlayıp güldüğümde, Sophie bana fısıldayarak pis herif diyor. Saldırıdan sonra onunla vakit geçirmek güzel bir rahatlama oldu.

"Çok tatlı şeyler söylüyorsun prenses. Böyle devam edersen soğuk kalbimi eritebilirsin."

Şimdi kollarını göğsünde kavuşturuyor. Evet. İlk oral seksinde kaldırabileceğinden fazlasını yaptığım için bana kesinlikle kızgın.

Siktir. Benim sikim onun ağzına giren ilk sikti, vücuduna giren ilk sikti. İlk ve tek olmak hoşuma gidiyor.

"Bu gece benimle aynı yatakta yatmaya ikna olmayacağını tahmin ediyorum?"

Cevap vermeden önce neredeyse bir saniye sessizlik oluyor. "Hayır."

Hayatımdaki en hızlı reddedilme. Belki de düşündüğümde tek reddedilme ve o, dünyada her şeyden daha çok istediğim tek kadın. Artık geçmişimdeki tüm kadınların sahte olduğunu bilsem de, Sophie'nin reddi hala canımı yakıyor.

Eteğinin kenarını çimdiklemek için uzandım ve o bacağına çekip uzaklaştırdı. "Benim sikimi emmekten birazcık bile ıslanmadın mı?"

"Hayır."

"Yalancı. Böyle kullanılmaktan hoşlanmasaydın, beni ısıtırdın, daha sert emmezdin."

O, haklı olduğumu bildiği için alay ediyor. "Senden nefret ediyorum."

"Benden nefret etmene nefret ediyorum," diye itiraf ediyorum, onun gibi mükemmel bir kızın benim gibi pis bir piç kurusuna ilgi duyabileceğini umarak. "Ama pes edip bana iyi bir küçük sürtük karı gibi teslim olduğunda gerçekten çok seviyorum."

"Pes etmedim. Hala seks yapmıyoruz."

"Bilmiyor muydun prenses? Erkekler her şeyden çok ağzı sikmeyi severler. Hepimiz bu konuda benciliz."

Ona söylemediğim şey, sekiz yıldır sikime dokunmasına izin verdiğim ilk kişinin o olduğu.

Sophie

Lochlan'ın sesini telefonda duyduğumda ve havaalanı otoparkında yüzünü gördüğümde hiç bu kadar rahatlamamıştım. Onun kollarında olmak bana yeniden güven verdi.

O kadar güvendeydim ki, aptal ağzımı ondan uzak tutamadım. En azından bu yöntemle hamilelik endişesi yok.

Ve onun ağzımı bu kadar acımasızca, bu kadar zorla kullanmasından tahrik olmamdan nefret ediyorum... sanki benim gibiymiş gibi. Ne yaptığımı bilmiyordum, bu da onu bana kızdırmış gibi görünüyordu.

Onun kendini kaybetmesini, nefes nefese, hırlayan çaresiz bir adama dönüşmesini görmek eğlenceliydi. O her zaman çok mükemmel görünür, takım elbiseleriyle şık, kızgın olsa bile. Ama orgazm olurken başını geriye atar, yakışıklı yüzü hırlayan bir ifadeyle buruşur. Orgazm olduktan sonra çökmüş duruşu ve tembel sırtıışıyla, profesyonel bir iş adamına hiç benzemiyor. Ya da kadın düşkün bir kafir. O sadece... benim gibi görünüyordu. Kimsenin, başka hiçbir kadının göremeyeceği benim Lochlan'ım, bunun yalan olduğunu bilsem de. Aylardır kimseyle birlikte olmadığını iddia etse de, buna inanmak çok zor geliyor. Bir parçamın bunun doğru olduğunu düşünmesinden ve bunun gerçekte olduğundan daha fazla anlam ifade etmesinden nefret ediyorum.

Ne yaptığımı hiç bilmesem de, Lochlan en azından elimden ve ağzımdan zevk alıyor gibiydi, ki önemli olan da bu.

Vanessa bana oral seks hakkında bilgi verdiği gün, bunu yapmak isteyeceğimi hiç düşünmemiştim. Şimdi ise belki de en sevdiğim şeylerden biri. Tekrar yapmak, daha iyi yapmaya çalışmak, onu daha hızlı boşaltmak istiyorum. Tabii ki bunları kocama anlatmayı düşünmüyorum.

"Nereye gidiyoruz?" diye soruyorum, o benimle dalga geçmeyi bitirdikten sonra.

"Bilmiyorum." Lochlan oturur, yeleğini ve ceketini düzeltir, kendini toparlar.

"Nereye gittiğimizi bilmiyor musun?"

"Henüz değil. En güvenli yerin neresi olduğuna karar vermedim. Dikkatimi dağıttın dikkatimi dağıttın."

Doğru. Drone saldırısı. Lena ve Toni ile yaşadığım o ölümcül deneyimi daha da güzel olan şey, Lochlan'ın sıcak vücuduna kıvrılmaktı. Bu, Vanessa'nın bahsettiği sarılma olmalı.

Sarılmadan önce onu özlediğimi söyledim, sonra o beni öptü.

O da aynısını söylemiş olabilir, ama gerçekten öyle mi demek istediğini bilmiyorum. Beni gerçekten özlemiş olsaydı, benimle akşam yemeği yemek isteseydi, eve gitmenin bir yolunu bulurdu.

"Acıktım," diyorum ona.

"Mahkemeye gitmeden önce akşam yemeği yemedin mi?" diye sordu, eteğimin kıvrımına uzanıp parmağını iç kenarı boyunca gezdirerek.

"Hayır. Yalnız yemek yemek istemedim." "Beni özlediğin için mi?"

Ona cevap vermek yerine, gözlerimi devirip tekrar pencereye dönüyorum.

"Bir şeyler sipariş edip, sahte isimle bir otel bulalım. Odaya vardığımızda, seni yalayabilirim..."

Beni

yalamak

mı?

Oh.

Dilini kullanarak yaptığı şeye böyle mi diyor? Beni yalamak mı? "Paket servis bana uyar," diyorum, oral seks konusunu görmezden gelerek, "Ve tatlı istiyorum."

"Cheesecake mi?" Lochlan sorar, parmağı artık eteğimin kenarını değil, üst bacağıma okşuyor.

"Tabii, varsa. Ve otelde iki yatak odası olsun." Derin bir nefes aldı ve "Tabii ki" dedi.

Akşam yemeğini aldıktan sonra, korumaların sürdüğü SUV'de yedik ve geceyi geçirmek için Laguna Beach'e varana kadar dört saat yol yaptık. Lochlan'ın seçtiği otelin okyanus kenarındaki iki yatak odalı penthouse süiti

kaotik bir gecenin ardından sakın bir manzaraya sahip romantik bir yerdi. Bana evimi hatırlattı. Kraliyet Sarayı'ndaki gerçek evimi. Lochlan'ın güvenliğimizi ve emniyetimizi kontrol altında tuttuğuna emin olarak, kendi yatak odamda hemen uykuya daldım.

Ertesi sabah, duştan yeni çıkmıştım ki, kilitli yatak odasının kapısı hafifçe çalındı.

Önceki gün giydiğim kıyafetler kirli olduğu için, otelin sağladığı beyaz bornozu giydim ve kuşağını sıkıca bağladıktan sonra kapıyı açtım.

"Evet?" diye sorarak kapıyı açtım... ve karşı tarafta Lochlan'ı ordu yeşili spor şortu, beyaz tişört ve spor ayakkabılarla gördüm. Onu daha önce hiç bu kadar az giyinmiş görmemiştim, bakmadan edemedim. Çıplak bacakları ve kolları büyük, kaslı ve dövmelele doluydu. Her birini incelemek ve öpmek istedim.

"Giyin de gidelim." Kocam bana bir yığın beyaz kumaş uzattı, gözleri bornozumun çaprazlandığı yere kaydı.

"Nereye?" diye soruyorum, kumaşı ondan alırken. Giysiler. Yeni bir tenis eteği ve kolsuz üst, hatta iç çamaşırı. Yanımda hiçbir şey getirmediğim için bunları nereden bulduğunu ya da bedenimi nasıl bildiğini hiç bilmiyorum.

"Bugün tenis oynamak istemiyor musun?"

Dün gece kortta yaşanan saldırıdan sonra, bu sabah ilk gitmek istediğim yerin orası olduğunu söyleyemem. Uyandığımda soğuk bir duş almayı gerektiren şeyi düşünmek istemiyorum.

"Sophie? Dün olanlar, sevdiğin şeyi yapmana engel olmayacak, değil mi?"

"Hayır," diye alaycı bir şekilde cevap veriyorum, çünkü beni korkak gibi göstermeye çalışıyor. "Ama henüz eve gidemeyiz, değil mi? Gidersek de, mahkeme muhtemelen hala berbat durumdadır."

Suç mahalli ne dönmek için yeterince cesur hissetmediğimi itiraf etmiyorum.

"Muhafızlar mahkemenin biraz hasar gördüğünü söylediler. Etrafındaki çitleri kurşun geçirmez camla değiştirmek birkaç gün daha sürecek.

"Kurşun geçirmez cam mı?" diye tekrar ettim.

"Gerekli bir önlem gibi görünüyordu. Tamamen kapatabiliriz, klima ekleyebiliriz..."

"Hayır. Normal çitlerle çevrili açık hava mahkemesini seviyorum."

"Bunu düşüneneğim," diye homurdanır Lochlan. "Onarılanı kadar burada kullanmamız için bir kort ayırttım."

"Burada tenis kortu mu ayırttın? Bizim için? Sen ve ben? *Sen* tenis oynar mısın?" Kaslı vücudunu kaplayan dövmelelerini gördüğüm şoktan hala kurtulamamışken, şimdi de bana bu bombayı patlatıyor.

Bomba, bugün için en uygun metafor olmayabilir.

"Evet, oynarım. Ve korumaların hala iyileşmekte olduğu için, önümüzdeki birkaç gün senin eskortun ben olacağım."

"Sen mi?"

"Orada sadece lanet bir bornozla durup, ben onu senden yırtıp başka bir duvara yapıştırana kadar söylediğim her şeyi tekrar mı edeceksin? Yoksa giyinip tenis oynamaya gitmek mi istiyorsun, prenses?"

Onun bir şeyleri yırtıp beni becermekle ilgili sözleri uyandırdığı arzuyu yutuyorum.

"Giyineceğim," diyorum, her ne kadar onun ne kadar bekleyeceğini merak etsem de.

Yarım saat sonra, son sette kocamın beni yenmemesi için çabalarken her yerimden ter damlıyor. Onunla oynamak sandığım kadar kolay değil.

"Oyun... set... maç," diye zaferle haykırıyorum, o sağa atılırken voleyimi kaçırıyor.

"Lanet olsun," Lochlan, nefesini toparlamak için belinden eğilerek homurdanıyor. "Hiçbir kardiyo sporu bu lanet sporla rekabet edemez."

"Aslında... iyisin," diyorum, ikimiz de kenar çizgisinde bulunan bankta dinlenip su içmek için buluştuğumuzda.

"Bu kadar şaşırma," diyor sırtarak. "Zenginlerle iş anlaşmaları golf sahalarında ve tenis kortlarında yapılır. Babam, onu utandırmamam için ikisinde de ders almamı sağladı." Suyu bir dikişte içiyor, sonra başının üstüne dökerek berrak sıvının yüzünden teriyle karışarak akmasını sağlıyor. "Aslında Julia Townsend. Hala golfü tercih ediyorum çünkü çoğunlukla ayakta durup beklemek gerekiyor. Tenis, hatırladığımdan daha fazla ciğerlerimi zorluyor. Lanet olası purolar."

Bir sonraki maçta kazanma şansım yok, Lochlan gömleğini çıkardığında değil. Dalgalı göğüs ve karın kaslarını ilk kez görmek

, özellikle de altı pak kaslarının aralıklarından ter damlayan karın kaslarını görmek, dikkatimi çok dağıtır.

"Gördüğün hoşuna gitti mi prenses?" diye soruyor kibirli piç, ben bir vole daha kaçırdığımda sırtarak.

"Ben gömleğimi çıkarsam ne kadar iyi oynayabilirsin sence?" diye karşılık veriyorum. Hava o kadar sıcak ki, üstümü çıkarıp bu sabah bana aldığı yeni spor sütyenini giyme düşüncesi çok çekici geliyor.

"Oh, tişörtünü çıkarırsan artık tenis oynamayız, çünkü sana ağzımı ve ellerimi sürmek zorunda kalırım."

Evet, ona tam da bunu yapmak istiyorum — ellerimi ve ağzımı onun parıldayan teninin her santimetresine değdirmek.

"Senin için çok kötü, bu olmayacak," diye cevap veriyorum ve oyuna devam ediyoruz.

Bir sonraki su molasında bankta otururken, Lochlan beni yenmekten bahsedip duruyor. Yarı çıplak vücudunun bu kadar yakın olması, ona dokunma ve onu yalama isteğimi daha da artırıyor. Sonuçta, başka kimseyle birlikte olmadığını yemin etti. Onu sikmesini istersem korunur mu acaba?

Lochlan şu anda beni baştan çıkarmaya çalışmadığı için benim dikkatimi fark etmiyor gibi görünüyor. Kafasını çite yaslayıp, neredeyse boşalmış su şişesinden yudumlar arasında nefesini topluyor.

Aptalca bedensel arzularıma boyun eğmek yerine, o beni ona bakarken yakalamadan önce gözlerimi kaçırıyorum ve ona soruyorum, "Eğer burada olmasaydık, şu anda ne yapıyor olurdun?"

"Oh, muhtemelen kumarhane çalışanlarıyla toplantıda olurum ya da başka yerlerde yangınları söndürmek için koştururdum." Başka yerlerin genelevler olduğunu biliyorum. "Muhtemelen babanın her gün yaptığı şeylerin aynısını yapardım."

"Dante'nin ne iş yaptığını gerçekten bilmiyorum," diye iç çekerek itiraf ediyorum. "Bize hiçbir şey anlatmadı."

"İnan bana, çok şey kaçırmadın. Genelde sıkıcı evrak işleri ve muhasebe işleri." Terli şakağını parmaklarıyla ovuşturarak, "Ya da şu anda, dava ile ilgili işler" diyor.

"Ne davası?"

"Kumarhane bombalamasından."

"Ah, tamam." Lochlan'ın rezervasyonu sayesinde kesintisiz olarak kendimize ait olan sessiz, boş mahkemelere bakarak ona, "Birinin sana veya babama zarar vermek için bu kadar korkunç bir şey yaptığı için üzgünüm," diyorum.

"İkimizi de ortadan kaldırmak istediklerini düşünüyoruz."

"Ciddi şekilde yaralandın mı?" diye soruyorum, aylar önce başına gelenleri hatırlayamıyorum.

"Pek değil, sadece birkaç kaburga kemiğim incindi ve bir sarsıntı geçirdim. Ucuz atlattım. O odada olsaydım..."

"Evet," diyorum, o etkinlik odasındaki herkesin öldüğünü veya korkunç şekilde yaralandığını bilerek.

"Beni en çok sinirlendiren şey, bombayı kimin koyduğunu hala bulamamış olmamız."

"Bulamadınız mı?"

"Hayır." Bir havlu uzanıp yüzünü, sonra da ensesini ve göğsünü siler. Üçüncü kez bakışlarımı başka yere çeviririm. "Bomba uzaktan kumandalıymış ve garsonların ve barmenlerin getirdiği tekerlekli barların birine yerleştirilmiş. Güvenlik kameralarından mutfığa kadar izini sürdük, ama bombayı oraya koyan kişinin kim olduğunu ve ne zaman koyduğunu gösteren tek bir kamera kaydı bile yok. Poker turnuvasından önceki gece, mutfaktan çıkıp etkinlik salonuna ulaşana kadar sadece normal çalışanlar oradaydı."

"Yani bombayı yerleştiren bir çalışan mıydı?"

"Hayır. Birisi kameralarımızı atlatmış..." diye söze başladı, sonra vücudunu bana doğru çevirdi, kızıl kahverengi kaşları çatılmıştı. "Orospu çocuğu. Bir çalışanmış. Tanrım, Sophie. Sanırım haklısın. Bunca aydır, gözümün önündeki şeyi göremedim."

"Ne demek istiyorsun?"

"Otelin her yerindeki güvenlik kameralarının kayıtlarını inceleyerek, mutfığa veya kumarhaneye ait olmayan bir yabancıyı arıyordum, çünkü çalışanlarımdan birinin bu kadar iğrenç bir şey yapıp o kadar insanı öldürdüğünü anlayamıyordum. Polis hepsini sorguladı, sabıka kayıtlarını inceledi, ama hepsi temiz çıktı. Başka bir açıklaması olmadığına göre, bir şeyi gözden kaçırmış olmalılar. Odaya veya odanın çevresine gizlice giren kimse görülmemiş. Mutfakta veya barın yanındaki odada bulunan herkes ya çalışan ya da misafirdi. O ünlülerin kendilerini havaya uçuracağını sanmıyorum."

"O zaman hangi çalışanın sorumlu olduğunu nasıl anlayacaksınız?" "Bu iyi bir soru. Kendi alışanlarımdan şüphelenmekten nefret ediyorum. Vegas Metro Polisi tarafından sorgulandılar. Onlara işkence etmek biraz aşırı kaçabilir."

Bir fikir gelmeden önce onaylayarak başımı sallıyorum. "İşkence tehdidi ne olacak?"

"Ne demek istiyorsun?"

"Eğer, bunun sizin için çalışan birisi olduğundan emin olduğunuzu ve onları tek tek sorgulayacağınızı söylerseniz, sorumlu kişi gerginleşip kaçmaya çalışabilir. Özellikle de sorgulamanın aslında işkence olduğu söylentisi yayılırsa. Penthouse personelimizden bazılarının, babamın adamı Eli'nin insanlara yaptıklarıyla ilgili söylentiler nedeniyle herkesin ondan korktuğunu konuştuklarını duydum. En iğrenç olanı, bir adamın gözünü yuvasından çıkardığı ve sonra, şey, dediklerine göre, onu becerdiği idi."

Lochlan gülüyor. "Ben de o söylentiyi duymuştum. Doğru mu?"

Benim iki yanımdaki bankın altını kavrayarak omuz silkiyorum. "Hiçbir fikrim yok. Ama her halükarda etkili bir caydırıcı."

"Senin bu fikrin, o sıçanları kaçırmak için işe yarayabilir. Salvato, onları gerçekten korkutmak için Eli'yi ödünç bile verebilir."

"Artık evlendiğimize göre müttefik olmanız gerekiyor. Bütün mesele bu değil miydi?"

"Siktir," diye mırıldanır Lochlan, ayağa kalkıp uzaklaşır, sonra geri gelir. Kollarını kaldırır, ellerini başının arkasında birleştirir, pazılarını öyle bir gerer ki, o anı sonsuza kadar yakalamak için bir kameram olmasını dilerim. Hiçbir şeyi, onun karın kaslarını yalamak, şortunun içine dalan V şeklindeki kaslarına kadar dilimi gezdirmek kadar çok istemedim...

"Bana çok kızacak."

"Ne?" diye soruyorum, o ise yürümeye ve küfür etmeye devam ediyor. "Salvato'ya dronları anlatmak zorunda kalacağım."

"O kendi başına öğrenmeden önce dürüst olmak en iyisi."

Lochlan başını sallar ama ellerini başından indirmez ve uzaklara bakar. "Eve vardığımızda ona ulaşacağım, sonunda onu yatıştırmak için bağlantılarımla ilgili şantaj yapacağım."

"Ne zaman eve gidiyoruz?"

"Tenis kortu tamir edildiğinde ve böyle bir saldırının bir daha asla yaşanmamasını sağlayacak bir yol bulduğumda."

"Sen medyum değilsin Lochlan. Bilmen mümkün değildi."

Şimdi kolları yanlarına düşer. "Hayır, ama hava saldırısına daha hazırlıklı olabilirdim. Düşünde yaptığım gibi, çatıdan gökyüzünü gözetlemeleri için keskin nişancılar görevlendirmeliyim."

Düğün sırasında bizi keskin nişancılar mı izliyordu?

"Bir keskin nişancı, mülke çok yaklaşımadan gelen tüm insansız hava araçlarını güvenli bir şekilde vurabilir. Seni güvende tutmanın bir yolunu bulacağım, Sophie. Eve döndüğümüzde korku içinde yaşamayı istemiyorum."

"Ben iyiyim," diye onu temin ettim. "Sence kumarhaneye bombayı yerleştiren kişi aynı kişi miydi?"

"Muhtemelen."

"Eğer senin yerinde olsaydım, 'sahte işkence'yi yapmaya karar verirsen, bunu kimseye söylemezdim, korumalara bile. Şu anda herkes şüpheli olarak görülmeli."

"Haklısın," diye kabul eder, parmaklarıyla saçlarını tarar. "Kime güvenilebileceğimi bilmemekten nefret ediyorum, özellikle de bir çalışanımdan çok arkadaşım olarak gördüğüm biri olabilirse. Beni ihanet eden, öldürmeye çalışan ve pek çok masum insanı öldüren biri."

"Kime sadık kime sadık olmadığını bilmediğin için üzgünüm. Bu durum, ailem dışında, benimle birlikte olmak için para almayan arkadaşlarım ya da yakınlarım olmadığı için biraz mutlu hissetmeme neden oluyor."

"Salvato seni gerçekten dünyanın geri kalanından bu kadar izole mi tuttu?" "Evet."

Bana uzun bir süre baktıktan sonra, "İstersen Cole ile tenis oynayabilirsin. O senin... arkadaşınsa, onu bir daha kovmayacağım." dedi.

Bu taviz beni gülümsetir, çünkü Cole'un benim yanımda olmasını sevmediğini, kıskandığını biliyorum, ki kıskanmamalı. Cole sevimli, aptal bir çocukken Lochlan seksi, tehlikeli bir adam. "Teşekkür ederim."

"Ama," diye ekledi. Bunun gerçek olamayacak kadar iyi olduğunu biliyordum. "Vanessa, evimize bomba atıldıktan sonra oğlunun geri gelmesine izin vereceğini sanmıyorum."

"Kahretsin. Muhtemelen izin vermez. Babamın Cole'u o poker turnuvasına götürdüğü için çok kızmıştı."

"En azından zarar görmeden çıktı."

"Evet, çok şanslıydı," diye katılıyorum.

"Tenis merkezinde vakit geçirmekten hoşlanıyor gibisin," diyor Lochlan, üvey kardeşimden konuyu değiştirmek istercesine.

"Merkezde çalışmayı seviyorum. Beni Julia ile tanıştırdığın için teşekkür ederim. O ve Stacy, öğretmenlik sertifikası almam gerektiğini düşünüyorlar."

"Tabii ki, öyle yapmalısın. Başkalarına, özellikle çocuklara tenis öğretmek için en uygun kişi sensin. Eminim onlar da bunun farkındadır."

"Neden böyle söylüyorsun?" Gözlerimi kısarak ona bakıyorum, acaba beni etkilemek için mi böyle konuşuyor diye merak ediyorum.

"Tenisi seviyorsun çünkü eğlenceli, insanları yenmek için değil. Bana kazanmam için izin verdin, değil mi?"

"Hayır, bırakmadın," diye homurdandım. Lochlan orada durup bana bakarak bekledi. "Tamam, belki elimden gelenin en iyisini yapmadım. Her seti kazanırsam, kimse benimle tekrar oynamak istemez."

"Dur tahmin edeyim, bu hayat dersini sana kötü kalpli kızıl saçlı kız kardeşin mi öğretti?" "Evet," diye cevapladım, bu kadar çabuk anlamasına şaşırarak. "Cass da benim kadar rekabetçidir. Ve karma dövüş sanatlarında benim sahip olmadığım kendi güçlü yönleri ve becerileri vardır. Minderde beni yenmek onun için sorun değil, ama tenis'te bana yenilmesini Tanrı korusun."

"Bence birbirimizi öldürürdük," diye mırıldanır kocam gülerek. "Gerçekten."

"Ben de öyle düşünüyorum," diye gülümseyerek onaylıyorum. "Bence o seni yenebilir. Bizim muhafızlarımızdan bazılarıyla antrenman yapıyor."

"Ha, muhtemelen muhafızlarla sadece bu kadarını yapmıyordur," diye mırıldanıyor gibi geliyor, ama benim aklım Toni ve Lena'da. Zavallı Lena.

"Lena ve Toni'yi dün gece geç saatlere kadar çalıştırdığım için kendimi çok kötü hissediyorum," diye itiraf ettim. "Ve Lena'nın saçları yanmış. Eğer içeride kalsaydım..."

"Lena'nın saçları tekrar uzar," diyor Lochlan. "Ve ikisi de bu işin risklerinin farkında. Bu yüzden onlara diğer muhafızların üç katı maaş veriyorum."

"Onlara diğer muhafızlardan daha fazla mı ödüyorsun? Kendi muhafızlarından daha fazla mı?"

"Tabii ki. Lena'ya Toni'den daha fazla. En azından gerekirse kendimi savunabilirim. Sen savunamazsın."

"Beni zayıf buluyorsun," diyorum anlayışla.

"Hayır, seni riske atamayacak kadar değerli buluyorum."

Bir an için, sözleri beni sıcak bir battaniye gibi sardı. Ta ki biraz daha düşünene kadar.

Aramızdaki mesafeyi açmak için ayağa kalkarak, bariz olanı söylüyorum. "Babam için değerliyim. Bana bir şey olursa seni öldürür."

"Sophie..."

"Başka bir maç için hazır mısın?" diye soruyorum.

"Evet, tabii. Konuşma ve çalışanlarımla ilgili tavsiyen için teşekkürler."

"Senin de aklına gelmeyecek bir şey değildi," diye cevap veriyorum. benim tarafıma doğru yürümeden önce. Lochlan'a çok yaklaşmamak için aramızda file olması en iyisi.

Benim yerime Madison veya Cass ile evlenseydi, onları da aynı şekilde korurdu. Bu, onun için babamla yaptığı ittifakın bir parçası, Dante'nin Lochlan'ın varisi olacağına dair anlaşmasını sağlamak. Bundan başka bir şey yok. Ve bu anlaşmanın bir parçası da beni sikmek, bekaretimi almak ve beni istediği gibi kullanmak gibi ek bir bonusdu.

Onu ne kadar istesem de, kendi isteğimle yatağına girmeyeceğim. Lochlan denemeye devam edebilir, ama bu olmayacak.

Lochlan

Sophie ve ben Laguna Beach'teki tatil köyünde iki gün geçirdik. İki gün boyunca, birlikte oynayıp bağ kurduktan sonra yatağıma gelebileceğini düşündüm. Ama her gece ayrı odalarımızda yorgunluktan bayıldık.

En azından malikanenin ve mahkemenin onarımları hızlı bir şekilde tamamlandı, yeni işe alınan keskin nişancılar da görevlerine başladı. Lena'ya izin almaya ihtiyacı olmadığını, sadece saçını kestirmeye gideceğini söylediğinde, işe alımları ona bıraktım. Kendisi gibi keskin nişancıları bulmakta ve güvenilirmez psikopatları ayıklamakta çok başarılı olduğu için, iyi insanları hızlı bir şekilde işe almakla görevlendirdim.

Sophie eve dönüş yolunda gergin görünüyordu, sanki geri dönmekten endişeli gibiydi. Ama ayrılacağımızı söylediğimde tatil köyünde daha uzun kalmak istemedi.

İkimiz eve, benim duş alıp takım elbise giyecek kadar zaman geçirdikten sonra Wolfe açık ofisimin kapısında belirdi.

"Hâlâ burada mısınız?" diye şaşkınlıkla soruyorum, çünkü o ve Wade, biz yokken tüm zaman boyunca bizimle birlikteydiler ve sırayla tatil köyünü gözetliyorlardı.

"Çıkmak üzereydim ki, ön kapıda bir ziyaretçinin olduğunu duydum. Dante Salvato burada ve Sophie'yi görmek istiyor."

"Siktir," diye mırıldandım. "Düşündüğümde daha kısa sürdü." Muhtemelen dönüş yolunda onun aramalarından birine cevap vermeliydim. Hâlâ kendimi suçladığım aynı şey için onun beni azarlamasına hazır değildim. Ya da Sophie'yi benden almasına.

"Onu içeri al," diyorum iç çekerek. "Sonra eve gidip biraz dinlenmelisin."

"Peki, efendim," diye cevaplar ve ortadan kaybolur.

Dante öfkeyle ofisine girer.

"Seninle görüşmek için tam da seni aramak üzereydim," derim, masamdan kalkıp ona doğru yürürken.

Bana elini sürmez, ama yüzüme yaklaşır "Seni orospu çocuğu! Kızım neredeyse paramparça oluyordu ve sen bana haber verme zahmetine bile girmedin?" diye bağırınca, bunu yapmak istediğini anlarım.

"Sana söyleyecektim. Dikkat çekmemek için saklanıyorduk ve bugün eve döndük. Sophie'nin durumu gayet iyi."

"Mesele bu değil ve sen de bunu biliyorsun!"

Aşağıya bakarak, takım elbisenin kollarını düzeltiyorum ve önünü ilikleyerek onun sakinleşmesi için biraz zaman tanıyorum.

"Bak Dante, üzülüğünü anlıyorum. Aşırı tepki vereceğini ve bunun Sophie'ye hiçbir faydası olmayacağını düşündüm. Bir sonraki söyleyeceğin şeyin, onu evine götüreceğin olacağını tahmin ettim."

"Tabii ki öyle yapacağım, sen onu öldürmeden önce!"

Yüzümü buruşturmamak için büyük bir çaba sarf ettim. Haklıydı, Sophie öldürülebilirdi ve onu tehlikeye attığım, saldırıyı engelleyemediğim için kendimden nefret ediyordum, tıpkı kumarhanedeki saldırıyı engelleyemediğim gibi.

"Önce bir soruma cevap ver." "Ne?" diye tersledi.

"Sophie senin çatı bahçesindeyken drone saldırısına uğrasaydı ne yapardın?"

"Muhafızlar onları vururdu!"

"Doğru. Peki onları vurunca kafasının üzerinde patlayıp ateşli enkaz yağarsa ne olacak? O zamanlar iyi bir çözüm yoktu. Evet, hava saldırısını düşünmemek aptallıktı ve bu ihmalkarlığım yüzünden Sophie'nin ve muhafızlarının hayatları tehlikeye girdi. Ama onlar görevlerini yaptılar ve onu korudular. Şimdi durum düzeltiliyor."

"Nasıl düzeltiliyor?"

"Çatılarda her zaman keskin nişancılar olacak. Uçan nesneleri mülk sınırlarını geçmeden vurup düşürebilirler."

"Keskin nişancılar mı?"

"Evet. Bir tür hava savunma füzesi bulana kadar. O şeyleri elde etmek o kadar kolay değil. Adamlarım bir tane satın almaya çalıştılar. Küçük ülkeler ellerindekileri saklıyorlar. Sonunda biri bana bir tane satabilir."

"Ciddi misin? Evinizi korumak için askeri bir savunma sistemi satın almaya mı çalışıyorsunuz?"

"Çatındaki tenis kortu havaya uçurulsa sen almaz mıydın?"

"Evet."

"Bunun bir daha olmaması için elimden geleni yapıyorum. Sophie iyi. Korumaları tarafından yere atıldığı için biraz sıyrıklar aldı. Hepsi bu kadar."

"Hepsi bu mu? Saldırılarından dolayı önümüzdeki aylar veya yıllar boyunca travma yaşayacağını düşünmüyor musun?"

"Biz de benzer bir şeyi atlattık ve üstesinden geldik."

"Bu tür suikast saçmalıklarıyla uğraşmak zorunda kalmamalı!"

"Hayır, gelmemeli. Onu koruyamadığım için kendime ne kadar kızgın olduğumu anlatamam bile. Her şeyin üstüne bir de sen gelip beni azarlamana gerek yoktu. İstediğin kadar bağır, ama olanları değiştirmeyecek."

"Ona benimle eve gelip evliliğini iptal ettirmek isteyip istemediğini sorabilirim. Onu senin gibi değersiz biriyle evlenmeye zorlamamalıydım!" Yine, onun hakaretine tepki vermemek için kaslarımı gerginleştirdim. "Senin bağlantılarına o kadar da ihtiyacım yok."

"Sophie gitmiyor ve evliliğimizi iptal ettirmeyeceğiz." "Bu ona kalmış."

"Bak Dante, daha üç hafta bile olmadı. Boşanmak için ne gibi bir gerekçesi olabilir ki?"

"Bilmiyorum. Avukatımla görüşeceğim. Tek bildiğim, sana bir şans verdiğim ve senin bunu mahvettiğin."

"Ya hamileyse?" "Ne?"

"Duydun beni. Benim çocuğuma hamile kalırsa evliliğin iptal edilebileceğini sanmıyorum."

"Neden öyle düşünüyorsun... Boş ver. Dediğim gibi, avukatıma baktıracağım ve sana ya da avukatına haber vereceğim. Onu bir saniye daha burada kalmaya zorlamayacağım."

"Hayır. O gitmeyecek. Bugün değil. Kanaması başlayana kadar. Bu konuda taviz vermeyeceğim, çünkü eğer hamileyse, o gittiğinde, muhtemelen onu ya da oğlumu ya da kızımı bir daha görmeme izin vermezsin."

"Muhtemelen hayır."

"O zaman kesin olarak öğrenene kadar bana onunla biraz daha zaman verin, sonra kararı ona bırakın."

Yüzümü yumruklamak istermiş gibi inceliyor. Sonunda, "Peki" diyor.

"Teşekkür ederim," derim rahatlamış bir şekilde. "Sen ve ailesinin geri kalanı istediğiniz zaman onu burada ziyaret edebilirsiniz. Hatta... Cole bile." Sarışının adını söylerken çenemi o kadar sıkı sıkımsım ki ağrıyor.

Dante başını sallar. "Penthouse, o ve Madison olmadan boş geliyor. Onları ne kadar özleyeceğimi fark etmemiştim, ta ki..."

Muhtemelen çok meşgul olduğu için onları fark edemediğini söylemek üzereydim, ama sözlerimi yuttum. "Madison'dan hala haber yok mu?"

"Hayır."

"Üzgünüm."

"Üzülmelisin. Onun kaçması en azından kısmen senin hatan. Onu bu kadar çabuk evlenmeye zorlamamış olsaydın, belki de kasabadan kaçmazdı."

Harika, şimdi Sophie'nin ölümüne ve Madison'ın ortadan kaybolmasına ben sorumluyum. İlk konuda haklı, belki Madison konusunda da haklıdır. Onun varsayımına itiraz etmiyorum.

"Özür dilemek hiçbir şeyi değiştirmez," diyorum ona. "Ve bugün eve döndüğümüzde seni arayıp, drone'lar hakkında konuşmak, ihtiyacın olan bağlantılar için şantaj yapmak ve başka bir konu hakkında konuşmak için bir toplantı ayarlamak niyetindeydim."

Uyuşturucu kaçakçılığı çetesini ayakta tutmak için ihtiyaç duyduğu şeylerden bahsedince biraz daha az öfkeli görünüyor. "Ne meselesi?"

"Çalışanın Eli, söylentiler doğruysa işkence ustasıymış." "İnan bana, Eli'nin düşmanlarıma yaptıkları için işkence hafif kalır."

Bu sözleri bir tehdit gibi söylüyor, Sophie'ye bir şey olursa, Eli'nin tekniklerinin diğer ucunda olacağım konusunda beni uyarıyor.

"Onu ödünç alabilir miyim?"

Siyah kaşlarını kaldırıyor. "İşkencecimi ödünç almak mı istiyorsun?"

"Bu ittifakımızın amacı da bu, değil mi? Artık yasal olarak bir aile olduğumuza göre kaynakları paylaşmak?"

"Şimdilik," diye mırıldanıyor, sanki bu durum her an değişebilirmiş gibi, ama ben onun ürününü satmak için benim siyasi bağlantılarımı kullanmaya can attığını biliyorum. "Peki tam olarak kimi işkence edeceksin?" diye soruyor Dante.

"Kimseyi."

"Yani bana söylemeyeceksin, ama Eli'ye öldürmesini, sakatlamasını ya da ne yapmasını söylersen onu yapmasını söyleyeceğim, öyle mi?"

"Hayır, demek istediğim, bombacıyı bulduğumda ondan başka kimseye işkence yapmayı planlamadığım. Eli'nin birkaç kişiyi sorgulamasını istiyorum, böylece peşinde olduğum kişi harekete geçip hata yapmaya korkacak. Herkesin, kötü şöhretli Eligor'a tırnaklarını sökmesini veya gözlerini oymasını emrettiğimi düşünmesini istiyorum. Bu lakap ne anlama geliyor? Eli'nin tam adı mı?"

"Hayır. Eligor, efsaneye göre savaşçıların ruhlarını, savaşları kazanmak için ihtiyaç duydukları sırları karşılığında alan şeytani bir lordun adı."

"Söylentilere göre, çalışanlarımın onun varlığından haklı olarak endişe duyacaklarından şüphem yok. Masum olanlar da, suçlu olanlar da."

"Çalışanlarınız neden işkence görmekten ödleri kopacak kadar korkmak zorunda? Ailelerini tehdit etmek genellikle konuşmalarını sağlamak için yeterli olur, bunu biliyorsunuz, değil mi?"

"Evet, ama işkence tehdidi daha ikna edici olabilir. Kızınızın benim dikkate almayı reddettiğim keskin gözlemi sayesinde, artık kumarhane bombacısının içeriden biri olduğuna eminim. Kendi çalışanlarımdan biri."

"Hadi canım," diyor Salvato, sanki bu çok açıkmiş gibi. Sanırım, benden daha fazla yıllık tecrübesine sahip olduğu için insanlara benden daha az güveniyor. "Ama sen bunu anlayamadığın halde Sophie nasıl anladı? Polisin Emerald Paradise'da çalışan tüm şüphelileri sorguladığını biliyorum. Raporlarını bile okudum. Ama bana kendi çalışanlarını iyice soruşturmadığını mı söylüyorsun? Ne kadar aptalsın sen?"

"Siktir git," diye bağıyorum, onun haklı olmasından nefret ederek. "Belki de tüm çalışanlarıma olan sadakatim gözlerimi kör etmiştir. Yersiz birini arıyordum. Güvenlik kamerası görüntülerinde tanıdık olmayan veya şüpheli kimse görünmüyorsa bu mantıklıdır. Sophie ve ben geçen gün maçlar arasında konuşurken, benim bariz gözden kaçırmamı işaret etti."

"Maçlar mı? Bilmek istiyor muyum

ki?" "Tenis maçları."

"Tenis oynar mısın?"

"Evet. O da benim korttaki becerilerime aynı derecede şaşırmış görünüyordu. Hatta onu bir kez yendim."

"İkinizin ortak bir ilgi alanınız olmasına sevindim. Evet, Eli'ye seninle iletişime geçmesini söyleyeceğim. Pratik eğlencenin eksikliğinden dolayı hayal kırıklığına uğrayacaktır, bu yüzden ona iyi para öde ve öldürmeden önce onunla oynayacak kişiyi ona ver."

"Öyle yapacağım," diye temin ettim.

"Şimdi Sophie'yi görebilir miyim?"

"Tabii. Saat yedide akşam yemeği yiyeceğiz, muhtemelen yemek odasında ya da oraya giderken olacaktır."

Mafya babasını sakinleştirdiğim için mutluyum, onu Sophie'nin oturduğu ve itaatkar bir şekilde beni beklediği yemek odasına götürüyorum. En azından babasını görene kadar.

"Baba?" Sophie'nin sesindeki sevgi dolu haykırış, göğsümü sızlatıyor. O benim adımla asla böyle söylemez.

Sandalyeden atlayarak babasına sarılırken omzunun üzerinden bana bakar. "Burada ne işin var? Lochlan sana dronları anlattı mı?"

"Evet, duydum. İyi misin? Burada kalmak güvenli geliyor mu?"

"Muhafızlar beni korudu ve Lochlan çatıya keskin nişancılar yerleştirdi, ayrıca havaalanında gökyüzünü izleyen biri var. Yapılabileceklerin hepsi bu kadar, değil mi?"

"Doğru," diye onayladı Dante.

"Buraya bunun için mi geldin?" diye sordu ve ondan uzaklaştı. Onu beyaz tenis kıyafetiyle görmek beni o kadar heyecanlandırdı ki, bayılmadan ya da babası pantolonumun ön kısmındaki şişkinliği görmeden önce oturdum.

"Seni özledim. Vanessa'yı da," diyor Dante. "Cass..."

"Cass'in beni özlemediğini biliyorum," diyor Sophie alaycı bir şekilde.

"Babanıza, ailenizin istediğiniz zaman ziyarete gelebileceğini söyledim, Cole bile," diyorum.

"Vanessa, işler yoluna girene kadar Cole'un buraya gelmesine izin vermez," diye cevaplar Dante. "Ama hepsine haber vereceğim."

Sophie tenis bileziğiyle oynarken sessizce sorar, "Gitmek zorunda mısın? Yoksa kalıp bizimle akşam yemeği yemeye vaktin var mı?"

Derin bir nefes alır, bana bakar, sonra tekrar kızına döner. "Tabii, Lochlan'ın sakıncası yoksa."

Sophie'nin teklifini reddetseydi, arkasını dönüp gitmeye başlar başlamaz bıçağımı sırtına saplayabilirdim.

"Personeler bir masa daha hazırlatacağım. Eminim üçümüz için bolca yemek hazırlamışlardır," diyorum onlara.

"Harika," diyor Dante, Sophie'nin yanındaki bir koltuğu seçerek. "Şimdi bana Lochlan'ın seni teniste nasıl yendiğini anlat."

"O gerçekten çok iyi," diye cevapladı Sophie, bana gülümseyerek. "Ve beni adil bir şekilde yendi çünkü ben... çok yorgundum."

Yorgun mu? Ben öyle hatırlamıyorum. Sanırım dikkatinin dağınık olduğunu söylemek istedi ama bana olan ilgisini itiraf etmek istemedi.

Belli ki beni istiyor; ben de onu istiyorum; öyleyse neden sevişmiyoruz?

Sophie

Lochlan'ın evine geri dönmek sandığım kadar korkutucu değil. Babam onaylamayabilir, ama o buradayken kendimi güvende hissediyorum. Çoğunlukla. Evet, bir düşman onu bir kez hazırlıksız yakalamış olabilir, ama Lochlan'ın ya da güvenlik ekibinin bunun tekrar olmasına izin vereceğini sanmıyorum.

Yeni tamir edilen tenis kortunda oynamak için giyindim, ama henüz oraya gitmeye cesaret edemedim. Mazeretim, akşam yemeğine çok az kaldığı için içeride kalmamın daha iyi olacağıydı.

Yemek odasında babamı görmek hoş bir sürprizdi. Yine de, tatlıdan hemen önce ayrıldığı için minnettarım. Onun daha uzun süre kalmasını istemediğimden değil. Cheesecake yiyoruz, bu da aklıma *yine* müstehcen düşünceler getiriyor. Kocam, ailesiyle yediğimiz akşam yemeğinde elini eteğimin içine soktuğunu hatırlatmadan bir gün bile geçiremiyorum.

Lochlan, sanki önünde kendi cheesecake'i yokmuş gibi, sessizce ve aç bir şekilde beni izlerken, dilimimdeki son kırıntıyı bile yiyorum.

O tenis kortunda gömleksiz dururken ben de ona böyle mi bakıyorum? Hâlâ bu ortak noktamıza inanamıyorum, ya da ona güvenemediğim, aylardır başka biriyle birlikte olmadığına inanmadığım halde onu ne kadar istediğime inanamıyorum. Neyim var benim? Neden çekici bir kocam yerine, direnmesi kolay çirkin ve kadın düşkünü bir kocam olmasın? Hayır, bunu milyon yıl da istemezdim.

Masadan kalkıp ona iyi geceler demek ve odama gitmek üzereyken Lochlan birdenbire, "Ne yapman gerekiyor, Sophie?" diye sordu.

"Ah, ne?" Ne demek istediğini anlamaya çalışırken dudaklarımın köşesini peçeteyle siliyorum.

"Seni istediğimi biliyorsun, prenses. Peki, sana tekrar sahip olmak için ne yapmam gerekiyor?"

Oh. O mu.

Hormonlarım onun sadece beni istediğine inanmamı istiyor. Ama kafam ve kalbim çok gergin. Ona güvenmek kolay değil. Lochlan'ı istiyorum, ama beni kullanıp sonra incitmesini istemiyorum.

Aslında, ondan tam olarak ne istediğimi biliyorum. Bunca zamandır istediğim şey.

Her küçük şeyi sorgulamak, yanlış bir şey yapmaktan endişelenmek ya da SUV'da dizlerimin üzerine çöktüğümde olduğu gibi deneyimsizliğim ortada olduğunda utanmak istemiyorum.

Lochlan bir şans daha hak ediyor, değil mi? Ayrıca, adet dönemim her an başlayabilir, bu yüzden korunmazsa hamilelik konusunda endişelenmeme gerek yok.

Bu yüzden Lochlan'a "Hiçbir şey yok..." diyorum.

"Fikrini değiştirmek için yapabileceğim bir şey olmalı!" diye bağıarak sözümü kesiyor. "Senin için çaresizim Sophie. Duymak istediğin bu mu? Dizlerimin üzerine çöküp yalvarmamı mı istiyorsun?"

Diz çöküp bana yalvaracak mı?

"Hayır, Lochlan. Demek istediğim, fikrimi değiştirmek için yapman gereken hiçbir şey yok," diye açıklıyorum ona. "Ben sadece... Sanırım seni bekliyordum."

"Beni mi bekliyordun?" diye tekrarlar, kaşlarını çatarak.

"Evet, sadık olacağına söz vermeni bekliyordum, ki sen de bir nevi verdin, ve ilk seferinde yaptığın gibi... benden istediğini almanı bekliyordum."

Lochlan'ın gözleri aniden ağırlaşır, yeşil rengi koyulaşır. "Bunu kastetmedin prenses."

"Öyle demek istedim," diye fısıldadım. "Sana güveniyorum. Eğer başka biriyle birlikte olmadıysan..."

"Olmadım ve olmayacağım," diye söz verdi.

"O zaman sana inanıyorum. Sadece beni istediğine inanıyorum. Ben de seni istiyorum, karmaşık olsa bile."

"Karmaşık mı? Bu ne demek?"

"Demek istediğim, seks konusunda ne istediğimden tam olarak emin değilim. O gece bekaretimi almanı istemedim. Korkmuştum, gergindim, ama seni istedim. Yine de aldığın, benim için karar verdiğin hoşuma gitti. Beni iyi hissettiren bir karar. Bu yanlış mı?"

"Hayır. Hayır, yanlış değil. Çok ateşli," diye cevaplar. Tatlı tabağını kenara itip ayağa kalkar ve bana doğru gelir. "Benim için ateşli çünkü kontrol bende olacak. Kontrol her zaman bende. Sana istediğim her şeyi yapabilirim ve sen beni durduramazsın."

"Biliyorum."

"Hayır. Eğer ortada fikrini değiştirirsen..." Parmakları, babamın az önce kalktığı, bana en yakın sandalyenin tepesine kıvrılır, parmak eklemleri beyazlaşır. "Eğer çok ileri gidersem ve seni istediğim yere getirdiğimde durmazsam, benden şu anda olduğundan daha fazla nefret edeceksin ve beni asla affetmeyeceksin. Kontrolümü kaybetmeyeceğime dair söz veremem."

Vazgeçmemesi için saydığı tüm nedenler, benim ondan istediğim şeyler. Bu yüzden, bunu açıkça belirtmeye çalışıyorum, "Beni yatağına atmanın tek bir yolu var Lochlan, çünkü ben asla isteyerek gitmeyeceğim."

"Siktir," diye mırıldanıyor ve bir saniye sonra bana atılıyor. Sandalye benimle birlikte geriye doğru eğiliyor ve beni korkutuyor. Ama yere düşmüyorum. Lochlan, çılgınlığını bitirmeden beni yakalıyor, sonra dudakları dudaklarıma değiyor. O zaman onun bunu kasten yaptığını, beni korkutmak, kalbimi hızlandırmak için yaptığını anlıyorum. Ondan, bana yapabileceklerinden korkmamı seviyor. Ama ben bir süredir korkmuyorum. Gerçekten korkmuyorum.

Sandalyeyi masadan uzaklaştırdıktan sonra, dört ayağı yere indirir, kalçalarını kavrar, beni sandalyeden kaldırır ve omzuna atar. Ellerim tutunmak için ceketine uzanır, o da popomu tokatlar ve ben çığlık atarım.

"Owen ve Flynn'e yarınki toplantılarımı ve randevularımı üstlenmelerini söyle. Bana borçlular. Sakın yatak odamın kapısını çalmak gibi bir şey düşünmeyin," diyor Lochlan, merdivenlerden yukarı çıkarken yanlarından geçerken korumalarına. İçlerinden biri cevap veriyor, "Siz söylemeden kimse sizi rahatsız etmeye cesaret edemez patron."

Sonra Lochlan'ın odasına giriyoruz, kapı arkamı z dan çarpıyor. Omzundan kaymaya çalıştığım da, yine kıcıma şaplak atıyor.

Bir saniye sonra sırtım yatağına çarpar, sonra Lochlan üstüme tırmanır ve beni ayak parmaklarımla ucuna kadar heyecanlandırır. Özellikle de bacaklarımla arasındaki belirli bir bölgeyi. Ağzı ağzımı kapar, beni sertçe öper, dili ısrarcıdır, tüm uzuvlarım gevşer. Lochlan'ın saçlarını parmaklarımla okşamak için uzanırım, ama o bileklerimi yakalar ve beni öpmeyi bırakıp başımın üstüne sabitler.

Üzerimde uzanır ve sonra kalın, yumuşak bir kelepçe sağ bileğime, ardından sol bileğime takar.

Kollarımı aşağı çekmeye çalışıyorum. Zincirlerin tıkırdamasıyla sadece birkaç santim hareket edebiliyorlar. Başımı geriye eğdiğimde zincirlerin başlığa bağlı olduğunu görüyorum.

İlk düşüncem, evet, Lochlan'ın esiri olmak çok seksi. İkincisi ise... o kadar eğlenceli değil.

"Ah, Lochlan?"

"Evet, prenses?" diye soruyor, topuklarının üzerine oturarak, yatağına zincirlenmiş halime bakarken kendinden çok gurur duyuyor gibi görünüyor.

"Bunları... daha önce kullandın mı?" Zincirleri sallıyorum, beni bu kadar kolayca bağladığını öğrendikten sonra bunlara karşı ne hissedeceğimi bilemiyorum.

"Bu kelepçeleri mi? Hayır. Daha önce birçok kelepçe kullandığımı inkar etmiyorum, ama bunları düğün sabahı senin için buraya taktırdım. Yani, her gece beni yalnız uyuturken, kullanılmadan asılı duran ve benimle alay eden bu kelepçelere bakmak zorunda kaldım. Tek yapabildiğim, senin bu kelepçeleri takmış, tamamen çıplak, benim için hazır olduğunu hayal etmektir."

Yeni. Benim için,
diyor. Ve ona
inanıyorum.

"Küçük bir sorun var," diye belirtmeden edemiyorum.

"Neymiş o? Çok mu sıkı?"

"Hayır. Çıplak değilim. Ellerim kelepçeli olduğu için gömleğimi ve sütyenimi çıkarmak zor olabilir."

"Mmm," Lochlan, giysilerimin üzerinden sol meme ucumu ve sağ meme ucumu aynı anda çimdiklerken mırıldanıyor, ben de kelepçelerle yapabildiğim kadar çığlık atıp kıvranıyorum. "*Henüz* çıplak değilsin. Oraya varmak eğlencenin yarısı."

Kolsuz bluzumun altını tutup boynuma kadar yukarı çekiyor. Karnıma serin hava giriyor, beyaz spor sütyenim ve ön tarafına saklanmış ödülüm ortaya çıkıyor.

Lochlan ilk başta onu görmez; başparmağı ve parmağıyla meme uçlarımı sıkıştırıp, kumaşın içinden çekerek beni çığlık attırmakla meşguldür. Sütyenin altını göğüslerimin üzerine kaldırdığında, gümüş bıçağın dışarı çıktığını görür.

"Oh, burada ne varmış bakalım, yaramaz kız?" Silahı eline alır, düğmeye basar ve bıçak dışarı çıkar. Şimdi gülüyor, "Onu sütyenin içinde mi taşıyordun?"

"Bulamayacağından emin olmak istedim," diye dürüstçe cevap veriyorum. "Ve bu bana güven verdi."

"Öyle mi? Peki, işim bittiğinde bıçağımı geri alabilirsin. Onu giysilerini kesip çıkarmak için kullanacağım. Sonra da onunla gerçekten çok pis bir şey yapacağım."

Söz verdiği gibi, sol eliyle gömleğimi kaldırır ve bıçağı kumaşın içinden geçirir, yakayı, sağ kol deliğini, sonunda da sol kol deliğini keser, bıçak artık engel teşkil etmez hale gelene kadar. Sonra, bıçağın bıçağını spor sütyenimin ortasından yavaşça kesmeye başlar. İş bittiğinde ikimiz de daha ağır nefes alıyoruz. Kol deliklerini yırtmaz, açık bırakır, her iki kolda da açıkta kalır.

Azgın kocamın hemen eteğimi ve külotumu çıkarmasını bekliyorum, ama o bunu yapmıyor. Hayır, üzerime eğiliyor ve göğsümü ağzına alıyor. Emiyor, yalıyor, dişleriyle ısıyor. Bir tarafı, sonra diğer tarafı, sanki bu gece gidecek hiçbir yeri yokmuş gibi, acele etmeden. Eğer gardiyanlara ikinci ve üçüncü adamlarının yarın toplantılarını yapmasını söyledi ise, o zaman bir süreliğine gidecek hiçbir yeri yok demektir.

Bütün geceyi ve yarını benimle yatakta geçirmeyi planlamasını seviyorum. Bütün gece bileklerimi kelepçeli tutacak mı? Hem heyecanlı hem de gerginim.

Sonunda uçurumun kenarında sallanıyorum ve bu gerçekten harika.

Lochlan

Sophie'nin benden ne istediğini şimdiye kadar nasıl fark edemedim?

Tek istediği, onu tekrar almamdı. Bana daha fazla elmas almamı ya da arkasında iş çevirmeme sözü dışında başka bir şey beklemiyordu. Karım benim sözümü, ona sadık kalacağıma dair sözümü istiyordu, sonra da onu yere yatırıp ondan istediğimi almamı.

Bu benim için mükemmel.

Son sekiz yıldır, bağlanmak benim kimseyle sevişmenin tek yoluydu ve Sophie bana bunun için yalvardı.

Onun her santimini ağzıma almak, sikimi onun içine gömmek, onu tatmak istiyorum, hepsini aynı anda, ama ne yazık ki bu imkansız. Onu bu kadar uzun süre arzuladıktan sonra, ona acele etmemek, seksi vücudunu bana yavaş yavaş açığa çıkarmak zorundayım, yoksa kendimi kaybedip bir ergen gibi çarşafırlara boşalırm.

Onun dik göğüsleriyle kaliteli zaman geçirdikten sonra, amını tekrar görmek için daha fazla bekleyemem.

Vücudunu aşağı doğru kaydırarak, beyaz pileli tenis eteğinin kenarlarını tutup çekmek için tutuyorum, ama son anda fikrimi değiştiriyorum. Parmaklarım eteğin altına dalarak külotunun bel kısmına uzanıyor, onu tek başına bacaklarından aşağı çekip çıkarıyorum.

Şimdi eteğini karnına kadar kaldırıp karımın amını hayranlıkla seyrediyorum. "Merhaba yine, benim sevimli ıslak kedicik."

"Sen benim..." Sophie, utangaç bir şekilde bacaklarını kapatmaya çalışarak soruyor.

"Evet," diye cevap veriyorum, parmağımın ucuyla yarık boyunca aşağı doğru kaydırırken. "Çok güzelsin." Gerçekten hatırladığım kadar sıkı mı diye merak ederek, orta parmağımı içine sokup kıvırıyorum.

"Ah!" Sophie bağıır. Duvarları yavaşça pompaladığım parmağımı sıkıştırır ve testislerimi ağırlaştırır. Tanrım, tekrar içine girmek için sabırsızlanıyorum. Bu gerçekten oluyor, tam burada, tam şimdi. Sikimin tekrar içeri girmesini engelleyecek hiçbir şey yok.

Ama henüz değil. İlk seferden sonra onu yalayacağıma, tekrar sikmeden önce onu sırlıklam yapacağıma söz verdim.

Önce, amina ne yaparsam yapayım, bacaklarının benim için açık kalmasını sağlamalıyım.

Sophie'nin dizlerini göğsüne doğru ittiğimde, gözleri büyüdü ve dudakları aralandı, ne yaptığımı merak ediyordu ama itiraz etmedi.

"Ayak bileklerin için de kelepçelerim olduğunu bilmeliydin, prenses."

"Oh," diye fısıldadı. Nemli dudaklarını yaladı ve "Yatağın ayak ucunda mı?" diye sordu.

"Bu sefer değil." Başlığın sağ köşesine uzanıp biraz daha uzun zinciri aşağı indirip kelepçeyi sağ ayak bileğine takarım.

"Ne... ne..." Sophie, sol ayak bileğini de hızla bağladığımda sözünü yarıda keser. Sonra geriye yaslanıp yaptığım işi hayranlıkla izlerim. Uylukları genişçe açılmış, dizleri neredeyse göğsüne yapışmış, ama zincirler sayesinde bacaklarını indiremiyor ya da kapatamıyor.

"Genişçe açılmış ve benim için hazır," derim, parmaklarımla am dudaklarını ayırıp, eğilip onu yalamaya başlarım.

"Oh tanrım. Oh tanrım, oh tanrım, oh tanrım," Sophie, dilimi içine sokup döndürdüğümde yumuşak bir şekilde mırıldanır.

"Tadın çok güzel," derim, onun uyarılmasının kokusunu içime çekerken, yüzümü ona bastırırken, dilimi klitorisi üzerinde gezdirirken. Son kısım kalçalarını zıplatır, ben de bunu tekrar tekrar yaparım, o tam sınırda olduğunda geri çekilirim.

"Lütfen, Lochlan!" Sophie hayal kırıklığıyla bağıır.

Yatağın yanında duran, attığım sustalı bıçağı alıp ona gösteriyorum. "Bununla kendini sikmeyi tercih edeceğini söylediğini hatırlıyor musun?"

Kafasını sallar.

Soğuk çeliği karnına indirip pelvisine doğru kaydırıyorum.

"Nereye gideceğini biliyor musun?" diye soruyorum ona.

"Evet." Başını kaldırıp coşkuyla başını sallıyor, bu şaşırtıcı.

"Tanıştığımız ilk gün onu içime sokmanı istemiştin."

Tanrım.

"Gerçekten mi?"

"Evet. Beni..." "Seni ne bıraktım?" diye soruyorum.

"Ateşli ve acı içinde."

"Sıcak ve acı dolu, tam da senin bana her saniye hissettirdiğin gibi." Onun üzerinde aynı etkiye sahip olduğumu duymayı seviyorum, hatta ilk tanıştığımızda benden çok korktuğu halde.

Bıçağın bıçağını geri çekip, sapını onun yarıktaki gezdirerek ıslatıyorum.

"Ah!" Sophie, bıçak onun içine girecek kadar kayganlaştığında nefesini tuttu. O, içine giren yabancı cisimle meşgulken, ben dilimi klitorisinin üzerinde gezdirerek onu tahrik ettim ve nefes nefese, ter içinde kalana kadar zevkini uzatmaya çalıştım. Sonunda onu doruğa ulaştırdım. Bıçağın sapını onun içinde bırakıyorum, amının bıçağın etrafında kasılmasını, onu emmesini, daha derine çekmeye çalışmasını izliyorum, tıpkı benim sikimin de öyle olmasını bekleyemediğim gibi.

Bıçağı çekip çıkarmadan önce biraz oynatıyorum ve sonra Sophie'nin aralık dudaklarının arasına itiyorum. "Bıçağımı temizle prenses," diyorum ona, bıçağı ağzına sokup çıkarıyorum. "O gece onun elini bıçakladığımda, o pisliğin kanını bıçağımdan temizledin mi?" diye soruyorum ona ve o başını sallıyor.

"Aferin kızım. Benim sikimi almaya hazır mısın?" "Mmm," diye inliyor çeliğin etrafında.

"İçine çok sert bir şekilde boşalacağım, biliyorsun," diye onu uyarırım

"Mmm." Bıçağın sapını ağzında bırakıp koltuğumdan çıkardığımda onayladığını anlıyorum. Kolayca takım elbise ceketimi çıkarıyorum. Geri kalanların düğmelerini, hepsini açmak için çok acele ettiğimden koparıyorum.

Sonunda çıplak kaldığımda, Sophie'nin açılmış bacaklarının arasına diz çöküyorum. Sert sikimi avucuma alıp, onun ıslaklığına sürtüyorum, ikimiz de inliyoruz. Onu şaplakladığım gece sadece bundan boşalmıştım. Bu sefer değil.

Başımı girişine hizalayıp içine giriyorum. En azından ilk birkaç santim kolayca giriyor. İşte o zaman işler güzelleşiyor.

"Siktir, çok darsın," diyorum ona, kaldırdığı kollarına bakarken, bıçağım dişlerinin arasında. Silahı çıkarıp yatağın üzerine atıyorum, çıkardığı her sesi duymak istiyorum, dahil...

"Evet. Daha fazla."

Ona istediğini veriyorum, sonuna kadar giriyorum, boğazından bir çığlık kopuyor ve benim de ağzımdan küfürler dökülüyor. Tanrım, o kadar iyi ki. Bu kadar hızlı girmenin ona acı verdiğinden şüphem yok, ama bence Sophie de tam olarak bunu istiyor: sert, kirli seks.

Bir avucumu başının yanına dayayarak üzerine uzanıyorum, ağırlığımı vücuduna bastırıyorum ve sonra sikimi serbest bırakıp derin ve hızlı bir şekilde içine girip çıkmaya başlıyorum. Sophie'nin gözleri, zevkten ya da acıdan sıkıca kapalı. Parmaklarımı boğazına doluyorum ve gözleri hemen açılıyor.

"İşte buradasın," diyorum gülümseyerek. Boynunu daha sıkı tutuyorum. "Aklında olan bu muydu? Tamamen benim merhametime kalmak mı? Seni boğabilirim, tekrar tekrar spermimle doldurabilirim, ne istersem yapabilirim ve sen beni durduramazsın."

"Evet! *Evet!*" Sophie o mırıldanan sesi çıkarır, sonra benim sikimi sıkar, üzerine boşalır ve beni de yanında götürür. O zevk titremeleri arasında onu imkansız bir hızla sikerim, derine sokarım, tohumumun onun duvarlarını kapladığından emin olurum.

Son titreme beni terk ettiğinde ve sikim iyice doyduğunda bile, onun sıcak vücudundan henüz çıkmak istemiyorum.

Boğazını tutarken dudaklarımı dudaklarına bastırıyorum, sanki son kez öpüyormuşum gibi onu öpüyorum. O da bana karşılık veriyor. Ondan önce kimseyi öpmek umurumda değildi. Seks sırasında her zaman sahte geliyordu, zorunlu bir gereklilik gibi, bu yüzden de yapmayı bıraktım.

Sonunda nefes alabilmemiz için dudaklarımı çekince, Sophie'nin yanağında parıldayan nemi görüyorum.

Siktir.

"Fikrini mi değiştirdin? Boyunu aşan bir işe mi kalkıştın?" diye soruyorum, ona öfkemi yansıtmamaya çalışarak. Yine başını sağa sola sallıyor. "Bana korunmamızı istemedin, hatta istediğin ertesi gün hapını bile almadın, öyleyse sorun ne, Sophie?"

Onu serbest bırakmadan önce bir cevap almayı planlıyorum. "Sen... hapi biliyor muydun?"

"Tabii ki hapi biliyordum. Çekmeceye attığımda mastürbasyon yapmak için senin saten külotlarından birini çaldım."

Parlayan gözleri şaşkınlıkla büyüdü. "Oh."

"Senin almadığını da biliyorum. Kutu hala çekmecenin arkasında ezilmiş durumda. Neden almadın?"

"Ben... Kimseyi zor durumda bırakmak istemedim."

"Muhafızlarının bana itaatsizlik edeceğini düşündün ve hamileliği önlemekten çok onları korumak mı istediniz?"

"Evet."

"Ve şimdi bu kararından pişman mısın?"

Yine başını salladı. "Hayır." "O zaman neden ağlıyorsun?"

"Sadece... sana dokunmak istiyorum. Seni tekrar tatmak istiyorum."

Dalga mı geçiyorsun benimle? Bunlar özlem gözyaşları mı? İçindeki çatışmanın gözyaşları mı?

"Ah, prenses. Beni tatman için daha sonra bolca vaktimiz olacak."

Beni istediği için, sert sevişmeyi sevdiği için kendinden nefret ediyor; bunu çok iyi biliyorum. Sophie hala benim iğrenç, pis bir piç olduğumu düşünüyor.

Ve öyleyim de, çünkü onun güzel ağzını bir daha kullanmaya daha fazla direnemeyeceğim. Muhtemelen her an ağız gargarası ve duş için yalvaracak, ilk seferki gibi benden uzaklaşacak.

En azından beni serbest bırakmamı istemiyor. Bana yalvarsa bile, henüz kelepçelerini çıkarabileceğimi sanmıyorum.

Sophie

Lochlan ile seks, hatırladığımdan daha iyi. Ya da belki ilk seferim olmadığı için şimdi daha iyi.

Üçüncü turdan sonra biraz ağrı var. Lochlan, beni yeniden pozisyonlandırmak için ellerimi ve ayak bileklerimi kelepçelerden çıkardı, ama sadece beni ellerimin ve dizlerimin üzerine koymak için.

Onun muhteşem yüzünü görebilseydim, bu benim en sevdiğim pozisyon olabilirdi.

"Tanrım, çok iyiydi prenses," diyor Lochlan, önüme geçip sırtını başlığa yaslayarak. Çıplak ve muhteşem, kasları mürekkeple kaplı. Ve çoktan tekrar sertleşmeye başlamış, korkutucu uzunluğunu yumruğuyla okşuyor.

dudaklarımın üzerinde okşayana kadar aşağı kayıyor ve "Sikimi temizleyene kadar em, sonra seni serbest bırakacağım" diyor.

Onun kaygan sikini alaycı bir şekilde yaladım, ikimizin tadını da onun üzerinde hissettim. "Sonra ne olacak? Ben... iğrenç durumdayım."

"Duş almak isteyeceğini düşündüm. Sonra belki seni tekrar yatağıma zincirlemeden önce sana yemek bile veririm."

"Belki sarılabilir miyiz?"

"Sarılmak mı?" Bu kelimeyi tiksintiyle söylüyor, sanki ondan benimle lağım çukurunda yüzmeye gitmesini istemişim gibi.

"Uh-huh. Sarılmak." Dilimi onun başının üzerinde gezdiriyorum.

"Ben sarılmam. Yataktaysak ya sevişiriz ya da uyuruz. Gerçek olan tek iki şey budur."

Gerçek olan tek iki şey mi?

Ne demek istediğini sorma fırsatım olmadı. Lochlan önümde diz çöktü, sürekli çekip durduğu için dağınık ve gevşek duran at kuyruğunu yakaladı, sonra dudaklarımı dudaklarına bastırdı. "Beni em, Sophie."

Kaslı karnı ve göğsü o kadar yakın ki, bileklerim zincirlere bağlı olmasaydı ona dokunabilirdim. Dokunamadığım için onu ağzıma alıyorum, tekrar tekrar içeri girip çıkmasına izin veriyorum, bana dayanabileceğimden fazlasını veriyor ama umursamıyorum. Hayır, o umursuyor. Benim boğulmamı ve yanaklarımdan gözyaşlarının akmasını seviyor.

Bana sert davranmasının nedeninin kızgın olması ya da benim bir şeyleri yanlış yapmam olmadığını anlıyorum. Sert davranmasının nedeni, uçurumun kenarında olması ve aşağı atlamak için çaresiz olması...

"Tanrım, senin tatlı ağzını sahiplenmeyi seviyorum," diye inliyor Lochlan, kalçalarını ileri geri hareket ettirerek daha hızlı giriyor. "Ve amını. Sıkı amından hala benim spermim akıyor mu?"

"Mmm," diye inlerim, onun sıcak, kalın menisinin içimde hissettirdiği, uyluklarımdan aşağı sızan, akıllara durgunluk veren orgazmlarımızı hatırlatan hissi ne kadar sevdiğimden nefret ediyorum. Bana acil kontraseptif verenin Lochlan olduğuna hala inanamıyorum. Benim almadığım hap.

"Siktir, yapamam... Bunu boşa harcayamam," diye homurdanıyor.

Ne demek istediğini anlayamadan, ağzımdan çıkıp arkama sürünüyor. Velcro sesini duyuyorum ve bir saniye sonra sol ayak bileğim serbest kalıyor, ardından sağ ayak bileğim. Beni dizlerimden kaldırıp

bacaklarımı düzleştirirken rahat bir nefes alıyorum. Lochlan bacaklarımı birbirine yaklaştırıyor, sonra penisini aralarına sıkıştırıyor...

"Oh!" diye bağıyorum, o içime girdiğinde. Dizleri bacaklarımın dış tarafında, beni sallarken bacaklarımı kapalı tutuyor. Sallıyor, önceki seferler gibi vuruyor ya da itmiyor. Sanki bu hissi tadını çıkarır gibi derinlerde kalıyor, dişlerini omzuma geçirip homurtusunu bastırıyor. Sırtımın üstündeki ağırlığı, açısı, içimde kayma şekli, hepsini seviyorum. Saniyeler sonra, tüm orgazmların anası ile onun etrafında titriyorum.

"İşte böyle, bebeğim." Sert bir kahkaha atarak, "Sen istemesen de, amın benim içime boşalmamı istiyor. Şimdi kalçalarını yukarı kaldır da her damlasını içine boşaltayım," diyor.

Sırtımdan ağırlığı kaybolur ve kalçalarımı kendisi kaldırır. Popoma bir tokat atar, sonra küfürler eder, içimde şişen penisıyla bana tanıdık sıcaklığını boşaltır.

Lochlan bunu yapmayı gerçekten seviyor gibi görünüyor, bu yüzden itiraz etmeden ona izin vermeye devam ediyorum. Ya adet dönemim başlamak üzere, ya da o hapi almadığım için zaten hamile olduğum için başlamayacak. Eğer öyleyse, bununla daha sonra ilgileneceğim.

Birlikte duş aldıktan ve kahvaltı yaptıktan sonra? Öğle yemeği mi? Zaman kavramım yok, ama yemek yiyoruz ve sonra yine onun yatağına geri dönüyorum, orada bağlı yatıyorum ve onun tohumunun bedenimi tekrar tekrar ıslatmasına izin veriyorum. O beni yaladıktan sonra bile o kadar ağrım oluyor ki, o sadece penisinin başını içime sokuyor ve geri kalanını boşalana kadar okşuyor. Bir damla bile başka yere gitmiyor. O bir görevde olan bir adam. Ele geçirilmiş bir adam.

Arada sırada turlar arasında uyuyorum. Lochlan çoğunlukla ayak bileklerimi kelepçelemiyor, ama bileklerimi kelepçeliyor. Asla bileklerimi kelepçeliyor. Kollarımdaki ve omuzlarımdaki kaslar ağrıyor, ama onu beni serbest bırakmasını istersem, odama tek başıma gönderileceğimi hissediyorum. Bu yüzden istemiyorum. Kocamın bana gösterdiği yoğun ilgiden çok hoşlanıyorum, bu yüzden ayrılmak istemiyorum.

Lochlan

Bugün, beşinci katın sonunda işkence zindanına dönüştürülmüş süite doğru ilerlerken adımlarımda fazladan bir canlılık olabilir. Ya da herkes öyle düşünüyor.

Karım bana bu harika fikri vermekle kalmadı, son yirmi dört saat boyunca defalarca bedenini de verdi. Sophie'yi tenis eteği giymiş ya da çıplak halde yatağıma zincirleyip, onu sikerken daha fazlasını isteyen görmek, hayal ettiğimden bile daha iyiydi. Onun içine kaç kez boşaldığımı sayamadım. Daha önce hamile değilse, umarım şimdi hamile kalmıştır. Bu, hayatımın en iyi seksiydi ve eve döndüğümde onu tekrar becermek için sabırsızlanıyorum. Bu sabah ondan ayrılmak hiç kolay olmadı. Bir tur daha yapamayacak kadar ağrısı olduğunu bilmek, kapıdan çıkabilmemin tek nedeniydi.

Sophie'nin bıçağımy saklamış olmasına hala inanamıyorum, üstelik onu spor sütyeninde taşıyor çünkü kendini güvende hissettirdiğini söylüyor. Annemin bana aldığı tek hediye olan en sevdiğim bıçak olmasına rağmen, Sophie'ye bıraktım, onu dolgun göğüslerinin arasında güvenle saklasın diye.

"Burada ne oluyor patron?" diye soruyor Wolfe.

"Endişelenme," diye cevaplıyorum Wade ile koridorda yürürken. Muhafızlarımdan bir şeyler saklamaktan nefret ediyorum, ama Sophie haklı. Bir kez yanlış kişiye güvenerek hata yaptım. Onları bulana kadar herkes şüpheli. "Sadece kapıyı izle ve kimsenin araya girmesine izin verme."

Koridorun sonundaki kapıya vardığımızda, "Burada kal ve bana ihtiyacın olursa mesaj at," diye ekledim, sonra anahtar kartımı okuttum. Sonra içeri girdim ve kapıyı arkamdan kapattım. Wolfe ve Wade'e güvendiğim kadar, arkadaşlarımyın ve korumalarımyın bile yaptığım şeyin ayrıntılarını bilmelerine gerek yok. Ya da Eli'nin yaptıklarının.

"Nasıl gidiyor?" diye soruyorum ona.

"Yavaş yavaş," diyor Eli, omzunun üzerinden bana gülümsüyor ve sonra kahve masasının üzerine yayılmış aletlere, sanki kendi bebekleriymiş gibi dokunmak için geri dönüyor. "Tam da sevdiğim gibi."

Gazlı bezle sarılmış ellerine ve beyaz gömleğinin kıvrılmış kollarına sıçrayan parlak kırmızı kan, "aletlerinin" sapları ve tek sandalyenin altındaki zemini kaplayan plastik beni şaşırttı. Sadece ona iznim olmadan çalışanlarımı kesmemesini söylediğim için değil, aynı zamanda kumarhanenin güvenlik müdürü Sherman Young'ın her zamankinden daha solgun olmasına rağmen, linebacker büyüklüğündeki vücudunda görünür bir yara olmaması nedeniyle de. Tamamen siyah üniformasını giyiyor, belki de bir şeyi gözden kaçırmışım.

"Dante'nin IT ekibinin, Sherman'ın son yıllara ait banka hesaplarını ve telefon kayıtlarını incelemesini bitirmesini bekliyorum. Telefonum çalana kadar, ortaya çıkarabilecekleri her şeyi itiraf etmek için zamanı var. Geç kaldığında ekibinin bilgisayar sistemine onun yerine giriş yapması dışında, önemli bir şey itiraf etmedi."

"Ben hiçbir şey yapmadım. Seni ya da kumarhaneyi asla ihanet etmem, bombayla kimseyi öldürmem. Yemin ederim patron!" diye bağılıyor adam, gözlerinin akı görünüyor. "Geç kaldığım zamanların her bir dakikasını ödeyeceğim. İki ya da üç katını."

Birkaç dakika geç kalması önemsiz bir şey. Dürüst olmak gerekirse, bir yere gitmem gerekirken yetişemeseydim, ben de başkalarından aynısını isterdim.

"Peki ya çalışanların?" Ona yaklaşıyorum. "Bilmeniz gereken şüpheli işler yapan var mı aralarında? Bombalamadan önce şüpheli davranan var mıydı?"

"Hayır, efendim," diye cevapladıktan sonra yüzünü buruşturdu. "Bazı çiftler de zamanlarını biraz uzatabilir. Ama çok fazla değil. Birkaç dakika..."

Onu keserek sorarım, "Ailen var, değil mi Sherman? Bir oğlun ve bir kızın?"

"Oh, siktir. Şimdi işler eğlenceli olmaya başladı," diye fısıldar Eli, sanki işler ciddileşecekmiş gibi. Gözümün ucuyla, psikopatın sahte işkence odasında değil de striptiz kulübünde lap dance izlerken heyecanlanıp sikini düzeltmek için elini aşağı uzattığını gördüm. Ne ucube adam.

"E-evet, efendim." Sherman'ın bakışları da bir anlığına diğer adama kayar. Eli'nin tahrik olduğunu fark eden, ya da daha çok ailesini düşünen Sherman,

parmaklarını deri koltuğun kolaklarına o kadar sıkı geçirir ki, onları koparmak üzeredir.

"Babalık nasıl bir şey?" diye soruyorum.

Adam benden Eli'ye, sonra tekrar bana bakar. "Ee? Cevap ver!" diye bağıır Eli.

"Bu... hayatımın en güzel kısmı. Yaptığım her şey çocuklarım ve karım için."

"Bunu duyduğuma sevindim," diyorum tam da Eli'nin bulunduğu odanın tarafından bir zil sesi geldiği sırada.

"Süre doldu," diye bağıır çılgın herif. "Son bir sözün var mı?"

Sherman başını sallar.

Eli, uzun ve gergin bir sessizlik içinde cihazı inceler. Sonunda, "Temiz" der.

Ellerimi ırparak, "Harika. İşine dön, Sherman. Sen ve çalışanların fazla mesai yapmadığınız sürece, umurumda değil," diyorum.

"Öyle değil mi?" diye cevaplar.

"Hayır. Konuşmamız gereken başka çalışanlar da var, muhtemelen bazıları sizin çalışanlarınız. Bu konuşmayı aramızda tutalım, olur mu?"

"Evet. Evet, efendim." Bir saniye sonra ayağa kalkıp koltuğundan kalkıyor. Sanki fikrimizi değiştirebilirizmiş gibi, aceleyle kapıya doğru yürüyüp dışarı çıkmasını izliyorum.

"Şimdiye kadar kaç kişiyle konuştun?" diye Eli'ye soruyorum. "Ve tüm bu kan nereden geldi?"

"Benden." Kanlı parmak eklemlerini kapattığını sandığım gazlı bezi açtı. Parmak eklemleri kanıyordu, ama avucundaki kesik kadar kötü değildi. "Biraz kan, insanları konuşturmak için çok işe yarar."

"Ne kadar... özgünsün," diye mırıldanıyorum.

"Ben hiçbir şeyi yarım yamalak yapmam," diye cevaplar psikopat. "Ve Sherman bugün onuncu kurbandı."

Eli'ye, olaydan önce bir araba üzerine bomba koymuş olabilecek kumarhane ve çevresindeki yöneticilerin listesini verdim. En üstten başlayıp aşağıya doğru ilerlersek, daha iyi maaş ve pozisyona sahip çalışanların, şüphelendikleri herkesi ihbar etme olasılığı daha yüksektir.

"Devam et. Burada olanları konuşmalarını engelleyemeyeceğimizi biliyorum, ki benim amacım da buydu. Aradığımız kişi bunu duyarsa ve çağırıldığında gelmezse ya da aniden ortadan kaybolursa..."

"O zaman onu yakalamış oluruz."

"Aynen öyle."

Muhtemelen uzun ve sıkıcı bir süreç olacak, ama bu pisliği bulmak için denemem gereken en iyi yol bu. Suçu atabileceğim biri olması, hukuk davasında da çok işime yarayabilir. Bu da, birkaç gün sonra Los Angeles'ta yapılacak toplantıdan önce sorumlu kişiyi bulmam gerektiği anlamına geliyor.

Bir sonraki çalışan gelmeden önce Wolfe'dan bir mesaj alıyorum.

Bir şey var patron. Malikanedeki korumalar az önce bana eve döndüğünüzü ve doğrudan garaja gittiğinizi bildirdi. Onlara yanıldıklarını söyledim.

"Ne oluyor lan?" diye mırıldanarak mesajını okudum, sonra tekrar okudum. Kapıya gitmeden önce WTF diye bir cevap bile gönderdim. En azından Sophie'nin tenis merkezinde güvende olduğunu bildiğim bir anda bir şeyler oluyor. Emin olmak için Lena'ya mesaj attım ve hemen onayını aldım.

"Sorun mu var?" diye sordu Eli.

"Sadece bir hata, sanırım. Her halükarda, gidip bunu çözmem lazım. Listeyi incelemeye devam et ve önemli bir şey bulursan bana haber ver," diyorum ona ayrılmadan önce.

Sophie

Babamın kendi jeti olmasına rağmen hayatımda pek uçmadım, ama bugün içimdeki mutlu, coşkulu his, sanki bulutlarla birlikte havada süzülüyor gibi hissettiriyor.

Muhtemelen bu kadar kısa sürede arka arkaya yaşadığım orgazmların etkisidir. Her orgazmda uçuşuyordum, bazen ilki bitmeden bir sonraki orgazm geliyordu.

Lochlan... benim bedenimin efendisi. Sanki beni benden daha iyi tanıyor. Takım elbise giyen, korkutucu bir iş adamı, ama çıplak ve beni yatağına zincirlediğinde, doyumsuz bir canavar oluyor.

Ve ben bunu seviyorum.

Her saniyesini. Bugün kollarım ve omuzlarımdaki rahatsızlığa rağmen, kelepçeleri bile.

Tenis raketini sallamak acı verici olabilir ama umurumda değil. Acı, bana Lochlan'la yaşadığım tüm ateşli anları hatırlatacak.

Hala malikanedeki onarılmış kortta oynamadım. Lochlan beni yatakta meşgul ettiği için gerçekten fırsatım olmadı. Oynamamı engelleyen o ve Vegas'ın sıcağı olduğunu söyleyerek kendime yalan söyledim, ama aslında hala yanık plastik kokusu var.

Ama oynamak istiyorum ve Julia, ders yoksa tenis merkezindeki kapalı kortu kullanabileceğimi söyledi. Sabahları çoğunlukla sadece bir veya iki özel ders olduğu için kort boş oluyor.

"İyi eğlenceler," diyor Toni, girişte yerini alırken Lena arka tarafa doğru yöneliyor.

"Teşekkürler," diyorum omzumun üzerinden gülümseyerek.

Erken olduğu için, Stacy veya diğerk çalışanlardan biri bana katılmak ister mi diye görmek için ofise gidiyorum. Dört kadın da bir grup halinde duruyorlar ve beni görünce konuşmayı kesiyorlar. Sanki hep benim hakkımda konuşuyorlarmış gibi.

Kahretsin. Julia, Lochlan ve ben Kaliforniya'dayken ve dn seks maratonumuz sırasında gelemeyeceğimi söylemediğim için kızgın mı? Daha önce hiç işim ya da gönüllü çalışmam olmadı, ama muhtemelen ona haber vermeliydim.

Belki paranoyak davranıyorum, ama sanmıyorum. Bu yüzden selamlamamı bir zrle başlıyorum.

"Merhaba, son birkaç gün gelemediğim için çok zgnm."

"nemli değıl, Sophie," diyor Julia. "Dunne malikanesine yapılan korkunç saldırıyı hepimiz duyduk."

"Evet, kıl payı kurtulduk, ama herkes iyi."

Avuç iini göğsüne bastırır. "Bunu duyduğumuza çok sevindik. Ancak, buradaki gönüllü çalışmanıza bir süre ara vermenizi rica etmek zorundayım."

"Ara vermek mi? Neden?"

"şu anda güvenli olmadığımı düşünüyoruz."

"Burada güvende olmadığımı mı düşünüyorsunuz? Ama yanımda her zaman korumalarım var."

Dört kadın sessizce birbirlerine bakiştılar, sonra Julia açıklamasını netleştirdi. "Demek istediğim, sizin burada olmanızın çocuklar için güvenli olmadığımı düşünüyoruz. Lochlan'ın düşmanları ders sırasında size zarar vermeye çalışırsa çok kötü olur. Eminim endişemizi anlayabilirsiniz."

Çocuklar için çok büyük bir risk olduğumu düşündükleri için gönüllü olmamı istemiyorlar.

Vay canına. Birinin Lochlan'dan nefret ettiğı için, bu yerde, herkesin içinde saldırıya uğrayabileceğimi hiç düşünmemiştim.

"Ben... Özür dilerim. Fark etmeliydim..." Boğazımdaki yanma hissini ve gözlerimdeki batmayı yutarak sözlerimi kesiyorum.

"Seninle birlikte olmaktan çok mutluyduk Sophie," diyor Julia kk bir gülümsemeyle. Mutluyduk.

Geçmiş zaman, artık her şeyin bittiğı anlamında. Bir ara vermekten buraya kadar.

"Bu fırsat için teşekkür ederim," diyorum onlara yumuşak bir sesle, sonra dönüp aceleyle dışarı çıkıyorum, kimsenin gözlerimden akan yaşları görmesini istemiyorum.

"Ne oldu?" Toni, kapıya doğıru aceleyle yaklaşmamı görünce sorar.

Kafamı sallarım. "Beni eve götür."

"şimdiden mi? Daha yeni geldin!" Kapıyı benim için açık tutar ve sonra mırıldanır, "Kahretsin. Ağılıyorsun. O kibirli kızlar sana ne dedi

"

Cep telefonu elinde, Lena'ya ayrıldığımızı mesaj atıyor. "Artık burada hoş karşılanmıyorum," diye açıklıyorum, ardından hıçkırarak ağlıyorum.

"Ne? Neden?" Toni bir an sonra farkına varır. "Oh, lanet olsun. Drone saldırısı mı?"

"Evet. Beni tehlikeli biri olarak görüyorlar..." Sırtımı SUV'nin yan tarafına yaslayıp yüzümü kapatıyorum.

"Buna çok üzüldüm, Soph."

"Üzgünüm, kızım," Lena yaklaşırken sesini duyuyorum. "Lochlan ve ben, güvenli olmasaydı seni buraya gelmene izin vermezdik."

Yanaklarımı kurutmak için parmak eklemlerimi sürterken ona, "Bu onun kararı değil. Hadi eve gidelim," diyorum.

"Evet, hanımefendi," Lena sessizce kabul eder, sonra hepimiz SUV'ye bineriz. "Lütfen..." diye başlarım. "Lütfen Lochlan'a söylemeyin," diye yalvarırım. "O

durumu daha da kötüleştirebilir ve kendini suçlayacağını biliyorum. Ona... daha sonra söylerim."

"O doğrudan sormadıkça bundan bahsetmeyeceğiz," diye kabul eder Lena.

Tenis merkezinden kovulmak günümün en kötü kısmı olsaydı keşke, ama SUV malikaneye varır varmaz, ön kapıya doğru yürüyen sürpriz bir misafir görünüyor.

"Bu da kim?" Toni yolcu koltuğundan sorar.

"O burada ne arıyor?" Lena, sanki bu kıvrımlı sarışını tanıyormuş gibi homurdanır. Yüzünü henüz net olarak görmek zor, ama giydiği omuzları açık, barbie pembesi elbiseyi gözden kaçırmak imkansız. O kadar kısa ki, aslında bir üst olarak tasarlanmış gibi görünüyor. Bana kalsaydı, bu bir crop top olurdu. Birazcık bile öne eğilse, poposu ortaya çıkar.

Bu elbisenin tek amacının bu olduğunu anlıyorum.

"O kadınlardan biri, değil mi?" diye yüksek sesle soruyorum.

"Muhafızlar onu binadan çıkarana kadar arabayla dolaşabiliriz," diye soruma cevap vermeden Lena öneriyor.

"Orada dilini dışarı çıkarmış duran muhafızları mı kastediyorsun?" diye sorar Toni. "Oradan gelmedikçe, bu çok olası değil..."

"Lochlan," diye cümlesini tamamlarım.

Berbat bir sabah geçirdim ve akşam yemeğine kadar yatağımda kıvrılmak istiyorum, bu yüzden kadınlara "Beni burada bırakın. Onunla ben hallederim" diyorum.

"Eğer emin isen..." diyor Lena, Toni SUV'yi yavaşlatırken.

Lastikler tamamen durmadan kapımı açıp dışarı atlıyorum ve ön kapıya doğru yöneliyorum.

"Yardımcı olabilir miyim?" diye, hala ön kapıda iki güvenlik görevlisiyle sohbet eden kadına soruyorum.

Bana cevap vermek için arkasını döndüğünde, güzel yüzünün tanıdık geldiğini fark ettim. Sanırım Lochlan'ı çevreleyen bağış toplama etkinliğindeki kadınlardan biriydi.

Ağır makyajla çevrili kahverengi gözleri, tenis kıyafetlerimle baştan aşağı beni süzer.

"Bana yardım edemezsin."

"O burada ne arıyor?" Toni arkamdan muhafızlara bağıır.

"Flynn ve Owen, Bay Dunne'in ziyaretini onayladığını söyledi," diye homurdanır biri.

Lochlan ziyaretini mi onayladı? Eteğimin cebinden telefonumu çıkarıp onu aramadan önce, sanki hayal kırıklığına uğramış gibi, "Nispeten zarar görmemiş görünüyorsun," diye mırıldanır. "Bombalama çok korkunçtu."

"Evet, çok korkunçtu," diye onaylıyorum.

Bana kendini beğenmiş bir şekilde gülümseyerek, "Ağzım meşgul olduğu için tüm detayları duymak zordu, ama kesintiye uğradıktan sonra, Lochlan senin yaralanmış olabileceğini düşününce tamamen yıkılmış görünüyordu," diyor.

"Böldük mü?" Ağzı meşgul olduğunu mu söyledi?

Hayır.

Yalan söylüyor. Lochlan bana kimseyle birlikte olmadığını yemin etti. Bombalamada *onunla* birlikte olması imkansız. Bazı çalışanları kovmak zorunda kaldığını söyledi... Tabii bu çalışanlar fahişe değillerse.

"Ah. Loch'un seni sonsuza kadar bekleyeceğini mi sandın? Onun gibi erkekler düzenli olarak sert ve kirli seks yapmaya ihtiyaç duyarlar, yoksa huysuzlaşırlar. Sen ona bunu vermeyeceksen, başkası vermek zorunda kalır."

Bombalamanın olduğu gece... O kesinlikle maraton seks yapmadan önceydi. O kadar çaresiz miydi ki *ona* gitti? Düğünden önceki aylarda kimseyle birlikte olmadığını söylemişti. Bana duymak istediğim şeyi söylemek için yalan mı söylüyordu?

Tabii ki yalan söylüyordu.

Lochlan gibi doyumsuz bir adamın aylarca
Seks.

"Burada ne yapıyorsun, Shana?" Lena sertçe sorar.

"Sence ne yapıyorum?" Gülümsemesi genişler ve kapıya doğru yürür.
ve sanki burada yaşıyormuş gibi içeri girer.

Lena, Toni ve ben onu takip ediyoruz, merdivenleri çıkıp koridordan
Lochlan'ın yatak odasına giriyoruz, sanki daha önce buraya gelmiş gibi. Sonra
o kaltak kapıyı arkasında kapatıyor.

O... o... orospu çocuğu!

Lochlan, benim saatlerce dışarıda olacağımı düşündüğü için onu evimize
mi davet etti?

Ben saldırıya uğradığımda o *onunla* mıydı? Bu yüzden benimle akşam
yemeğini kaçırmak zorunda mı kaldı? *Onun* için mi?

Bana söylediği her şey kocaman bir yalandı. Onunla ilişim bitti, bu hiç
komik değil.

"O... ne...?" Lena ve Toni ile konuşmaya çalışıyorum ama kelimeleri bir
araya getiremiyorum.

"Araştırıyorum," diyor Lena, telefonunda bir şeyler yazarak.

"Hadi, gidelim..." diyor Toni, çenesiyle merdivenleri işaret ederek.

"Hayır."

Üçümüz, ihanetin yavaşça içime işlediği birkaç uzun saniye boyunca
sessizce orada duruyoruz. Buna inanmak istemiyorum. Henüz bu koridordan
ayrılmaya da hazır değilim. Lochlan ile yüzleşmek, ona bağışlamak, vurmak,
boğmak, kendi bıçağıyla aletini bıçaklamak istiyorum. Her şeyi itiraf etmesini
dinleyip, bıçağı kalbime biraz daha derine saplayabilirim.

Kapalı yatak odası kapısına doğru birkaç adım atıyorum, kilitli mi diye
bakmalı mıyım yoksa yumruğumu kapıya vurup çıkmasını ve bana nedenini
söylemesini mi talep etmeliyim, emin değilim. Neden beni biraz daha
bekleyemedi? Neden maraton seksinden sonra *onu* istiyor?

O anda onları duyarım, kocam neredeyse gözümün önünde başka bir
kadınla sevişiyor.

"Soph," diyor Lena, sanki içeri girmemi engellemek istercesine elini
omzuma koyarken.

Kapı, diğer taraftan gelen inlemelerden çok daha yüksek sesle, hızlıca ve
tekrar tekrar vurmaya başladığında henüz karar verememişim. Ama yine de
onu duyuyorum.

"Çabuk! Çabuk, Loch! Geliyorum! Evet! Tanrım, geliyorum!"

Vay canına. Çok hızlı oldu.

Lena ve Toni'yi zar zor geçip en yakın tuvalete yetişip kahvaltımı kusuyorum. Kusarken, bugün olan tüm berbat şeyleri kafamda oturtmaya çalışıyorum.

Hiçbiri gerçek gibi gelmiyor, gönüllü olarak kovulmak ya da Lochlan'ın beni bu kadar açıkça aldatması.

Mide bulantısı azaldığında, net bir amaçla ayağa kalktım. Telefonum etek cebimdeydi. Tek ihtiyacım olan buydu. Geri kalan eşyalarımı başka biri daha sonra toplayıp getirebilirdi.

"İyi misin?" Toni, koridora döndüğümde kaşlarını çatarak soruyor.

Kafamı sallayarak, "Şimdi gidiyoruz," diyorum. Lena'ya, "Ona gittiğimi söylemeyi aklından bile geçirme. Onun aleti onunla işini bitirdiğinde öğrenir," diyorum.

Lochlan

Wade, Wolfe diğer muhafızlardan başka bir haber almamasına rağmen eve hızla gitti. Ben de malikanede her şeyin sakin olduğunu, kapıya vardığımızda gökyüzünden hiçbir şeyin düşmediğini görünce rahatladım.

Wade'e, hiçbir şeyin ters gitmediği görünen ön kapıda beni indirmesi için söyledim. Yine de Wolfe beni içeriye kadar takip etti.

"İyi günler, efendim. Jones'un az önce Flynn'i sizinle karıştırdığı için özür dilerim. Owen ofisinizde sizi bekliyor ve kardeşiniz diğer konduğunuzla birlikte malikanenin bir yerinde," diye ön kapıdaki güvenlik görevlilerinden biri olan Dan bana bilgi veriyor.

"Diğer misafir mi?" diye tekrar ediyorum.

"Onların burada olduğuna dair herhangi bir bildirim almadım," diye Wolfe arkamdan homurdanır.

"Flynn onun kardeşi, Owen ise yardımcısı," diye omuz silkerek cevaplar Dan.

"Sorun değil. Sophie hala dışarıda mı?" diye soruyorum. "Birkaç dakika önce çıktı."

Birkaç dakika önce mi? Flynn'in ben olduğumu düşünüyorsa ve o az önce çıktıysa, dikkatini vermemiş olmalı. Dersler başlamadan önce tenis merkezine oynamaya gitmek için en az bir saat önce çıkmış olacağını söylemeye başlıyorum ama bunun önemi olmadığını karar veriyorum.

"Neler oluyor?" diye soruyorum, ofisime girip ikinci kardeşimin misafir koltuğunda kambur otururken bulduğumda.

"Nihayet," Flynn arkamdan içeri girerken sırtarak mırıldanır. Koyu renk saçları dağınıktır ve kıyafetleri her zamankinden daha da eski ve eğridir. "Emerald'da kendi çalışanlarına işkence ettiğinizi duydum, bu da ne demek oluyor?"

Vay canına. Haberler beklediğimden daha hızlı yayılmış.

"Lanet olası kumarhanemde çalışanlarıma yaptıklarım seni ilgilendirmez. Her şey yolunda mı? İkiniz burada ne yapıyorsunuz?" Owen ayağa kalkıp yanıma gelirken ona dönüp soruyorum.

"Sana bir sürprizimiz var," diyor kardeşim sırtarak. "Sürpriz mi?"

"Aynen öyle," diye onayladı Owen. "Stres atıcı bir şey. Haftalardır huysuz bir piç kurusu gibisin. Her zamankinden daha fazla. Karın yokken en sevdiğin kızı seni ziyarete gelmesi için rica ettik."

"Ne diyorsunuz siz?" diye soruyorum yavaşça.

"Shana burada, yatak odanda seni bekliyor," diye açıklıyor Flynn.

"Burada mı?" İki adamın arasında bakışlarımı gezdiriyorum, acaba kafaları mı güzel

kafa travması geçirip geçirmediğini ya da kafaları iyi olup olmadığını merak ediyorum. Owen gayet iyi ve ayık görünüyor. Ama kardeşim Owen'ın gözleri tabii ki kan çanağı. Muhtemelen kafası iyi. "Siz kafayı mı yediniz?" diye soruyorum onlara. "Onu gönderin. Hemen! Sophie eve gelip öğrenirse..."

"Sophie seninle hiçbir şey yapmak istemiyor, neden hala onu bekliyorsun?" diye soruyor Flynn. "Shana ile birkaç kez birlikte olduktan sonra onun reddini tamamen unutacaksın."

Elimle yüzümü ovuşturarak, "Seni aptal orospu çocuğu" diye mırıldanıyorum.

Bunun bana zarar vermemesi imkansız. Günlerdir Sophie'nin saldırı gecesi nerede olduğumun gerçeğini öğrenmemesi için dua ediyordum ve şimdi... bu, ona yalan söylemem için başka bir neden daha verdi.

"Shana ya da başka bir fahişenin bu eve bir daha adım atmasını istemiyorum," diye kapıda duran Wolfe'a dönerim. "Ve ikiniz de siktirin gidin," diye kardeşim ve Owen'a söylerim.

"Gördün mü? Ben de bunu söylüyorum!" Flynn öfkeyle söylüyor. "Karın sana yatmadığı için huysuz bir piç kurusu oldun."

"Karımla ne yapıp ne yapmadığımı seni ilgilendirmez!" Onun yanıldığını, son zamanlarda bütün bir gün ve geceyi Sophie'nin bacaklarının arasında geçirdiğimi söylemeye zahmet etmiyorum. En azından korumalarım bu konuda çenelerini kapalı tuttu. "Defolun gidin! Hemen!"

Wolfe ile birlikte onları ön tarafa doğru yönlendirirken, Wade koridordan koşarak gelir, alnından ter damlamaktadır. "Ah, patron. Bir sorunumuz var."

"Ne oldu şimdi?"

"Toni'den bir mesaj aldım. O ve Lena Sophie'nin yanındalar." "Tabii ki, tenis merkezinde onun yanındalar."

"Hayır, artık orada değil, ama güvende." "O zaman nerede?"

"Toni söylemiyor. Sophie istemedi..."

"*Karım nerede?*" diye bağıryorum.

Wade çekinir ve sonra şöyle devam eder: "Sophie, ona eşyalarını toplayıp Dante'nin evine götürmesini söyledi, çünkü buraya geri dönmeyecek."

Biliyordum!

Shana'nın burada olmasının başıma bela açacağını biliyordum. Sophie'nin eve bu kadar erken nasıl geldiğini bilmiyorum, ama onu görmüş ya da onunla konuşmuş olmalı.

Yatak odama fırlayarak, kapıyı o kadar sert açarım ki duvara çarpar. O kaltak çıplak bir şekilde yatağımda uzanıyor. Benim ve Sophie'nin yatağında. Yorgan ve dokunduğu her şey artık küle dönmek zorunda.

"Sonunda," diyor, sanki benim istemediğim bir ziyareti beklemesi için onu beklettiğim için kızmış gibi.

"Seni burada gördü, değil mi?"

"Kim?" diye soruyor masumca, sonunda oturuyor.

"Karım!"

"Bu benim suçum değildi. Onun burada olmaması gerekiyordu."

"Ona ne dedin lan?" diye odanın diğer ucundan bağıryorum. Onu boğazlamak için yumruklarımı sıkıyorum, ama bunu yapmak için çıplak vücuduna dokunmak istemiyorum. Cevap vermediğinde, "*Cevap ver!* Karıma ne dedin?" diye bağıryorum.

Gözlerini kaçırdı, sonra "Saldırı gecesi benimle birlikte olduğunu söylemiş olabilirim" dedi.

"Seni aptal sürük!" diye bağırırım. "Defol git buradan. İşin bitti. Bir daha bu eve ya da herhangi bir genelevine ayak basarsan, seni gördüğüm yerde vururum."

Sophie

Eve geldiğimde ilk gittiğim yer babamın ofisi. Toni ve Lena peşimdeyken korumalarını geçip, kapıyı çalmadan içeri giriyorum. Babam masasında oturmamış, masanın önüne yaslanmış telefonuna bakıyor. Beni görünce dikleşiyor.

"Sophie? Ne oldu?"

"Baba..." Gözyaşlarıma boğulmadan önce tek söyleyebildiğim bu. Kollarını bana dolayarak, göğsünde ağlamama izin veriyor. "Lütfen beni geri gönderme. Lütfen..."

"Gitmeyeceksin. Gitmeyeceksin."

Elini sırtımda yukarı aşağı gezdirerek beni sakinleştirmeye çalışır.

Ağlamam sonunda yavaşladığında, geriye yaslanıp yüzüme bakar ve mavi ipek mendiliyle yanaklarımı siler. Somurtarak, sakın bir şekilde sorar: "Onu öldürmemi ister misin?"

Hemen hayır anlamında başımı sallarım. Ne kadar acı çekiyor olsam da Lochlan'ın ölmesini istemiyorum. Düğünden önceki gece seks yaptığımızı babama söylemememin ve ondan acil kontraseptif hap istemememin nedenlerinden biri de budur.

Şimdi ise sadece... Artık ne istediğimi bile bilmiyorum.

Bunu düzeltebilecek hiçbir özür yok. Lochlan'ın beni affettirebilecek hiçbir şeyi yok.

Aptalca ona güvendim, başka kimseyle birlikte olmadığını söylediğinde ona inandım. Ve ona en çok ihtiyacım olduğunda, o *onunla* birlikteydi.

Anlayamadığım şey, neden bu kadar şaşırılmış ve üzülmüş olduğum. Onunla evlenmeden önce, onun pis, kalpsiz bir alçak olduğunu biliyordum. Bana sadık kalacağına dair söz vermediği için, beni aldatacağını tamamen bekliyordum. Bu yüzden mesafemi korumaya çalıştım, onunla

onunla aynı yatakta yatmayı reddettim. Yine de, risklerin farkında olmama rağmen, bir şekilde ona aşık oldum.

Tennis kulübünün benim etrafımda olmaktan korkması gibi. Çocukların yanında risk almayacak kadar akıllılar. Lochlan'la, kalbimle risk almamalıydım. Daha iyi biliyordum, ama yine de yaptım çünkü...

Hayır. Ona aşık olamam. Onu neredeyse hiç tanımıyorum! Sadece birkaç haftadır evliyiz.

Hayatımı değiştiren, beni her yönden değiştiren birkaç hafta. Lochlan, bana kendimi yetişkin gibi hissettiren ilk kişiydi. Beni güzel ve özel hissettirdi, tüm dikkatini bana verdi, sanki ben onun dünyasının merkeziymişim gibi.

Ama hepsi yalandı.

"Ne yapmamı istersin Soph?" diye sordu babam.

Ona "Bana hamilelik testi alabilir misin?" diye sorduğumda yüzümü buruşturmamak elde değil.

"Emin olmak için bir düzine alırım."

"Teşekkürler baba."

"Eh, çok uzun sürmedi," diye Cass, o günün ilerleyen saatlerinde kapıyı çalmadan odama daldığında alaycı bir şekilde söylüyor.

Ona bakmamak için yatakta dönüp sırtımı ona çevirdim. "Git buradan Cass. Bugün senin saçmalıklarını dinleyecek havamda değilim."

"Demek İrlandalı senin beyaz atlı prensin değildi? Ne kadar üzücü."

Tabii ki beyaz atlı prens değildi. Yine de, o da ona ilgi duyuyordu

Ona bakmadan mırıldandım, "Ona kendini attığını ve o seni istemedi. Neden bana yalan söyledin? Neden onun seni istediği ya da onunla evlenmeyi reddettiği konusunda yalan söyledin? O seni hiç istemedi, öyleyse neden? Beni kıskandın mı?"

"O sana tüm bunları anlattı mı?" diye sordu, şaşkın bir ses tonuyla. "Evet, dronlar tarafından neredeyse öldürüldüğüm gece."

"Oh, bu kadar dramatik olma."

Şimdi ona dik dik bakmak için doğruluyorum. Her zamanki gibi spor kıyafeti giymiş, siyah tayt ve siyah tişört giymiş, ama saçları düzleştirilmiş ve nedense makyaj yapmış. "Patlayan bir sürü insansız hava aracı tarafından neredeyse öldürülüyordum! Muhafızlarımdan birinin kafası alev aldı. Saçını gördün mü?" Toni ve Lena benimle birlikte çatı katında kalıyorlar. Babamla kısa bir görüşmeden sonra, ikisini de işe almayı ve Lochlan'ın onlara ödediğinden daha fazla maaş vermeyi kabul etti.

Bilgisayar sandalyemi bana doğru çeviren Cass, sandalyeye oturdu. "Senin için kadın korumalar mı işe aldı?"

"Evet."

"Vay canına. Seni başka erkeklerin yanına yaklaştırmak istemiyor."

"Hayır, istemiyor, lanet olası ikiyüzlü. Hayırseverlik etkinliğinin olduğu gece Cole ile konuşurken çılgına döndü." Aşağıya bakarak, ellerim tenis eteğimi karıştırıyor, parmak uçlarım Lochlan'ın ilk tanıştığımızda bıçağıyla eteğime açtığı küçük deliği ovuşturuyor. "Sadece onun adını söylediğimde ne kadar sinirlendiğine inanamazsın. Sonra, Cole benimle tenis oynamaya geldiğinde, Lochlan çok kızgın bir şekilde ortaya çıktı ve onu kovdu."

"Cole seninle tenis oynamaya mı geldi?"

"Evet. O iyi biri, beklediğimden daha iyi. Vanessa ona öğretmiş belli ki. Onu gelmesi için suçluluk duygusu uyandırmış." Konuşmamı kesip durdum ve Cass'in üvey kardeşimiz hakkında soru sormasının tuhaf olduğunu fark ettim.

"Neden umurunda ki?"

"Düşmanım hakkında bilinecek her şeyi bilmem gerekiyor."

"Düşmanın mı? Kim? Cole mı?" diye şaşkınlıkla soruyorum.

Omuz silkiyor ve "Düşman. Rakip. Aynı şey." diyor. "Ne için rakip?" diye merakla soruyorum.

"Babamın bir gün yerine geçmesi için kimi seçeceği."

"Yani... Babam tüm uyuşturucu kaçakçılığı ve işlerini *sana* devredecek mi?" İnanamadan ve biraz da kıskançlıkla soruyorum.

"Ben ya da Cole. Bizi sınayacak ve birkaç ay içinde bir karar verecek."

"Vay canına. Neden Cole?"

"O Petrov'un torunu. Babam, Petrov'u devirdikten sonra kalan baş belası Rusların, onun soyunu takip etmeye daha meyilli olacağını düşünüyor."

"Oh. Doğru. Ben sadece... Vanessa'nın Cole'un böyle bir şeye dahil olmasını onaylayacağına inanamıyorum."

Cass sırtarak, "Vanessa onaylamıyor. Ama Cole'un kendi kararını vermesine izin verecek. Bana kazanmam için yardım etmeye çalışacağını söyledi."

"Ama ben... Lochlan babamın varisi değil miydi?"

"Sen eve ağlayarak koşarak gelene kadar öyleydi. Babam fikrini değiştirdi ve bana ve Cole'a onun halefi olma şansı sundu."

"Peki, iyi şanslar o zaman," diyorum ona. Babam bana ilgilenip ilgilenmediğimi sormadı, bu da biraz canımı sıktı. Ama dürüst olmak gerekirse, yasadışı bir imparatorluğu yönetmekle hiç ilgilenmiyorum. Ya da yasal olanıyla bile. Büyük, önemli kararlar vermektense tenis kortunda olmayı tercih ederim. "Övünmeyi bitirdiysen, artık gidebilirsin."

Cass, "Lochlan ne yaptı da seni eve kaçacak kadar kötü bir şey yaptı?" dediğinde, ben de yatağa uzanıp başımı yastığa koymuştum.

"Bunun hakkında konuşmak istemiyorum."

Konuşmadığında, sonunda kalkıp beni yalnız bırakacağını düşünürüm. Ama sonra şöyle der: "Onun benimle flört ettiği ya da benimle evlenmek istediği konusunda yalan söylememeliydim."

"Hayır, yalan söylememeliydin. Bunca zaman onun üçüncü tercihi olduğumu sanıyordum."

"İkinci seçenek daha mı iyi?"

Yatarken elimden geldiğince omuz silkiyorum. "Biraz."

Cass boğazını temizledi. "Babamın Vanessa'ya sana hamilelik testi alacağını söylediğini duydum."

"Öyle mi? Ne olmuş yani?"

"Sanırım ertesi gün hapı almamışsın."

"Aldım. Lochlan bana bir tane verdi, ama almadım."

"Oh," diye mırıldanır. Bir sonraki sorusunun neden almadığın olacağını beklerim. Bunun yerine, "Testleri yapmana yardım etmemi ister misin?" diye sorar.

"Tabii," diye cevap veriyorum, çünkü kullanım talimatlarını okumak bile istemiyorum. Sadece bir an önce bitmesini, kesin olarak öğrenmeyi istiyorum, böylece yatağıma kıvrılıp biraz daha ağlayabilirim.

Lochlan

Telefonumu kulağıma dayayıp, Dante'yi aramadan önce, beni onun evine götürecek SUV'nin arkasına binmiyorum bile.

"Buraya gelmeyi aklından bile geçirme," der derin sesi selam yerine. Selam beklemiyordum zaten.

"Dante, onun peşinden geleceğimi biliyorsun. Anlaşmamız vardı sanıyordum!"

"Seninle bir anlaşmamız vardı, evet. Ama onu ağlayarak eve göndermek için yaptığın şeyin benimle hiçbir ilgisi yok. Onu senden ayrılmaya ikna etmedim. Buraya geldi ve geri dönmemesi için bana yalvardı."

Yalvardı. Bana geri dönmemesi için ona yalvardı. Ve gözü yaşlıydı.

"Ona ne yaptın sen?" diye sordu. "Sana söylemedi mi?"

"Sophie, seni istemediğini, ama benim seni öldürmemi de istemediğini söyledi. O yüzden tekrar soruyorum, ona ne yaptın Dunne?"

"Karmaşık bir durum."

"Saçmalık. Anlat bana. Eninde sonunda ondan öğrenirim."

"Bu sadece bir yanlış anlaşılma ve aptalca bir hata. Eğer bana izin verirse, ona her şeyi açıklayabileceğime yemin ederim."

"Ne yapmış olursan ol, ne kadar aptalca bir hata yapmış olursan ol, dürüstçe söylemek gerekirse, onun seni asla affedeceğini sanmıyorum."

"Peki, ben pes etmiyorum."

"Artık bu senin kararın değil."

Telefonu kapatmak üzere olduğunu biliyorum, bu yüzden bağıriyorum, "Dante, bekle! Bana onunla konuşmak, geri dönmesini istemek için bir şans ver. Tek bir şans, tek istediğim bu

tek istediğim bu."

O, içinden küfürler eder. "Sophie bundan hoşlanmayacak ama... sana onunla evlenmek için onu ikna etmen için on dakika verdim, bu yüzden seni affetmesi için onu ikna etmen için de on dakika vereceğim. Ama bu kadar. Anladın mı? Sophie ne karar verirse versin, onun kararı kesindir."

"Anladım. Teşekkür ederim," diyorum ona. "Şu anda oraya gidiyorum."

Elimdeki kısıtlı zamanı en iyi şekilde kullanarak her şeyi açıklamayı düşünmeliyim. Ona her şeyi açıklamalı ve bir kez olsun benimle eve gelmesi için yalvarmalıyım.

Onun ve Dante'nin evliliğimizi bitirmekle tehdit etmesinden bıktım. Ya bunu gerçekten yapacağız ya da...

Siktir. Başka bir seçenek düşünmek istemiyorum.

Sophie hayatımda çok uzun süredir olmasa da, artık onsuz yaşamayı hayal edemiyorum.

Bana bir daha dokunmama izin vermese bile.

İlk başta neden tereddüt ettiğini anlıyorum. Hayatında başka hiçbir şey olmasa bile, bedenini kiminle paylaşacağına karar verme gücünü elinde tutması gerekiyordu. Benimle birlikte olmak için bu kararı vermesinin, manipülasyon veya yalanlarla lekelenmeden vermesinin onun için ne kadar önemli olduğunu, onun fark ettiğinden daha iyi anlıyorum. Bana güvenmesi gerekiyordu. Ve sonunda o güveni kazandığımda, evliliğimiz mahvoldu.

"Kötü haberlerim var patron," diye Wolfe yolcu koltuğundan seslenerek düşüncelerimi böldü.

"Harika. Ne oldu?" Ağrıyan şakaklarımı ovuştururken inlerim.

"Julia Townsend, Sophie'den tenis merkezine geri dönmemesini istedi."

"Ne?" Konunun aniden değişmesi beni o kadar şaşırttı ki, ilk başta bunun önemini bile anlamadım. "Drone bombaları yüzünden mi?"

"Evet, efendim. Merkez, çocukları riske atamaz. Toni, Sophie'nin eve gelmeden önce üzgün olduğunu söyledi ve..."

"Ve aptal fahişeyle karşılaştı mı?"

"Evet, efendim."

"Sophie size söylemelerini istemedi, ama Toni son olayları göz önüne alarak bilmeniz gerektiğini düşündü."

Zavallı, kalbi kırık prensesim. Merkezden kovulduğu için ne kadar hayal kırıklığına uğradığını tahmin bile edemiyorum. Orada çalışıp çocuklara ders vermekten çok heyecanlıydı. Hatta yakında bir gün çocuk sahibi olma fikrini bile değiştirebileceğini düşünmüştüm.

Şimdi bu plan suya düştü ve daha da önemlisi, Sophie'nin hayatındaki yeni amacını elinden aldı.

Julia'nın bu kararı verdiği için ona kızamıyorum bile. Tabii ki haklı ve bu benim hatam. Drone'ların arkasında kimlerin olduğunu bulup onları öldürene kadar, Sophie'nin çocukların yanında olması çok tehlikeli. Düşmanlarım bana ulaşmak için ona zarar vermek istiyorlar, bu da beni çok sinirlendiriyor.

Sophie'yi bir şekilde beni affetmeye ikna edersem, saldırıdan sorumlu olan pislikleri bulmanın bir yolunu bulmalı ve onun amacını mümkün olan en kısa sürede geri kazanmasını sağlamalıyım.

Sophie

Yarım saat sonra, Cass ve ben, yaptığım üç hamilelik testinin sonucu negatif çıkarsa, muhtemelen bir sorun olmadığına karar verdik.

En azından şimdilik.

"Egzersiz ve stres adetinin gecikmesine neden olabilir. Birkaç gün sonra hala adet görmemiş olursan başka bir test yapabilirsin," diyor Cass, açılmamış test kutularını kollarında toplayarak. "Geri kalanları dolabın altına atacağım."

"Tamam, teşekkürler," diye dalgın dalgın cevap veriyorum ve banyodan çıkıp yüzüstü yatağıma uzanıyorum. Bir dakika sonra, Cass tek kelime etmeden odadan çıkarken kapımın açıldığını duyuyorum ve düşüncelerimle baş başa kalıyorum. Ve daha fazla gözyaşı.

Neden aptal test sonuçlarına bu kadar hayal kırıklığına uğradım ki? Bebek istemiyorum, özellikle de Lochlan'dan. Artık ondan kurtuldum. Babamın avukatı, evliliğin feshini veya boşanmayı sağlayacak bir yol bulacaktır, ne gerekiyorsa yapacaktır. O zaman her şey bitecek. Onu bir daha görmek zorunda kalmayacağım.

En azından öyle düşünüyordum, ta ki babam odama girip yatağımın ucuna oturup "Lochlan buraya geliyor" diyene kadar.

Hemen yataktan kalkıp çıplak ayaklarımla ayağa kalktım. "Ne? Neden? Onu görmek istemiyorum!" diye ağlayarak başımı salladım. "Lütfen onu görmeme izin verme!"

"Bana konuşmasına izin vermemi istedi. Vanessa'yla işleri batırsaydım ben de aynısını isterdim. Ama ona sadece on dakika süre verdim."

"On dakika mı? On saniye bile görmek istemiyorum!"

"Ne oldu Sophie? Seni bu kadar üzen ne yaptı? Ona sorduğumda, bir yanlış anlaşılma olduğunu ve bir hata yaptığını söyledi."

Odayı bir o yana bir bu yana dolaşırken bu açıklamayı alaycı bir şekilde reddediyorum. Başka bir kadına sikini sokmasının nesi karmaşık ki? Hem de benimle evde olması gereken gece dahil olmak üzere birçok kez. Evet, bu bir hataydı ve onu asla affetmeyeceğim. Kim bilir, belki babam kocamın beni bir fahişeyle aldattığını büyük bir sorun olarak görmezdi.

"Sana zarar verdi mi?"

Bu çok açık olduğu için
başımı sallıyorum.

"Fiziksel olarak mı?"

"Hayır," diye cevap veriyorum, yoksa asansörden iner inmez kafasına bir kurşun sıkacak. Evet, Lochlan daha önce bana fiziksel olarak zarar vermişti, ama bu beni tahrik etmişti, o yüzden bunun sayılacağını sanmıyorum.

"Peki, sana duygusal olarak
zarar verdi mi?" "Evet."

"Seni daha önce hiç bu kadar üzgün görmemiştim. Beş ya da altı yaşındayken Cass en sevdiğin tenis raketini kırdığında bile."

Omuz silkiyorum ve "Bana yeni bir tane alacağını biliyordum, onun kaltaklığını telafi etmek için daha iyisini." diyorum.

"Ve tabii ki aldım. Ama ne yazık ki sana Lochlan'ın yeni ve geliştirilmiş bir versiyonunu alamam." Sessizleştğinde, ona baktım ve kaşlarının çatıldığını ve kaşlarını daha da çatmış olduğunu gördüm. "Bu kadar üzüldüğüne göre, belki de onu çoktan sevmeye başladın diye düşünüyorum."

Benim cevabım yine alaycı bir gülümseme, ama pek inandırıcı değil.

"Onu sevmiyorsun, değil mi Soph?" diye soruyor, sanki bu dünyanın en kötü şeyiymiş gibi.

"Hayır," diye patlarım, başımı sallayıp yürümeye devam ederim, ama bu bana bile yalan gibi geliyor. Eski yatak odamda kalan birkaç şeyden biri olan masamdan bir tenis topu alıp, tanıdık yeşil keçeğe tırnaklarımı geçiririm. "Bilmiyorum. Keşke onunla hiç tanışmasaydım! Madison kaçmasaydı, tüm bunları yaşamak zorunda kalmazdım!"

"Ah," diyor babam. "Onunla tanışmamış olsaydın, sana zarar verme gücü olmazdı." Birkaç saniye sessizlikten sonra, "Yani onun bazı iyi yanları da var mı? Tam emin değildim, ama öyle olmasını umuyordum," diyor.

"Onun hakkında konuşmak istemiyorum." Topu kapıya fırlatıp, bana geri sekmesini bekledikten sonra yatağa uzanıp yastığı göğsüme sıkıştırdım. Lochlan'ın "iyi yanları" hakkında babamla kesinlikle konuşmak istemiyordum, çünkü aklıma en çok gelenler onun çıplaklığı ve seksle ilgili olanlardı.

Aynı zamanda tatlı da olabiliyordu, tenis kortunu inşa edip beni Julia Townsend ile tanıştırdığı zaman olduğu gibi. Bunlar sürprizdi, ama sonuçta her ikisi de boktan bir hal aldı. O bunları sadece karşılığında bir şey almak için yaptı.

"Peki, o buradayken onunla konuşmak zorunda değilsin ve onunla birlikte gitmek zorunda da değilsin. Bırak istediğini söylesin, süresi dolduğunda gider, tamam mı? Gerekirse onu buradan kendim sürükleyip çıkarırım."

Başka seçeneğim yok gibi görüldüğü için başımı sallıyorum.

Babam yataktan kalkar ve kapıya doğru yürürken ceketinin kollarını düzeltir. "Testleri yaptırdın mı?"

"Evet. Sonuçlar negatif çıktı."

"İyi. Bu iyi, değil mi?" diye sordu.

"Umarım yakında kesin olarak öğrenirim," diyorum, yani adet dönemim geldiğinde. Eğer gelirse. Ki ben de bunu istiyorum. Değil mi?

"Doğru," der, rahatlamaş bir sesle. "Vanessa seni görmek isteyip istemediğini sordu."

"Tabii," diye

kabul ediyorum.

"Onu içeri

göndereceğim."

Bir dakika sonra, sanki kapının dışında bekliyormuş gibi, üvey annem içeri girer.

"Merhaba," diyor Vanessa yumuşak bir sesle, sonra tekrar yan dönerek kıvrıldığım yatağa yaklaşıyor. "Lochlan'la aranızda olanları babana anlatmak istemediğini biliyorum, ama benimle konuşmak ister misin?"

"Hayır. Pek istemiyorum. Çok acı veriyor," diye dürüstçe cevap verdim.

"Anlıyorum." Annem ölmeseydi yapacağı gibi, beni rahatlatmak için avucuyla kolumu okşadı. Eğer hayatta olsaydı, babamla evlenir miydi? Cass ve Madison'a da iyi bir anne olur muydu? Hiçbir fikrim yok, çünkü onun hakkında tek bildiğim, babamla ilişkiye girip hamile kaldığı için masözlükten ayrıldığı.

"Cole şanslı," diyorum Vanessa'ya yumuşak bir sesle. "Keşke ben de bir anneyle büyümüş olsaydım."

"Ben de öyle olmasını dilerdim," diye cevaplar. "Ama en azından sizi seven ve sizin için her şeyi yapabilecek koruyucu bir babanız vardı."

"Görünüşe göre *kocamı* benden uzak tutmak dışında," diye mırıldanıyorum. Sonra ona her şeyi anlatmaya başlıyorum. "Sadece... Beni sevdiğini sanıyordum, o zaman neden başka kadınlarla yatmayı bırakmıyor?"

Vanessa'nın eli kolumda durur. "Ah, tatlım. Çok üzıldüm. Senin onun için tek ihtiyacın olduğunu göremiyorsa, seni hak etmiyor." Yanımdaki yatağa oturur ve bana sarılır.

"Eh, belli ki ben yeterli değilim," diyorum, kendimi ondan uzaklaştırırken. "Çok yakın zamana kadar, düğünden önceki geceden beri seks yapmamıştık."

"Düğün gecenizi mi kastediyorsunuz?"

"Hayır, ondan önceki gece, kulüpte."

"Bir şey olduğunu biliyordum!" diye bağırır. "Seni nasıl buldu? Neden bana söylemedin? Neden korumalar onun geldiğinden bahsetmedi?"

"Onları bilmem, ama ben hala şoktaydım galiba. İlk seferimin böyle olacağını beklemiyordum."

"Seni zorladı mı?"

"Hayır, tam olarak değil. Karmaşık bir durum."

"Karmaşık olmamalı, Sophie. Ya evet ya da hayır dersin ve o da kararını saygı duymak zorundadır. Eğer duymazsa, baban onu öldürmek zorunda kalmaz çünkü ben önce yaparım."

"Kulağa geldiği kadar kötü değil. Ben... hoşuma gitti. Onun agresif olmasını sevdim."

"Ah, anlıyorum. O da sorun değil. Seks konusunda herkesin kendi tercihi vardır," diyor. "Ama... hoşuna gittiyse neden yakın zamana kadar tekrar yapmak istemedin?"

Çünkü beni duvara yapıştırıp istediği gibi becermesini bekliyordum.

Sonra iki büyük neden daha var. "Çünkü evlendiğimizde beni aldatmayacağına söz vermedi ve ilk seferinde... korunmadı."

"Oh."

"Kasten. Ve ona kızgındım. Bunu tekrar yapacağını ve beni aldatacağını biliyordum."

"Bu yüzden hamilelik testi yaptırman gerekiyordu, tabii ki."

"Evet. Testler negatif çıktı, ama adet görmedim, bu yüzden..."

"Dante'nin onun gelmesine izin vermesine şaşmamalı."

"Ben de bunu anlamıyorum! Neden onun buraya gelmesine izin verdi ki?"

"Çünkü hoşuna gitse de gitmese de, hamileysen Lochlan senin ve bebeğin hayatının bir parçası olmaya devam edecek."

"Öyle bir şey olmayacak," diye onu temin ettim. "Hamilelik kısmı. Ne olursa olsun."

"Zamanı geldiğinde, neye ihtiyacın olursa olsun sana yardım etmek için buradayım."

"Teşekkürler, Vanessa."

Kapının çalınmasıyla ayağa fırladı. "Muhtemelen o gelmiştir. Onu içeri alayım mı?"

"Bunu bir an önce halledelim," diye homurdandım, kalbim çoktan çarpmaya başlamış olsa da cesur görünmeye çalışarak. Daha önce Lochlan'la yüzleşmek, ona bağışlamak, onu incitmek, hatta bıçaklamak istemiştim. Ama şimdi onunla başa çıkamayacak kadar savunmasız ve zayıf hissediyorum. Sadece on dakika. On dakika her şeye dayanabilirim.

"İyi şanslar," diye fısıldadı Vanessa. Bir dakika sonra kapı açıldı ve Vanessa'nın "Onunla aranı düzeltmek için son şansın bu, dostum. Boşa harcamayın," dediğini duydum.

Sophie

Sırtımı başlığa dayayarak oturuyorum, dizlerimi göğsüme çekmişim, yastığımı kendime sıkıca sarıyorum, sanki Lochlan ile aramda olabilecek tüm tamponlara ihtiyacım varmış gibi.

Yatak odamın kapısının kapandığını duymadan önce bile onun olağanüstü varlığını hissediyorum. kapanmadan önce bile onun olağanüstü varlığını hissediyorum.

"Sophie," Lochlan, daha önce bana hiç bu kadar yumuşak bir sesle hitap etmemişti . Çenemi yastığa dayayıp, ona bakmayı bile reddederek duvara doğru bakıyorum. Cevap vermediğimde, "Fazla vaktim yok, o yüzden hemen konuya gireceğim. Öncelikle, tenis merkezi için üzgünüm. Julia'nın senden ayrılmanı istediğini duydum. Geri dönmen için bir yol bulacağımıza söz veriyorum. Ne gerekiyorsa bağışlayacağım" diyor.

Bu saçma sözlerle başımı sallarım. Dünyadaki hiçbir para, merkezin güvenliğini, orada oynayan çocukları telafi edemez. Geri dönmem imkansız ve bundan nefret ediyorum. Ondan nefret ediyorum! Lena ve Toni'ye de, onlara söylememelerini söylediğim halde ona söyledikleri için lanet okuyorum!

"Neden kızgın olduğunu, neden gittiğini de biliyorum."

Ve işte böylece, onunla konuşmamaya ve ona bakmamaya dair kararlılığım kayboldu. "Fahişen sana sevişmelerimiz arasındaki sohbetimizden bahsetti mi?"

Ben kızarmış yüzlü, şiş gözlü bir haldeyken, onun her zamanki gibi özel dikim üç parçalı takım elbisesiyle mükemmel görüldüğünü, tek bir kızıl saç telinin bile yerinden oynamadığını görmekten nefret ediyorum.

"O benim fahişem değil ve o evde olmamalıydı ya da seninle konuşmamalıydı."

"Yani, sadece seninle sevişmek için mi oradaydı?" "Ne?"

"Seni duydum!" diye bağıyorum. Sanki açıklamamı beklermiş gibi bana bakıyor. "Senin odanda!"

Gözünü bile kırpmıyor, sanki neden bahsettiğimi hiç anlamamış gibi boş boş bana bakıyor. "Onunla odanda seviştiğini biliyorum, Lena ve Toni de biliyor, bu yüzden yalan söylemeye çalışmanın anlamı yok!"

"Sophie, yemin ederim ki ben... Bugün ya da son altı aydır kimseyle yatmadım. Sadece seninle. Sen ona rastladığında ben Eli ile kumarhanedeydim."

Orada sakın ve etkilenmemiş gibi dururken bu kadar kolay yalan söylemesi çok sinir bozucu.

"Senin adını bağırdığını duydum!"

"Sophie, Shana'yla birlikte değildim. Olanları duymadığını söylemiyorum, ama o başka biriyle birlikte olmalı, muhtemelen Flynn ya da Owen. Onu davet edenler onlardı."

"Tabii, eminim. Onlardan biri *senin* yatak odanda onunla mıydı? Ve o, onlardan biriyle sevişirken *senin* adını mı bağırdı?"

"Ne duyduğunu sandığını bilmiyorum, ama o ben değildim. Ve sana bunu kanıtlayabileceğime eminim."

"Hayır, kanıtlayamazsın."

"Evet, kanıtlayabilirim," dedi kendinden emin bir şekilde. "Benim yatak odamda da kameralar var

."

Anladığımda öfkeleniyorum. Yaptığımız her şey, bütün bir gün ve gece boyunca bana yaptığı şeyler kaydedilmişti! Herkes onları görebilirdi, beni çıplak ve onun beni siktiğini görebilirdi. Ağzım onun üzerinde. Tanrım.

"Seni sapık herif!"

"Hayır, Sophie. O yüzden değil. Yemin ederim, bizim kaydımızı benden başka kimse görmeyecek. Kimse. Kamera o yüzden orada değildi. Sadece ben görüntüleri izleyebiliyorum ve senin kameranı taktırmamın sebebi, ben..."

"Ne?" O durakladığında ona sertçe soruyorum.

"Ben yokken ya da uyurken bana geldiğini bilmek istedim."

Bu beni alaycı bir gülümsemeye sevk etti. "Beni izlemek için yatak odana kamera mı taktın? Tanrım, ne kadar da yalancısın."

"Yemin ederim Sophie. Fikrini değiştirirsen şansımı kaçırmak istemedim. Hareket sensörleri telefonuma bildirim gönderiyor."

"Şimdi fikrimi değiştirdiğim için pişmanım."

"Bunu çok iyi biliyorum!" diye bağıır, yatağa bir adım yaklaşır ve soğukkanlı, dikkatli tavrını biraz olsun kaybeder. "Benimle birlikte olduğun için pişman olduğunu biliyorum. Ama biz iyiydik. Hayır, birlikte harikaydık ve bunu sen de biliyorsun."

"Eğer bu kadar harikaysak, neden beni aldattın, seni pislik!" "Seni aldatmadım." Cevap vermediğimde, "Kanıt göstersem bile bana inanmayacaksın, değil mi?"

bana inanmayacaksın, değil mi? Çünkü sen bizi bırakmak istiyorsun. Ama ben senden vazgeçmeyeceğim. Henüz değil."

Başımı sallayarak ona, "Bilmeliydim. Bana sadık olmaya çalışmayacağını açıkça belirtmiştin."

"Sen benimle tanışmadan önce kararını vermiştin, bu yüzden şu anda ne dersem diyeyim, dinlemeyeceksin."

"Keşke beni sonsuza kadar rahat bıraksan."

"Ya hamileysen, Sophie? O zaman ne olacak? Oğlumu ya da kızımı tanıma şansımı benden esirgeyecek misin?"

"Değilim."

"Emin misin?"

"Testler negatif çıktı, ama hayır, henüz emin olamam."

"Evet mi hayır mı, Sophie, eğer benim çocuğuma hamileysen, onu benden saklayacak mısın?"

"Hayır, çünkü onu saklamam."

"Tutmaz mıydın... vay canına." Kapıya doğru büyük adımlarla yürüdü, sonra geri döndü ve avucuyla yüzünü sildi. "Benden o kadar mı nefret ediyorsun ki çocuğumu istemiyorsun?"

"Bunun seninle bir ilgisi yok, Lochlan. Ben hiç anne olmak istemedim! Bana bunu sordun mu? Hayır. Bana söylemeden içimde boşalmak gibi bir karar verdin. Yani, bana ne istediğimi sormadan beni bu duruma soktuysan, bu benim kararım olur. Senin ya da başkasının değil."

"Ne dememi istiyorsun? İlk seviştiğimizde içine boşaldığım için pişman olduğumu mu? Her seviştiğimizde mi? Çünkü bu yalan olur. İlk seferden önce sana sormalıydım, biliyorum. Ama nedense, benim sana vermemi istediğin lanet hapi almayı reddettin. Nedenini bana söylemek ister misin?"

"Çünkü Lena ya da Toni'nin satın aldığını ve sen öğrenirsen kovulacağını düşündüm."

"Peki. İstedik in kadar kendine yalan söylemeye devam et," diye homurdandı benim yarım yamalak a ıklamamın ardından. "Sana, her şeyi mahvetti imi bildi imi söylemeye geldim, o yüzden bugün d   nd   n gibi olmad   nı sana kanıtlamama izin ver."

"Kanıtlayamazsın."

"Shana'yla ya da başka biriyle bizim yata ımızda yatmad   nı kanıtlayabilirim." "Senin yatağın."

"Artık bizim yata ımız," diyor telefonuna yazarken. "Ve inan bana, eğer biri o yatakta sevi irse, bütün odayı yakarım."

Bir an sonra, havayı sesler doldurur, bir kadının sesi ve... Lochlan'ın sesi değil. İki kişi konuşurlar ama ağır nefes alıp vermeye ba layana kadar konuşmalarını anlamak zordur, sonra adam açıkça "Buraya gel, seni pis küçük sürtük" der.

" imdi inanıyor musun?" diye sorar Lochlan. Neyse ki ekranı çevirmeden önce ses seviyesini d   r yor. Ekranda, pantolonunu çıkarmış bir adamın Shana'yı kapıya dayayarak becerdi i bir video var. Lochlan'a benziyor ama... gündelik kıyafetler, kot pantolon ve ti  rt giymiş. Ayrıca daha zayıf ve saçları daha koyu. Kapıyı sarsacak kadar sert bir şekilde kadını beceren adam, kardeşi Flynn. Benim de çok net duyduğum sesin kaynağı.

Hayatımda hiç bu kadar rahatlamamı tım.

" abuk...  abuk... Loch... Geliyorum... Evet! Tanrım, geliyorum!"

"Huh," Lochlan mırıldanıyor, ekrana tekrar bakıyor. "Demek benim adımı ba ırmı . Nedenini bilmiyorum. Belki Flynn'i benim adıyla  a ırarak kızdırmak istemiştir ya da daha büyük olasılıkla, onları yatak odamda sevi irken yakalamadan önce bitirmeleri için acele ettirmiştir. Güven bana, bu bok bir daha *asla* olmayacak."

Kendimi daha hafif hissediyorum, ama ona hala kızgınım. "Tamam. Belki bugün onunla birlikte de ildin, ama eve gelmedi in gece onunla birlikte olduğunu söyledi ve ben  lece imi sandım."

Lochlan gözlerini kapatıp burnunun köprüsünü ovu turur. "Tamam, ne yazık ki bu doğru."

Alaycı bir şekilde güldüm ve yüzümü yastı a g md m.

"Hayır, Sophie. Evet, Shana ile odadaydım, ama Owen de oradaydı. Onları izliyordum, Shana ona sadece tenis ete i giymiş, i   ama ırını giymeden oral seks yapıyordu."

Onun bu saçmalıkları dinlerken, yastı ımla kendimi bo mak istiyorum. "Bu hiç mantıklı değil! En azından daha inandırıcı bir yalan uydurmaya  alı abiliydin."

"Gerçek gerçekten bu kadar boktan. Kendimden nefret ettim, doğrudan eve gitmediğim için, sen öldürülebilirdin diye orada olmadığım için. Ama sana yemin ederim, o gün ya da son altı ayda ona hiç dokunmadım. O da bana *hiç* dokunmadı. Tek yaptığım ikisini izlemektir. Wolfe gelip malikanede olanları anlattığında Owen'ı onunla birlikte bıraktım," diyor aceleyle, çünkü on dakikalık süresinin dolmak üzere olduğunu biliyor. "Orada olmamın asıl nedeni işimi halletmekti, iki kız arasındaki bir anlaşmazlık. Kavga ettikleri için ikisini de kovmak zorunda kaldım. Sonra Flynn biriyle birlikteydi ve Owen kalıp Shana ile oynamak istedi. Ben... aptalca bir şekilde, dikkatimi senden ve sürekli reddedişinden uzaklaştırmak için bu dikkat dağınıklığının bana iyi gelebileceğini düşündüm."

Vay canına. Lochlan'ın başka bir erkeğin adını söylediğim için beni kemerle dövmesinin nedenini şimdi tamamen anlıyorum. Onun ağzından onun adının çıkmasından nefret ediyorum.

Dört kez.

Bu konuşmada onun adını dört kez söyledi ve her seferinde bir öncekinden daha acı vericiydi.

Lochlan, bana anlattığı her şeyin yanı sıra, dudaklarından çıkan o kadının isminin neden olduğu öfkemi hala sindirmeye çalışırken, Lochlan ekliyor: "Shana'nın odasında kameralar var, muhtemelen sana gösterebilirim. O günün kanıtını bulursam, bana ancak o zaman inanır mısın?"

"Onun adını söylemeyi kes!" diye bağıyorum ona.

Benim patlamama şaşkınlıkla gözleri hafifçe büyüdü, sonra başını salladı. "Bir daha asla."

"Ve bana olanların sadece bir kısmını göstermek için videoyu düzenleyebilirsin."

"Yapabilirim. Haklısın. Ama üzerinde tarih ve saat damgası olmalı. Bana birkaç dakika ver," der ve yatak odasının kapısına doğru yürür. Onun gitmesini, kalmasını istediğim kadar istiyorum. Tanrım, ondan nefret ediyorum. "O gecedan bir video varsa, yemin ederim sana her saniyesini göstereceğim."

"Geri dönmeye zahmet etme," diye mırıldanıyorum, hala onu isteyen tarafımı görmezden gelmeye çalışarak.

"Oh, geri geleceğim. Sadece bunu araştırmak için biraz zamana ihtiyacım var."

Dışarıda, koridorda, telefonla konuşurken sesini duyuyorum çünkü yatak odamın kapısını birkaç dakika açık bırakıyor. Hatta babama, geri dönmeden önce beş dakikaya daha ihtiyacı olduğunu söyleyerek kapıyı arkasında çarparak kapatıyor.

Bana ikinci bir video oynatan telefonunu uzattığında, izlemekten kendimi alamıyorum.

Sağ alt köşede tarih ve saat bilgisi var. Lochlan muhtemelen birine para verip bunu değiştirebilir, ama bunu bu kadar çabuk yapmaya vakti olduğunu sanmıyorum, bu yüzden videoyu izlemeye devam ediyorum. Üçünün Lochlan'ın kapıyı kapattığı odaya girmesini izliyorum. Kıvrımlı vücutlu sarışın, yere diz çöktüğünde üzerinde sadece kısa, beyaz, pileli bir etek var, başka hiçbir şey yok. Elleri Owen'ın pantolonunu açmak için yukarı uzanıyor ve Owen yatağın ayak ucuna oturmadan önce pantolonunu aşağı çekiyor. Odanın diğer ucunda, yaklaşık üç metre uzakta, Lochlan bir sandalyeye oturuyor. Sıkılmış gibi kambur oturup başını yumruğuna dayayarak onları izliyor. Sinirli ve kızgın görünüyor. Ses seviyesi düşük olduğu için sesleri duymak zorunda kalmıyorum. Birkaç dakika sonra Lochlan ayağa fırlayıp kapıya koşar ve kapıyı sertçe açar. Karşıdaki kişinin yüzünü göremiyorum ama siyah giysiler giymiş gibi görünüyor, belki de gardiyanların giydiği gibi siyah bir takım elbise.

Lochlan, ayrılmadan önce arkasında zevk alan adama bakmıyor bile.

Kadın bir saniye sonra ağzını ondan çekiyor, ikisi de kapıya bakıyor, sonra birbirlerine bakarak neler olduğunu tartışıyorlarmış gibi görünüyorlar. Owen ayağa kalkar, acele etmeden soyunur, sonra kadının başını tutup onu öper. Onu kaldırıp yatağın ortasına yüzüstü yatırır ve hemen arkasından gider, neyse ki kadının mükemmel, kıvrımlı çıplak vücudunun etek hariç çoğunu kameradan gizler. Sonra kalçaları, sanki kadının içine giriyormuş gibi çılgınca sallanmaya başlar.

Lochlan'ın geri dönüp sırasını alıp almayacağını görmek için izlemeye devam ediyorum, ama videodaki saate göre, onlar işlerini bitirene kadar Lochlan havaalanına varmış olmalı. O anı hatırlıyorum çünkü SUV'nin içinde oturmuş, onu beklerken gösterge panelindeki dakikaları izliyordum.

Onun benimle birlikte olmasına ihtiyacım vardı, ama o onunla ve Owen'la birlikteydi. Ona dokunmamış olsa bile, o gece beni değil onu seçmişti.

Yatağın yanında diz çökerek Lochlan şöyle der: "Sophie, sana sadece seni istediğimi kanıtlamak için başka ne yapabilirim, söyle bana. Ona bir daha asla dokunmayacağım. Asla. Onu da kovdum. Bir daha eve ya da genelevine gelirse, gördüğüm yerde vuracağımı söyledim."

"Tetiği çeken kişi ben olmak istiyorum." İçimde bu kadar kindarlık olduğunu bilmiyordum, ama bu sözleri söylediğim anda

O kadının vücudunun benim kurşunlarımla delik deşik olduğunu görmekten mutluluk duyardım.

"Tamam," Lochan hemen kabul eder. "Ne istersen, prenses, söyle. Lütfen benimle eve gel."

Eve mi? Hiçbir şey olmamış gibi kapıdan çıkıp onunla eve gitmemi mi istiyor? Benim ona ihtiyacım olduğunda başka bir kadınla birlikteymiş gibi mi?

Evet, gitmek istiyorum, ama aynı zamanda onun da acı çekmesini, şu anda benim çektiğim gibi acı çekmesini istiyorum. Onunla yatmamış olsa bile, onunla oradaydı. Ondandır çok nefret ediyorum. Adını düşünmek bile acı verici.

O anda aklıma bir fikir gelir, Lochlan'a olan öfkemi de dindirmeme yardımcı olacak bir fikir.

Yastığı yatağa indirirken, hala yerde diz çökmüş olan kocama, "Kemerini çıkar" diyorum.

"Kemerimi mi? Neden?" diye sordu, ama parmakları çoktan kemeri tokadan çıkarmak için uzanmıştı.

"Beş kırbaç hak ettin."

İki eli de donar. Yüzü boşalır. "Beş kırbaç mı? Sen sayıyordun..."

"Onun adını kaç kez söyledin? Evet, söyledim."

Kemer, sonunda onu serbest bıraktığında pantolonunun iliklerinden çıkıyor. Çenesini sıkarken deriye, sonra da bana bakıyor. "Beş vuruştan sonra benimle eve gelir misin?"

"Henüz bilmiyorum. Pantolonunu ve iç çamaşırını çıkar, sonra yatakta dört ayak üstüne çök."

Ayağa kalkarken gerçekten yüzünü buruşturdu, yeşil gözleri şoktan fal taşı gibi açılmıştı. "Lanet olsun, prenses. Gerçekten kendi kemerimle çıplak kışımı kamçılacak mısın?"

"Evet. Ve geciktirmeye devam edersen, sayıyı artırmaya devam ederim. Şimdi altı vuruşun var."

"Peki. İstersen bir kilo etimi al. Neye ihtiyacın varsa," diyerek kemeri bana ikiye katlanmış olarak uzattı. Hala vücut ısısından sıcaktı. Ayakkabılarını çıkarırken sordu, "Bütün kıyafetlerimi çıkarabilir miyim?"

"Hayır."

"Kemerin hemen altından çıplak kalmak çok tuhaf."

"O zaman kesinlikle diğerk kıyafetlerini giymeye devam edeceksin." Onun çok tuhaf hissetmesini istiyorum. Garip. Utanmış. Ve ona ceza olarak hissettirebileceğim her şeyi. "Ve bu yedi. Merak etme, senin için saymaya devam edeceğim," diye onu temin ediyorum, kendi sözlerini ona geri söylüyorum.

"Sen... sen kesinlikle acımasısın." Bunu sırtarak söylüyor, deri kemeri vücuduna vurma fikrinden hiç de korkmuş görünmüyor.

Ayakkabılarını ve çoraplarını çıkardıktan sonra, gecikmeden pantolonunu ve boxerını çıkarır. Gururlu penisi serbest kalır, güzel ve kalındır, ama henüz olabileceği kadar uzun ve sert değildir. Yine de, orada durup onu sergilemeye devam eder.

"Yatağa," diyorum ona, böylece onun uzamasını izlemekten vazgeçiyorum. Sanki onun büyük penisini izlemekten zevk aldığımı biliyormuş gibi bana göz kırpmıyor.

Lochlan'ın üst kısmı hala iş kıyafetiyle, kıcı ve penisi benim emrimle dışarıda, yatağa tırmanışını izlemek inanılmaz derecede seksi. Onu ellerinin ve dizlerinin üzerinde beni beklerken görmek de öyle.

Ayağa kalkıp, yatağın ayak ucuna, onun arkasına geçiyorum ve sıkı kıcını uzun uzun seyrediyorum.

Ona herhangi bir uyarıda bulunmadan, hala onun bağlarından dolayı ağrıyan kolum ve omzumdaki tüm gücümü kullanarak kemeri mümkün olduğunca sert bir şekilde onun vücuduna indiriyorum.

"Lanet olsun!" diye bağırıyor Lochlan.

Ona iyileşmesi için zaman tanımıyorum, sayısını kaybedene kadar birbiri ardına kırbaçlıyorum. Aslında hiçbir şeyi düzeltmese de onu cezalandırmak iyi geliyor. Muhtemelen en az on iki kırbaç attığımı fark edince, nihayet kemeri yere atıyorum, göğsüm hala inip kalkıyor.

Kırmızı çizgiler kıcında beliriyor, bu beni gururlandırıyor ama aynı zamanda ona zarar verdiğim ve iz bıraktığım için suçluluk duyuyorum.

Lochlan kıpırdamıyor, başı eğik bir şekilde, "Tanrım, Sophie. Bir daha kemerle vurursam beni öldüreceğini söylemene şaşmamalı."

Ayağını yere koymaya başlar, ama onu durdurmak için avucumu zarar görmemiş sol kalçasına bastırırım. "Henüz değil."

Lochlan ellerinin ve dizlerinin üzerine geri döner, ben de parmak uçlarımla her iki kalçasındaki her bir çizgiyi okşarım. Neredeyse hiç kıpırdamaz, ama bu, onun biraz acı çektiğinin kanıtıdır ve ben eğilip

her bir izi öpmek için eğilmeye başlıyorum. Orada eğilirken, bir kez daha onun erkekliğinden büyüleniyorum. Ağır testisleri ve bacaklarının arasında sallanan uzun penisi.

Bu sefer bana herhangi bir talimat vermiyor, bu yüzden ona istediğim şeyi yapıyorum.

Yere diz çöküp, penisini avuçlarım ve kendime doğru çekerek dilimin ucuyla ucundan ağır testislerine kadar tüm uzunluğu boyunca yalıyorum. Bu, kocamı inlemeye başlıyor.

"Buna gerek yok..." diye başlıyor. Ağzımı, testislerinden birine emmek için yeterince açıyorum ve ağzından daha fazla homurtulu inlemeler çıkıyor. "Seni hak etmiyorum," diye mırıldanıyor. Ağzımla onu kızdırmaya devam ediyorum, şişmiş penisinin damarlarını yukarı aşağı yalıyorum, tuzlu tadını alana kadar ucunu biraz emiyorum.

Onu derinlemesine almaktansa, dilimi yukarı aşağı, yukarı aşağı gezdiriyorum. O güzelce ıslandığında, dilimi daha yukarıya taşıyarak, güzel kıcının çatlağı boyunca bir yol çizerek yalıyorum. Lochlan gerginleştiği için bunu hızlıca yapıyorum. Ağzımı sağ yanağa taşıyarak, derisindeki yeni izleri öpüp yalıyorum. Sonra aynı şeyi sol tarafta da yapıp, dilimi ikisi arasındaki çatlağa geri döndürüyorum.

"Lanet olsun, Sophie!" diye bağırır ve ben durup elimi ondan çekerim, o da yatağın üzerine yüzüstü uzanır, kıcını sıkıca kapatır ve benim yatağımda uzanır.

"Durmamı ister misin?" diye soruyorum ona yumuşak bir sesle, çünkü hala yerde diz çökmüş durumdayken ona ulaşamıyorum.

"Hayır, lanet olsun. Buraya gel," diye hemen cevap verdi. "Sadece kıcıma ağzını koy. Sikimle ve taşaklarımla ne istersen yapabilirsin."

"Tamam," diye kabul ediyorum.

Onun kararlı rızasına gülümseyerek, yatağa tırmanıp bacaklarının üzerine oturuyorum. Penisi o kadar uzun ki, bu garip açıdan bile sağ elimle onun çelik gibi sertliğini okşayabilirken, dilimi indirip penisinin başının üzerinde hafifçe gezdirebiliyorum.

Kocamın çıkardığı sesler... En azından artık bunların iyi sesler olduğunu biliyorum, çünkü nefes nefese ve inlemeler arasında kıvranıp küfürler savuruyor.

Dilimin ucu tekrar testislerini dürttüğünde, penthouse'un pencerelerini sarsacak kadar yüksek sesle bağırıyor. Tekrar emdiğimde, testislerinin vücuduna sıkıca yapıştığını hissediyorum.

"Lanet olsun, bebeğim! *Oh, lanet olsun!*"

Onun ilk boşalmasının hemen öncesinde şişen penisini okşarken emmeye devam ediyorum. Son titreme vücudundan ayrılana kadar daha sert emiyorum, sıkı yumruğumla daha hızlı mastürbasyon yapıyorum.

"Tanrım, Sophie. Tanrım," diye mırıldanır, yüzü şimdi buruşuk yatağıma gömülmüş olduğundan sözleri boğuk çıkar.

Sonunda pes ediyorum ve onun muhteşem kıcını ilk gördüğümde beri yapmak istediğim şeyi yapıyorum. Dişlerimi en etli kısmına nazikçe geçiriyorum, bir iz daha bırakacak kadar sert ama derisini parçalamayacak kadar.

Lochlan'ın kahkahası tüm vücudunu sarsar, sonra başını kaldırır ve sonunda bacaklarının üzerinde diz çökmüş halime bakar. Gözleri açgözlülükle parlar. "Bana ne yaptın sen kadın? Kimse daha önce kıcımı kırbaçlamamış ya da deliğimi yalamamıştı..." Gözleri göğüslerime, tişörtümün ve spor sütyenimin içinden görünen sivri meme uçlarıma kayarken sesi kesilir.

"İyi miydi?" diye sormadan edemem.

Sırt üstü yuvarlanan Lochlan, yatağın yorganının ağrıyan kıcına sürtünmesinden yüzünü buruşturur. Sonra oturur, beni kollarımın altından tutar ve çıplak beline oturana kadar beni vücuduna doğru çeker. Göğüslerimiz birbirine yapışır ve onun hiçbir yerine dokunma fırsatım olmamasına rağmen kollarımı boynuna dolamak bana doğal gelir. Lochlan, tenis eteğimin altından popomu iki eliyle sıkarak beni bu düşüncelerden uzaklaştırır. Dudaklarıma bir öpücük kondurur, sonra sorumu tekrarlar. "İyi miydi? Yatağındaki o devasa ıslak leke sana bilmen gereken her şeyi anlatıyor, benim yaramaz kızım."

Onu o kadar iyi tatmin ettiğim için gururla gülümsemeden edemiyorum, ama aynı zamanda beni "benim" diye çağırmasından da hoşlanıyorum.

"Gerçekten ilklerinden biri miydin?"

Öpüşmelerin arasında, "Evet. İlk. Son." diyor. Popomdaki parmakları aşağı kayarak külotumun üzerinden o yasak noktaya bastırıyor ve dudaklarına karşı nefesimi kesiyor. "Burada hevesli dilinin nasıl hissettirdiğini unutmam imkansız. Bir ara bu iyiliğin karşılığını ödemeyi planlıyorum."

"İyi," diye cevap verdim, dudaklarının kenarından dilimi kaydırarak onları ayırdım ve muhteşem diline erişmemi sağladım. Umarım diğer kadınlarla olan anıları yerine beni, bizi düşünür.

Öpüşmemiz derinleşirken, Lochlan'ın acil parmakları külotumun kasık kısmını yana çekerek arkamdan içeri giriyor.

"Çok ıslaksın," diyor dudaklarıma. "Kıcımı kırbaçlamayı, öpmeyi ve mastürbasyon yapmayı sevdin mi?"

"Evet."

"Bu beni affettiğın anlamına mı geliyor?" "Hayır, henüz değıl," diye fısıldıyorum.

İkinci parmağını da ekler, yavaşça içime girip çıkarak düşünmemi inanılmaz derecede zorlaştırır.

"Ne yapmam gerekiyor, Sophie?"

"Henüz... karar vermedim." Söylemediğim şey, ona bir daha asla güvenemeyeceğimi düşündüğüm. Önceden de güvenmiyordum, ama şimdi...

"Karar vermedin mi? Seni ikna etmek için yapabileceğim bir şey olmalı, henüz tamamen affedemem için bile olsa, biraz olsun affını kazanmanın bir yolu olmalı."

"Bacaklarımla arasında dilin," diye patladım, kendimden nefret ederek, ama sözümü geri almadan. Ona güvenmesem de hala onu istiyorum.

"Bacaklarımla arasında dilimi mi istiyorsun?" Gülümsemesi gülünç derecede kendini beğenmiş, ama umurumda değıl çünkü o kadar yakışıklı ki canımı acıtıyor.

"Evet. Her akşam yemeğinden sonra."

"Her gece, ha? Sanırım bu ayarlanabilir."

Parmakları kıvrılıyor, o sihirli noktaya dokunuyor, kalçalarımı zevkten inleyene kadar sallandırıyor. "Daha fazla. Şimdi," diyorum.

Ama daha fazlası yerine, parmaklarını çekiyor.

Ben itiraz etmeden önce, Lochlan geri uzanır, başını ve vücudunu yastığıma yatırır ve sonra beni kalçalarımıdan öne doğru çeker. Bir saniye önce beline binmişken, bir saniye sonra... yüzüne binmişimdir.

Parmakları külotumu kenara çeker ve dilinin ilk yalamasıyla öne doğru düşerim, başımın üst kısmını başlığa dayayarak kendimi tutarım. O ıslak diliyle içime girerken, ben de iki elimle sıkıca tutunurum, sonra dilini yukarı aşağı yalar ve sonunda sinir demetine odaklanır.

"Ohhh! *Tanrım!*" diye bağıyorum, yüzüne bastırarak daha fazlasını istiyorum. İtici parmakları beni tekrar dolduruyor, klitorisimdeki dilinin hareketleriyle birleşerek beni zevkten inlememe neden oluyor.

Dili dürtmeyi bırakınca, ihtiyacımdan inlemeye başlıyorum.

Lochlan kıkırdar ve "Şşş, prenses. Babam muhtemelen kapıda dinliyor. Sanki seni öldürüyor gibi çığlık atmaya devam edersen, ben seni boşaltmadan önce seni kontrol etmek için buraya dalar." der.

"Durma," diye yalvarırım, yaklaşan orgazmımdan başka bir şey düşünemiyorum.

"Seni yüzümün üzerinde giderken görünce ne der sence?"

"Umurumda değil, lütfen devam et!" Onun dilini arayarak kalçalarını sallarken ona emrediyorum. Lochlan'a bakıyorum ama sadece gözlerini ve kızıl saçlarının üst kısmını görebiliyorum, eteğimin alt kısmı yüzünün geri kalanını bacaklarımın arasında gizliyor.

Dilinin tek bir dokunuşuyla gözlerimi kapatıp inliyorum.

"Artık babacığının küçük kızı değilsin, değil mi prenses? Artık benimsin."

"Lütfen Lochlan," konuşmayı bırakıp beni yalamaya devam etmesi için yalvarıyorum. "ok yaklaştım."

"Artık senin baban ben miyim, Sophie?"

Ne?

"Cevap ver." Dilini bir kez daha alaycı bir şekilde gezdiriyor. "Kıçımı kırbalayabilirsin, ama yine de bana aitsin, Sophie. Sıkı amını yalayan ve sikebilen tek kişi benim. Sadece benim için boşalırsın."

"Evet, sadece sen."

"Doğru. Söyle."

"Ben..."

"Lütfen boşalmama izin ver, *babacığım*."

Onun cretkarlığına şaşıarak, dilinin ucunun yine klitorisimde dönüp durmasına klitorisime

değdi. "Lütfen... lütfen boşalmama izin ver..." "Söyle."

"Lütfen, lütfen izin ver... izin ver gelmeme, baba. Çok gelmem lazım," ağlayarak sızlanıyorum.

"Aferin kızım. şimdi babana nasıl yalanılmak istediğini söyle," diye cevaplar ve dudakları, dişleri ve diliyle amımı tamamen saldırıya geçirir.

Ve o mkemmek noktasına ulaştığında... "Evet! Tam orası, baba! Oh! Oh! *OH TANRIM!*"

Hayatımda hiç bu kadar sert ve yüksek sesle boşalmamıştım, kalçalarını sallayarak, onun çılgın dilinde zıplarken, parmakları beni sikiyordu.

Başlığın kenarını beyaz parmaklarımla sıkıca kavradığım için, onun için boşalırken, vücudumu saran muhteşem zevk dalgaları arasında başlığın kırılmamasına şaşıyorum. Lochlan tüm bu ile boyunca beni yalıyor, mümkün olduğunca uzun süre uzatıyor.

Zirveden aşağı indiğimde, bana söylediklerini inanamıyorum. Ama bunları söylediğim için hiç utanmıyorum, onun dili sayesinde şu anda kendimi çok iyi hissettiğim için.

Hâlâ Lochlan'ın kafasının üzerinde otururken, o benim heyecanımla ıslanan, parıldayan yüzünü silmek için eteğimin kenarını tutuyor.

"Her akşam yemek masasında, yemek masasında seni böyle yalayacağım," diyor kocam, erkekçe gururla dolu bir sırıtışla bana bakarken. "Ama sadece bana Baba dersin." Külotum tekrar yerine oturmuş, beni örtüyor, ama bu onun ıslak kumaşın ortasından dilini gezdirmesini engellemiyor, beni titretiriyor.

"N-neden?" diye soruyorum, neden bana öyle dememi istediğini ya da neden bunun biraz seksi olduğunu düşündüğümü bilmeden.

"Çünkü artık sana her konuda ben bakıyorum, prenses. Sadece ben." Yine, dili ıslak külotumun kasık kısmını yaladı. "Ve biliyorum ki sen bunu istemiyorsun, ama bebeğimi sana vermek istediğimi bilemezsin." Elleri kalçalarımın yukarı kayarak düz karnıma ulaştı. "Şişkin karnınla yüzüme oturmanı, bana baba demeni istiyorum, böylece çocuğumuz anneciğini mutlu edenin kim olduğunu bilerek dünyaya gelsin."

Onun bu sözleri libidomu anında soğutur. En azından öyle olmalı. Eskiden öyle olurdu, ama şimdi... şimdi bacaklarımın arasında Lochlan'ın diliyle tatmin edemediğim bir acı var. Sadece vücudunun daha uzun, daha sert kısmı yeterli olacak, derine girip beni... olasılıklarla dolduracak.

Ama hayır. Bu olmayacak. Hamilelik yok. Çocuk yok.

"Hayır." Kafama sokmaya çalıştığı bu fikirleri, benimle paylaşmak istediği hayalleri reddediyorum. Ne kadar nefret etsem de, onu ne kadar nefret etsem de, muhtemelen kalbime yerleşen hayaller.

"Küçük Sophie'lerin bezlerle kortta koşuşturup tenis toplarını kovalamasını ya da her sabah gülerek bizi uyandırmak için yatağımıza atlamasını istemiyor musun?"

"Hiçbirini istemiyorum," diyorum ona kesin bir şekilde. "Asla."

Kapıya doğru bakarak Lochlan iç çeker ve sonra uyluklarımın yanlarını okşar. "Mesaj alındı. Ama şartımda ısrarcıyım. Dilimi istiyorsan, duymak istediğim kelimeyi söylemelisin."

"Baba?"

"Evet, prenses?" diye sorar, kibirli bir gülümsemeyle.

Yüzümde aptalca bir gülümseme olmasına rağmen ona gözlerimi devirdim

"Şimdi benimle eve gitmeye hazır mısınız? Yoksa amın sırılsıklamken amcığın sırılsıklamken babamın büyük sikini mi sürmek istersin?"

Arkamı dönüp baktığımda, elinde uzun ve sert sikini sıkıca tuttuğunu gördüm, sıkı bir deliği sikmek için sabırsızlanıyordu. Beni hamile bırakmaktan bahsederken tüm bu süre boyunca... heyecanlıydı.

Ona teslim olmak, vücudumu sadece üreme amacıyla kullanmasına izin vermek onu tahrik ediyor. İçime tekrar boşalana kadar onu sikmemi istiyor, böylece hamilelik şansını artırmak istiyor. Muhtemelen tüm erkeklerin üremek istemesi, büyük olasılıkla mümkün olduğunca çok sayıda kadınla, sadece biyolojik bir içgüdüdür. Onun başka kadınları siktiğini bilmek, kendimi özel hissetmemi zorlaştırıyor. Bir sürü başka kadın.

Sebebi ne olursa olsun, tüm bunları bilmeme rağmen onu hala istiyorum.

Ve belki Lochlan, ona ihtiyacım olduğu o gece bir fahişeyle birlikte olmasaydı, üzerine çıkıp aptalca yine içimde boşalmasına izin verirdim.

Ama ben onun damızlık kısırağı değilim.

Bana tamamen sadık olamıyorsa, yani birkaç hafta boyunca bile olsa, neredeyse çıplak bir fahişeyle aynı odada bulunmuyorsa, bu riski kesinlikle almayacağım.

"Sen orada değildin," diye hatırlatıyorum ona, yakışıklı, hala parıldayan yüzünden inip banyoma temizlenmeye gitmeden önce.

Lochlan

Sen orada değildin.

Lanet olsun. Sophie'nin o gece eve gelmediğim için beni affedeceğinden emin değilim. Düşmanlarım tarafından neredeyse öldürülürken benim genelevde olduğumu unutması için dünyadaki tüm dil becerileri yetmez.

Onlar her kimlerse.

Dronlardan elde edilen kanıtların her bir parçası alevler içinde yok olduğu için, bu gizemi çözmeye hala yaklaşmadım. Eli'nin tehditkar soru-cevapları da hiçbir sonuç vermedi.

Sophie'nin cezalandırmasından sonra bile tekrar sertleşen, zonklayan sikimi okşarken bunun beni etkilemesine izin vermemeye çalışıyorum. Biraz acıdan sonra gelen zevki seveceğimi hiç bilmiyordum. Görünüşe göre, vücuduma yaptığı her şeyi seviyorum. Benim ona yaptığım gibi, öfkesini ve kıskançlığını kıcımdan çıkardı. Bu da demek oluyor ki... Sanırım bana karşı hisleri var. Orgazmın verdiği mutluluğun ötesinde hisler. Sophie, başka bir kadının yanına yaklaşmamı ve hatta onun adını söylememi istemiyor.

Bir daha asla. O kaltağın adını onun önünde bir daha asla söylemeyeceğim.

Ve ona baba olmakla ilgili tüm o saçmalıkları neden anlattığımı bilmiyorum. Benim çocuğumu istemediğini açıkça belirtti, beni o kadar çok nefret ediyor ki, onu hamile bıraksam bile bebeği doğurmayacağını söyledi.

Sophie'ye bu konuyu açmamam gerektiğini biliyorum, ama onun bacaklarını açıp, gerçek bir aile olana kadar içime girmesini yalvarmasını düşünmeden edemiyorum. Büyürken kesinlikle hiç yaşamadığım bir şey.

Siktir. Sophie'den önce de üreme fetişim yoktu. Kazara hamile kalarak baba olmak, her ne pahasına olursa olsun

. Prezervatifler ve doğum kontrol hapları bir zorunluluktur. Genelevlerde belirli kadınlarla yatmanın bir başka avantajı da, hamile kalmamak için tüplerini bağlatmış olmalarıydı.

Çapkın yaşam tarzıma rağmen, hiç hamilelik korkusu yaşamadım. Hastalık korkusundan dolayı prezervatifsiz seks yapmayı hiç düşünmedim.

Sonra birdenbire, Sophie ile evlenmem gereken gecenin öncesinde, içimdeki ilkel dürtüler ortaya çıkıyor ve onu çiğ çiğ alıyorum, spermlerimi onun içine yeterince derinlemesine sokamıyorum, onu duvara değil de yere vurursam yerçekimi spermlerimin onun yumurtasını dölemek için yukarı çıkmasına yardımcı olur mu diye merak ediyorum.

Altıncı sınıftaki seks eğitimi dersinden beri hiç düşünmediğim üreme terimleri.

O ilk geceden beri, her an, karımı yatırıp işimi bitirene kadar onu tekrar tekrar doldurmak için sikimde sürekli bir zonklama hissediyorum.

O zaman ne yapardım, hiç bilmiyorum. Onu çok sevdiğim ve aşkımız bir hayat yarattığı için ellerimi ondan uzak tutamayacak mıydım?

Hayatta olmaz. Sophie beni sevmiyor. Beni zar zor tolere ediyor. En azından ona dokunmama ve onu yalamama izin verecek kadar istekli görünüyor.

Bugün karımla yaşadığım yakın kaçıştan başka bir şey öğrenmediysem, onu mutlu etmek ve elde tutmak için birkaç orgazmdan fazlası gerekeceği. Bana güvenmesi ve onu sevmem gerekiyor. Bunu hak ediyor. Keşke ikisini de nasıl yapacağımı bilseydim.

Sophie banyodan çıktığında, gözleri hala yatağındaki ıslak lekenin üzerinde uzanmış, tembelce sikimi okşayan ve aptalca aile meseleleri düşünen bana takılıyor. Dudaklarını ıslatıyor, sanki beni ağzına almak istiyormuş gibi. Ama ben ondan oral seks bile istemiyorum. Hayır, sadece benimle eve gelmesini istiyorum.

Bunun için her şeyi yaparım.

"Babam gelip seni buradan sürüklemeyden önce giyinmelisin," diyor bana.

"Benimle geliyor musun?" diye soruyorum. Hayır demeden önce, "Sadece emin olana kadar" diye ekliyorum.

"Önemli değil..."

"Benim için önemli, Sophie. Bu benim de sorumluluğum. Hoşuna gitse de gitmese de, ne karar verirsen ver, bu işte birlikteyiz."

Neden şimdi öylece çekip gidemediğimi bilmiyorum, muhtemelen kısa süre içinde Dante'ye geri döneceğini bilirken. Sanırım,

...ondan daha fazlasını istemesini sağlayabileceğimi umuyorum. Benden seksten daha fazlasını. Bu çok saçma çünkü Sophie'ye sunabileceğim tek şey bu. Paraya ya da başka bir şeye ihtiyacı yok. Ona orgazm yaşatabilirim, elbette, ama bu onu elde tutmak için asla yeterli olmayacak.

"Tamam," diye kabul ediyor. Nefesimi bırakıyorum, ama rahatlamam kısa sürüyor. "Sadece kesin olarak öğrenene kadar. Sana güvenemem."

O benim olacak, ama sadece birkaç günlüğüne, çünkü arkasında başka kadınlarla yatmayacağıma güvenmiyor. Bir fahişeyle aynı odada bulunmak bile onun için sınırı aşmak demek. Ve onu anlıyorum. Ben de onun başka bir erkeğin bir kadına oral seks yapmasını izlemesini istemezdim.

Onunla birkaç gün daha geçirmek, hiç geçirmemekten iyidir.

Dante onu aramaya gelmeden önce onu ne kadar süre yatağıma zincirleyebilirim? Muhtemelen sadece birkaç gün. Ona ve kendime, onun için daha iyi bir erkek olabileceğimi nasıl kanıtlayabileceğimi düşünürken, bana vereceği her kırıntıyı kabul edeceğim.

Bu yüzden, kadınların elinde oynanan bir köpek gibi, sikimi bırakıp ayağa kalktım ve giysilerimin diğer yarısını giydim. Giyinirken, Sophie'nin beni ellerimin ve dizlerimin üzerinde, sadece belden aşağı çıplak bırakmış olmasını hala unutamıyorum. Bu iyiliğin karşılığını vermek için sabırsızlanıyorum.

Mümkün olduğunca toparlandığımda ve neyse ki ayakkabıları ayağına giyindiğinde, bir elimle kapı koluna, diğer elimle de onun eline uzandım. "Hazır mısın?"

Bir anlığına uzattığım avucuma baktıktan sonra isteksizce elimi tuttu. Her şeyden sonra benim herhangi bir yerime isteyerek dokunması hala bir sürpriz.

"Bekle. Sence... bizi duymuş olabilirler mi?" Sophie, kızaran yanakları daha da koyulaşarak yumuşak bir sesle sordu.

"Tabii ki duydular. Dilimin üzerinde orgazm olurken bir banshee gibi çığlık attın."

"Kahretsin." Alnını omzuma dayayarak, "Belki kimseye rastlamadan gizlice çıkabiliriz," diyor.

"Şüpheli," diye cevapladım.

Dante koridorda durmuyor, ama üçüncü kattaki mutfak tezgahına yaslanıp viski gibi görünen bir içkiyi yudumlarken mutlu görünmüyor. Vanessa, avuçlarını göğsüne dayayarak onu sakinleştirmeye çalışıyor gibi görünüyor. Ne yazık ki, merdivenlerden aşağı inmenin tek yolu mutfaktan geçiyor.

Siktir.

O bana bakıp beni görür görmez, yürümeyi bırakıp sonuçlarına katlanmaya hazır hale geliyorum. Sophie, parmaklarıyla ceketimin arkasını tutarak arkamda saklanmaya devam ediyor.

"İkinizin barışmış gibi görünmesinden memnunum, ama bir daha evimde böyle şeyler yapmanızı istemiyorum," diye homurdanır Dante.

Sophie, sanki odasına geri dönüp beni de yanında götürmeye karar vermiş gibi ceketimi tutup beni neredeyse dengemden düşürüyor. "Vay canına," diye mırıldanıyorum ve kendimi tutmak için elimi duvara dayamak zorunda kalıyorum.

"Üzgünüm, baba," diye fısıldar.

"Önemli değil, prenses," Dante'nin "*Senin* suçun değildi, kızım" dediği anda aynı anda cevap veriyorum.

Oh. Kahretsin.

Dante ve ben birbirimize bakarız, ikimiz de onun kime seslendiğinden tam olarak emin olmadığımızı fark ederiz.

Vanessa hiç yardımcı olmuyor. Yüzünü Dante'nin göğsüne gömüyor, dar omuzları gülme sesini bastırmaya çalışırken titriyor.

"Evimden defol," diye bağırır Dante, parmağıyla merdivenleri gösterir.

Ben de seve seve teklif edilen çıkışı kabul ettim, adımlarımda biraz daha neşeyle.

"Sophie, bekle," diyor Dante. "Ben onunla konuşuyordum, seninle değil. Asla seninle değil."

Ceketimi tutan eli gevşer. Omzumun üzerinden bakınca, babasına sarılmak için döndüğünü görürüm.

"Onunla gitmek istediğinden emin misin?" diye sorar babası, her iki omzunu da kavrayarak bana doğru sert bir bakış atar.

"Evet," diyor. Bu kelimeyi hiç bu kadar sevmemiştim.

Belki de Sophie'nin benimle evlenmeyi kabul etmek için kullandığı gece kadar.

Dante'nin kollarından kurtulduğunda, Vanessa'yı da kucaklar.

"Sen belasın," der Dante'nin karısı bana sırtarak. "Ona iyi davran."

."

"Olurum," diye ona ve Dante'ye söz veririm ve Sophie'nin elini tutup onu merdivenlerden aşağıya götürürüm.

Birinci kata inerken, Vanessa'nın Dante'ye "Onları kontrol etmek için içeri girmenize izin vermediğim için memnun değil misiniz?" dediğini duyarım.

"Beni durdurduğun için sonsuza kadar minnettar olacağım," diye mırıldanıyor gibi geliyor.

"Bundan hoşlanmadığını biliyorum, ama onlar evli. O artık senin küçük kızın değil."

"Artık o onun *prensesi*."

"Ve o da onun babası..."

"Sakın bunu söylemeye cüret etme!" Dante homurdanır ve Vanessa kıkırdar. Asansörü beklerken, Sophie'ye dönüp sormadan edemem

"Bana söylüyordun, değil mi?"

İnleyerek, avucunu alnına vurur ve şöyle der "Keşke bunu söylemeseydim."

"Belki de büyükbaba olduğunda kafası daha az karışır." "Lochlan!"

"Senin ya da bizim yüzümüzden demek istemedim. İki ablan var ve biri kesinlikle biriyle yatıyor."

"Yani... Cass mı?"

"Evet."

"Gerçekten mi? Kim?"

"Hiçbir fikrim yok. Ona sorabilirsin."

"Sorabilirim, ama bana asla söylemez. Biz o tür konuşmalar yapmayız," diye açıklıyor. "Ama bugün biraz nazikti. Hamilelik testini yapmama yardım etti."

"Bu çok nazik bir davranış, ama muhtemelen başka amaçları vardı," diye cevap veriyorum, kızıl saçlı kız konusunda alaycı tavrımı gizleyemiyorum.

"Sana bu isimle hitap etmeye devam edebilir miyim bilmiyorum," diye fısıldadı Sophie, sanki etrafımızı saran Salvato'nun ve benim korumalarımız bizi duymayacakmış gibi.

"Ne ismi?" diye sırtarak soruyorum ve o da omzuma bir tokat atıyor. "Peki." Ne kadar nefret etsem de, pes ediyorum. "O ismi bir daha kullanmana gerek yok, tabii..."

"Yoksa ne?"

"Bir gün fikrini değiştirip birlikte bir çocuk sahibi olmazsak tabii."

"Tamam," diye kabul eder.

Ve bunun asla olmayacağını söylememesi benim için bir zafer gibi geliyor.

Sophie

Tartışmamıza rağmen, saldırı sırasında Lochlan'ın nerede olduğunu bilmek ne kadar acı verse de, onunla seksin ne kadar harika olduğunu hiç azaltmadı.

Eve girdiğimizi hatırlamıyorum çünkü ayaklarım yere basmıyordu. Lochlan beni taşıdı, dudaklarımız birbirine değdi, kollarım boynuna, bacaklarım beline dolandı, ta ki beni yatak odasına atmak için beni kendinden ayırıncaya kadar. Bileklerim her zamanki gibi başımın üstüne kelepçelendikten sonra, ayak bileklerimi yatağın en alt köşesindeki zincirlere bağlı kelepçelere bağladı ve beni dört ayak üstüne çöktürdü.

Yatağın yeni bir şilte, yeni çarşaflar ve yepyeni yastıklar olduğunu söz verdikten sonra, beni yaladı ve sikti. Sonra titreşimli, itici dildo ve klitoris gıdıklayıcıyla beni işkence etti, ta ki ben defalarca boşalana ve çığlık atmaktan sesim kısılana kadar.

Bu yüzden şu anda dudaklarıma bir bardak su bastırıyor ve ağzıma döküyor.

"Daha iyi misin?" diye soruyor

üçüncü yudumdan sonra. "Evet.

Teşekkürler. Bu..."

"Evet," diye onaylıyor ve bardağı masaya koyuyor. Sonra ayak bileklerimdeki kelepçeleri çözüyor, böylece bacaklarımı tekrar büküp hareket ettirebiliyorum. Yanımda yatarken, parmak uçlarını çıplak karnım ve göğüslerim üzerinde dalgın dalgın gezdiriyor, meme uçlarımın etrafında daireler çiziyor. "Kıçın için de oyuncaklarım var. Bekaretinin son parçasını da almama izin verecek misin?" diye soruyor, kaşlarını kaldırarak.

"Bu şekilde seni durduramam, değil mi?" diye cevap veriyorum ve zincirleri çekerek tıkırdatıyorum, bu da onun şeytani bir gülümsemeye gülümsemesine neden oluyor.

"Yakında, prenses. Çok yakında o bakireliğini alacağım. Henüz almamış olmamın tek nedeni..."

"Spermelerini boşa harcamak istemediğin için mi?" diye tahmin ediyorum. "Aynen öyle."

Aramızda sessizlik hakim olurken, ikimiz de gelecekle ilgili çelişkili planlarımız hakkında kendi düşüncelerimize dalmışız, sonunda sessizliği bozan benim. "Sana bir soru sorabilir miyim ve bana doğruyu söyler misin?"

Altın rengi benekler dans eden yeşil gözleri benimkilere doğru yükseldi. "Belki." "Ailen Madison'ın annesini öldürdü mü?"

Lochlan'ın parmakları hala karnımda.

"Hayır." Daha fazlasını söylemesini bekledim, ama söylemedi. "Hayır mı? Bu kadar mı? Tek söyleyeceğin bu mu?"

"Babamın Dante'nin kız arkadaşı Madison'ın annesini öldüren arabadan ateş açma olayının arkasında olduğu söylentileri yayıldığını biliyorum. Olay olduğunda ben sadece dört ya da beş yaşındaydım, ama büyüdüğümde ona bunu yapıp yapmadığını açıkça sordum. O bunu reddetti, ama bana onun yerel genelevdeki çalışanlarından biri olduğunu söyledi. Babam, kadın Madison'ı doğurduktan sonra birinin Salvatos'larla sorun çıkarmak için ona komplo kurduğunu söyledi. Adam öldürdüğü her kişi için övünürdü, bu yüzden yapmadığını yemin ettiğinde ona inandım."

"Peki neden herkes senin babanın yaptığını düşündü? Sadece onun için çalıştığı için mi?"

Madison'ın annesinin yerel genelevde fahişe olduğunu biliyor mu acaba? Babamızın ona bunu söyleyeceğini sanmıyorum.

"Çünkü o ve Dante'nin babası o sıralarda kavga etmişlerdi. Nedenini bilmiyorum, ama olay tam da cinayetten önce olmuş. Dante ve ben artık Madison'ın annesinin cinayetinin arkasında Petrov'un olduğunu düşünüyoruz, ailelerimiz arasında daha büyük bir uçurum yaratmak için cinayeti İrlandalıların işlediği gibi göstermek istemiş, böylece ona karşı birleşip ona karşı çalışamayız diye.

"Mantıklı," diye cevap veriyorum. "Zavallı Vanessa. Babası korkunç birine benziyor." "Benimki de kolay bir adam değildi. Ama o, bebeklerin önünde masum kadınları öldürecek masum kadınları bebeklerin önünde öldürecek biri değildi."

"Madison bu yüzden mi seninle evlenmeyi reddetti? Ailenin cinayetle suçlanması yüzünden mi?" Soruyorum. "Bana bu konudan hiç bahsetmedi."

"Muhtemelen." Gülümsüyor, ama bu sefer kendini beğenmiş bir gülümseme değil, sadece memnuniyet dolu bir gülümseme. "Yine de, şimdi onunla işlerin yolunda gitmediğine minnettarım."

"Eğer bir gün eve dönerse, bunun senin ailenin suçu olmadığını ona anlatacağım."

"Teşekkür ederim," diyor Lochlan, eğilip dudaklarıma bir öpücük konduruyor. "Umarım eve sağ salım döner."

"Cass bana senin onunla hiç flört etmediğini ve evlenme teklif etmediğini itiraf etti."

"Öyle mi? Yalanlarını itiraf etmesi iyi olmuş." Artık gevşemiş, nemli saçlarımı yana çekip yanağımı avuçlayarak dudaklarıma birkaç öpücük daha kondurur ve şöyle der: "Belli ki senden kıskançtı ve haklı olarak."

Cass'in neden beni kıskandığını bilmiyorum. Sadece Lochlan'ın üçüncü tercihi olmaktan hoşlanmıyordu.

Bu bana Cass'in bana söylediği başka bir şeyi hatırlattı. Lochlan, babamın varisi olma şansının artık sıfır olduğunu biliyor mu acaba? Bilmiyorsa, ona bunu söyleyen kişi ben olmak istemem. Aramızdaki her şeyi değiştirecekse, onun nasıl tepki vereceğini şimdiden bilmek istemiyorum.

Yine de, ona başka bir soru sormadan edemiyorum: "Halefin kim? Yani, sana bir şey olursa, çocuğun yoksa ve..." Sesi kesiliyor.

"Flynn babamın tek oğlu. Ama Owen de kanımdan, o da benim ikinci oğlum. Şu anda bu işi ikisine bırakmayı yeniden düşünüyor muyum? Evet, tabii ki. Son zamanlarda ikisi de birçok sınırı aştı. Belki de bir değişiklik yapıp bunu yazılı hale getirmenin, Dunne ailesinden olmayan birini seçmenin zamanı gelmiştir. Bu hayatı biliyorlar, bu hayatın içinde büyüdüler. Owen'ın babası benim babamla çalışıyordu. Flynn ve Owen, her iki işte de ihtiyacım olduğunda bana yardım ediyorlar. Ama dürüst olmak gerekirse, mirasımın geri kalanını sana ya da kendi oğluma ya da kızıma bırakmayı tercih ederim. Geriye ne kalırsa..."

Çocuklar hakkında tekrar konuşmaya başlamadan önce, konuşkan havasındayken ona başka bir soru soruyorum. "Her zaman böyle mi olacak, bileklerim kelepçeli mi kalacak?"

Lochlan, parmağının ucuyla kolumun altını okşarken bakışlarımdan kaçınıyor gibi görünüyor. "Senin kısıtlanmayı ve benim merhametime kalmayı sevdiğini sanıyordum."

"Seviyorum," diye onaylıyorum. "Ama sana dokunabilmek, seni öleyebilmek güzel olurdu..."

"Hayır."

"Neden?"

"Böylesi daha iyi. Sadece çaresiz kaldığımda sana dokunmana ya da beni öpmene izin vereceğim. Daha önce sana gerek olmadığını söylemiştim."

Tamam, bu sadece şu an için geçerli bir şey gibi görünmüyor, her zaman geçerli bir şey gibi görünüyor.

Onun kararı olmadıkça ona asla dokunmam yasak mı?

Diğer tüm samimi anlarımızı hatırlamaya çalışıyorum. Lochlan yemek masasının altında beni okşadı, sonra elimi utanç verici bir şekilde çekip uzaklaştırdığım kasıklarına koydu. Beni duvara sıkıştırdı ve becerdi. O gece ellerimi ve tırnaklarımı boğazına geçirdim, o da buna izin verdi ve durdurabilirdi. Sonra göğsüne dokundum, ama ceketinin üzerinden. Parmaklarımı saçlarında gezdirdiğimde, onları başımın üstüne bastırdı.

Düğünden önce giyinme odasına gelip bana oral seks yaptığında, ona pek dokunmadım, çünkü hala ona kızgındım ve istemiyordum.

Sonra, saldırıdan sonra SUV'de dizlerimin üzerine çöktüğümde, ağzımı ona dayadım ve onu kolayca elimle aldım.

Kemerle ona vurmamdan pek hoşlanmadı, ama affedilmek istiyorsa ona fazla seçenek bırakmadım.

"Daha önce sana dokunduğumda yanlış bir şey mi yaptım?"

"Hayır, ama sana pek seçenek bırakmadım, değil mi? Ve bu konuyu daha fazla konuşmak istemiyorum."

"Ama... anlamıyorum.

"Anlamana gerek yok; sadece çeneni kapat ve bu konuyu bırak!"

Vay canına. Neden bu soruları sorduğum için bana bu kadar kızgın?

Bana bağırmaya devam edecekse, bu aptal bilek kelepçelerini bir saniye daha tahammül etmek istemiyorum.

"Beni serbest bırak," diyorum, dudaklarımın titremesini engellemek için dudaklarımı ısırarak. "Hayır."

Onun hızlı reddini alaycı bir şekilde karşılarım. "Beni bırak artık, Lochlan!"

Bileklerimi bırakmak yerine, üzerime tırmanıyor, yeşil gözleri karararak içindeki altın rengi neredeyse kayboluyor. "Henüz seni bırakmaya hazır değilim ve bu benim kararım, unuttun mu? Fikrini değiştirsen bile..."

Lochlan

"Lochlan..." Sophie alt dudağı titreyerek altımdan çıkmaya çalışır. Onu kalçalarından tutup tekrar altıma çekip ayak bileklerini tekrar bağlayabileceğim için bunun bir anlamı yoktur. "Beni bırakmazsan..." diye başlar, sonra ne yapabileceğini düşünür gibi duraksar. "Lena ve Toni'ye bağırırım."

"Salvato için çalışmayı kabul ettikten sonra, işlerini kaybetmedikleri için şanslılar. Benim için çalışıyorlar ve bu yatak odasına adım atamazlar. Ayrıca, muhtemelen çoktan eve gitmişlerdir."

Dudakları öfkeyle açılır. Başını sallayarak, mavi gözleri parıldayarak, "Yani bana istediğin her şeyi yapabilirsin, ama ben sana dokunamam mı?" der.

"Evet."

"Neden?" diye bağıırır, ilk gözyaşı yanağından süzülürken.

Onun üzüntüsünü görmek beni, neredeyse geçmişimden daha fazla rahatsız ediyor. Sophie, ondan önce pek çok kişiyle birlikte olduğum için benden nefret ediyor, oysa o, benden ve kışını ellediğim aptal çocuktan başka kimseyle deneyimi yok. Bana pis, iğrenç bir piç kurusu dedi. Zaten beni iğrenç buluyor. Kadın vücudunu nerede ve nasıl öğrendiğimi bilseydi, bana dokunmak bile istemezdi. Ona söylersem, bir daha bana dokunmama izin verir mi?

Bu benim için çok büyük bir risk.

Onu ilk kez becerdiğimde gözyaşlarını görmekten zevk aldığım için pisliğin tekiyim, ama şu anda benim zalimliğim yüzünden farklı bir şekilde acı çektiği için gözyaşlarını görmekten hoşlanmıyorum.

"Lütfen ağlamayı kes."

"Beni bırak ya da nedenini hemen söyle," diye talep ediyor. Ne yapacağımı söylemelerinden nefret ediyorum, o bile olsa.

"Bunun seninle bir ilgisi yok, tamam mı?" diye açıklamaya çalışıyorum.

"Lütfen bu konuyu kapat."

"Neden bana söylemiyorsun?"

"Çünkü söyledüğimde, benden kaçacaksın. *Yine*," diye dürüstçe söylüyorum.

Sophie başını iki yana sallar. "Aramızda yine sırlar olmasını istemiyorum. Sana güvenilebilirim, gitmem. Söyle bana. Lütfen?"

İstediği kadar bu sözleri söyleyebilir, ama yine de bir ayağı kapıda gibi hissediyorum. Hiçbir şey onun bana güveneceğini veya benimle kalacağını garanti edemez, dünyadaki tüm kelepçeler bile.

Belki çocuğum...

"Bu bir sır değil. Aslında değil. Sadece... yıllar önce olan berbat bir olay. Senin bilmen gerekmeyen bir şey."

"O zaman benden uzak dur. Bana karşı dürüst olana kadar bir daha *bana* dokunmanı istemiyorum."

Tam da beklediğim şeyi yapma tehdidinden nefret ediyorum. "Ama sana dokunmamı engelleyemezsin, değil mi?"

Uzun bir süre birbirimize baktık, sonra o ağzını açtı ve beni geçici olarak sağır edecek kadar yüksek bir çığlık attı. "*LENA!*"

Elimi ağzına kapatıp, korumasının adını bastırıyorum. "O sana yardım edemez. Kimse seni benden kurtaramaz, prenses. Özellikle de bebeğim senin içinde büyüyorsa."

Onu hamile bırakmak, onu elimde tutabilmemin tek yolu olabilir. Dante Salvato bile beni oğlumdan ya da kızımdan uzak tutamaz.

Ve gözlerinde yanan öfkeli ateşi görmek beni çok tahrik ediyor.

Serbest elimle aşağı uzanıp, sikimi hizalayıp, onun açıklığına bastırıyorum. Sophie başını sağa sola sallarken, avucum onun kararlı reddini bastırıyor.

Siktir.

Seçeneklerim burada oldukça sınırlı. Onu alabilirim, muhtemelen son kez, ya da bileklerini serbest bırakıp kaçmasına izin verebilirim, muhtemelen bir daha bana yaklaşmayacak şekilde. Ya da... ona gerçeği söyleyebilirim, sonrasında beni istemeyeceğini bilerek.

Her yol onu kaybetmeme götürüyor, ki bu da en son istediğim şey. Siktir.

"Sana söylememin tek yolu, babanın hayatı üzerine benimle kalacağına söz vermen."

O kolayca başını sallar, ben de avucumu ağzından çekerim.

"Söyle."

Dili dudaklarını ıslatır. "Babamın hayatı üzerine yemin ederim ki, ne dersen de, bana sadık kalacağına söz verirsən, kalacağım. Ömür boyu."

Siktir. Sophie sonunda düğün günümüzde reddettiği sözleri söylüyor ve birkaç dakika içinde onu yalancı durumuna düşürecekim. Yine de sözünü tutmazsa Salvato'yu öldürmem, çünkü bunun ona ne kadar acı vereceğini biliyorum.

Ve doğruyu söylüyorsak... "Ya hamileysen?"

Alt dudağını sertçe ısırđı. "Kesin olarak öğrendiğimde karar vereceğim."

Fikrini değiştirdiğini düşünmüyordum, ama yine de sormak istedim. Umut etmek için.

Hamile olma ve bebeği doğurma ihtimali, beni tutma ihtimali, ona söylemeye karar vermemin tek nedeni. Ona daha da aşık olup sonra onu kaybetmeden önce bunu şimdi yapmak daha iyi.

Ondan uzaklaşmıyorum ve avucumu tekrar ağzına koyuyorum çünkü ağzından bir daha hakaretler duymaya dayanamıyorum.

Hiçbir şey olmayacak.

"Babamın hastalıklı bir mizah anlayışı vardı," diye başlıyorum. "Bana her zaman 'hayat dersleri' verirdi, öyle diyordu. Çoğunlukla, bu onun acımasız davranması için bir bahaneydi. Ben küçükken aptalca şeylerdi, ama on altı yaşındayken Erma Graves adında bir kızla çıkıyordum. O benim ilk kız arkadaşım değildi, ama birden fazla kez ve düzenli olarak birlikte olduğum ilk kızdı. Ondan hoşlanıyordum. Yatakta eğleniyorduk. Tavşanlar gibi sevişiyorduk. Belki de onu kız arkadaşım olarak gördüğümü yanlış bir şekilde varsaymıştım. Her neyse, babam ona değer verdiğimi biliyordu ve bir gece o benimle kaldığında onları birlikte yakalamamı sağladı."

Sophie'nin mavi gözleri büyüdü.

"Evet, babam reşit olmayan kız arkadaşımla seks yaptı. Yatak odamın hemen dışındaki koridorda onları duyunca uyandım. İşte o kadar kalpsiz bir adamdı. Ve o piç kurusu hala onun içindeyken, duvara yaslayıp arkadan sikiyorken, bana onun da annem gibi, beni isteyen *tüm* kadınlar gibi altın avcısı bir sürtük olduğunu kanıtladığını söyledi."

O güzel mavi gözler acıma ile yumuşadı, bundan nefret ediyorum ama bakışlarını kırmıyorum. Bana güvenmesi gerekiyor, bu da ona her şeyi, en kötüsünü bile anlatmam gerektiği anlamına geliyor. Bu yüzden, her şeyi mahvetsede ona güveneceğim.

"Bu, ondan aldığım daha da berbat 'derslerin' sadece başlangıcıydı," diyorum ona. "Bütün şehir, onun benim kız arkadaşımı benim önümde siktiğini öğrendi, çünkü o bununla vnd. Kız arkadaşım reşit sayılırdı, bu yüzden suçlanmaktan endişelenmiyordu. Çok utanç vericiydi, ama üstesinden geldim. Ve bu, on sekiz yaşına girdiğimde bana yaptıklarıının yanında *hiçbir* şeydi. Doğum günümde babam beni Vegas'tan yaklaşık altı saat uzaklıktaki Lyon County'deki onun, *bizim* genelevlerinden birine bıraktı. Aile işini içinden dışına kadar öğrenmem gerektiğini söyledi. Bir ay boyunca

Orada yaşamak, tüm çalışanlar gibi aynı işi yaparak geçimimi sağlamak zorundaydım. Ayrılmama izin verilmiyordu, benimle birlikte bıraktığı gardiyanlar bunu engelliyordu. Gözlerinde soruyu görebiliyorum, bu yüzden cevap veriyorum. "Evet, diğer tüm fahişeler gibi para karşılığında seks yapmak zorundaydım." Kesin olarak söyleyemem, ama yüzündeki ifadeye bakılırsa, prensesim tiksinişmiş ve dehşete kapılmış durumda. "İyi ve kötü birçok şey öğrendim," diye itiraf ediyorum. "İlk hafta, sadece izlememe izin verildi, ama penisime bir kafes takılmıştı. Günde en az üç kez mastürbasyon yapan bir ergen için acımasız ve alışılmadık bir ceza. İkinci hafta kızlardan müthiş bir seks eğitimi aldım. Bana lanet olası bir kral gibi davrandılar. Yaşadığımı sandım.

Rüya. Rüya kabusa dönüşene kadar.

"Üçüncü hafta, para ödeyen müşterilerle sevişmek zorunda kaldım. Çok fazla değillerdi. Kadınlar her türden ve her boyuttan vardı. Genelde çeşitliliği severdim. Ama bu farklıydı. Artık seçim *benim* değildi, sadece onların seçimi vardı. İlk birkaç seferinde bu konuyu fazla düşünmemeye çalıştım. Para karşılığı fahişe değil, tanrı gibi seviştim. Onları mutlu ve doymuş, zar zor hareket edebilecek halde bıraktım. Tekrar yalnız kaldığımda, her seferinde bir parçamı kaybetmiş gibi boşluk hissettim. Seks sadece para için yapılan basit bir işlemdi. Duygu yoktu. His yoktu. Bir rahatlama oldu, ama... boşluktu."

Boynumu çevirip çatlatarak, devam etmeden önce bir nefes alıyorum. "Kendimi devam etmeye zorladım. Kafamı boşaltmak ve sertleşmeye devam etmek için haplar aldım. Babamın kazanmasına izin vermem mümkün değildi. Bir ay dayanmamı istiyordu. Bir ay boyunca istemediğim kadınlarla sevişip hayatta kalabilirdim, üzerimdeki eller ve ağızlar nefret etsem bile. Beş gün sonra, müşterilere karşı sadece öfke hissediyordum, bir saatliğine benim bedenimi sanki kendilerine aitmiş gibi kullandıkları için onlara nefret duyuyordum. Ve aslında, para ödedikleri süre boyunca ben onlara aittim. En kötüsü, genelevde çalışan kadın ve erkeklerin de, benim birlikte olduğumlar da dahil, aynı şeyi hissetmek zorunda olduklarını fark etmekte. Onlar, biz, biraz para karşılığında kullanılan beden parçalarından başka bir şey değildik."

Kafamı sallayarak Sophie'ye itiraf ediyorum: "Uzun süredir çalışanların neden ve nasıl yaptığını gerçekten bilmiyorum. Para iyi olduğu için, başka bir yerde dokuzdan beşe kadar çalışmaktan daha iyi olduğu için, sanırım. Sebep ne olursa olsun, her gece kendilerinden istenenleri yapıyorlar. Ben de yapmam gerekeni yaptım. Üçüncü haftanın sonuna, tam olarak yirmi üçüncü güne kadar dayandım, sonra babam bana başka bir hayat dersi vermeye karar verdi.

"Gece yarısı yaşlı bir adam odama geldi. O zamana kadar erkeklerden hoşlanmadığımı anlayacak kadar çok şey görmüş ve yaşamıştım.

Bana, beni ölü ya da diri bırakabileceğini söylediğinde, belindeki tabancayı görebildiğimden emin oldu, ama her halükarda beni becerecekti."

Yanımda sadece annemin on üçüncü doğum günümde verdiği bıçak vardı, bana verdiği tek hediyeydi. Hatırladığında bir hafta geç kalmıştı ve oldukça berbat bir şeydi - üstelik bir ergen erkek için yasadışı bir sustalı bıçak. Her neyse, babam genelevde yaşarken silah taşımama izin vermiyordu. Kendimi savunmamı *istemiyordu*.

"İlk başta, sadece kaçmak istedim, saldırganı öldürmek değil. Ama kapıdan çıkmak için onu geçemeyeceğimi biliyordum. O çok iriydi, benden daha uzundu ve benim 18 yaşındaki sıksa vücuduma göre yaklaşık 100 kilo kaslıydı. Ona karşı hiç şansım yoktu. Ama bana dokunmasına izin vermeden onu öldürecektim. Bu yüzden, o silahını çekmeden önce ilk hamleyi yaptım ve bıçağımla uyluğunu kestim. Bir damarı kesmiş olmalıyım çünkü kan fıskiye gibi fişkırdı. O eğilip eline almak için eğildiğinde, bıçağı boğazına sapladım."

Sophie'nin gözleri şimdi yaşlarla dolup taşıyor, muhtemelen tüm bu boktan şeyleri bilmeden onunla yattığım için incinmiş ve kızgın. Yine de, boğazımdaki düğümü yutuyorum ve sonuna kadar devam ediyorum, avucumla onun tek kelime bile edememesini sağlıyorum.

"Birçok kavgaya karışmıştım, hatta babamın emriyle bazılarını dövmüştüm. Ama o geceki gibi kimsenin ölmesini hiç istememiştim. Başka biri odama girmeden önce, cesedi ve kanlı ortalığı ne yapacağımı düşünürken, adamın cüzdanını çıkarıp kim olduğunu öğrenmek istedim. Babamın kartviziti, sanki onu bulmamı ve onu babamın gönderdiğini bilmemi istemiş gibi, ön tarafta duruyordu.

Cesedini olduğu yerde bıraktım. Kazandığım parayı alıp, gardiyanlardan kaçarak dışarı çıktım, sonra bir taksiye yalvararak beni Vegas'a götürmesini istedim, yürüyen bir korku filmi gibi görünüyordum. Sabahın erken saatlerinde babamın ofisine girdim, ellerim ve vücudumun her yeri hala kanla kaplıydı, çünkü babam beni uyandırdığında üzerimde sadece bir şort vardı. Babamın gönderdiği adamı öldürdüğümü söyledim, sonra o cehenneme geri dönmeden önce onu da öldüreceğime yemin ettim.

"O piç kurusu gözünü bile kırpmadı, sadece bunun bir ders olduğunu söyledi, tabii ki. Bir testti, korkak gibi davranacak mıyım yoksa savaştık mıyım diye, çünkü sadece

Acımasız bir adam imparatorluğunu yönetebilirdi. İnsanların onu sikmesine izin veren ya da kendini savunamayan zayıf bir korkaklara vermezdi.

“O pislikten daha küçük ve zayıftım. Bıçağım olmasaydı beni kolayca alt ederdi ve ben de bu konuda hiçbir şey yapamazdım.

O zaman ağırlık kaldırmaya ve sürekli egzersiz yapmaya takıntılı hale geldim, çünkü bir daha asla başkalarından daha zayıf olmak istemedim. Önce vurup sonra soru soracağıma kendime yemin ettim.

“Babam o gün kendini beğenmiş görünüyordu, ama gözlerinde korku da görebiliyordum. Aslında benden korkuyordu. Oradan sağ çıkacağımı hiç beklemiyordu. Bir canavar yaratmıştı ve onu kontrol edebileceğinden emin değildi. En azından bir daha bana öyle boktan şeyler yapmadı, sanki her şey şaka gibi beni manipüle etmedi. Ve sonunda, en sevdiği fahişenin her gece onunla birlikteyken onu yavaş yavaş zehirlemesine izin vererek bu iyiliğin karşılığını ödedim. Herkese, zorlu bir sevişmenin ardından kalp krizi geçirerek doğal nedenlerden öldüğünü söyledik.

Kimse onun ölümünü sorgulamadı, ya çünkü kolluk kuvvetlerindeki herkes ondan o kadar nefret ediyordu ya da umursamıyorlardı.

"Artık benim hakkımda söylediğin her şeyin doğru olduğunu biliyorsun. Ben iğrenç, pis bir piçim. Kullanıldım, benim için çalışan tüm fahişeler gibi, benim de sikim saatlik olarak satın alındı ve ödendi. Seks hiçbir zaman bir işlem den fazlası olmadı. Sikiştiğim fahişeler beni asla istemedi. Paramı, gücümü istediler, ama beni asla. En azından bu konuda dürüsttüler, aynı şeylerin peşinde olan çıktığım kadınların aksine.

"Ama sen onlardan farklıydın," diyorum Sophie'ye. "Babamın parası ve gücüyle büyüdün. İstedığın her şeye sahip olabilirdin, belki mutlak özgürlük hariç. Sana onun veremeyeceği hiçbir şey veremem, iyi bir sikiş hariç."

Yüzündeki saçları çekerek, ona son gerçeği söylüyorum, "Sana daha önce söylemediğim için üzgünüm. Sana dokunmanı istemediğimden değil, prenses. Hiç de öyle değil. Evet, o çile sonrasında haklı olarak nefret ettiğin fahişeleri her zaman uzak tuttum, çünkü onların bana dokunmalarını ve beni istiyorlarmış gibi davranmalarını istemiyordum. Ama senin ellerin? Ellerin üzerinde olmasını seviyorum, onları lekelesem bile. Her santimim pis. Sekiz yıldır seks ve kan beni içten dışa lekeledi. Sana dokunamayacak kadar iğrenç olduğumu biliyordum, ama yine de

bencilce seni istedim, o kadar tatlı, masum ve iyiydin ki. Benim olmadığım ve bir daha asla olamayacağım her şey. Hamile kalırsan bebeğimi istemediğin için seni suçlamıyorum. Seni bu duruma sokmamalıydım. Bunu çok iyi biliyorum. Anlaman gereken şey, seni elde etmek için her şeyi yapacağım. Bize ait olan tüm günler boyunca sana sadık kalacağıma dair sözümü mü istiyorsun? Sana vereceğim. Sana verebileceğim her şeyi vereceğim, sen de sözünü tut ve benimle kal.

Sophie

Lochlan, korkunç geçmişini anlatmayı bitirdiğinde, hala ağzımı kapatan avucunda gözyaşlarım birikiyor. Babasının ona yaptıkları... Konuşmama izin verse bile ne diyeceğimi bilemiyorum.

Beni sessiz tuttuğu için onu suçlamıyorum. Onu kaç kez aşağıladım, onun en kötü yanı olduğunu düşündüğü şeylerle onu aşağıladım? Tek yaptığım, kendinden utanmakta haklı olduğunu düşünmesini sağlamaktı.

Sonunda avucunu ağzımdan çektiğinde, ağzımdan çıkan ilk kelime "Beni serbest bırak" oldu.

Lochlan'ın çenesi sıkılır, gözleri öfkeyle dolar ve başka bir şey söylemem gerektiğini anlarım. "Bana söz vermiştin Sophie."

"Ben... Ben hiçbir yere gitmiyorum. Beni bırak lütfen, sana kanıtlayayım."

Yeşil-altın rengi gözlerinde hala şüphe ve incinme var, üstümde uzanarak sağ bileğimdeki kelepçeyi, sonra da soldakini çözüyor. Kollarım ağır, başımın üstünde uzun süre uzanmaktan neredeyse uyuşmuş durumda. Yine de, Lochlan'ın yüzü tekrar benimkinin üstüne geldiğinde, ellerimi yüzüne kaldırıp parmaklarımı kısa, dağınık sakalında gezdiriyorum ve dudaklarını dudaklarıma getirip hızlıca öpüyorum.

"Sana bunu yaptığı için çok üzgünüm."

Evet. Muhtemelen ilk olarak bunu söylemeliydim, ama onu çok fazla dokunmak istedim.

O benim tutuşumdan kurtulup "Senin acıma duygularını istemiyorum, Sophie" diye homurdanınca, bunun da doğru bir şey olmadığını anladım.

"Lochlan..."

Ne dememi istediğini anlayamadan, benden uzaklaşıp sırt üstü yattı ve avuçlarını yüzüne sürdü. "Şimdi sormamış olmayı dilediğine eminim, değil mi?"

Tereddüt etmeden üstüne tırmandım, bileklerini tutup ellerini yüzünden çektim, bu sırada beni itip itmeyeceğini merak ediyordum.

"Lütfen bana bak. Lütfen." Sesimdeki titreme, hala ağladığımı fark etmemi sağladı.

Lochlan itaat eder, sonra elini uzatıp gözyaşlarımı siler ve bir emir verir: "Ağlamayı kes."

"Özür dilerim." Ağladığım için değil, diğer her şey için özür diliyorum.

"Sana istemediğimi söyledim..." Şimdi onu susturmak için işaret parmağımı dudaklarına koyuyorum. "Sana söylediklerim için özür dilerim. Onlar sadece aptalca kıskançlığımı senden çıkarmak için bir yoldu. Senden önce seninle bir saniye bile geçirmiş olan herkesi kıskanıyordum çünkü seks konusunda deneyimsiz ve beceriksiz olduğumu biliyorum. Ve sen... sen gördüğüm en yakışıklı adamsın. Tanıştığımız andan itibaren senin her bir parçandan çok korktum ve çekindim, ama bunu seviyorum. Eğer yumuşak, düşünceli veya sıkıcı olsaydın, seninle evlenmek istemezdim. Şiddetli özgüvenini ve yetenekli, akıllara durgunluk veren bir sevgili olduğunu bilmenin verdiği havalı tavrını seviyorum. Seni seviyorum, her şeyini, ama özellikle de kirli ve kötü yanlarını."

"Beni sevdiğini mi düşünüyorsun?" Lochlan parmağımın etrafından soruyor.

"Seni sevdiğimi biliyorum. O geceden beri seviyorum..." Sonunda parmağımı ağzından çekip, yanaklarımı kurulamak için parmak eklemlerimi kullanıyorum. "Nerede olduğunu öğrendiğimde bu kadar incinmemin sebebi sadece kıskançlık değildi, aynı zamanda hayal kırıklığıydı çünkü tüm varlığımın seninle olmak istiyordum, ama sen başka biriyleydin."

"Bu hayatımın en büyük hatasıydı," diye mırıldanır. "Seni korumak için burada olmadığım için kendimi asla affetmeyeceğim."

"Beni korumak için burada olmana ihtiyacım yoktu. Gerçi, bana karşı bu kadar koruyucu olmanı çok seviyorum. Sana ihtiyacım vardı çünkü seni seviyorum ve senden asla uzak kalmak istemiyordum. Seninle birlikteyken kendimi güvende ve... mutlu hissediyordum."

"Beni seviyorsun." Bu sefer söylediğinde, bu bir soru değil, bir ifade.

Avuç içlerimi göğsünde gezdirerek ona söylüyorum, "Sana dokunmak beni asla kirli hissettirmez. Beni sadece mutlu eder, çünkü sen artık benimsin, başkasının değil. Ben sana aitim, sen de bana aitsin. Her şeyinle," diyorum tekrar. "İyi ve kötü yanlarınla. Yapabilsem bile sende değiştirmek isteyeceğim tek bir şey bile yok."

"Bunun benim için ne kadar önemli olduğunu bilemezsin," diye cevaplar Lochlan. "Ama sana söyleseydim, tanıştığımız ilk günden beri bilseydin..." diye devam eder, benim onunla evlenmeyi reddedeceğimi düşündüğünü söylemesine gerek yoktur.

Bir an için, odamda geçirdiğimiz o günü hatırlamaya çalışıyorum, o bıçağı külotumun üzerinde gezdirirken aynı konuşmayı yapsaydık ne yapardım diye.

"Dürüst olmak gerekirse, eteğimin altındaki bıçakla beni kızdırdıktan sonra, beni caydıracak hiçbir şey söyleyemezdin."

"Saçmalık."

"Hiçbir şey," diye tekrar ediyorum. "Senin tehlikeli bir katil piç olabileceğini, benim bekaretimi almaya kararlı olduğunu umursamayacak kadar tahrik olmuştum. Almak, benim iznimle almayı değil. Ve bir adamın elini bıçakla bıçakladıktan sonra bile sana izin verdim."

Lochlan bana göz kırptı, sonra küçük bir gülümseme attı. "Sanırım tanıştığımızda aziz olmaktan çok uzaktım."

"Yine de seninle günah işlemek istedim."

Bu, gülümsemesini daha da genişletir. "En kötü günahın evlilik öncesi seksse, o zaman bence hala bir aziz sayılırsın."

Ona o kadar masum olmadığımı, dünyaya bir katil olarak geldiğimi söylemeye başlıyorum. Ama bu karanlık, iç karartıcı düşünceleri şimdilik bir kenara bırakıyorum.

"Ben, bir aziz mi? Bana yaptığın onca eğlenceli, pis şeyden sonra mı?" Uzun, sert penisini çıplak kıkımda hissedene kadar birkaç santim geri kayıyorum. Tabii ki bir tur daha için hazır. O her zaman hazırdır. "Azizlerin erkeklerin kıkını öptüğünü sanmıyorum. Ve bıçakla sikilmek muhtemelen sodomiye girer, değil mi?"

"Eğer bıçağı kullanan kocan ise, hayır. Karım hoşlanıyorsa, onun amına istediğim herhangi bir nesneyi sokma hakkım olduğunu düşünüyorum. Ve senin sert çeliği hoşlandığını hatırlıyorum." Parmak uçları klitorisimi okşadı, beni inlemeye ve titremeye zorladı. "Amının onu sıkıca kavramasını izlemeyi sevdim. Oradan dışarı çıkıp, ben dokunmadan içeri girip çıkmasını görmek çok tahrik ediciydi."

"Şu anda içimde olmanı istiyorum," diyorum ona.

Lochlan oturur, yüz yüze, göğüs göğüse geliriz. "Beni terk etmediğin için teşekkür ederim." Dudaklarını benim dudaklarımın üzerinde çok kısa bir süre gezdirir.

Gülümseyerek ona şöyle diyorum: "Bence sen de beni seviyorsun. Bana aynı şeyi söylemesen bile." Kıskançlığı ve sahiplenici tavırları, onun için önemli olduğumu, onun için bir anlam ifade ettiğimi, beni dünyadaki herkesten daha çok önemseddiğini hissettiriyor. Sevdiğim şeyi yaparak bir amaç bulmama yardım etti: çocuklara tenis öğretmek. Gönüllü çalışmayı bu kadar seveceğimi hiç bilmiyordum, ama Lochlan biliyordu. Bir şekilde, birkaç gün içinde beni çoktan çözmüştü. Tıpkı benim onu kimseye benzemeyen bir şekilde anladığımı düşündüğüm gibi.

"Tüm günlerimiz boyunca" diyor, duymayı özlediğim üç kelime yerine. Bu sözler neredeyse aynı derecede güzel, ben de tekrar ediyorum.

"Tüm günlerimiz boyunca," diye onaylıyorum, kocam beni doldururken.

Lochlan

Ertesi sabah Sophie çıplak bir şekilde yanımda kıvrılmış halde uyanıyorum. Yatakta tek bir çarşaf bile olmadığına göre, muhtemelen ısınmak için bana kıvrılmış. Muhtemelen son kez ona oral seks yaptığımda, onun ve benim orgazmımızı tatmak için hevesli olduğumdan çarşaf lar yere düşmüştür.

Tuvalete gitmem ve temizlenmem gerektiğinden, Sophie'nin kollarından sıyrılıp, onu bırakmadan önce bulduğum yatak örtüsüyle onu örtüyorum. Hızlıca duş alıp, dişlerimi fırçalayıp, ıslak saçlarımı parmaklarımla taradıktan sonra yatağa geri dönüyorum.

Ben yokken Sophie karnının üstüne dönmüş. Uzun, güzel vücudunun tamamını görmek için yorganı tekrar kaldırıyorum. Her santimi ağız sulandırıcı, özellikle de henüz sahip olmadığım sıkı, yuvarlak kalçaları.

Dün gece ona anlattıklarımı hatırlayınca kalbim bir an durdu ve onun hala benimle olduğuna inanamıyorum.

Tanrım, bu kadını çok seviyorum.

Neden ona bunu söyleyemiyorum? Sophie de beni sevdiğini söyledi, ama buna inanmak, yarın da kararsızlığından vazgeçmeyeceğine güvenmek çok zor...

Yine de, beni deli eden kararsızlığına rağmen onu istiyorum.

Yatağa uzanarak, onun açık bacaklarının arasına geçiyorum. Penisim uzun ve ağır bir şekilde kalçalarının arasında yatıyor ve onu uyandırıyor.

Altımda kıvrınarak, "Mmm, evet" diye inliyor.

"Dün gecedен ağırın yok mu, prenses?"

"Uh-huh," diye mırıldanarak cevap veriyor. "Ama yine de seni içimde istiyorum."

"Dilimi mi istiyorsun?" Parmağım arkadan yavaşça içine girer, kaygan duvarlarını okşar.

"Dil. Parmaklar. Penis. Hepinizi içimde istiyorum."

"Senin isteğın benim için emirdir," diye onu temin ederim. Ne demek istediğimi sormadan, ıslak parmağımı çekip iki parmağımı içine sokarım, hala yavaşça onu sikiyorum. Derinlemesine. Onları iyice ıslatıyorum. Sophie'nin kalçaları ritimle sallanıyor, inlemeleri gittikçe yükseliyor. Boşaldıktan sonra, güzelce gevşiyor, ben de parmaklarımı çıkarıp bir parmağımın ucunu onun bakire göt deliğine dayıyorum.

Sophie öne doğru sıçrar ama itiraz etmez. Üzerine uzanarak boynunu öperim, deliğini dırterken dikkatini dağıtırım. "Ah!" diye bağıırır, hemen ardından, "Bekle, dur."

Parmağımı çekip bir kez olsun istediğı gibi topuklarımın üzerine oturuyorum. Sophie bana bakmak için yuvarlanıyor, çok güzel. Saçları o kadar dağınık ki asla tarayamayacak, ve bunun benim ellerimin saçlarında olması nedeniyle olduğunu bilmek hoşuma gidiyor. Uzun bir sessizlik anında birbirimizin gözlerine bakıyoruz, sonra bakışları göğsüme, karın kaslarıma, daha aşağıya kayıyor. Sonra birden kalkıyor, kollarını boynuma doluyor, bacaklarını belime atıyor, alt vücutlarımızı mükemmel bir şekilde hizalıyor.

Dişleri alt dudağımı ısırđı, sonra tek bir kelime söyledi. "*Git.*"

Sophie beni hizalamak için eğilmeden birkaç saniye önce dillerimiz çarpışır, her ne kadar dün gece ona defalarca girip çıkmış olmaktan dolayı ağrısı olduğunu bilsem de. Yine de, ilk birkaç santimi içine alana kadar üzerimde sürtünmeye devam eder.

Onun sabırsızlığına gülüşüm, duvarları etrafımda sıkılaşıncı zevk dolu bir iniltiye dönüşür. "Siktir, evet." Sadece benim sikim, dilim ve parmaklarımın doldurabileceğı bu sıkı uyumu seviyorum.

Yukarı doğru iterek, daha derine girmeye çalışırken, parmak ucumla onun bakire deliğine tekrar giriyorum ve dilimi onun dilinin üzerinde gezdiriyorum. Ona tam olarak istediğı şeyi veriyorum, içinden çıkabileceğim her şeyimi.

Ondan önceki kadınların aksine, Sophie sadece vücudumun parçalarını kullanmıyor. Onları, ona verdiğim zevki, samimiyeti değer veriyor. Bunu biliyorum çünkü ben de onun güzel vücudu hakkında aynı şeyi hissediyorum.

"Oh, tanrım!" diye bağırmadan hemen önce nefesi kesiliyor.

"Şimdi doyduğunu sanıyorsun..." diyorum ona. "Yakında bir gün kendimi buraya gömmek istiyorum."

"Evet," diye kabul ediyor, benden istediğim veya ihtiyacım olan her şeyi vermeye hazır.

O kadar sert ve hızlı boşalıyor ki, parmağımı ve penisi sıkıca kavırıyor.

"Tanrım, bebeğim. Üzerime boşaldığında, bu kadar sıkı ve ıslak olmana bayılıyorum. Beni deli ediyor." Titremeleri bitmeden, onu sırt üstü yatırıp

daha sert, daha hızlı becermek için sırt üstü yatırıyorum. Onu sadece zapt etmek için değil, aynı zamanda parmaklarımızı birbirine dolamak için de bileklerini başının üstüne sabitliyorum. O tamamen benim merhametime kalmış durumda ve ben bunu çok seviyorum.

Onu seviyorum.

Dudaklarından, benim arzuladığım o inilti kaçır ve ben boynuna doğru homurdanırım. "Benim için tekrar boşal. O sıkı amını kullan ve beni kurut."

O da öyle yapıyor ve bu... her şey.

Patlıyorum, zevk dalgaları arasında titriyorum. Uzun süren bir zevk. Orgazmım bittikten sonra da uzun süre devam eden bir tür coşku.

Sophie ile seks her seferinde bir şekilde daha iyi oluyor. Bunun nasıl mümkün olduğunu bilmiyorum. Seks her zaman harika hissettirmiştir, en azından sürdüğü sürece. Ama onunla farklı. Sanki onu tanımadan önce hayatım boyunca sulandırılmış, yağsız süt versiyonu bir seks yapıyormuşum gibi.

Karımla birlikte olduğum diğer tüm kadınlar arasında büyük bir fark var. Hiçbirini sevmedim. Ya da saygı duymadım. Hatta birkaçını bile pek sevmedim. Sophie bana hiç mümkün olmayacağını düşündüğüm şeyler hissettiriyor.

Ondan çıkarır çıkarmaz, akıllara durgunluk veren seksten kaynaklanan tüm o mutlu endorfinler yok oluyor. "Lanet olsun," diye mırıldanıyorum, ikimizin boşalmalarının krem rengi ile karışmış kırmızı rengi görünce.

"Ne?" diye sorar Sophie. Hâlâ yatakta yüzüstü yatıyor, harika seksten dolayı yorgun düşmüş, karışık siyah saçları etrafına güzel bir su birikintisi gibi yayılmış.

Ondan gözlerimi ayırmak, boğazımda büyüyen yumruyu yutmak zor geliyor, çünkü beni sevdiğini iddia etmesine rağmen, bu yine de her şeyi değiştirebilir. "Kanaman var."

"Kanıyor muyum?" diye tekrarlar, sanki seksin etkisiyle kelimenin anlamını kavrayamıyormuş gibi.

"Ya seni çok sert becerdim ya da adet dönemin başladı."

Sophie, iki olasılığı düşünürken uzun bir süre kaşlarını çatıyor. Belki bu beni bir pislik yapar, ama umarım sadece çok sert davranmışımdır.

Eli karnının altına kayar ve pelvisi ağrıyormuş gibi yüzünü buruşturur, sonra başını kaldırıp kanıtı kendi gözleriyle görmek için bakar. "Sanmıştım ki... Tanrım," diye fısıldar, sonra yataktan kalkıp banyoya koşar. Kapının çarpma sesi olması gerekenden daha uğursuzdur.

Adet görmüş.

Sophie hamile değil, bu da demek oluyor ki... Ne anlama geldiğini bilmiyorum ve bu beni çileden çıkartıyor.

Sophie

Sıcak bir duş aldıktan sonra, yatak odamdan kıyafetlerimi ve kadın ürünlerini almak için üzerime bir havlu sarmam gerekiyor.

Lochlan dolabının içinde, ben geri dönmeye başladığımda yatakta açık bir bavul var. Geri dönüyor ve asılı bir gardırop çantasını bavulun yanına atıyor.

"Gidiyor musun?" diye soruyorum, her ne kadar bir yere gitmek için hazırlanıyor olduğu açık olsa da.

Bana zar zor bir bakış attıktan sonra işine geri dönüyor ve çantanın fermuarını açıyor. "Aynı soruyu ben sana sormalı değil miyim?"

Bana bir cevap vermesini bekliyordum, soruyu bana geri yöneltmesini değil. Neden şimdi gideceğimi düşünüyor? Dün gece onu sevdiğimi söyledim ve içtenlikle söyledim. Söylemese de onun da aynı şeyi hissettiğini biliyorum. Beni seviyor ama... ayın o döneminde seks yapamayacağımız için yanımda olmak istemiyor mu? Kafam çok karışık ve korkunç karın krampları da net düşünmemi engelliyor.

"Gitmemi mi istiyorsun?" diye Lochlan'a yumuşak bir sesle soruyorum.

"Ben yokken ne istersen yapabilirsin Sophie."

Vay canına. Bana kızgınmış gibi gerçek adımı kullanıyor. Sanırım benden hayal kırıklığına uğramış olabilir, en azından bu ay onun bebeğini doğurmayacağım ve seks yapamayacağımız için hayal kırıklığına uğramış olabilir.

"Nereye gidiyorsun?"

"Sabah erkenden Los Angeles'ta bir toplantım var. Bugün avukatımla hazırlık yapmak için gidiyorum."

Gerçekten tampon almam gerekse de, dolaptan çıkıp bana cevap vermesini bekliyorum. "Avukatın mı? Toplantı ne için?"

Avuç içlerini yatağa dayayarak eğilir ve şöyle der: "Kumarhanemde ölen veya yaralananların aileleri tarafından dava ediliyorum. Artık yerleşip seninle evlendiğim için, çapkın bir pislik gibi görünmüyorum. Sonunda, sahip olduğum her kuruşu, her işimi, her mülkümü almaktansa, benim için kabul edilebilir bir uzlaşma müzakeresine hazırlar.

"Evlenmemizin anlaşmayla ne ilgisi var?" diye soruyorum, aklıma gelmeden önce. "Bu yüzden mi Madison'la evlenmek için bu kadar acele ettin, o kaçtıktan sonra benimle evlenmek için? Paranı... davadan kurtarmak için mi?"

"Evet. Bu avukatımın fikriydi."

"Avukatının..." Boğazım ve gözlerim yanıyor, konuşamıyorum.

Lochlan benimle evlenmek istemiyordu. Başından beri, babam ve onun için kullanılacak bir piyon olduğumu biliyordum. Ama benim için endişelenmeye başladığını sanıyordum. Hayır. Sadece aşık bir koca gibi görünmesi gerekiyordu.

"Yeni bir karısı ve yolda bir bebeği olan avukatlar beni parasız ve evsiz bırakmazlardı, değil mi?" diye soruyor.

Demek benimle bir aile kurmak istemiyordu. Sadece daha fazla sempati toplamak için beni şişkin ve hamile olarak halka göstermek mi istiyordu?

Aman Tanrım.

Lochlan, sevdiklerini kaybeden ailelerin sempatisini hak etmiyor.

Babam, Lochlan'ın benimle evlenmek için neden bu kadar acele ettiğini biliyor mu? Babam Lochlan'ın bağlantılarını istiyordu ve Lochlan'ın bir eşe ihtiyacı vardı.

Babam bilseydi... Eh, bunu telefonda ona sorabileceğim bir şey değil. Lochlan'ın benimle evlenmek için ısrar etmesinin gerçek nedenini bilip bilmediğini sorduğumda yüzündeki ifadeyi görmek istiyorum.

Kapıya uzandığımda, Lochlan arkamda homurdanıyor, "Beni terk edeceğini biliyordum."

"Ben gitmiyorum, bu değil..." diye başlıyorum, ama şu anda beni kullanarak kendini güvenceye almaya çalıştığı için ona çok kızgınım. Her şey, tüm evliliğimiz, benim başrolünde olduğumu bilmediğim sahte bir gösteriyken neden gitmeliyim ki? İçten içe, Lochlan beni sevse bile, o hala bencil bir pislik.

"Her şeyi kaybetmeyi hak ediyorsun," diyorum ona kapıdan çıkarken. Omzumun üzerinden ona şöyle de ekliyorum: "Bu arada, babamdan bir kuruş bile almayı

babamdan bir kuruş bile almayı bekleme. Seni varisi olarak atama konusunda fikrini değiştirdi."

"Ne yaptı?" Lochlan haykırır, ben yatak odasının kapısını arkamdan çarpıp kendi odama kaçmadan önce. Hormonlarım beni piç kocama saldırmaya zorlamadan önce, hayal kırıklığımı atlatmak için bir şeyler yapmam gerekiyor.

"Bugün yavaşsın Soph," diyor Betsy tenis kortunun diğer tarafından. Altmış yaşındaki kadın hala on sekiz yaşındaki birinden daha dayanıklı. Benden. Benden daha dayanıklı.

"Ağrım olduğu için yavaşım!" diye bağırarak cevap veriyorum. Ve sadece karın ağrısından bahsetmiyorum. Kalbim acıyor. Tüm vücudum, ruhuma kadar acı içinde.

"Bugünlük bu kadar yeter, ne dersin?" Lena çitin diğer tarafından soruyor. "Git uzan, sana ağrı kesici ve ısıtma yastığı getirelim."

"Tamam," diye pes ediyorum ve raketimi kortta bırakıyorum çünkü yatağa dönmek kulağa hoş geliyor. "Buraya kadar geldiğin için üzgünüm," diyorum Betsy'ye.

"Önemli değil. Lochlan zamanımı harcamaya değer kılıyor," diyor gülümseyerek korttan ayrılırken. Zengin kalmak için benimle evlenen zengin kocamı hatırlayarak dişlerimi sıkıyorum. "Umarım daha iyi hissedersin."

"Teşekkürler," diye cevap veriyorum, o anda toplayabildiğim kadar neşeyle.

Lena ve Toni ile eve dönerken, Lochlan'ı görmek isteyip istemediğime henüz karar veremiyorum.

Onun gitmesinden ve tartışmış olmamızdan nefret ediyorum. Ama tüm bu zaman boyunca benimle evlenmek için bana söylemediği gizli bir amacı olması beni çok üzdü. Beni değil, parasını daha çok önemsemesi beni çok üzdü.

Son birkaç hafta içinde davadan birkaç kez bahsetti, ama her şeyi kaybetmekten korktuğunu hiç söylemedi. Babamın imparatorluğu yedek planı olmalı. Parasını ve gücünü elde etmek için ne kadar ileri giderdi?

Ben odamda üstümü değiştirip, onsuz boş hissettiren yatağıma girdiğimde Lochlan'ın yatak odası boştu. Bir dakika sonra Toni bir bardak su, bir şişe ibuprofen ve kablosuz ısıtma yastığıyla ortaya çıktı.

"Teşekkürler. Bunları kendim de bulabilirdim. Bana hizmet etmek senin işin değil," diye hatırlatıyorum onlara.

"Önemli değil. Sen bizim için bir işten daha fazlasısın, kızım. Biz senin arkadaşlarıyız. Ne zaman ihtiyacın olursa, biz buradayız."

"Teşekkür ederim," diye fısıldarım yine, sözlerinin benim için ne kadar önemli olduğunu ifade edemedim.

"Ve bizim işimiz seni her türlü zarardan korumak, adet krampları dahil," diye ekler Toni.

"Onlardan nefret ediyorum," diye mırıldanıyorum ve iki hapi yutuyorum. "Tenis oynayamıyorum ve Lochlan kızgın..."

"Aşacaktır," diye Toni'nin arkasından Lena seslenir. Diğer gardiyanın yanına yaklaşılarak ekler, "O adam senin yürüdüğün yeri bile tapıyor."

"O sadece davalar için evlenmek istedi," diye itiraf ediyorum onlara. "Koca olmak, bekar ve kadın düşkünü bir genelev sahibi olmaktan daha iyi görünüyor."

"Belki de başlangıçta öyleydi, ama Lochlan şimdi sana deli gibi aşık," diyor Lena.

"O zaman neden bana beni sevdiğini söylemedi?"

"Çünkü o bir erkek ve erkekler, savunmasız olmaktan nefret ettikleri için aptal ve inatçı olabilirler. Özellikle Lochlan gibi erkekler. Muhtemelen seni sevdiğini itiraf etmenin onu zayıf göstereceğini düşünüyor."

"Babam Vanessa'ya aşık olduğundan beri zayıflamadı," diyorum. "Biraz daha az şiddet uyguluyor olabilir, ama onun için dünyayı yakıp yıkabilir."

"Lochlan da senin için aynısını yaptı," diyor Toni. "Bunun davalarla bir ilgisi yok."

"Neye inanacağımı bilmiyorum. Babam birazdan gelecek," Lochlan'dan hiçbir mesaj gelmeyen telefonuma bakarak onlara söylüyorum. Beklediğimden değil tabii. "O gelene kadar uyuyabilirim, geldiğinde biri beni uyandırır mı?"

"Tabii ki, kızım," diye kabul eder Lena. "Biraz dinlen ve Lochlan'ın niyetleri hakkında fazla stres yapmaya çalışma. Sen onu seviyorsun. O da seni seviyor. Gerisi endişelenmeye değmez."

Lochlan

Sophie bana beni sevdiğini söylediğinde bunun saçmalık olduğunu biliyordum. Sadece birkaç saat önceydi ve şimdi gidiyor. Ben eşyalarımı toplarken odası boşalmıştı. Belki çoktan gitmiştir. Telefonumda mesaj var mı diye bakmayı reddediyorum. Bilmek istemiyorum. Çünkü eğer gitti ise, bu sefer peşinden gitmeyeceğim. Sophie'yi kovalamaktan bıktım. Benimle evlenmek istemiyorsa, onu bir saniye daha kalması için zorlamayacağım.

Ve Salvato'nun anlaşmamızı şimdiden çiğnediğine inanamıyorum. O uzun vadeli bir yedek plan olabilir, ama onun varisi olmak hiç yedek plan olmamaktan iyiydi. Şu anda tek umudum, yeni bir plan bulana kadar yaşamak için bana kalan azıcık parayla idare etmek. Dürüst olmak gerekirse, genelevleri satmak zorunda kalırsam rahatlayacağımı düşünüyorum. Hepsini sikeyim. Ve babamın mirasını da sikeyim.

Babamın benim bir başarısız olduğum konusunda yanıldığını kanıtlamak için paranın akışını sürdürmem gerektiğini düşünüyordum. Ama siktir et onu. İnsanların onun servetini yapmak için yapmak zorunda kaldıkları şeyler iğrenç. Kullanılmanın, satın alınmanın ve satılmanın nasıl bir his olduğunu deneyimimden biliyorum. Her zaman başarısızlığımın beni iflasa sürükleyeceğini ve başımı sokacak bir yer bulmak için tekrar genelevde çalışmaya başlayacağımı düşünmüştüm. Pislik babamın beni o cehennem çukurunda bir ay geçirmeye zorlamasının sebebinin bu olduğunu sanıyordum. Ama o bunu bana genelevlerinin iç işleyişini öğretmek ya da bana bir ders vermek için yapmadı. Beni orada bırakıp kırmak istedi çünkü o, başkalarına acı çektirmekten zevk alan hasta bir pislikti.

Her genelevden içeri adım attığımda ve ter, sperm ve prezervatif kokusu burnuma çarptığında, babam kazanıyor. Ve onun mezarından bana zarar vermesine izin vermeyi bıraktım.

Bombalama, hayatımda ikinci bir şansımı daha iyi bir adam olmak için kullanmam gerektiğini fark etmemi sağladı. İyi bir kadın bulmam gerekti, ama sonunda bunu başarmaya başladım. Aslında, babamın dokunduğu her şeyi satma fikri bana çok iyi geliyor. Yeniden başlamak. Sadece Sophie'nin bundan sonra benim yanımda olup olmayacağından emin değilim.

Önce Los Angeles'taki bu toplantıyı halletmeliyim, sonra karımla ne yapacağıma karar vereceğim. Belki Salvato haklıydı ve Sophie evlenmek için çok gençti. Onu evliliğe zorladım, ona layık olmadığımı bilerek.

Bana asla inanmayabilir, ama ben her zaman Salvato'nun halefi olmaktan çok onu istedim. Ailemin berbat mirasını kurtarmaktan çok ona ihtiyacım vardı, bunu şimdiye kadar fark etmemiş olsam da.

Umarım eve döndüğümde işleri yoluna koymak için çok geç kalmamış olurum. Eğer zamana ihtiyacı varsa, ona istediği kadar zaman vereceğim.

Şimdi Wolfe ve Wade nerede?

Dışarıda SUV'yi getirmelerini beklerken, gururumu bir kenara bırakıp Sophie'yi bulup dizlerimin üzerine çöküp ona bir şans daha vermesi için yalvarmalı mıyım diye düşünürken, bir sedan araba garaj yoluna girdi. Yırtık kot pantolon ve ters giyilmiş gömlek giymiş kardeşim, omzunda bir sırt çantasıyla arka koltuktan indi.

"Burada ne yapıyorsun?" Flynn bana yaklaşırken ona sertçe soruyorum ve araba uzaklaşıyor.

"Burası benim de evim. Babamın havuzunda yüzmeye gelemez miyim?"

"Hayır, burası senin evin değil. Artık değil. Ben buradan ayrılıyorum ve geçen sefer habersiz geldiğinde yaptığın aptalca numaradan sonra, ben yokken senin burada olmanı istemiyorum."

"Hadi ama kardeşim. O yüzden bana kızamazsın. Shana'nın en sevdiklerinden biri olduğunu biliyorum."

"Öyleydi. Evlenmeden önce en sevdiğim seks partnerlerimden biriydi. Onun sürtük kıcını buraya hiç getirmedim. Onu isteseydim, onun yanına giderdim. O para düşkününü fahişelerden hiçbirini evime getirmeyeceğim, sen de getirmeyeceksin."

"Owen, drone saldırısının olduğu gece Shana'yı becerme fırsatın olmadığını söyledi. Biz sadece sana yardım etmeye çalışıyorduk. Salvato'nun beynini patlatmadığına hala inanamıyorum..."

“Sen bana yardım etmedin,” diye sözünü kestim. “Sen benimle karım arasındaki ilişkiyi mahvettin!”

Artık bunun bir önemi yok.

"Çocuk gelininle sorun mu var?" diye sordu Flynn sırtarak.

"Bu seni ilgilendirmez. Şimdi defol git yoksa korumalar seni buradan atar."

"Nereye gidiyorsun?" diye sorar, parmakları sırt çantasının askısını kavrar ve her zamanki gibi emrimi görmezden gelir.

"LA'de sivil davaları çözmeye çalışmak için bir toplantı var." Çalışmak değil. Bu sorunu çözeceğiz ve ben de bunun sonuçlarıyla başa çıkmaya hazırım.

"O açgözlü palyaçolara gerçekten boyun eğmeyeceksin, değil mi?"

"İnsanlar öldü ve bu benim hatam," diye hatırlatıyorum ona.

Her şeyi kaybetmeyi hak ediyorsun.

Sophie böyle düşünüyor ve haklı. "Onları kumarhanemde güvende tutmam gerekiyordu ama tutmadım," diye itiraf ettim. "Şimdi, sen gidiyorsun ve ben de dışarıdaki güvenlik görevlilerine, benim iznim olmadan bu mülke bir daha adım atmaman gerektiğini söylüyorsun. Ve eğer yine işleri batırırsan, seni rahat, kira ödemedi oturduğun daireninden atar ve sokağa atarım. Anladın mı beni?"

"Tanrım, Loch, tam da pislik babamız gibi konuşuyorsun. Sana defalarca işleri batırmayı bırakmanı söylediğini hatırlıyor musun? Ne kadar uğraşırsan uğraş, onun yerini asla dolduramayacağını söylediğini?"

"Hatırlıyorum," diye onu temin ediyorum, özellikle de şimdi onun haklı olduğunu kanıtlamak üzereyken. "Ve senin onun yerini alabileceğini düşünerek zamanını boşa harcamadı bile."

"Siktir git," diye mırıldanır Flynn, tam da Wolfe ve Wade SUV'yi getirirken.

"Tıpkı babamız gibi, benim de sana zaman ayıracak vaktim yok," derim ve onu iterek yanından geçerim.

Owen, Warwick ile birlikte havaalanında beni bekliyor. Sadece biri uçuş görevlisiyle flört ediyor.

"Her şey hazır mı?" diye soruyorum erkeklere, Wolfe bagajımı yüklerken.

Owen kadına bir kez daha bakmadan uzaklaşır. "Seni planlanandan daha erken çıkarmak için birkaç kişiye rüşvet vermek zorunda kaldık, ama Flynn ve ben başardık."

"Bunu duymak istemiyorum," diyor Warwick, uçağa binmek için merdivenlere çıkmadan önce.

"Hadi gidelim o zaman," diye mırıldanıyorum, ama bir şey beni durduruyor. "Bekle. Flynn'le rüşvet verdiniz de ne demek?" diye kuzenime soruyorum ve geri dönüyorum. Kardeşim az önce evdeydi ve nereye gittiğini sormuştu, sanki hiçbir fikri yokmuş gibi.

"Evet, Flynn pilotları ve uçağı hazırlarken, ben de kontrol kulesinden seni kalkış programına sıkıştırmasını sağladım."

"Flynn uçağı ve pilotları ayarladı mı?" diye tekrar ediyorum, tembel kardeşim bu kadar değerli bir şeyi yapacak kadar ayık olduğuna inanamıyorum. Tabii pilotlardan 30.000 fit yüksekliğe ulaştıklarında beni uçaktan atmalarını istemediği sürece.

"Aynen öyle. Bir kez olsun gerçekten işini yaptı," diye cevapladı Owen.

"Şok oldum. Ve onu evde gördüğümde bundan bahsetmemesine şaşırdım, özellikle de ailelere bir kuruş bile ödememem gerektiğini düşündüğü için."

"Hadi canım? Bu çok saçma. Milyonlarca dolar ölen bir aile üyesini geri getirmez, ama en azından bunu yapabilirsin, değil mi?"

"Doğru," diye onaylıyorum. Uçağın merdivenlerine doğru iki adım daha atıyorum, ama bir şey beni yine durduruyor. Sophie'yi terk ettiğim ya da Sophie'nin beni terk etme ihtimali yüzünden kafamın karışık olduğunu düşünüyorum. Onunla ilgili her şey, havaya bir bıçak fırlatıp geri düşmesini beklemek gibi geliyor. Ama beni rahatsız eden başka bir şey daha var.

Sonunda ceketimin cebinden telefonumu çıkarırım ve mesajları kaydırarak onun gittiğini, Dante'nin yanına gittiğini ve şu anda eşyalarının toplanmakta olduğunu söyleyen mesajı ararım.

Ama hiçbir mesaj yok. Lena'nın numarasını bulup arıyorum.

"Selam patron," diye hemen cevap verdi. "Neredesin?"

"Malikanede."

"Sophie ile mi? Hala orada mı?"

"Evet. Betsy ile maç yapmaya çalıştı ama ilk setten sonra kramp girdiğini söyleyerek bıraktı."

"Kramp mı?"

"Aydın o zamanı geldiği için ilaç aldı ve yatağa geri döndü."

Konuşmamız boyunca tuttuğum nefesimi bırakıyorum. "Dante'nin daha sonra geleceğinden bahsetti."

"Dante malikaneye mi geliyor?"

"Evet. Sorun mu var? Onun gelmesine aldırmadığınızı sanıyordum."

"Aldırmıyorum. Sadece Sophie'nin ona gideceğini düşünmüştüm."

Bir süre sessizlikten sonra Lena sorar, "Los Angeles'a mı gidiyorsun?"

"Planladığımdan biraz erken kalkacaktım, ama belki de gitmemeliyim."

"Sophie iyi olacak, efendim. Onun için yapabileceğiniz bir şey yok. Ağrı kesicileri ve ısıtma yastığı var. Toni ve ben ona göz kulak olacağız."

"Hayır, sadece Sophie değil. Flynn de var."

"Ne oldu? O küçük pislik hala buralarda bir yerde dolaşıyor." "Hala orada mı? Neden?"

"Bilmiyorum. Gidip onu bulup sormamı mı istiyorsun?"

"Evet. Gözünü ondan ayırma. Ve muhafızlardan birine, drone saldırısının olduğu günkü genelevin tüm güvenlik kamerası kayıtlarını bulmasını söyle. O gün nerede olduğunu ve ne yaptığını bilmek istiyorum."

"Vay canına. Kardeşinin Sophie'ye yapılan saldırının arkasında olabileceğini mi düşünüyorsun? Ama neden?"

"Çünkü ona bir şey olsaydı, Dante beni öldürürdü," diye açıklıyorum. Bu çok açık. Neden daha önce fark etmedim? Flynn benden nefret ediyor. Tabii ki ölmemi istiyor, çünkü ailemizin parasını istiyor ve ben ortadan kalktığımda ona ulaşabileceğini düşünüyor. Ama o zaman Owen'ı da öldürmesi gerekecek, çünkü o üçüncü sırada. O piçin güvenilmez olduğunu biliyordum, ama beni ihanet edeceğini ya da öldürmeye çalışacağını hiç beklemiyordum.

Aniden, yardım amaçlı poker turnuvasından önceki geceyi hatırlıyorum. O kadar uzun zaman önceydi ve o kadar travmatikti ki, ondan önceki günlerle ilgili her şeyi unutmuştum. "Flynn, bombalamadan önceki gece etkinlik salonundaydı," diyorum yüksek sesle, kulağımdaki telefonu unutmuşum, ta ki Lena "Siktir" diye mırıldanana kadar.

Anı, gün gibi net bir şekilde aklıma geldi. Kahretsin, belki de beyin sarsıntısı ya da kaos yüzünden, şimdiye kadar unutmuştum. Her neyse, şimdi hepsini hatırlıyorum.

"Ertesi gün etkinliğe gelmek için yalvarıyordu. Üçüncü kez alkollü araç kullanmaktan yakalanmıştı, ayılmayı reddediyordu ve ben de onun, yardım için para toplamak için orada bulunan ünlülerin önünde aptalca davranmasını istemedim."

"Ama Flynn bombayı yerleştirmek için yeterince uzun süre orada kaldı mı?"

"Evet. Beni öldürmek istiyor ve Petrov ya da Kozlov ile birlikte çalışıyor olmalı. Biraz para için her şeyi yapar. İlk planı başarısız olunca, Dante'nin Sophie'ye saldırarak işi onun yerine bitirmesini planlıyordu," diyorum ona. "Şu anda malikanedeki tüm korumaları Sophie'nin odasına gönderin."

"Evet, efendim," diye onayladı Lena. "Ama o kendi odasında değil, sizin odanızda." Şaşırdım ama rahatladım.

"İyi."

Sonra Lena, "Bekle. Sanırım nerede olduğunu biliyorum," diyor.

"Sırt çantası vardı," diyorum aceleyle, onu omzuna ağırmış gibi kaldırdığını hatırlayarak. Giysi ya da mayo olduğunu düşünmüştüm, ama kim bilir ne taşıyordu. Uyuşturucu bağımlısı, tembel üvey kardeşim hakkında bildiğimi sandığım her şey uçup gitti.

Flynn'in bombalamadan sonra birkaç ay boyunca benden para istememesi garipti. Reddedeceğimi bildiği için olduğunu düşünmüştüm, ama Petrov veya Kozlov'dan büyük bir ödeme aldığını düşünmeden edemiyorum. Kumarhane çalışanlarının banka hesaplarını kontrol ettik ama kardeşimin hesabını kontrol etmedik. Bahse girecek olursam, muhtemelen nakit para aldı ve kimsenin izini sürmemesi için yatağın altında veya başka bir aptalca yerde sakladı.

"Uçuşu iptal et!" diye Owen'a bağıryorum. "Warwick ve pilotları uçaktan indir ve bomba olup olmadığını kontrol et!"

Sanki bağırışımı duymuş gibi, Owen biniş merdivenlerinin yarısına geldiğinde avukat kafasını kapıdan dışarı çıkarır. "Ne oluyor? Gidiyor musun?" diye sorar, çünkü ben çoktan SUV'ye doğru yönelmişimdir.

"Pilotlara bomba olabileceğini söyle ve oradan hemen çık. Gitmem gerek."

"Nereye gideceksin? Los Angeles'taki bu toplantıyı kaçıramayız Dunne. Bu, anlamak için son şansımız olabilir. Tüm servetini kaybetmekten daha önemli ne olabilir ki?"

"Karımı kaybetmek."

"Ne?" Owen, Warwick hareket etmediği için pilotları dışarı çıkarmak için onu itip geçer.

"Çabuk ol," diyorum ona. Sonunda merdivenlerden aşağı koşarak iniyor. Aşağı indiğinde ona, "Toplantıya gitmek için ticari bir uçakla git. Onlara istedikleri parayı ödeyeceğimi söyle," diyorum.

"Emin misin?" diye soruyor tam da Lena kulağıma "Onu buldum" dediği sırada.

"Evet," diye cevap veriyorum ve Lena'nın son olaylardan sonra silahını çekip hazır olmadan onunla yüzleşmeyecek kadar akıllı olduğunu bildiğimden, telefondan gelen boğuk konuşmayı duymaya çalışıyorum.

Ancak, yüksek bir patlama sesi ve ardından telefonunun hareket ettiği gibi bir hışırtı dışında hiçbir şey duymuyorum.

"Lena?" diye bağırırım. Cevap vermez. "Lena!"

Cevap vermeyeceği ve bir sorun olduğu anlaşılınca, telefonu kapatıp Sophie'yi arıyorum ve SUV'nin arkasına biniyorum.

Sophie'nin şu anda güvende olduğunu bilmek için sahip olduğum her kuruşumu verirdim.

Tıpkı Wolfe'un bana dronlardan bahsettiği zamanki gibi, tek umursadığım şey onun güvenliği. O benim için her şeyden daha değerli.

Ve bunu anlamam bu kadar uzun sürdüğü için aptalım, çünkü artık çok geç olabilir.

Sophie

Uyuyamıyorum, bir o yana bir bu yana dönüp duruyorum, gözlerimden sürekli yaşlar akıyor. Lochlan'ı affetmek neden bu kadar zor geliyor?

Beni sevdiğini söylemeyi, başka hiçbir neden olmadan beni karısı olarak istediğini kanıtlamayı reddediyor diye mi?

Geçmiş geçmişte kaldı. Unutmalı ve o geri döndüğünde onunla konuşmalı, sonunda benim ona karşı hissettiklerimin bir parçasını bile hissettiğini itiraf edip etmeyeceğini görmeliyim.

Sadece çok incindim. Ve kızgınlım, çoğunlukla evliliğimizin onun için bir zorunluluk olduğunu fark edemediğim için kendime kızgınlım. Seks sadece ek bir avantaj.

Yatağımın başucundaki şarj cihazından telefonumun ekranı tekrar yanıyor, Lochlan'dan başka bir arama geliyor. Önceki seferlerde olduğu gibi, cevap vermiyorum. Onunla tekrar konuşmadan önce kafamın ve kalbimin ne durumda olduğunu anlamam gerekiyor. Umarım o Los Angeles'tan eve döndüğünde onunla yüzleşmeye hazır olurum. Ama henüz değil.

Evin bir yerinden bir dizi yüksek patlama sesi duyuyorum. Sonra birkaç tane daha. Sesi... Sanırım silah ateşi. Babam birkaç yıl önce bana ateş etmeyi öğretmişti, bu yüzden bunun silah sesi olduğundan neredeyse eminim. Silahlar, çoğul.

Ne olduğunu görmek için koridora koşmak istiyorum, ama evde birisi muhafızlara ateş ediyorsa bunun aptalca olacağını biliyorum.

Ve tek sahip olduğum şey, spor sütyenimin içine sakladığım Lochlan'ın bıçağı, soğuk çeliği küçük bir rahatlık sağlıyor ama kurşunlara karşı pek etkili değil.

Yatağın etrafında dolaşırken, şarj cihazından telefonumu çekip Lena'ya mesaj atmak için... tam da yatak odasının kapısı açılırken.

Lochlan'ın seyahatini iptal edip eve dönmesinden dolayı rahatlamış mı yoksa sinirlenmiş miyim, karar veremiyorum. O lanet olası bir yalancı olsa da ve onu affetmeye hazır olmasam da, çoğunlukla rahatlamış durumdayım.

Ama loş yatak odasına giren, kapıyı arkasında kapatıp kilitleyen Lochlan değil. Sadece ona benzeyen biri.

"Flynn?" diye şaşkınlıkla soruyorum, gözlerim anında elindeki, bana doğrultulmuş silaha kayıyor.

Orada donakalmış, ne yapacağımı bilemeden ona inanamadan bakıyorum. Sırtında bir sırt çantası var ve tişörtünün üstünde polislerin giydiği gibi kalın siyah bir yelek var. Kurşun geçirmez. Muhafızları vurmak için giymiş. Oh, hayır. Lena ve Toni!

"Sen... muhafızları sen mi öldürdün?" Tek yapabileceğim şey konuşmak, o tetiği çekmeden önce onunla konuşmaya çalışmak, yoksa diğerleri gibi ben de öleceğim.

"Muhafız evini havaya uçurduktan sonra, evde sadece dört kişi vardı. İkiisi dışarıda, ikisi içeride. Onları öldürmek çocuk oyuncağıydı."

Tanrım

"Neden? N-ne yapıyorsun burada, Flynn? Lochlan seni odamızda bulursa boğazını keser, biliyorsun. Ve muhafızlarını öldürmek..."

"Bilmiyor muydun? Lochlan ve ben geçmişte birçok kadını paylaştık. Ama mesele bu değil."

"O zaman neyle ilgili?" diye soruyorum, sakın kalmaya çalışarak. Muhtemelen Lochlan'ın Los Angeles'a giden bir uçakta olduğunu biliyor. Lena ve Toni vurulduysa, onlara hemen yardım etmem gerekiyor. Parmaklarımla birkaç kez dokunarak 911'i arayabilirim. Cihaza bakıyorum ve Flynn, "Bırak onu" diyor.

Kahretsin.

"Hemen!" Emri bana Lochlan'inkini hatırlatıyor, ama seksi değil, sadece korkutucu.

Telefonu yere düşürdüm, halının üzerinde zıplayarak durdu. "Neden?" diye sordum. "Neden bunu yapıyorsun?"

"Loch çok şüphelenmeye başladı. O Eligor piçinin gözlerimi oyup yuvasını sikmesine izin verirsem lanetleneceğim."

Hay sıçayım.

İşkence söylentisi işe yaradı, ama tam olarak umduğumuz gibi değil. Aslında, bence ters tepiyor.

"Sen... sen kumarhane bombacısı mısın? Drone saldırısının arkasındaki kişi mi?" Ve şimdi çaresiz, sıradan bir çalışan gibi sorgulanmaktan kaçınmaya kararlı.

"Dronlarla kişisel bir meselem yoktu, Pamuk Prenses. Sadece Loch'u ortadan kaldırmak için babanın yardımına ihtiyacım vardı, böylece sonunda hakkımı alabilecektim."

"Hak ettiğin mi?" diye tekrar ediyorum.

"O pislik babamız her şeyi Loch'a bıraktı, oysa yarısını bana vermesi gerekirdi. Şimdi, Loch'un en yakın akrabası benim. Tabii, senden sonra," diyor gülümseyerek, silahı bana doğru sallayarak. Elinin titrediğini fark etmedim değil. "Yazık, çünkü seni kendime saklamayı hiç sorun etmezdim." Koyu renkli gözleri başlık ve ayaklıkta asılı olan kelepçelere kayar, silahı birkaç santim indirir ve kelepçeleri inceler. "Ben de sapıkça seks yapmayı severim. Yerel genelevdeki tüm orospular Loch'un yaptığı gibi benimle sevişmek istedikleri için buna alışmak zorunda kaldım."

Tabii ki, tüm paraya, güce ve istediği tüm kadınlara sahip olan kardeşini kıskanıyor. Sanırım Flynn, Lochlan'a yeterince benziyor ki rol yapabilsinler. Kocamın hepsini siktiği görüntüsünü görmesem de olurdu.

"Her zaman uyuşturulmuş ve o kadar çok kez sikilmişler ki, ne yaparsam yapayım onlara acı veremiyorum, bu yüzden o kadar eğlenceli olmuyor. Hepsini parçalayamamam çok kötü, ama o zaman onlardan para kazanamayız."

"Lochlan'ı öldür," diye patladım. "Sana onun sahip olduğu her şeyi vereceğim. Zaten hamile olmadığım için onu terk etmeyi planlıyordum." Tabii ki Lochlan'ı öldürmesini istemiyorum. Sadece bu durumdan sağ çıkmak için zaman kazanmam lazım ki Lochlan'ı arayıp uyurabileyim. Lochlan'ın kardeşini kendimi kurtarmak için öldürmek zorunda kalmak istemiyorum, bunu hak etse bile.

"Saçmalık. Loch sana çocuk yapmaya kararlıydı ve birkaç ay sonra onun çocuğunu doğurmana izin veremem."

"Hamile değilim," diye onu temin ettim, şu anda durumun böyle olmasına sevindim. "Yemin ederim. Bugün adet gördüm, yani bebek yok. Loch hayal kırıklığına uğradı, hatta bana kızdı. Ama inan bana, herkesten daha çok rahatladım."

Gözleri kısıldı. "Kanıtla."

"Ne?"

"Adet gördüğünü kanıtla, belki o zaman yaşamana izin vermeyi düşünürüm."

Onu vücuduma yaklaştırmamın imkânı olmadığı için, "Banyodaki çöp kutusuna bakabilirsin. İhtiyacın olan tüm kanıtlar orada," diyorum.

O oradayken, telefonumu alıp kaçabilirim.

"Peki. Bakacağım ama sen de benimle geliyorsun." Silahını hazır tutuyor. "Tuvalete doğru attığım her adımda sen de beni takip edeceksin. Ellerini de yukarıda tut. Anladın mı?"

"E-evet," diye kabul ediyorum. Belki istediği kanıtı bulduğunda beni rahat bırakır, babamın yanına, evime dönmeme izin verir. Dante'nin, ben ölürsem Lochlan'ın ailesindeki herkesi öldüreceğini ona ikna etmeye çalışabilirim. Bu abartı bile olmayabilir. Babam gelene kadar zaman kazanabilirsem ya da Lochan'ı arayabilir ya da daha fazla gardiyan çağırabilirsem, Flynn'i oradan çıkarabilirler ve onunla savaşmak zorunda kalmam.

Banyoda Flynn çöp kutusuna bakar ve kadınsı ürün ambalajlarını görünce burnunu kıvrıştırır. "Tamam. Sana inanıyorum."

"Güzel. Harika. Artık gidebilir miyim? Dante'nin yanına gideceğim," derim, intikamımı alacak adamı hatırlatmak için onun adını kullanarak. "Bu hiç olmamış gibi davranabiliriz. Zaten boşanmak istiyordum."

"Hayır. Benimle kalacaksın. Aksi takdirde Lochlan'la iletişime geçip uçağının Los Angeles'a asla varamayacağını söyleyebilirsin."

"Onun uçağı mı?"

Hayır. Hayır, hayır, hayır.

Tanrım. Lochlan'ın uçağının varamayacağını nereden biliyor? Ne yaptı? Tanrım, çok geç olabilir!

Lochlan'ı kaybedemem; ona son söylediğim şeyin, her şeyi kaybetmeyi hak ettiği olmamalı. Kızgındım ve incinmişim ve lanet olsun, onu çok seviyorum ve ona bir daha bu sözleri söyleyemeyebilirim.

"Yatağın etrafından dolaş ve telefonunu bana at, Pamuk Prenses."

Ne yapmamı istediğini anlamam birkaç saniye sürer, çünkü kafam panik içinde ve kalbim ikiye bölünmüş gibi hissediyorum.

"Yapmayacağım. Onu aramayacağım."

"Kapa çeneni, Pamuk Prenses," diyor. "Bana yalan söyleme."

Ben berbat bir yalancıyım. Ağzımı kapatıp, aramızdaki mesafeyi daha da açmak için yatağın etrafında dolaşırken bir plan yapmaya çalışıyorum. Çıplak ayağımla cihaza tekme atıyorum ve cihaz halı üzerinde kolayca kayarak Flynn'e doğru gidiyor.

O eğilir ve sağ elinde hala silahıyla cihazı alır, gözlerini benden ayırmaz. Telefonumu arka cebine sokar.

Flynn'in bakışları birkaç saniye boyunca sessizce üzerimde dolaşiyor. "Seni öldürmek zorunda kalmayacağıma sevindim. Ölmek için çok güzelsin." Şimdi, kemerinin yan tarafına takılı deri kılıftan kocaman bir bıçak çıkarıyor. Lochlan'ın açılmış sustalı bıçağının iki katı büyüklüğünde. Psikopat, uzun, kalın bıçağın sivri ucunu dudaklarına götürüyor. "Aslında, seni kendime saklayabilirim. Loch'tan önce bakireydin, değil mi? Yatağıma bağlansan, sana zarar vermek için her türlü yolu bulabileceğime eminim."

Bıçağı ters çevirip, aramızdaki yatağı bıçaklamak için öne atılıyor, bıçağı yatak örtüsüne sürterek kolayca yırtıyor. Lochlan'ın beni bıçakla tehdit ettiğinden farklı olarak, Flynn'in şiddetli gösterisi beni tahrik etmiyor.

Silahı varken neden bıçakla beni tehdit etme zahmetine giriyor ki?

?

Tabii bıçak, zevk için deriyi kesmek için değilse. Öldürmek için değil ama acımasızca yaralamak için.

O kıskanç bir pislik ve görünüşe göre kadınlara zarar vermeyi seven bir psikopat.

Midem bulanıyor ve önümdeki yatağın üzerine kusacağımdan eminim. Bu yatak, aramızda gerekli bir tampon görevi görüyor. Kusmak bu çılgın piçi caydırabilir mi? Muhtemelen hayır.

"Loch'un yatağını kullanabiliriz, çünkü o artık o yatakta yatmayacak ve yatak başlığı ve ayak ucunda zaten kelepçeler var."

"Onu nasıl... onu nasıl öldürmeyi planlıyorsun?" diye soruyorum, bana saldırmak yerine konuşmaya devam etmesini sağlamak için. "Bomba... uçakta bomba mı var? Casino'yu bombalayan ve dronları peşinden salan gerçekten sen miydin?"

"Loch'u kaçırdım, sonra seni kaçırdım. Bu sefer kaçırmayacağım. Bir düzine intihar dronu uçağa kilitlendi, hepsi öğlen saatinde vurmaya hazır. Uçak gökyüzünde nerede olursa olsun, ya da hala havaalanında yerde olsa bile, ıskalamayacaklar."

"Bu... çok sevindim," diye yalan söylüyorum. Telefonumu geri alıp onu aramam lazım. Belki başka bir uçağa biniyordur ya da... ya da... Lanet olsun, düşünemiyorum! Bir sonraki adımımı belirlerken bir şeyler, herhangi bir şey hakkında konuşmam lazım.

"Loch beni ilk kez becerdiğinde onu boğmaya çalıştım," Flynn'e ondan nefret ettiğimi ikna etmek için itiraf ediyorum.

"Gerçekten mi?" Flynn şaşırması gibi sorar.

"Evet."

"O zaman onu öldürmemen çok kötü. Şimdi yatağa uzan." "Ne?"

"Seni o kelepçelere takmak istiyorum. Seni çığlık attırırken, bu bıçağı kusursuz tenine saplarken onu tamamen unutacaksın. Sana bakarak acı eşiğinin düşük olduğunu anlayabiliyorum. Eminim babam daha önce kimsenin sana zarar vermesine izin vermemiştir, bu da seni kesip biçmemi daha da eğlenceli hale getirecek."

"Biri... beni duyduklarında daha fazla gardiyan gelecek," diyorum aceleyle. "Senin vurduğun gardiyanları görecekler."

"O kapıdan girmeye çalışan herkesin kafası uçacak. Loch'un gardiyanlarından daha fazla mermim var." Silahla yatağı işaret ederek, "Şimdi oyalanmayı bırak ve yatağa çık, Pamuk Prenses. Dediğimi yapacağına beni ikna et, böylece seni de öldürmek zorunda kalmayayım."

Hayır, o bıçağı derimde gezdirirken ölmeyi dileyeceğim. Eminim silahı sağ elinde, bıçağı da titrek sol elinde tutup maksimum hasar verecektir.

"Bekle," diyorum, kafam dönüyor, babam gelene kadar ya da muhafızlar yatak odasına ulaşana kadar onu nasıl konuşturmaya devam edeceğimi düşünmeye çalışıyorum. Birisi gelmek zorunda! Buna inanmak zorundayım, yoksa parçalanacağım. "Bana dronları anlatacak mısın? Peşimden gelenleri?"

"Zaman ve hedef, yani senin yüzün, önceden programlanmıştı. İlki seni dışarıda bulduğunda, diğerleri de seni öldürmek için gönderildi. Onları genelevden kontrol ettim."

"Bu... bu etkileyici," diyorum, egosunu okşamaya çalışarak.

"Yatağa çık ve sol bileğini kelepçeye bağla. Gerisini ben hallederim," diyor bana sırt çantasının askılarını çıkarırken.

Kapalı ve kilitli kapıya bakarak, şimdi yardım için çığlık atmayı düşünüyorum. Flynn bunun için beni öldürmeye çalışır mı? Odaya girmeye çalışan herkesi öldüreceğini zaten söylemişti. Kimsenin ölümünden sorumlu olmak istemiyorum. Bu yüzden, titrek ellerimle Flynn'e sırtımı dönüp yatağa tırmanıyorum. Kelepçeye uzanırken, diğer elimle sütyenimden bıçağı çıkarıp bıçağı serbest bırakıyorum.

Bunu yapabilirim. Kendimi koruyabilirim ve diğerlerini güvende tutmak için gerekirse onu öldürebilirim. Lochlan'ı aramak için telefonuma ihtiyacım var ve onu geri almanın tek bir yolu var: Flynn'in cesedi üzerinden.

"Acele et," diyor arkamdan, hala silahlı olduğumdan habersiz. Lochlan'ın yaramaz küçük sustalı bıçağı, Flynn'in silahı

ve dev bıçağıyla karşı karşıya. Şansım çok az, ama elimden gelen tek şey bu.
"Ben sikimi çıkarmadan önce o kelepçeyi taksan iyi olur."

Evet, Flynn. Sikini çıkar. İlk hedefim orası olacak çünkü onu vücuduma yaklaştırmaya niyetim yok.

Lochlan

Muhafız kulübesindeki yangının dumanı kilometrelerce öteden görülebiliyordu.

SUV evin önüne kayarak durduğunda itfaiye araçları çoktan gelmişti. İki muhafız, daha önce bıraktığım yerde, kapının önünde ölü yatıyordu. Elllerinde silah yoktu, sanki tehdit oluşturmadığını düşündükleri biri tarafından pusuya düşürülmüşlerdi.

İçeride ise ev çok sessizdi. Ya da en azından üst kattan gelen çığlıklar duyulana kadar öyleydi. Çığlıklar Sophie'ye ait gibi geldiği için bacaklarımın götürdüğü kadar hızlı bir şekilde merdivenlere doğru koştum. Çığlık atıyorsa hala hayattır, bu da rahatlatıcı bir durum, ama ona çığlık attıracak ne yaptığını öğrenmekten korkuyorum. Ve neden çığlıklar benim yatak odamdan geliyor gibi geliyor?

Giriş holü kanla kaplıydı, kan izleri merdivenlere kadar uzanıyordu.

Wolfe ve Wade yanımdan koşarak geçerken, önümdeki manzaraya "Tanrım" diye mırıldandım. Kan kaybını gördüğümde durumun kötü olduğunu anlamıştım, ama yine de Toni ve Lena'nın merdivenlerde yatıyor olduğunu görmek için hazırlıklı değildim. O zaman lekelerin onlardan kaldığını anladım. İkisi de ağır yaralıydı, ama yine de Sophie'ye ulaşmak için merdivenleri çıkmaya çalışıyorlardı.

"Yardım... geliyor," Lena, ona yaklaşıırken diyor. Sol elinde bir telefon, sağ elinde ise garip bir şekilde sallanan bir silah tutuyor. Kabus görüyor gibi hissediyorum. Lena çok iyi bir nişancıdır. Flynn onu vurduysa, Sophie'nin hiç şansı yok demektir. Wolfe ceketini çıkarmış, diz çökmüş ve Lena'nın karnına bastırırken, Wade de neyse ki hareket edebilen Toni'ye yardım ediyor.

"911 mi?" diye soruyorum, elindeki tabancadan parmaklarını çekip emniyetin açık ve namluda mermi olup olmadığını kontrol ederken.

Bir ılık daha duyulur ve kalbim ağızıma gelir. "Evet. Git," diye

Lena beni teşvik eder.

"Loch, bekle!" Wolfe, beni durdurmak için aciliyetle ilk adımı kullanarak seslenir.

"Ben hallederim, sen onlarla kal!" diye bağıyorum ona, sonra ayak seslerini duyuyorum ve Wade, emirlerime rağmen beni yatak odasına kadar takip ediyor. Aynı anda, telefonum vücudumun bir yerinde alıyor.

Önce kilitli olan kapı kolunu denerim. Kapıyı ateş ederek açmayı düşünürüm, ama Sophie diğer tarafta kaçmaya çalışıyorsa, ona vurabilirim. Lena'nın silahını elimde hazır tutarak ayağımyı kaldırır, topuğumu kapı kolunun yanındaki tahtaya vurarak kapıyı kırarım. İçeri girer girmez, Flynn'e silahımı doğrulturum, tam o sırada Flynn yine tiz bir ılık atar.

"Tanrım," Wolfe omuzlarımdan geçerek mırıldanır.

Ne Flynn ne de Sophie, odada olduğumuzu ve silahlarımızın namlularını o orospu çocuğuna doğrulttuğumuzu fark etmiyor gibi görünüyor. O, kan gölü içinde yerde kıvranmakla meşgul. Bir yandan diğer yana yuvarlanarak, iğerlerinin tüm gücüyle ılık atıyor. Kanlı elleri, kasıklarından fişkıran kanı tutmaya çalışıyor.

ılık atanın Sophie değil o olduğunu, artık bir tehdit oluşturmadığını fark edince dikkatimi karıma çeviriyorum. Pamuklu şortu ve tişörtüyle yatakta diz çökmüş, sırtı kapıya dönük, sol elinde kanlı bir bıçak tutuyor, benim bıçığım, ve Flynn'in silahı olmalı, gerekirse ona tekrar ateş etmeye hazırmış gibi o pisliğe doğrultmuş. Telefonu önündeki yatak üzerinde duruyor, ekranı sanki beni arıyormuş gibi yanıyor. Cihazda ve yırtık yatak örtüsünde kan var, sanki damlayan bıçağı bırakmayı reddederek başparmağıyla veya eklemleriyle numarayı çevirmiş gibi.

Telefonumdan gelen sesli mesajımı dinlemeye devam ederken, hızla vücudunda yaralanma olup olmadığını kontrol ediyorum. Sophie'nin ellerinin dışında, kollarında hafif kırmızı lekeler var, ama hepsi bu. Mucizevi bir şekilde yaralanmamış görünüyor.

"Prenses," diyorum rahatlamış bir şekilde. Flynn çok yüksek sesle bağırdığı için bizi duymamış gibi, sonunda başını kapıya doğru çeviriyor.

"Lochlan?" Mavi gözleri bana, sonra telefona bakıyor, sonra tekrar bana bakıyor, yanakları parlıyor. "Uçağın patlamadı mı?"

"Seni bıraktığım için çok üzgünüm, bebeğim," diyorum ona yaklaşp titreyen ellerinden silahları alırken. "İyi misin? Sana dokundu mu? Canını

mi?"

Kafasını sallar. "Özür dilerim, ben... seni öldürmek istedi. Çok geç kaldığımı sandım," der. "İlk başta beni öldürmek istedi. Onu vazgeçirdim ve... ve beni kelepçeleyip kesmeye karar verdi."

Silahımı kaldırıp yine Flynn'in kafasına doğrultuyorum, ama Sophie silahlarını hızla yatağa bırakıyor, sonra kanlı sağ eli ceketimin kolunu kapıyor ve silahı indiriyor.

"Henüz değil," diyor yumuşak bir sesle.

Ona dönüp bağıyorum, "O bombalamada tüm o insanları öldürdü! Sana lanet olası insansız hava araçlarını gönderdi, korumalarımı öldürdü ve uçağımı havaya uçuracaktı!"

Sophie yüzünü buruşturdu, sonra yerde yatan Flynn'e baktı ama kolumu tutmaya devam etti. "Biliyorum. Biliyorum. Sadece... biraz daha acı çekmesine izin ver. Artık bize zarar veremez."

Tanrım, bu kadını seviyorum.

"Onu buradan çıkarın ve kadınlara yardım edin," diye muhafızlarıma söylüyorum. "Sağlık görevlileri onu hayatta tutsun, ama hastaneye götürmelerine izin vermeyin."

"Evet, efendim," Wolfe, Wade ile birlikte Flynn'in kollarını tutup onu yatak odasından dışarı sürüklerken kabul eder.

Onlar gittikten sonra, silahımı indirip yatağın üzerine bırakıyorum ve Sophie'nin nemli yüzünü ellerimle okşayarak dudaklarımı onun dudaklarına bastırıyorum.

O burada, hayatta. Flynn ona zarar vermemiş ve umarım kalır.

Sophie'nin beni öpüşmesi, beni terk etmeyeceği umudunu veriyor. Yine de emin olmam lazım. Burada iki kez neredeyse öldürülürken, nasıl bu evde bir saniye daha kalmak isteyebilir ki?

İlk olarak uzaklaşan Sophie, "Toni? Lena? Onlar..." diyor.

"Hayatta ama ağır yaralılar. Seni korumak için merdivenleri tırmanmaya çalıştılar."

Başını sallar ve sonra kollarını boynuma dolayarak beni kendine çeker. "Öldüğünü sandım. Uçağın kalktığını... ve benim geç kalacağımı."

"Kavgamızdan sonra seni bırakmak istemedim. Sonunda bombacının Flynn olduğunu anladım. Başından beri benim lanet kardeşimdi."

"Üzgünüm," diye fısıldadı boynuma.

"Özür dileyecek bir şeyin yok. Özür dilemesi gereken benim. Seni sürekli hayal kırıklığına uğrattıyorum ve seni kaybetmekten çok korkuyorum. Seni korumak için her şeyi veririm."

sen, prenses. Her şeyi. Her şeyi."

Kanlı parmakları takım elbisenin arkasını daha sıkı kavradı. "Beni seviyor musun yoksa..."

"Evet," diye onu temin ettim. Onun yüzünü görmek için geri çekildim, çenesini tutup parıldayan gözlerini benimkilere doğru kaldırdım. "Tabii ki seni seviyorum. Dün gece, ben söylemesem de sevdiğimi bildiğini söylemiştin."

"Ama bu sabah, benimle sadece bir aile kurmak ve parandan tasarruf etmek için evlendiğini düşündüm. Sonra ben... kardeşini sakatladım..."

"Davayı siktir et, Flynn'i de siktir et," diye homurdandım ve kollarımı tekrar ona doladım. "Bunu hak etti ve benden istedikleri her kuruşu ödeyeceğim. Tek umursadığım sensin prenses. Sadece sen."

Öğleden sonrasının geri kalanı ve ertesi gün, Sophie ile konuşmak isteyen polislere, ortalık tamamen yatışana kadar defolup gitmelerini söylemekle geçti, sonra Dante'yi kızının güvende ve zarar görmediğine, kendime güvenmediğim için kendi başının çaresine bakabileceğine ikna etmekle geçti. En kolay kısmı, hastane personeline yalan söylemek, Sophie ve benim aile olduğumuzu söyleyerek Lena ve Toni'yi görebilmektir.

İki güvenlik görevlisi de ciddi yaralar aldı. Lena'nın sağ kolu kurşunla delik deşik olmuştu ve kolunu tekrar tam olarak kullanabilmesi için aylarca fizik tedavi görmesi gerekebilirdi. Ayrıca hasarı onarmak için ameliyat olması gerekiyordu.

Toni'nin omzunun iç kısmına, kalbini kıl payı ıskalayan bir kurşun isabet etti ve bacağına da iki kurşun isabet etti. Çok kan kaybetti, ancak cerrahlar onun da tamamen iyileşeceğini söylüyorlar.

Sophie ve ben gecenin geri kalanını, ölen güvenlik görevlilerinin ailelerine haber vermek için ev ev dolaşarak geçirdik. Onları öldüren Flynn olmasına rağmen, sanki ellerim onların kanıyla ıslanmış gibi hissediyorum.

Bombalamaların ve insansız hava araçlarının arkasında onun olduğunu anlamalı ve başka kimseye zarar vermeden onu öldürmeliydim.

Bu hatam için kendimi asla affetmeyeceğim.

Sophie'yi neredeyse kaybetmek üzereydim. Eve dönmeseydin, onun başına ölümden beter bir kader gelebilecekti.

"Ne boktan bir gün ve bir buçuk gün," diye inliyorum Sophie ve ben nihayet onun eski yatak odasına vardığımızda, çünkü bizimki hala bir suç mahalli gibi görünüyor.

"Hayatımın en kötü günü," diye onayladı Sophie, yüzüstü yatağa uzanarak.

"En azından Lena ve Toni iyi olacak. Onların ve ölen gardiyanların ailelerinin, genelevlerin satışından elde edilen paradan ilk olarak ödeme almalarını sağlayacağım. Geri kalanı bombalama kurbanlarına gidecek. Ve lanet olsun, umarım Flynn dışında başka kimseyi öldürmekten sorumlu değilimdir."

Son yirmi dört saatin en güzel haberi ise, Warwick'in beni arayıp üç yüz milyon dolarlık bir tazminatla hukuk davasını çözdüğünü söylemesiydi.

Yatağa girdiğimde, ayakkabılarımdan başka hiçbir şeyi çıkaramayacak kadar yorgunum, Sophie elini uzatıp benim elimi kendi eliyle örter.

"Anlaşmayı ödemekten endişeleniyorsan, babamdan seni varisi olarak yeniden düşünmesini isteyebilirim."

Dün sabah olduğu gibi bu hatırlatma karşısında sinirlenmek yerine, sadece gülümsedim. Ya da benzer bir ses çıkarmaya çalıştım. Sanki bir gün değil, bir yıl geçmiş gibi hissettim. "Şu anda düşündüğün şey bu mu?"

Sophie başını sallar. "Sen değil misin?"

"Evet, ama senin düşündüğün gibi değil," diye söz veriyorum ona ve elinin arkasını ağzıma götürüp öpmek için güç buluyorum. "Biliyorsun, Dante'nin önünde bana baba dediğinden sonra, onun benim varisi olmamı istememesine şaşırمامalıyım. Yine de kesinlikle buna değer."

"Onun fikrini değiştiren bu değildi. Eve üzgün bir şekilde geldiğimde, Cass ve Cole'a ikisinden birini seçeceğini söyledi." Diğer adamın adını söylediğinde bile irkilmedim, bu bir ilerleme gibi görünüyor.

"Öyle mi? Zavallı Cole. Aslında o sarışın piç kurusuna acıyorum." "Neden?"

"Çünkü bence kız kardeşin kışkırtıldığında acımasız bir sürtük olabiliyor. Eminim Cole'u yenmek için ne gerekiyorsa yapacaktır, sırf kininden olsa bile. Cole arkasını kollamalı, yoksa kız kardeşin onu sırtından bıçaklayacaktır."

"Yani, babamın onu seçeceğini mi düşünüyorsun?" diye sordu. "Ve sen... bununla sorun yok mu?"

"Bilmiyorum. Cole, Petrov'un torunu. Kan bağı ve aile, eski Ruslar için diğer mafya gruplarından daha önemlidir." Bir süre durakladıktan sonra ekledi: "İlk başta, evet, Dante'nin parası ve gücü, beni iflasa sürükleyecek olan hukuk davası nedeniyle yedek planımdı. Ama son zamanlarda, sana hak ettiğin hayatı sunabileceğimden emin olmak istediğimi düşünüyorum."

"Zengin ya da fakir," diyor yumuşak bir sesle. "Senin ne kadar paran olduğu *hiç* umurumda olmadı."

"Biliyorum. Ama ben umursadım, para bana asla mutluluk getirmedi. Sadece sen bunu başardın."

Alt dudağını ısırarak sorar, "Yani Dante'nin varisi olmayacak ve hukuk davası çözülecek olsa bile hala bir aile istiyor musun?"

Ona dürüstçe gerçeği söylüyorum. "Evet. Tabii ki seninle çocuk sahibi olmak istiyorum. Hem de çok. Ama sen anne olmak istemiyorsan..."

"İyi bir anne olabilir miyim bilmiyorum. Babam Vanessa ile evlenmeden önce hiç annem olmadı."

"Benim de yanımda kalan bir annem olmadı," diye hatırlatırım ona. "Ama biliyorum ki, sen istersen, birlikte nasıl iyi ebeveynler olabileceğimizi bulabiliriz."

"Düne kadar kendime bakabileceğimden bile emin değildim. Beni kurtarmaya çalışırken kimsenin ölmesini istemedim."

"Gerekirse kendini koruyabileceğini biliyordum prenses."

"Flynn, yaptığı tüm korkunç şeyleri itiraf ettiğine göre, şimdi yavaş yavaş ölmeyi hak ediyor," diyor Sophie. "Onun acı çekmesini istemem beni kötü bir insan yapar mı? Onun acı çekmesinden hoşlanmam?" diye soruyor.

"Hayır, bebeğim. Sen benim acımasız mafya prensesimsin ve sen mükemmelsin. Senin her şeyini seviyorum, ama özellikle de o yönünü."

"Ben de seni seviyorum," diye cevaplar ve ardından esner.

"Biraz uyumaya çalış, bebeğim. Yorgun olduğunu biliyorum."

"Tamam," diye kabul ediyor. Birbirine kenetlenmiş ellerimizi kendine doğru çekip, yanaklarını ellerimizin üzerine koyuyor ve gözlerini kapatıyor.

Ona sarılabilmek için yanına yaklaşıyorum ve onu göğsüme yaslıyorum.

İkimiz de uykuya dalmadan önce Sophie yumuşak bir sesle, "Senin bıçağın benim de hayatımı kurtardı," der.

"Hayatını kurtardın," diyorum ona, başının üstüne bir öpücük kondurarak. "Evet, belki. Ama onu geri istiyorum."

"O senin, prenses," diye onu temin ediyorum. "Ben de öyle. Ömür boyu."

EPİLOG

Lochlan

Bir yıl sonra...

Flynn, bölge savcısının onu tutuklamak ve kumarhane bombalaması, malikaneye yapılan drone saldırısı, korumaları öldürme ve havaalanında imha edilen uçağıma saldırı suçlarından yargılamak için yeterli delil toplamasına yetecek kadar uzun yaşadı. En azından drone'lar uçağı havaya uçurmadan önce herkes tahliye edilmişti.

Aptal kardeşim, Shana'nın yardımını aldığını ve Salvato'nun devralmasından sonra Rusların saflarında bir bölünme olduğunu da itiraf etti. Drone'ları ve diğer malzemeleri satın almışlar ve ona nasıl kullanacağını bile öğretmişler. Dante, suçluların her birini bulup onlara ödetmeyi planlıyor. Sanırım Eli'nin de onlarla biraz eğlenmesine izin verecektir.

Kumarhane çalışanlarını sorgulamada yardım ettiği için, Eli'ye Flynn ve Shana ile bir saat geçirme izni verdim, sonra ikisini de kendim öldürdüm.

O çılgın piç işini bitirdiğinde, ikisi de ölmek için yalvarıyorlardı.

Sophie'ye fahişeye son kurşunu sıkmasını teklif ettim, ama o, ömür boyu yetecek kadar şiddet gördüğünü söyleyerek reddetti.

Bombalama kurbanları, korumalar ve ailelerine tazminat ödemek için dünyanın her ülkesindeki tüm genelevleri sattım.

Kumarhanem ve ailemin mülkleri geriye kalan tek şey, ama bu benim ve karımın ihtiyacı olan tek şey.

Tabii Sophie'nin tenise de ihtiyacı var. Neyse ki, Flynn'in olan biten her şeyden sorumlu olduğu haberi yayılınca tenis merkezi onu tekrar kabul etti.

Julia Townsend'ın benim gibi bir serseriyle ilişkilendirilmek istemediğini bildiğim için genellikle merkezden uzak duruyorum, ama Julia bugün beni davet etti.

Wade, Wolfe, Lena ve Toni ile birlikte, beşimiz bir yere sığabileceğimiz kadar sığarak, günün derslerinin sonunda içeri girdik. Julia ve diğer üç kadın Sophie'ye yaklaşıp ona bir kağıt uzattıklarında, uzaktan izledik. On iki aylık yarı zamanlı, denetimli eğitimin tamamlanmasının ardından verilen bir öğretmenlik sertifikasıydı.

Sophie kağıdı okur, sonra ağzını kapamak için elini ağzına kapatır. Kadınları kucaklamak istencesine öne atılır, sonra kendini tutar. Onlar tebriklerini sunar, sonra bizim yönümüzü gösterir.

Sophie bizi görür görmez koşarak bana atlar.

"Başardım! Sertifikalı bir öğretmenim!" diyor, ben onu yerden kaldırırken. Etrafta çocuklar olduğunu kendime hatırlatmak, elim tenis eteğinin içine girmesini engelleyen tek şey.

"Bunu hak ettin prenses. Tebrikler."

Onu yere indiririm, o ise neredeyse eskisi kadar iyi olan korumalarına sarılırken elindeki kağıdı hala sıkıca tutmaktadır. Toni hafif topallıyor ve Lena her zaman mükemmel atışlar yapamıyor, ama karımı korumak için başkalarını istemem.

Hepimize dönerek, sertifikayı göğsüne sıkıca tutarak, "Julia bana tam zamanlı öğretmenlik pozisyonu teklif etti," diyor.

"Bu harika, bebeğim."

Lena, "Tebrikler, kızım," diyor.

"Evet, Sophie. Bunu hak ettin," diye Toni de katılır.

"Hepinize teşekkür ederim. Gerçekten minnettarım," diyor Sophie. Daha fazla şey söylemek istemiş gibi alt dişlerini dudağına batırıyor, ama kendini durdurup otoparka doğru yol alıyor.

"Her şey yolunda mı prenses?" SUV'lardan birinin yanında durduğumuzda ona soruyorum.

O başını sallar ve tenis merkezine doğru bakar, sonra bana dönerek geniş mavi gözlerinde umut ve korku karışımı garip bir ifadeyle bana bakar. "Julia'ya önümüzdeki baharda birkaç ay izin almam gerektiğini söylediğimde üzülür mü diye merak ediyordum."

"Neden izin alman gerekiyor ki?" Ona sırtarak, bakışlarımı uzun bacaklarına indirip yukarı doğru kaydıldıktan sonra beline uzanarak onu kendime yaklaştırdım. "Dünya turuna çıkmayı mı planlıyorsun?" Avrupa'nın tüm büyük şehirlerinde Kar Beyazımı sikmek eğlenceli olabilir.

Sanki düşüncelerimin nereye gittiğini tam olarak biliyormuş gibi, Sophie avuçlarını göğsüme dayayarak, "Üzgünüm, ama hayır, seyahat planlamıyorum," dedi.

Sonra, sanki ağlamaya başlayacakmış gibi, gözlerini hızla kırıştırır. Muhteşem karım, bunun bana ne yaptığını bilerek, yine dudağını ısırma başlar. Daha sert ısırırsa, kanamaya başlayacak. Bu olursa, onu dizlerinin üzerine çöktürüp, ağrıyan dudaklarını sikime saracak başka seçeneğim kalmaz. Ama önce, burada bir şeyi kaçırdığımı hissediyorum ve bunu bilmemek beni delirtiyor. "Peki neden birkaç ay ders veremeyeceksin?"

Sonunda bana bir açıklama yapıyor. Sesi o kadar yumuşak ki, neredeyse duymayacaktım. "Çünkü doğum izninde olacağım."

"Doğum izni mi?" diye tekrar ediyorum, bu cümleyi kafamda birkaç kez çevirip duruyorum, sonra birdenbire anlıyorum ve neredeyse kırımın üstüne düşüyorum. Aslında birkaç santim geriye doğru sendeleyip SUV'nin yan paneline çarpıyorum. "Doğum... sen... gerçekten mi?" Gözlerim, henüz hiçbir değişiklik göstermeyen pürüzsüz, düz karnına iniyor. Bu sabah karımın her santimini elledim, özellikle de pelvisini. Onun amını yalarken onu tutmak zorunda kaldım ve farklı bir his yoktu. Sonra onun içine boşaldım, ona bir bebek vermek istedim, her ne kadar evlendiğimiz ilk aydan beri doğum kontrol hapı alsa da. Sophie, sadece yarı zamanlı gönüllü çalıştığı için bir yıl süreceğini bildiğimiz sertifikasına odaklanmak istiyordu.

"Haplar mı?" diyorum, konuşurken birdenbire patlayacakmış gibi karın alt kısmını izlerken tam cümleler kuramadan. Ve onun korumaları nerede? Onlar biliyor muydu? Bize mahremiyet sağlamak için geri çekilmişlerdi.

"Geçen ay doğum kontrol haplarını bıraktım. Bu kadar çabuk olacağını bilmiyordum. Ben... sana sürpriz yapmak istedim."

Sözsüz kaldım. Bugün olmasını beklediğim son şey buydu.

"Mutlu musun?" diye soruyor, sanki son on üç aydır onun içine girip, bu lanet haplar yüzünden mümkün olmadığını bilsem de, tam da bunu dileyerek geçirdiğim on üç aydan sonra heyecanlanmam dışında bir şey hissedebilirdim sanki.

Yüzüne uzanarak, ağzımı onun ağzına yapıştırıyorum ve dilimle onun dilini okşayarak ne kadar mutlu olduğumu gösteriyorum. Kollarımı sırtından aşağıya, onu tahrik eden eteğine dolayarak bunu tekrar tekrar yapıyorum.

Arkamda uzanarak, SUV'nin kapı kolunu bulmaya çalışıyorum ve kapıyı açıyorum. Bizi döndürerek Sophie'yi koltuğa kaldırıyorum ve onun peşinden

siyah deri koltuğa doğru kayarken onu takip ettim.

Arkamdaki kapıyı çarptıktan sonra, onun üzerine tırmanıyorum. Karanlık iç mekanda bile Sophie'nin solgun yüzünü, genişleyen mavi gözlerini görebiliyorum. "Sen... sen hala beni istiyorsun, ben... olmasına rağmen?"

"Tanrım, evet," diyorum ona, elimi eteğinin içine sokup külotunu, amını okşamak için yeterince aşağı çekiyorum. "Seni hiç bu kadar istememiştim. İçinde yaşayan ve büyüyen bir parçam var. Bunun ne kadar çok hoşuma gittiğini bilemezsin."

Sophie'nin gözleri, parmağım kıvrımlarını aşağı doğru sürükleyip amına bastırırken inleyerek kapanıyor.

"Bana bak Sophie," diye emrediyorum, onu benim için hazır hale getirmek için aceleyle bir parmak daha ekliyorum. Şu anda ne kadar ıslak olduğuna bakılırsa, bu sorun olmayacak. Güzel mavi gözleri açılıyor, gözyaşlarıyla bana parıldıyor. Mutlu gözyaşları, ya da en azından öyle olacaklar. "Seni seviyorum ve her zaman seni isteyeceğim, seni elde edebileceğim her şekilde. Şimdi, bebeğimizi mahvetmeden seni sikebilir miyim?"

Gülümser ve coşkuyla başını sallar, kalçaları elime doğru kıvrılır, dişleri neredeyse dudağını deler. "Ya biri bizi görürse?"

"Bunun için korumalar ve renkli camlar var, prenses." Başparmağımı klitorisine bastırdığımda adım inleyerek, sırtı kavislenir. ve gözleri tekrar kapanır.

"Evet! Ah! Lütfen, Lochlan!" Sophie'nin eli benim elimi kapattı ve uylukları titreyene ve amının duvarları parmaklarımı sıkana kadar daha da sertçe vücuduna bastırdı. Sophie'nin kalçaları benim elimle zevki yaşarken, ben de boş olan elimle pantolonumu çözdüm. Rekor sürede sikimi çıkardım, parmaklarımı çıkardım ve amı spazm yapmayı bırakmadan içine soktum.

"Oh, evet, bebeğim," diye inlerim, hızlı darbelerle onun sıkı sıcaklığına girerken, taşaklarım patlamadan önce sert ve hızlı boşalmam gerekiyor.

Sanki su altında kalmış ve şimdi nefes almak için yüzeye çıkıyormuş gibi, Sophie'nin gözleri bir çığlık atarak açılır. Bacakları belime dolanır ve kalçaları benimkine doğru yükselir. Sırtıma tutunur, sanki yine boşalmak üzereymiş gibi sıkıca sarılır.

"Benim sikimde boşalacak mısın, prenses?"

"Mmm," diye mırıldanır. Dudakları ve dili boynumu öper, beni titretir. "Çok yaklaştım... İhtiyacım var... Ben..."

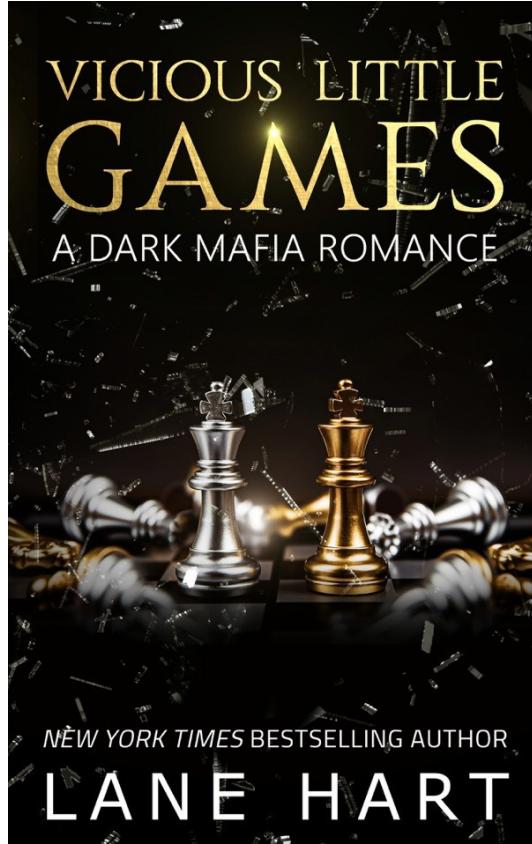
Geri çekilip yüzünü görmek için, "Neye ihtiyacın olduğunu söyle, bebeğim," derim.

"Sana ihtiyacım var. Sadece sana." Sophie yukarı bakar ve dört küçük kelimeyle beni öldürür, "Beni daha sert sik, *babacığım*."

YAKINDA!

Ruthless Little Games'i okuduğunuz için çok teŖekkür ederiz! Beğendiyseniz, lütfen bir dakikanızı ayırıp yorum bırakın.

Cass ve Cole'un kitabı *Vicious Little Games* yakında çıkıyor! [Hemen siparişinizi verin!](#)

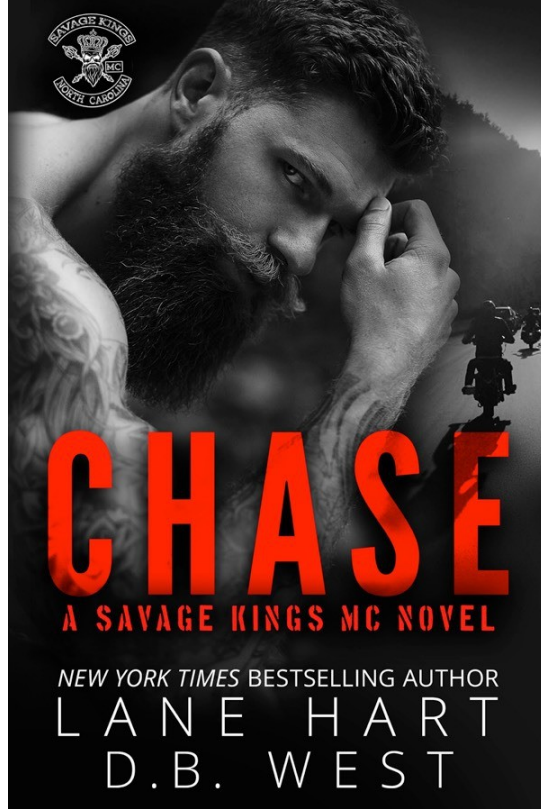

LANE HART'IN DİĞER ESERLERİ

Bir sonraki kitabı beklerken, Savage Kings MC serisinin tamamını okuyun!

"Savage Kings Motorcycle Club'ın sert erkekleri, özellikle sevdikleri kadınları korumak söz konusu olduğunda, sert ve acımasızdır! Bir kardeşin en iyi arkadaşı, seksi bir ikinci şans, kararlı bir bekar baba ve daha fazlasını içeren heyecan verici bir seri."

<https://mybook.to/SKChase>

Savage Kings MC'nin başkan yardımcısı Chase Fury, yıllar boyunca pek çok trajedi yaşamıştır. Masada başı çekmenin getirdiği sorumluluğu hiç istememiş, bunu kardeşi Torin'e bırakmayı tercih etmiştir. Ancak Kings'e yapılan beklenmedik bir saldırı, kardeşlerini intikam yoluna sokunca, Chase'in sorumluluk üstlenmekten başka seçeneği kalmaz.

Muhabir Sasha Sheridan, son on yıldır sakallı kafatası amblemini taşıyan tüm kötü çocuk motosikletçilerden uzak durmuştur. Bir haberi araştırırken, birdenbire kendini

Kulüp başkanının saklamaya çalıştığı sırları ortaya çıkarmak, hayatını tehlikeye atabilir. Tehdidi idare edebilecek durumda olabilir, ama kalbini kıran adamdan kaçamaz.

Chase, Sasha'yı incitip ona inanılmaz bir acı yaşattığı için kendini affetmemiştir. Hâlâ göğsünde onun adını taşıyor, motosikletini ve ikisinin birlikte yaşadığı her şeyi mahvettiği geceyi hatırlatması için. Şimdi, kulüpte kaosa neden olan sırlar, yalanlar, kan dökülmesi ve şiddetle Chase, Sasha'yı güvende tutmak için ikinci şansını kullanmaya kararlıdır. Bunu yapmanın en iyi yolunun, onu kendisinden ve MC'den olabildiğince uzağa götürmek olacağını hiç düşünmemiştir.

Şimdi okuyun: <https://mybook.to/SKChase>

YAZAR HAKKINDA

New York Times'ın en çok satan yazarı Lane Hart, eşi yazar D.B. West ve iki çocuğuyla birlikte Kuzey Carolina'da yaşamaktadır. Yazları plajda geçirmeyi ve sonbaharda futbol izlemeyi sever.

Lane ile bağlantı kurun:

Yazar Mağazası: <https://www.authorlanehart.com/>

Tiktok: <https://www.tiktok.com/@hartandwestbooks>

Facebook: <http://www.facebook.com/lanehartbooks>

Instagram: <https://www.instagram.com/authorlanehart/>

Web sitesi: <http://www.lanehartbooks.com>

E-posta: lane.hart@hotmail.com

[Lane'in tüm kitaplarını Amazon yazar sayfasında bulabilirsiniz!](#)

[Lane ve DB'nin haber bültenine kaydolun, yeni çıkan kitaplar ve ücretsiz hediyeler hakkında güncel bilgiler alın!](#)

Lane'in Facebook grubuna katılarak kitaplar yayınlanmadan önce okuyun, kapakların, karakter isimlerinin ve kitap başlıklarının seçilmesine yardımcı olun! <https://www.facebook.com/groups/bookboyfriendswanted/>

Çeviri Kitaplar

Kitaplara Dair Çok Şey

Bağlantılı Kanal ve Gruplarımız

- ◆ Kitapların olduğu kanalımız

<https://t.me/cevirigiller>

- ◆ Sohbet Grubu

<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

- ◆ Çeviri Yedek Grubu

https://t.me/+_goTIIRZrUEwZmRI

- ◆ Kitap Terimleri ve Kısaltmalar

<https://t.me/kitapterimleri>

- ◆ Çeviri Kitap Yorum + Öneri Grubumuz

<https://t.me/cevirigilleryorum>

- ◆ Instagram Sayfamız

<https://www.instagram.com/cevirikitaplar/>

Not:

Paylaşım yaparken bu sayfayı silmeyiniz!

CGM